

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AN OMEGAVERSE REVERSE HAREM

A SWEET
& DIRTY
ROMANCE

DAMAGED *princess*

JILLIAN WEST

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Hasarlı Prenses

Omega Borsası: Loca

Kitap 2

Jillian West

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Marie Mackay Kapak Tasarımı

İçindekiler

[Yazarın Notu](#)

[Dünya Bilgisi](#)

[Bölüm 1](#)

Anastasia

[Bölüm 2](#) Wolfe

[Bölüm 3](#)

Anastasia

[Bölüm 4](#)

Rafe

[Bölüm 5](#)

Anastasia

[Bölüm 6](#) Viktor

[Bölüm 7](#)

Anastasia

[Bölüm 8](#) Wolfe

[Bölüm 9](#)

Anastasia

[Bölüm 10](#) Rafe

[Bölüm 11](#)

Anastasia

[Bölüm 12](#)

Viktor

[Bölüm 13](#)

Anastasia

[Bölüm 14](#)

Wolfe

[Bölüm 15](#)

Anastasia

[Bölüm 16](#) Rafe

[Bölüm 17](#)

Anastasia

[Bölüm 18](#)

Viktor

[Bölüm 19](#)

Anastasia

[Bölüm 20](#)

Wolfe

[Bölüm 21](#)

Anastasia

[Bölüm 22](#) Rafe

[Bölüm 23](#)

Anastasia

[Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Epilog](#)

[Epilog](#)

[Epilog](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Jillian West](#)

Yazarın Notu

Omega Takası serisinin tamamı hafif ve kabarık olmak üzere tasarlanmıştır ve hiçbir şekilde gerçekçi değildir. Bu, büyük bir endişe veya dram olmayacağından emin olarak okuyabileceğiniz bir dizi kitaptır. Ortaya çıkan sorunlar hızlıca ve genellikle komik bir şekilde ele alınacaktır.

Diğer kitaplarımdan daha yüksek ısıya/buhara sahipler. Harap Kayıtlar serisi gibi kitaplarıma alışkınsanız, lütfen bunların çok farklı bir duygu hikayesi olduğunu unutmayın.

*****Lütfen Vik ve Wolfe'un Anastasia'nın sürüleri dışında birlikte olduğu herhangi bir erkeğin doğru adını kullanmaktan son derece hoşlanmadıklarını unutmayın. Özellikle Vik, hippinin adının ne olduğunu umursamıyor. Chad, Brad, Tad, Thad. Bunlar hata değil. Vik ve Wolfe'un kişiliklerini göstermeye yönelik kasıtlı seçimler.**

Spoiler aşağıda:

CW'nin

Üreme sapkınlığı var. Tüm seri bununla dolu olacak. Takas'ta bir sürü sıvı değiş tokuş ediliyor. lol Üzgünüm bu sevimsizdi. Dışarıdan gelen bir tehlikenin haremden birine uyguladığı bir miktar şiddet var. İşin içinde mizahi bir cinayet var. Çok düşük stresli ama sizi önceden uyarmayı tercih ederim. Baba sapkınlığı ve şaplak var. Bir tutam rol oyunu somnofili, horoz ısınma ve hafif BDSM unsurları.

Listede olması gereken herhangi bir şeyi atladıysam lütfen bana sosyal medyadan ulaşın veya e-posta gönderin, düzeltmekten memnuniyet duyarım.

Bana JillianWestAuthor@gmail.com adresinden veya sosyal medya üzerinden ulaşabilirsiniz. Herhangi bir sorunuz varsa veya açıklığa kavuşturulmasını istediğiniz bir husus varsa lütfen sormaktan çekinmeyin.

Dünya Bilgisi

Bu kitap alternatif bir evrende geçiyor.

Birçok şeyi tanıdık bulacaksınız, ancak tanımadıklarınız da olabilir. Alfa, beta, omega terimlerini tanıyorsanız, muhtemelen iyisinizdir.

Eğer değilse, omegaverse'e hoş geldiniz!

İşlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyorsanız işte size başlamanız için küçük bir parça.

Omegaverse temelde kurtlar ya da hayvan biyolojisine benzer bir hiyerarşinin olduğu alternatif bir evrendir. Alfalar en tepede. Genellikle daha büyük, daha agresif veya baskındırlar ve düğüm gibi birkaç ekstra özelliğe sahiptirler (kurtları düşünün ama kayma yok.) Betalar normal insanlardır. Omegalar, alfaların tam tersi bir yelpazede yer alır. Daha az agresif, daha küçük olma eğilimindedirler ve alfalarla çiftleşirler (ve bazen betalar da, ancak omegaların kızgınlık dönemlerinde onlara yardım etmesi için alfaya ihtiyaçları vardır). Alfalar ve omegalar uyumlu eşleri çeken kokulara sahiptir.

Çağdaş omegaverse kitaplarımda dünya bizimkine çok yakın, sadece birkaç biyolojik dürtü farklı ve erkek alfaların omegaları rahatlatmak için düğümleri ve mırıltıları olması, omegalar ve alfaların uyumlu eşleri çeken feromonları olması ve omegaların süper doğurgan oldukları bir kızgınlık döngüsüne sahip olmaları gibi bazı ekstra özellikler var. Bu süre zarfında uyumlu alfaları kızgınlığa gönderir. (Bir sürü bebek yapma pratiği.)

Birkaç yüz yıl önce alfa ve omegaların doğum oranları neredeyse eşitti. Günümüzde her omega'ya yaklaşık sekiz alfa düşüyor. Sonuç olarak alfa sürüleri norm haline geldi. Omegalar sürünün merkezidir ve alfaların daha agresif doğasını yatıştırır. Betalar (normal insanlar) bazen sürülere katılırlar, ancak biyolojik dürtüleri alfa ve omegalar gibi bunu gerektirmez.

Bu alfalar kükrüyor ve hırlıyor, ama bu adamlardan hiçbir kötü muamele görmeyeceksiniz. Bu kitapta hiç şekil değiştiren yok.

Bu bir ters harem romantizmidir, yani kahramanımız aşkları arasında seçim yapmayacaktır. Hepsisi onda kalacak.

Umarım bu açıklığa kavuşturmaya yardımcı olur. Bana her zaman sosyal medya veya e-posta yoluyla ulaşabilirsiniz ve daha fazla açıklama yapmaktan mutluluk duyarım. Aslında konuşmaya başladığımda beni susturmak gerçekten zor çünkü OMEGERVERSE İLE İLGİLİ HER ŞEYİ SEVİYORUM!!! lol

Şimdi iyi şeylere geçelim.

Birinci Bölüm

Anastasia

İ satış tezgahına yaslanıp manzaraya bakıyordum. Yakın zamana kadar tüm hayatım boyunca New York'ta yaşadım. Dağlara ve ıssız manzaraya alışık olmasam da güzel olduğunu kabul etmek zorundayım.

Kuzey Carolina dağları günün hangi saatinde olursa olsun kartpostallara layık bir görüntü oluşturuyor. Öğleden sonra geç bir saat ve güneş ağaçların arkasından ürkütücü turuncu ve sarı bir parıltı yayarak cam duvara yansıyor.

Arka kapı açılıyor ve dışarıda bir kargaşa oluyor. Patronum bir kutu taşıyor ve bir diğerini ayaklarıyla itiyor. Everly'nin dalgalı koyu kahverengi saçları omuzlarına dökülürken, burnundan aşağı kayan siyah çerçeveli gözlüklerini yukarı itmeyi başarıyor.

"Dur, yardım edeyim," diyerek Evie'ye doğru ilerliyorum. Bana kitap kutusunu uzatıyor ve diğerini yerden almak için dönüyor. İçine tıktırıyor ve bana tuhaf tuhaf bakıyor.

"Senin The Exchange mikserinde olman gerekmiyor muydu?" diye soruyor saçlarını kulağının arkasına atarak. Ellerini kalçalarına koyuyor ve kaşlarını çatıyor. "Neler oluyor Ana?"

Tanışma ve selamlaşma toplantılarından birine gitmekten bahsetmek istemiyorum. Aslında gitmeyi daha da az istiyorum.

Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Üzgünüm. Bütün gün üzgündüm. Omuz silkiyorum, ayakkabımın burnunu haliya vuruyorum.

"Anastasia," diyor ciddi bir ses tonuyla.

Zihnim hızla çalışıyor ama düşündüklerimi nasıl kelimelere dökeceğimi bilemiyorum. Viktor'un aniden bensiz yaşayamayacağına karar vereceğini umduğumu mu söylemeliyim? Hayır, bu çok saçma.

Bu kelimeleri yüksek sesle söylemeyi reddediyorum.

Başımı sallıyorum. Gittiği süre uzadıkça umudum daha da azalıyor. Midem ağrıyor. Bir elimi kaldırıp Vik'i her düşündüğümde gelen sefil çalkantının üzerine sürüyorum.

"Anastasia Androff," diye tersledi Everly.

Gözlerim onunkilerle buluşmak için havalanıyor ve bana beklenti dolu bir bakış atıyor.

Yine omuz silkiyorum. Ne hissettiğimi söylemek istemiyorum. Bu beni zayıf ve biraz da zavallı hissettiriyor.

Vik'in beni önemsedliğini ve sıcak seksten daha fazlasını istediğini sanıyordum. Zaten olduğumdan daha da saçma görünmeyi reddediyorum.

Evie kaşlarını çatıyor ve ben başka tarafa bakıyorum. Bazen bana annemi o kadar çok hatırlatıyor ki, duvarlarımı yüksek tutmakta zorlanıyorum. Harika bir anne olacak. Şimdiden anne adaylarına

gözlerini dikmiş bakıyor.

Hiç gerçek arkadaşım olmadı. Annem dışında, ama o da artık yok.

Bırakın derin ve anlamlı sohbetleri, dostça muhabbet etmeyi bile bilmiyorum.

Benim arkadaşım olmaya nasıl katlanabildiğini anlamak zor. Babam beni buraya, sahiplerini benimle bağ kurmaları için baştan çıkarma niyetiyle gönderdi, böylece onları gizlice kontrol edebilecektim. Tanıştığımız ilk birkaç seferde Evie'ye çok kötü davrandım.

Başımı sallıyorum ve hıçkırıklarımı tutmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Oh hayır... Dikkatli olmazsam hepsi kusacak.

"Tamam." Evie yanıma gelip kollarını bana doladı. "Senin, dostum, sarılmaya ihtiyacın var."

Onunla aramda muhtemelen üç ya da dört santim var ve bu garip bir durum ama bu beni ona yapışıp sıkıca sarılmaktan alıkoymuyor.

Son zamanlarda bazen karada boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Kimsem yok. Annem öldü. Babam, dediklerini yapmazsam onun için de ölü olacağımı açıkça belirtti. New York'taki tüm "arkadaşlarım" ailemin parasıyla birlikte yok oldu.

Everly ve sürüsü beni kulübede kalmaya davet etmeseydi.

Şu anda gerçekten evsiz olurdum.

Babamın parasına erişimim varken, yarı zamanlı, saatte on dolarlık bir işle yaşamaya başladım. Babam beni bir haftalık çöp gibi bıraktığında üç bavul dolusu kıyafetim vardı ve başka hiçbir şeyim yoktu.

"Çok bunaldım," diye hıçkırarak Evie'nin saçlarına sarılıyorum. "Viktor'un benden hoşlandığını sanıyordum. Aramızda bir şeyler varmış gibi davranıyordu. Sonra o da beni terk etti."

Görünüşe göre, her şeyin ortaya dökülmesine izin veriyorum.

"Yalnız değilsin," diye güvence veriyor Evie, beni sıkıca sararak. "Aww, kahretsin. Göğüslerim son zamanlarda çok hassas. Tamam, sadece yandan sarıl."

Beni göğsüne sıkıştırmamak için geri çekildiğinde gülüyorum. Elimi gözümün altına götürüp makyajımın yüzüme akmadığından emin olmaya çalışıyorum.

"Vik oyun oynayacak bir tipe benzemiyor," diyor Evie, bir avuç mendil kaparak. Geri gelip bana da uzatıyor.

Burnumu sümkürerek alıyorum.

"Evet, bana da öyle görünmedi. Sanırım bazı şeyleri yanlış yorumladım." Başımı sallayarak iç çektim. "Zaten yağ ve su gibiydik. Uzun vadede asla yürümezdi."

Evie beni ofise geri götürüp koltuğa oturmam için başıyla işaret ederek, "Benimkiler ve ben birbirimizden daha farklı olamazdık," diyor. "İkinizin kimyasının uyuştğu çok açık. Bu kadarını ben bile görebiliyordum. Bunu gözlüklerim olmadan da görebilirdim."

Homurdanıyorum. Bazen gerçekten çok tatlı oluyor. Sevimsiz anne şakaları diye bir şey var mı? Çünkü eğer öyleyse, Evie sağda solda onları patlatan bir anne olacak.

Vik'i düşünmek çok zor. Evet, seks inanılmazdı ama ateşli bir seksti. Ateş sırasında kötü seks olmayacağına eminim. Ama onu bu kadar unutulmaz yapan sevişme değildi.

Benimle ilgilenme şekliydi.

Hayatım boyunca, babam ya da onun adamları gibi bir adamla asla ilişki kurmayacağıma dair kendime yemin ettim.

İstediklerini almak için havlayan ve pişmanlık duymayan alfa.

Bazen Vik bana babamı biraz fazla hatırlatıyordu. Diğer zamanlarda, farklılıklar açıktı. Ortadan kaybolacak bir tip olduğunu hiç düşünmemiştim ama iyi bir karakter yargıcı olmadığımı öğrendim.

"Yakında geri gelecek." Evie masasının kenarına oturur. "İşlerin karışık olduğunu biliyorum ama ikinizin konuşması gerektiğini düşünüyorum."

"Konuşan bir tip değil," diyorum gülerek. "O daha çok taleplerini homurdanarak söyleyen, sonra da emirlere uymazsan sinirlenen bir tip."

"Evet, bende de o türden bir ya da iki tane var," diyor. "Senin için zor olduğunu biliyorum. Alışık olduğunuzdan çok daha büyük bir alışma süreci ama burada güvendesiniz."

"Biliyorum," diye kabul ediyorum, gözlerimi silerek. "Sanırım kendimi onun hayatımda daha kalıcı olacağına inandırdım ve..." Omuz silkiyorum. "Bu istikrara ihtiyacım vardı."

Başımı sallıyorum.

Gitmeden önce birlikte sadece birkaç hafta geçirdik. Sanırım bir randevuya çıkıp düğün planları yapmaya başlayan bir kadın oldum.

Midem bulanıyor. Bundan daha güçlü olmam gerekiyordu.

Bir erkek yüzünden dağılmayacak kadar dayanıklı olduğumu sanırdım. Son zamanlarda her şey kontrolden çıkmış gibi hissediyorum. Düzeltmeye nereden başlayacağımı bilmiyorum. Dürtülerim saklanmamı gerektiriyor ama kendime ait bir yuvam bile yok. Pek sayılmaz.

"Anlıyorum," diyor Evie, beni düşüncelerimden çekip çıkararak. "Bu daha da zor, çünkü bir omega olarak sisteminiz koruma ve doğrulama için bir alfa arıyor. O olmadan..." İç çekiyor. "Kesinlikle anlıyorum. Ama Ana, onunla konuşman ya da başka düzenlemeler yapman gerekecek. Bir sonraki ateşin sen farkına bile varmadan gelmiş olacak."

"Biliyorum," diye homurdanıyorum. Alfa'larla tanışmayı ya da kendimi tekrar ortaya koymayı dört gözle beklemiyorum. "Dürüst olmak gerekirse, bunu nasıl başardığını ve bu kadar iyimser ve pozitif kalmayı nasıl başardığını bilmiyorum."

"Kolay değil," diyor Evie iç çekerek. "Özellikle de içgüdülerimiz alfaları memnun etmemizi gerektirdiği için. Peki ya reddedilmek?" Mırıldanıyor. "Özsaygım için çok kötüydü. Dürüst olmak gerekirse, Viktor'un seni reddettiğini sanmıyorum. Bence halletmesi gereken bazı şeyler vardı."

"Evet." Alaycı bir şekilde gülüyorum. "Başarması bir ay süren bir şey mi? Üzgünüm, bunu yutmuyorum." Bir nefes verdim. "Seni terslemek istememiştin."

Evie gülümser. "Biliyorum. Anlıyorum. Vik'e karşı hayal kırıklığına uğradın. Ve cidden, olmak için her hakka sahipsin. Bu kadar uzun süre uzak kalacağını biliyorsa bunu açıkça belirtmeliydi. Ayrıca ne yaptığını da açıklamalıydı. Sanırım tek söylemek istediğim umudunu kaybetme. Durumun ayrıntılarından emin olana kadar onu tamamen gözden çıkarmayın."

Evie gerçekten kendi iyiliği için fazla tatlı. Gerçek dünyada, bir erkek sizi dört hafta boyunca terk ettiğinde ona yalan söyleme ve kışını kurtarma fırsatı vermezsiniz. Saçma bahanelerini görmezden gelir ve bir sonraki iyi biçimli alete doğru ilerlersin.

Eğer dürtülerim onu bulmamı ve *benden hoşlanmasını* sağlamamı talep etmeseydi bu çok daha kolay olurdu.

Beni seviyor musun?

Ben bile bilmiyorum.

Tek bildiğim bundan nefret ettiğim. Vücudumdaki her içgüdü onun onayına ihtiyaç duyuyor ve bu beni tamamen savunmasız hissettiriyor. Ve cidden acınası. Aklım başıma gelene kadar kafamı duvara vurmam istiyorum.

Bana ulaşmadı bile. Artık cep telefonum yok. Babam Byron Frasier'dan haber alır almaz iptal etti.

Muhtemelen faturayı karşılayabilirim ama beni arayacak kimse yok. Telefonun kendisinin nasıl bu kadar pahalı olduğunu anlamak gerçekten zor.

Sadece telefon almak için bir ay boyunca tek kuruş harcamadan çalışmam gerekirdi. Bundan bahsetmiyorum bile.

Odamdaki telefonun fişini çektim, çünkü her çaldığında Vik olabileceğini düşünerek baş döndürücü bir heyecan hissediyordum.

İkinci kez o *olmadıktan* sonra, zararımı kesmeye karar verdim. Buralarda beni arayan sadece iki kişi bana ihtiyaçları olduğunda gelip kapımı çalmayı biliyor.

Hayatım boktan bir gösteri. Göğsümden garip bir sızlanma sesi çıkıyor.

"Hey," diye sesleniyor Wolfe. Hafif Güneyli aksanı havayı kesiyor. Luke'un country tınısı kadar derin değil ama sesi ona mükemmel bir şekilde uyuyor. Wolfe benim hayatta olduğumu ara sıra umursayan diğer tek kişi oluyor. Derin ve gür sesini duyunca tüylerim diken diken oluyor. "Yine ofiste mi saklanıyorsunuz?"

Gözlerim açıldı. Beni bu şekilde görmesine izin yok.

"Hayır," diye tıslıyorum. "Ağlamaktan kızarmadığımı söyle bana..." Evie yüzünü buruşturuyor.

Fısıldıyorum, "Harika."

"Git." Evie banyoya doğru başını sallar. "Temizlen. Ben onu oyalarım." "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve banyoya doğru koşuyorum.

Wolfe Evie'yi fark ettiği anda kapıya varıyorum. Köşeden bakarken kısa sarı saçları masmavi gözlerine düşüyor.

Gamzeleri patlarken patronuma sırtıyor. İnanılmaz yakışıklı yüzünde birkaç günlük kirli sakal var...

Acayip güzel ve Viktor'la sürü arkadaşı.

Sık kafalı arkadaşı için ağladığımı kesinlikle göremez.

Kapıyı hızla kapattım ve yansımamı kontrol etmek için döndüm.

Makyaj malzemelerimin yanımda olmadığı gerçeğine lanet ederek kağıt havlu alıyorum. Rimelin izlerinden kurtulmak için elimden geleni yapıyorum ama pek işe yaradığı söylenemez.

Tek başarabildiğim fondötenimin geri kalanını temizlemek. Yere bakarken ellerim tezgâha düşüyor. Şimdi kesinlikle zamanı değil, ama kendime engel olamıyorum.

Yansımam her zamanki gibi güzel görünüyor, ama neredeyse öyle olmamasını diliyorum. Keşke dışım içimi yansıtsaydı da herkes ne kadar berbat hissettiğimi bilseydi. Elbette, en iyileriyle aynı kaltak suratına sahibim, ama bu genel paketten bir şey eksiltmiyor.

Bu sert dış görünüş, babam gibi bir adamla büyümenin bir ürünü. Soğuk, hesapçı bir özgüven sergilemelisiniz yoksa avcılar üzerinize çullandır.

Eğer gerçekten babam kadar ruhsuz olsaydım, şu anda tereddüt ediyor olmazdım. Makyajımı bitirirken Luke'un içeri girdiğini duydum.

Annem beni şimdi görse çok utanırdı. Benim şefkatli, tatlı annem nasıl oldu da babam gibi bir piçle evlendi, asla anlayamayacağım.

Bundan sonra ne yapacağıma dair bir seçeneğim olmadığını biliyorum ve bunu bilmek annemi çok üzecek.

Bana her zaman etrafındakiler dürüst olmasa bile dürüst olmamı söylerdi... ama o öldü.

Babamın satranç tahtasında hayatta kalmak istiyorsam onun gibi olamam.

Özgürlüğümü kazanana kadar onun kadar acımasız olmalıyım.

Havluyu göğüslerimin üst kısmı görünecek kadar açıyorum. Kapıyı çekip açıyorum ve süite doğru ilerliyorum. Ağzım açık kaldığında olduğum yerde duruyorum. Tereddütlü bir adım geri atıyorum. "Sen de kimsin be?" Kolumu havlumun üst kısmına sararak soruyorum. "Ve sen neden odamda?"

Bu kesinlikle Luke değil. Luke dün benim güvenliğimdi.

Ev sahiplerine. Bu adamın kim olduğunu bilmiyorum ama odamda olmaması gerekiyor.

"Viktor Nikolov," diyor iri yarı, huysuz görünümlü pislik, kalın kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

Duyduğum en güzel Rus ismi.

Çok iri ve etrafımda olmaktan hiç memnun görünmüyor. Büyük sürpriz.

Çok fazla insan değil.

Sarı-kahverengi sakalı uzun ve kabarıktır. Bıyığı onu çizgi filmlerdeki kötü adamlara benzetiyor.

Soluk mavi gözleri şu anda sanki yanlış bir şey yapmışım gibi şüpheyle bana dikilmiş durumda.

"Neden benim odamdasın?" Tekrar bağırdım.

"Patronum beni sana yönlendirdi," diyor ve kendini kanepeye atıyor. "Eminim haftamın en önemli olayı bu olacak."

Kaşlarımı çattım. Vay canına, tam bir pislik olma yolu.

"Giyinmeyi mi planlıyorsun, yoksa bu konuşmaya göğüslerin dışarıdayken mi devam edeceğiz?" diyor, bakışları başımdan ayak parmaklarıma kadar uzanıyor.

Gözlerim açılıyor. Gür bir kaşını çeviriyor.

"Sen bir pisliksin," diye homurdanıyorum, havlumu göğsümde daha yukarı çekerek.

Ne yazık ki, kalçalarımın üstünde serin bir esinti hissediyorum. Buranın daha kaliteli havlulara ya da en azından daha büyük havlulara ihtiyacı var. Neredeyse bir el havlusunun arkasına saklanıyorum.

"Kesinlikle bir tane var," diye beni temin ediyor. "Üzerine bir şeyler giy!" Son kısmı bir havlama olarak çıkıyor.

Alfa pislikleri tarafından havlanmaktan nefret ediyorum. Omurgamdan aşağı bir ürperti yuvarlanıyor. Tüm hayatımı babam ve adamları tarafından komuta edilerek geçirdim.

Omuzlarım geri çekildi.

Havluyu bırakıyorum.

Evet, havlamak bir omegayı itaat etmeye zorlamak için etkili bir yoldur. Ancak yıllar içinde öğrendim ki, yeterince kararlıysanız neredeyse her zaman emri çarpıtmanın bir yolu var.

Dönüp bavuluma yöneliyorum ve bir tıslama çıkardığında kendi kendime gülümsüyorum. Çantayı açarken ona çıplak kığımın güzel bir görüntüsünü verdiğimden emin oluyorum.

"Lanet olası baş belası omegalar," diye homurdanıyor. "Koridorda olacağım. Uzun sürmesin yoksa geri dönerim."

Gülüyorum, eğilip bir sütyen ve külot alıyorum.

"Sanırım normal bir insan gibi banyoda giyinemedi." "Burası benim süitim," diye hatırlatıyorum ona, kalçalarımı hafifçe sallayarak.

Kapı arkasından gürültüyle çarptı. Bunu galibiyet hanesine yazacağım.

Gülümsüyorum. Onu kızdırmak kolay. Eğlenceli olacak.

Luke'un neden artık güvenliğim olmadığını bulmam gerek. Büyük bir acil durum yaşanmadan önce onunla sadece birkaç saat geçirdim. Ellerinden geleni yapmaları gerekiyordu, bu yüzden çoğumuzu tüm odayı gözetlemek için birkaç güvenlik personeliyle birlikte bir miksere koydular.

Luke'un burada kaldığım süre boyunca benim korumam olacağını sanıyordum. Öyle görünmesini sağladılar.

Bu hiç iyi değil.

Şimdiden bir şeyden mi şüpheleniyorlar? Luke'un sahiplerine yakın olduğunu biliyorum. Byron Frasier'ın bu berbat yere gelmeden önce bana ezberlettiği pakette yazıyordu.

Kollarımı sütyenimin içine sokuyorum ve eğilip tangamı çekmeden önce ön kapağını klipsliyorum.

Kaygım çok yüksek. Hangi yoldan gideceğimi bile bilmiyorum. Pack Frasier bu yeri istediklerini açıkça belirtti. Ya sahipleriyle iyi geçinip onları kızgınlığımı atlatmama yardım etmeleri için baştan çıkarmaya çalışacağım ya da Connor Hastings'in satmaya karar vermesine neden olacak kadar sorun çıkaracağım.

Bağlanmanın avantajı yadsınamaz.

Beni koruyacak bir sürüye sahip olsaydım, babam beni emirlerini yerine getirmeye zorlama yeteneğini kaybederdi. Babamın emirlerine göre hayat arkadaşı seçmeye zorlanma düşüncesi midemi bulandırıyor.

Diğer taraftan, herhangi biri benim için seçeceği kişiden daha iyidir. Dimitri'nin oyuncağı olmama asla izin vermeyeceğim, ki başarısız olursam olacak olan da tam olarak bu.

Sinirlerim bozuldu. Çok kararsızım, ne yapacağımı bilmiyorum. Kapana kısılmışlık hissi düşündükçe daha da kötüleşiyor.

Siyah bebek elbisesini alıp üzerime geçiriyorum. Kolum geriye doğru uzanıyor ama ne kadar denesem de fermuarı çekemiyorum.

Başım geriye düşüyor. Ağır bir nefes alarak tavana bakıyorum.

O pislikten yardım istemek zorunda kalacağım. Kapıya yönelip açıyorum ve deve kaşlarımı çatıyorum.

Hiçbir şekilde kısa değilim. Ayakkabısız 1.80 boyundayım. Bu adamın boyu benden en az yedi sekiz santim uzun. Uzun kollu tişörtünün altında güçlü omuzları esnerken bana etkilenmemiş bir kaş çatıyor.

Kabarık elbisemin alt kısmının dışarı çıkmasına izin vererek etrafımda dönüyorum. Kıçımın üstündeki serin esintiden tangamın görüldüğüne bahse girerim. Omzumun üzerinden ona bakıyorum.

"Sakıncası var mı?" Kirpiklerimi kırpıştırarak soruyorum. "Fermuara bir türlü ulaşamıyorum."

"Sen tam bir baş belasısın," diye homurdanıyor huysuz alfa. Saçlarımı yana doğru çekerken nasırlı eli boynumda geziniyor. Diğer eli fermuarımı yukarı çekerken başparmağı sırtımdaki yara izinin üzerinde geziniyor. "Ne oldu burada?"

Tabii ki sormak zorunda. Gören herkes soruyor. Üç yıldan fazla olmasına rağmen hala kırmızı ve kızgın.

"Teşekkür ederim," diyorum ve içeri dönmek için arkamı dönüyorum. Midem rahatsız edici bir şekilde ağrıyor. O yara izi neden burada olduğumu hatırlatıyor.

Dimitri'ye geri dönmeye zorlanmayacağım. Yıllar geçtikçe daha da huysuzlaştı ve dengesizleşti. Annemin babamdan kurtulamadığı gibi, benim de Dimitri'den kurtulacağıma dair beklentilerim düşük.

Benim çıkarlarımı gözetecek tek kişinin ben olduğumu çok iyi biliyorum. Frasier Sürüsü'nden ve öz babamdan kurtulmak için ne gerekiyorsa yapacağım.

Kendimi anılardan sıyrırken aynada irkildiğimi fark ediyorum.

Wolfe bir şeye gülüyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Belki de berbat bir insanım. Evie bana iyi davranmaktan başka bir şey yapmadı ve ben hâlâ burada kızgın ve kıskanç bir şekilde onunla birlikte gülüp eğleniyorum.

Hayat zordur. Omega olmak daha da karmaşık. Ya da belki ben çürümüş bir insanım.

İkinci Bölüm

Wolfe

"H Ey, Evie, nasılsın?" Ofisinin kapı çerçevesine yaslanarak soruyorum. "İyiyim," diye beni temin ediyor. "Sen nasılsın?"

"Güzel. Anastasia gitmeye hazır mı?" Çenemi kaşıyarak soruyorum. Onu daha önce görmüştüm.

banyoya kaçtı. "Bilerek mi benden kaçtı?" Gülüyorum.

Evie bakışlarını kaçınıyor.

Bu da ne demek oluyor?

"Hemen çıkacak. Tanışma ve selamlaşma sırasında onunla mı kalacaksın?" Evie sorar. Hâlâ Anastasia'nın kaybolduğu kapıya bakıyor. "Yoksa Tom'a onunla kalması için birini görevlendirmesini söyleyeyim mi?"

"Ne buluşması?" Homurdanıyorum. Sesim kesik kesikti ve Evie sıçradı. "Kahretsin, özür dilerim." Ensemi ovuştururken garip bir şekilde gülüyorum.

"Karıştırıcılardan birine gitmeyi mi planlıyor?" Tekrar deniyorum.

"Ana'nın yakında alfalar bulması gerekiyor," diyor Evie yavaşça, sanki bu çok açık, bilinen bir bilgi olmalıymış gibi.

"Daha bir ay önce ateşi çıktı," diyorum öfkeli sistemimi sakinleştirmeye çalışarak.

"Evet. Ve bir diğerinin gelmesine en fazla iki ay var. Bastırıcı ilaçları bırakıyor, bu da düzensiz ve doğal bir döngüden çok daha hızlı olmasına neden olabilir."

Söylediği her şey mantıklı ama duymak istediğim bu değil.

Siktiğimin Vik'i ve onun babasına karşı saçma mücadelesi. Eğer dikkatli olmazsa, onu tamamen uzaklaştıracak.

Geçen ay yakın durdum ama Vik'in ayağına basmamak için yeterince mesafeli durdum.

Birlikte yaşıyoruz ama bir sürü değiliz. *Pek* sayılmaz. Yani, sadece üç üyesi olan bir sürü olabilir mi? Ailemin sürüsünde sekiz kişi var. Benim altı babam ve iki annem var ve her zaman büyük bir sürünün parçası olacağımı hayal etmişimdir. Bir de pek sürü gibi davranmadığımız gerçeği var.

Sahiplerinin sürüsü birlikte yemek yiyor, birlikte spor yapıyor ve tüm bunlar omega'larını bulmadan önceydi. Vik, Castro ve ben daha çok birbirimizi gördüğümüzde 'merhaba' diyen oda arkadaşları gibiyiz. Cas bazen yemek pişiriyor ama Vik ve ben ne zaman görsek yemek artıklarını alıyoruz.

"Normalde birinin güvenine asla bu şekilde ihanet etmezdim." Evie banyo kapısına bakıyor. "Ama

ben

onun için biraz endişelenmeye başladım. Viktor gittiğinden beri morali bozuktur ama daha da kötüye gidiyor. Eğer geri gelmeyecekse..."

"Öyle," diye onu temin ediyorum, ancak bu noktada o pisliği neden savunduğumu bilmiyorum. Ona yapabileceği en kötü şeyin Ana'nın kızgınlığından hemen sonra gitmek olacağını söyledim.

Beni dinledi mi?

Hayır.

Farkına varıyorum. Ağır bir şekilde iç çektim. "Adam onu reddetmiş gibi hissediyor." Evie yüzünü buruşturuyor ama başıyla onaylıyor. "Bence herhangi bir omega bunu yapardı." İç çekiyorum çünkü tamamen anlıyorum.

Vik'in Ana'nın rüşvetçi babasını alaşağı etmeyi kur yapma hediyesi olarak saydığına eminim.

Ne yazık ki savunmasız bir omega gibi değil, bir alfa gibi düşünüyor.

Anastasia banyodan çıkıyor ve nefesim kesiliyor. Kalın sarı saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyor. Evie'nin büyük beden kıyafetleri içinde bile göz kamaştırıcı. Yüzündeki çökmüş ifade duruşumu sertleştiriyor.

Gözlerim burnunun ucuna odaklanıyor. Kırmızı ve yüzü lekeli.

Keşke Vik buralarda olsaydı da onu bayıltsaydım, sonra diriltseydim ve her şeyi baştan yapsaydım. Sonra bunu birkaç kez daha yapardık, sadece iyi bir önlem için. Sadece o kalın kafatasına gerçekten girdiğinden emin olmak için.

"Alfalarınızdan biri gelene kadar burada kalmamızı ister misiniz?" Anastasia yanıma gelirken Evie'ye soruyorum.

Tom Murphy arkamdan, "Zaten buradayım," diyor. O benim patronum ve pansiyonun sahiplerinden biri. Aynı zamanda gördüğüm en iri adamlardan biri. Ben uzunum ama Murphy bir üst seviye.

Ana onun sesiyle sarsıldı. Bir kolumu sırtına doluyorum ve vedalaştıktan sonra onu dışarı çıkarıyorum.

Binaya doğru ilerliyoruz ve Ana cam duvarın önünden her geçtiğimizde yaptığı gibi pencereden dışarı bakıyor. Orman evi dağların arasında ve lüks bir rustik kulübe havasına sahip. Buraya bayılıyorum. Ana manzarayı seyretmekten asla vazgeçmiyor. Eğer alışık değilseniz gerçekten inanılmaz.

Akşamın serin havasına adım atıyoruz. Hava hâlâ yeterince serin, öyle ki Borsa tarafına doğru ilerlerken Ana göğsüme yaslanıyor.

Anastasia buraya ilk geldiğinde işin Omega Takası kısmına kaydolmuştu. Buraya nasıl geldiğinin ayrıntıları ortaya çıktıktan sonra, kitapçada Everly ile birlikte çalışmaya başladı.

"Karıştırıcılardan birine mi gidiyorsun?"

"Evet," diye kabul ediyor Ana. "Sanırım dışarıda ne olduğunu görmemin zamanı geldi." Rahatsız bir şekilde gülüyor. "Geçen seferki gibi son dakikaya kadar beklemek istemiyorum. Kan tahlillerime göre, önümüzdeki birkaç hafta içinde başlayabilir."

"Tanrım," diyorum onu göğsüme doğru çekerek.

Beni bir seçenek olarak görmemesi beni zerre kadar rahatsız etmiyor.

Ama gerçekten öyle.

getirmektir. Programa gelen omegaların küçük bir kısmı kötü bir hayattan kurtulmak istiyor.

ancak geri kalanı standart coğrafi bölgelerinin dışında bir eş bulmaya çalışıyor.

Omega Koruma Kurumu hükümet tarafından yürütülmektedir, ancak programın özel sektör şirketlerinin sahip olmadığı pek çok sınırlaması vardır.

Orman evinin iki yönlü bir işletmesi vardır. Bir taraf tam hizmet veren bir kayak merkezi ve dağ kaçamağı. Diğeri ise The Exchange.

Borsa tarafı haftada en az beş kez kaynaşma veya tanışma toplantıları düzenlemektedir. Bazıları etkinlik, bazıları yemek, bazıları da atıştırma ve içeceklerden oluşuyor. Bu bir akşam etkinliği.

Odayı bir şahin gibi izliyorum. Etrafta son bir hafta içinde gelmiş olması gereken yeni sürüler var çünkü onları daha önce hiç görmemiştim. Vik gittiğinden beri Ana birkaç etkinliğe katıldı.

Hiçbir pisliğin fazla samimi olmadığından emin olmak için gözüm hep üzerinde. Borsa'daki omegaların, bağlı değillerse her zaman güvenlikleri vardır.

Ana artık *teknik olarak* The Exchange'in misafiri değil çünkü pansiyonun bir çalışanı, ancak sahipleri hepimizin ona göz kulak olmamız gerektiğini açıkça belirtti. Etrafta riske atılamayacak kadar çok bağlanmamış alfa var.

Anastasia mikserde otuz dakikadan az kalıyor. Yemek yemiyor, ortama pek karışmıyor ve benim öfkem tehlikeli boyutlara ulaşıyor.

Vik bir arkadaş, ama bu durumda yanlış olan o.

Ana yanıma geldiğinde ona yedi dakika içinde yirminci kez öfkeyle mesaj atıyorum.

"Sanırım işim bitti," diyor. Sesi tamamen monoton.

Bundan *nefret* ediyorum. Bu noktada, burada olduğu ilk birkaç gün tanıştığım cehennem kedisini bile alırdım. "Aç mısın?" Konferans salonundan çıkarken kolumu omzuna atarak soruyorum

Oda.

"Hayır, sadece yorgunum. Sanırım erken bir gece geçireceğim."

"Hayatta olmaz," diyorum yüzünü bana doğru eğerek. "Hadi ama, henüz emekli evi seviyesinde değilsin."

Akşam yediden önce geceyi bitiremezsiniz. Bu sadece iç karartıcı." Omuz silkiyor.

Buraya ilk geldiğinde o kadar çok sorun çıkarmıştı ki Vik onu antrenmana gittiği bir saat boyunca bile yalnız bırakmak istememişti.

Bana ısınması için birkaç deneme gerekti ama sonunda buz kraliçesi tavrını kırdım.

"Peki, sen ne için buradasın?" Omzumu onunkine çarparak soruyorum. Benimle her sıkıştığında ona sorduğum sorunun aynısı.

Alay ediyor.

"Wolfe, soyadın her ne haltsa, gidip o erkek enerjini başka bir yere kusabilirsin."

Viki'nin inandığının aksine, sürekli bir bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"Alexander," diyorum, başımın üstündeki uzun sarı saçları geriye atıp sehpadan paket servis kabını alırken. "Çift A'lar kazanmak için." Bana aptalmışım gibi bakıyor. "İkimizin de soyadı A ile başlıyor..."

Anastasia iç geçiriyor, birlikte vakit geçirmek zorunda kaldığı en sinir bozucu insanmışım gibi yan gözle beni süzüyor. Onu sinirlendirdiğimi bilmekten çarpık bir zevk alıyorum. Sadist olduğum gerçeğinden utanmıyorum.

"Ahh, anlıyorum. Konuşkan bir tip değilsin. Sorun değil. Büyükannem her zaman bir yabancıyla hiç tanışmadığımı söylerdi. Herkesle konuşabilirim." Kabımı açtım ve karıştırmaya başladım. "Koku eşleşmesi yok mu? Şaşırdım. Vişneli limonata gibi kokuyorsun. Tatlı, ama biraz keskin ya da ekşi. Sanki tüm o vişne tatlılığını dengelemek için içinde biraz baharat varmış gibi."

Başını bana doğru çeviriyor. Ağzı açılıyor ama hiç ses çıkmıyor.

Peynir çubuğunu ısıtıyorum ve sosa başımı sallıyorum. "Ben çifte sosa batırmam. Ya da yapmam çünkü paylaşıırken bunu yapmak kibarlık değildir."

Bana çenemi kapatmam gerektiğini belirten bir bakış attı. Ya da muhtemelen kendimi bir uçurumdan aşağı atmamı. Sırıttıyorum.

Gerçekten, bu bok için yaşıyorum.

"Yemek konusunda değil zaten. Çifte bandırmanın tamamen kabul edilebilir olduğu pek çok durum düşünebilirim." Paket servis kabımı kucağıma bırakıyorum. "Ve çok eğlenceli."

Anastasia kızarır. Solgun teni utancını ele veriyor. Sikim neredeyse acı verici bir şekilde sertleşiyor. Vik'in omega'sından hoşlandığım gerçeğini gizlemek için biramı almak için uzanıyorum.

"Sen sadece bir dev değil, aynı zamanda devasa bir baş belasisin Wolfe Alexander." Anastasia sırtarak birama sarılmış elimi işaret ediyor. "Ne zaman bunlardan birini tutsam, elim zar zor sarıyor."

Kıkırdıyorum. Zor oluyor ama o küçücük ellerinin sikimin etrafını saramayacağını söyleme isteğimi bastırmayı başarıyorum.

Ellerime bakıyor, orta parmağımdaki siyah yüzüğe odaklanmış. Boğazımı temizliyorum ama gözlerini kaçırmıyor.

"El fetişin mi var? Böyle bir şey var mı? Bazı erkeklerin kadınların ayaklarından hoşlandığını biliyorum. Bir erkeğin elini cinselleştirmek kızlara özgü bir şey mi?" Ağzıma bir quesadilla atıyorum ve yemeğe başımı sallıyorum. "Bir ton var. Hadi, keyfine bak."

Yağlı yiyeceklere bakıyor ve irkiliyor. "Karnım ağrımaya hazırlanıyor. Ben böyle iyiyim ama teklifiniz için teşekkür ederim."

Boğazımdan garip bir uğultu çıkarken kaşlarımı çatıyorum. "Omegalar diyet yapmak ya da kalori kısıtlamak için değildir. Özellikle de kıışımadan hemen önce."

"Lanet olası Viktor," diye mırıldanıyor başını sallayarak. "Eminim bunun onunla bir ilgisi vardır."

"Hayır, bebek surat." Kaşlarımı çatıyorum. "Hepsi benim suçum. Süper hızlı bir metabolizmam var, bu yüzden bazı insanların istedikleri her şeyi yiyip zayıf kalmalarının mümkün olduğunu biliyorum, ama seni her

Bugün yemek yedin ve bir kez bile yemek yemedin."

"Evet, bunu biliyorum," diyor ve bana çenemi kapatmam gerektiğini belirten bir gülümseme atıyor. "Bir erkek bir daha bana ne yemem ya da yememem gerektiğini söyleme ihtiyacı hissetmezse gerçekten çok sevinirim. Gerçekten, bu konu kapanırsa hayatımın geri kalanını mutlu geçirebilirim."

Haklı olduğu bir nokta var. Teknik olarak beni ilgilendirmez, hem de hiç. Ama cehennem gibi endişe verici ve Dom düğmelerime basıyor.

Tahmin etmem gerekirse, boyuna bakarak bir omega için düşük kilolu olduğunu söyleyebilirim.

Omega biyolojisi küçük bebek alfa ve omegaları kitlesel olarak üretmek üzere kurulmuştur. Bir omega düzgün beslenmezse, sistemleri bebek sahibi olmaya hazırlanmak için kemiklerinden ve organlarından besinleri tam anlamıyla süzecektir. Aslında bunun tüm hamile civcivlerde böyle olduğundan eminim.

Bunu düşünmem bile çok garip. Çocuk isteyip istemediğimi bilmiyorum.

Belki o da bilmiyordur. Ama ne olursa olsun, ileride kötü sonuçlar doğurmaması için kendine dikkat etmeli.

Büyükannemin osteoporoz nedeniyle kalçasını ne kadar kolay kırdığını hatırlayınca içimi bir ürperti kaplıyor. Doktor, onun gençken kendine dikkat etmemesini suçlamıştı.

"Kendine bakmakla ilgileniyor gibi görünmüyorsun. Bir alfanın dürtülerini tetikleyen şeylerden biri. O yüzden bir şeyler ye, yoksa sıranın bana gelip gelmeyeceğini görmek zorunda kalabiliriz."

Bu gece için bir Baba Dom olarak," diyorum, bakıcı rolünden biraz rahatsız olduğum gerçeğini oynamak için sırtıyorum.

Tekrar tekrar göz kırptıyor. Gözlerini kısarak bana bakarken başını eğiyor.

Evet, endişelenme tatlım. Davranışlarım yüzünden ben de senin kadar şaşkınım.

"Öncelikle, sağlıklı olup olmadığım kimsenin umurunda değil," diye tersliyor. "Aslında, birden fazla kez babam kalorileri azaltmamı istedi çünkü onun deyimiyle 'biraz fazla yuvarlaklaşıyordum'."

"Tanrı aşkına," diye homurdandım. "Baban asil bir bok parçası."

Anastasia neşesizce güler ve bakışlarını kaçırır. Cas ve Vik'ten babası hakkında çok az şey duydum ama çöp bir ebeveyn olduğu çok açık.

Şimdi kesinlikle bunları konuşmanın zamanı değil. Vik spor salonundayken onu meşgul etmek ve başını belaya sokmamasını sağlamak için buradayım, hepsi bu.

Onun bokuna karışmak bana düşmez.

"Orada iyi misin?" Garip sessizliği bozmaya çalışarak soruyorum.

Başını sallıyor, elini kaldırıp cilasını karıştırıyor.

"Ben senin bakıcın değilim. Öyleymiş gibi davranmayacağım," diyorum ona, öne doğru eğilip beyaz paket kutusunu alarak. "Ama bir şeyler yemen gerektiğini düşünüyorum. Kızarmış yiyecekleri sevmeyeceğini düşündüm, bu yüzden sana avokado-kızılçık soslu hindi Cobb salatası aldım."

Bana bak, iyi bir insan oluyorum.

Kabı, üzerine plastik bir çatal koyarak yavaşça kucağına bırakıyorum ve kutuyu işaret ediyorum.

İç geçiriyor ama açıyor. Salata lezzetli görünüyor. Çeri domates, kruton, pastırma ve hindiyle dolu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor. "Bu harika." Çatalı eline alıp etrafı karıştırıyor. Dilimlenmiş yeşil soğanları bir kenara çekmeye başlıyor.

Gülüyorum ve gözleri benimkilerle buluşmak için havalanıyor.

"Merak etme tatlım. Soğanı yiyebilirsin. İlk buluşmada dilimi ağzına sokmak gibi bir planım yok." Göz kırptıyorum.

Homurdanıyor.

"İlk randevudan anladığınız buysa Sör Wolfe, o zaman neden ilk aşamaya geçemediğinize şaşmamalı," diyor ve sosu açıp üzerine biraz döküyor.

Sikim onun dudaklarından dökülen 'Efendim' kelimesini çok seviyor.

"Vik haklı. Sen melek gibi küçük bir pakette toplanmış bir sürü belasın." Ayaklarımı sehpanın üzerine attım. "Ye şu lanet salatayı."

Anastasia'nın şaşkınlıkla bana baktığını görmek için anıdan sıyrılıyorum.

"Akşam yemeği ye ve benimle bir film izle," diye teklif ediyorum. "Son zamanlarda buralar çok sıkıcı. Arkadaşlık iyi gelebilir."

Anastasia hiçbir şey söylemiyor. Başını sallıyor, gözlerini yere dikeyor.

"Hadi ama," diye yalvarıyorum adeta. "Eski günlerdeki gibi olacak."

Kaşlarımı kaldırarak dudağımı ısıriyorum ve bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için bekliyorum. "Evet, tamam," diye kabul ediyor küçük bir gülümsemeyle.

Kalbim hızla kaburgalarımın çarpıyor. Vik her şeyi mahvetmeden önce yaptığı o küçük sırtışları ve şakacı sırtışları görmek için can atıyorum.

"Hadi," diyorum patlamış mısır kasesini sallayarak. "Biraz istediğini biliyorsun..."

Ana'nın bana attığı *cehenneme git* bakışına gülüyorum. İyi bir önlem için tekrar sallıyorum.

Bakıyor ama karnını ovuşturarak inliyor. "Yapamam. Akşam yemeğinde bana yedirdiğin onca yemek yüzünden hâlâ tıka basa doymuş durumdayım."

Yediği şeyi hatırı sayılır bir miktar olarak görmesi endişe verici. Midemde garip bir sızı var.

Ana'ya kaşlarımı çatarken kaşlarım çatılıyor.

Vik bakıcıdır. İtaatkârının bakımının her ayrıntısını yönetebildiği zaman başarılı olur. Ben öyle biri değilim. Ben daha çok burada biraz acı, orada biraz eziyet veririm, ama endişelenmeyin çünkü getirisi buna değer. Ben öyle bir adamım. Sonrasındaki bakımla başa çıkabilirim. Bu yaşam tarzının gerekli bir parçası ama Vik gibi bunun için yaşamıyorum.

Tamam, ben sadist bir pisliğim. Kendim hakkında bunu biliyorum. Bunu uzun zaman önce kabul ettim. Peki neden birden Ana'ya bakma ihtiyacı hissettim?

"Hadi," diyorum göğsümü okşayarak. "Korkunç kısımlar başlamak üzere ve biliyorsun ki yakınına sokulman gerekecek."

"Pssh, ben sertim," diyor gözlerini devirerek. Yine de yanıma yaklaştığı kesin.

Ben seksiyonelin en ucundayım, uzanıyorum ve o başını göğsüme yaslıyor. Bu beni yenilmez hissettiriyor. Onun vişneli limonata kokusu havayı dolduruyor ve burun deliklerimin açılmasına neden oluyor.

Kahretsin, belki de bunu biraz daha iyi düşünmeliydim. Patlamış mısırı kalçamın üzerine koyup başımla onaylıyorum. Kumandayı kaptığım gibi, kendime odaklanacak başka bir şey vermek için oynat tuşuna basıyorum.

Ana'nın patlamış mısırları karıştırması ve ona sarılması uzun sürmüyor. Kanepenin arkasındaki tüylü battaniyeyi alıp üzerine atıyorum. İçime daha da gömülüyor ve kolumu omzuna attığımda midem tuhaf bir şekilde çırpınıyor. Film oynarken Ana'ya yan gözle bakarak biraz fazla zaman geçiriyorum.

"Hadi," diye mırıldanıyorum, elimi Anastasia'nın sırtında nazikçe gezdirerek. "Yatma vakti geldi, bebek yüzü."

Biz filmi izlerken küçük omega bir şekilde kucağıma sokuldu. Bir süredir uyuyordu ama dürtülerim onun kaçmasına izin vermeye hazır değildi.

"Wolfe?" Ana gözlerini kırptırır. Gözlerini ovuştururken başı öne eğilir.

"Evet, tatlım. Beni hemen bayılttın," diyorum, elimi başının arkasında gezdirerek. "Seni odana taşımamı ister misin?"

"Evet, sanırım?" Sesi hâlâ çok tuhaf geliyor.

"Ya da benim yatağıma alabilirsin. Kanepede uyumak benim için sorun değil," diye onu temin ediyorum.

Tehlikeli bir zeminde yürüdüğümü biliyorum ama çarşafplarımın onun gibi kokması fikri gerçekten hoşuma gidiyor.

Vik beğenmezse? Siktirip gidebilir. Onunla ilgilenmek için burada değil, bu yüzden takdir yetkimi kullanacağım.

"Evet," diye homurdanıyor ve göğsüme doğru eğiliyor. "Burada uyuyacağım."

Kahkahamı zar zor bastırıyorum. Uyanık olduğunu hiç sanmıyorum. Bana biraz fazla uykulu bir kedi yavrusunu hatırlatıyor. Dişli ve pençeli olduğu günleri özleyorum.

Kocaman elimi kışının altına koydum ve bizi kanepeden kaldırdım. Onu koridora ve odama taşıdım.

Etrafımdaki dağınıklığa ve karmaşaya bakıyorum, ama neyse ki burası çoğunlukla misafir ağırlayacak

kadar temiz.

Battaniyeyi geri çekip onu yerleştirdikten sonra bir gömlek alıp yanına atıyorum.

"Sanırım bunun içinde daha rahat edeceksin," diyorum ona.

Ana oturur, elbisesini kalçalarına kadar çeker. Saçlarını bir tarafa doğru kaydırıyor. "Fermuarımı açar mısın?"

Başım la onaylarken adem elmamın sallandığından eminim. Fermuarı indiriyorum, o kaymak gibi yumuşak teni görebilmek için arkamı dönüyorum.

"İyisin," diyor birkaç saniye sonra. Elbisesi ayaklarımın dibinde yere düşüyor.

Başımı tavana doğru sallayıp kendime yırtıcı bir pislik olmadığını hatırlatıyorum. Tamam, ben kesinlikle bir alfa avcısıyım ve geçmeyeceğim pek fazla çizgim yok. Ama savunmasız bir omega'dan faydalanmak benim için çok ileri bir adım.

"Bana ihtiyacın olursa oturma odasında olacağım," diyorum ve bir yastık almak için ona doğru uzanıyorum.

"Olmaz, yatağın kocaman. Isırmam. Söz veriyorum," diye mırıldanıyor ve bileğimi geri çekerek Onu.

Kalbim hızla çarpıyor. Bu tehlikeli bir bölge. Evrenin beni cezalandırdığından oldukça eminim. bir şey için. Karmam beni yakaladı.

"Zorunda değilsin," diye fısıldıyor ve elimi bırakıyor. "Nerede istersen orada uyu. Seni yatağından atmak istemiyorum, hepsi bu." Saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor ve yuvarlanıyor. Kendimi toparlayana kadar birkaç uzun saniye donup kalıyorum.

Anastasia'ya, beni ilk terslediği ve Vik'e var olmayan aletini emmesini çok kısa bir şekilde söylediği andan beri ilgi duyuyorum. Daha önce hiç görmediğim bir şeydi, ne de o zamandan beri. Ateşli olduğu zaman gerçekten hoşuma gidiyor.

Gömleğimi çekip çıkarıyorum, kemerimi çözüyorum ve kot pantolonumu çıkarıyorum. Yatağın boş tarafına gitmeyi düşünüyorum ama bu bana göre değil. Ben bir alfa ve erkeğim, belki de modası geçmiş bir şey, emin değilim. Ama onunla kapı arasında olmam gerektiğini biliyorum. Bu, babalarımın bugün bile annelerim için yaptığı bir şey.

"Benim için kenara kay, bebek surat," diye mırıldanarak kıcını hafifçe itiyorum.

Ana bir iki adım kayıyor ama hâlâ büyük boy yatağın bu yarısında duruyor. Zihinsel olarak sikimin işbirliği yapmasını istiyorum ve arkasındaki yatağa tırmanırken battaniyeyi kaldırıyorum. Yavaşça manevra yaparak onu birkaç santim daha ortaya yaklaşıtıyorum ama tenlerimiz hâlâ birbirine değiyor.

"Sıcaksın," diye mırıldanıyor ve göğsüme daha da yaslanıyor.

Saçlarını karıştıran ağır bir iç çekiyorum ve gecenin geri kalanında sert ve rahatsız olmaya hazırlanıyorum.

Üçüncü Bölüm

Anastasia

Gözümü açıp kapayınca kadar kıcıma sert bir penis saplanıyor. Wolfe'un nefis erkek kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Kaçmaya çalışan sızlanmamı bastırıyorum. Sedir ve çam gibi kokuyor, bu da garip bir tesadüf çünkü kendisi pansiyonun açık hava tur rehberlerinden biri. Acaba kokusu her zaman ormanı mı anımsatıyordu yoksa kokusu ağaçların etrafında bu kadar çok zaman geçirdiğinden beri belli belirsiz değişti mi? Kolunu dikkatlice kaldırdım ve yatağın diğer tarafına doğru kaydım. Cehennem gibi susamış bir şekilde uyandım.

Wolfe ben yataktan çıktıktan sonra sırt üstü dönüyor. Aleti, leğen kemiğinin üzerindeki battaniyeyi gururla kaldırıyor. Kahretsin, gerçekten çok ateşli ve sonunda birlikte olacağımı hayal ettiğim erkek tipine çok daha yakın. Biraz hiper Golden Retriever'a benzeyen ama insan formunda biri. Vik daha çok Rottweiler ya da Alman Çoban Köpeği'ne benziyor ama onların da kendine has bir çekiciliği var.

Vik'i düşünme.

O pislik beyninin tek bir anını bile hak etmiyor.

Başımı sallayıp mutfığa yöneliyorum. Buzdolabına yöneldiğimde fayans zemin çıplak ayaklarımın altında serinliyor. Birinin yaklaştığını duyduğumda buzdolabına doğru eğilmiştim.

"Günaydın," diyorum, ayağa fırlayıp su şişesini kırarak. Ama bu kesinlikle Wolfe değil.

Rafael Castro birkaç metre ötede, üzerinde düşük belli bir eşofman altı ve başka hiçbir şey olmadan duruyor. Ayaklarının üzerinde sallanırken ayak parmakları kemerli ve şaşkınlıkla bana bakıyor. Gözlüklerini kaldırıp ağzını açıyor ama ağzından tek kelime çıkmıyor.

Rafe ince yapılı ve bir alfaya göre oldukça kısa. Tahmin etmem gerekirse, yaklaşık bir metre boyunda olduğunu söyleyebilirim. Koyu renk gözleri, beni mutfığında bulmasına anlam vermeye çalışıyormuş gibi kısık. Boynunun arkasını ovuşturuyor. Vücudundaki tüm karın kasları ve eğik kaslar esnerken hareket ediyor. Kıvrık kısa siyah saçları dağınık. Uykulu ve kafası çok karışık görünüyor.

Gözlerim eşofmanın içine kadar inen siyah saçlarına takılıyor. Dudaklarımı yalıyorum. Kahretsin, kot pantolonunun ve polo tişörtünün altında oldukça iyi bir vücut saklıyordu. Zihnim Rafe'le bu mutfakta yalnız kaldığım son zamana geri dönüyor. Vik'in Wolfe ve Rafe'e bebek bakıcılığı yaptırdığı zamanlara.

beni izleyemediği her an görevdeydi.

"Tika basa doydum," diye inleyerek karnımı ovuşturuyorum.

Cidden çok etkilendim. Bu kadar ince bir yapıya sahip olmasına rağmen, Rafe Castro bazı yiyecekleri yok edebilir.

Yemek isteyip istemediğimi sorduğunda beklediğim en son şey, süütünin mutfağında benim için yemek pişirmesiydi.

"Uzun zamandır ev yemeği yememiştim. Midem şu anda benden nefret ediyor. Yemeden duramıyorum," diyorum omzunu iterek. "Seni suçluyorum. İşimiz bittiğinde beni buradan çıkarmak zorunda kalacaksın."

Rafe güler ve başını sallar. "Bunu ona anlattığımda babam kendini çok beğenecek. Her zaman lazanyanın anneme nasıl kur yaptığına yemin ederdi." Dondu kaldı. "Sana kur yapmaya çalıştığımdan değil. Sadece akşam yemeği için planladığım şeydi. Bu yüzden bu kadar çabuk oldu. Sadece fırına koymam gerekti."

Güldüm. "Sorun değil, ne demek istediğini anladım. Bir sürünün içinde mi büyüdün?"

Tabağını sehpanın üzerine bırakıyor. "Hayır, babam bir alfa ama annem bir beta. İki ebeveyne sahip olmak açısından oldukça geleneksel bir evde büyüdüm."

"Ben de," diyorum ona. "Annem harikaydı. Hiç yemek falan yapmazdı ama her zaman tatillerde yaptığımız aktiviteler ve şeyler vardı. Babam yemek ve temizlik yapmanın karısına yakışmadığını söylerdi."

Rafe kaşlarını çatar. "Babam da en az annem kadar sık yemek pişirir ve temizlik yapar. Bu tür şeylerin bir ortaklık olması gerektiğinden oldukça eminim."

Kesik cevabı ısırarak geri alıyorum. Babamın yıllar boyunca hizmetçilerle ve birkaç aşçımızla birden fazla "ortaklığı" olduğundan eminim.

Muhtemelen bu yüzden bu kadar sık değiştiriliyorlardı.

"Biliyor musun, ailemden öğrendiğim bir şey varsa o da hayatının nasıl olacağını senin seçebileceğin. Sırf ailede böyle oldu diye bir kalıba girmeye mahkûm değilsin," diyor Rafe ve elini uzatıp benimkini sıkıyor. "Babam bir sürünün içinde büyüdü. Herkes onun bir sürüye katılıp kendi omega'sını bulacağından şüpheleniyordu ama annemi o kadar çok seviyordu ki onu kaybetmeyi hayal bile edemezdi."

"Vahşileşmedi mi?" Başımı eğip yüzünü inceleyerek soruyorum.

"Hayır, hayatta olmaz," diyor gülerek. "Ama tatillerin çoğunu büyükannem ve teyzelerimle geçiriyoruz, bu yüzden omegalarla düzenli olarak temas kuruyor. Açıkçası romantik bir durum değil ama onlar için işe yarıyor."

Rafe muhteşem bir adam. Çenesinin altında sakladığı gamzeleri var. Ama önemseydiği bir şey hakkında konuşurken gözlerinin sevinçle parlaması kalçalarımı sıkıyor.

Gülümsüyor ve benim midem de buna karşılık olarak sallanıyor.

"Omegalardan bahsetmişken," diyor ellerimi tutup ayağa kalkarak. Beni kanepeden çekip güçlü bedenine doğru götürüyor. Diğerleri kadar uzun değil ama yalınayak olduğum için hâlâ benden çok daha uzun. "İstediğiniz yuva tarzını seçmeniz gerekiyor. Süitimizde bir tane var ve sana göstermek isterim..." Yüzümü inceliyor. "Eğer senin için de uygunsa?"

"Evet," diyorum nefesimi üfleyerek. "Yani, kullanıldığından beri temizlendi mi?"

Rafe kaşlarını çatar. "Vik ve Wolfe üç yıldır bu süitteler. Buraya geldiklerinden beri hiç kullanılmadı."

Çenem açık kaldı. "Başka odaları da kullanıyor musun? Sürünüzün omega'lara sıcak dönemlerinde yardımcı olmak için rotasyonda olduğunu sanıyordum?"

Rafe yüzünü buruşturarak, "Yok artık," der. "Üzgünüm, annem bir kadının önünde böyle bir dil kullandığım için kafamın arkasına bir tokat atardı." Beni uzun bir koridora doğru yönlendiriyor ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atmaya başlıyor.

Evet, Rafe'in kendine has bir çekiciliği var.

"Vik'in döndüğünü bilmiyordum," diyor Rafe, bir elini başının üstündeki uzun siyah buklelerin arasında gezdirerek. Bu beni anılarımdan koparıp o ana geri götürüyor.

"Öyle mi?" Omuz silkerek sordum. "Eğer öyleyse bile ben duymadım."

"Günaydın," diyor Wolfe, mutfğa ayaklarını sürüyerek girerken. "Bana bir su getirir misin, tatlım?"

Gülüyorum. Üzerinde sadece bir çift siyah boxer-şort var. Muhtemelen benden kendisine bir leprikon bulmamı isteyebilir ve ben de bunu yapmak zorunda kalırım.

Dönüp buzdolabına gidiyorum ve onun için bir tane alıyorum. Ben doğrulup şişeyi ona uzatmak için döndüğümde sıcak elleri kalçalarımın dolanıyor.

"Teşekkürler," diyor bana bakarak.

Tuhaf bir çırpınma mideme vuruyor. Wolfe muhteşem. Bundan kaçış yok. Geniş omuzları ve güçlü kolları sizi içine çekmiyorsa, o zaman mükemmel düz beyaz dişleri ve kirli sırtıtları çekecektir.

Göğsünün ve karın kaslarının çoğunu kaplayan koyu renkli dövmelemlerden bahsetmeyeceğim bile. Sihirli bir şekilde beynimi hipnotize ediyorlar ve onu yalamak için onu yalamam gerektiğini düşünmemi sağlıyorlar.

"Teşekkürler dedim, bebek surat." Wolfe göğsünü kaşıyarak kıkırdar.

"Sorun değil," diyorum ve mutfaktan çıkmaya yöneliyorum. "Seni tekrar gördüğüme sevindim, Rafe."

"Sen de," diye yanıtıyor Rafe, ama bana bakmıyor. Wolfe'a anlam veremediğim bir bakış atmakla meşgul. Daha mutfğın dışındayken devam ediyor: "Bu da ne? Bana sikini Vik'in omega'sına sokmadığını söyle."

Vik'in Omega'sı mı? Oh, hayır. Siktir et.

Oturup bir erkeğin kendini toparlamasını beklemeyi reddediyorum.

Yolumda duruyorum.

Wolfe'un yatak odası ile süitten dışarı açılan kapı arasında gidip geliyorum. Evet, elbiseme sahip olmak güzel olurdu, ama aynı zamanda, *siktir et bunu*.

Evlerinin dışındaki kapıya nişan alıyorum.

Ayakkabılarımı ve anahtar kartımı alıyorum, sonra sessizce kapının kilidini açıyorum. Sonumun Melody ya da annem gibi olmasına izin veremem.

Melody gitmeden önce Evie bizi tanıştırdı. Sanırım ikimizin arkadaş olabileceğini umuyordu.

Onlar konuşurken ben de oturup dinledim. Belki de sohbete katılmam gerekiyordu ama bırakın iki kişiyi, bir arkadaş edinmek bile çok zor. Ama mesele bu değil.

Mesele şu ki Melody *on yıl boyunca* Luke'un kardeşi Ben'in kendini toparlamasını bekledi. Sağ ol ama almayayım. Oturup bir erkeğin değerimi anlamasını bekleyecek değilim. *Vik'in Omega'sı* gibi bir saçmalığa izin vermek şöyle dursun.

Koridorda tepiniyor, merdivenlerden inmeye hazırlanıyordum ki Murphy üst kattaki merdivenlerden aşağı indi. Uzun siyah saçları yüzünün etrafına dökülürken iki kez baktı.

"Kıyafetlerin hangi cehennemde?" Murphy homurdanıyor. Yanımda durup Wolfe'un dev tişörtünü avuçluyor. Kokuyu arayan bir hayvan gibi tişörtü burnuna doğru çekiyor. "Peki sen neden Wolfe'un tişörtünü giyiyorsun?"

Ağzım birkaç kez açılıp kapanıyor ama bunun onu ilgilendirdiğinden pek emin değilim.

"Ayakkabın yok. Tanrı aşkına. Dışarısı kırk derece bile değil Ana." Murphy o kadar ağır iç çekiyor ki sesi yaşlı bir adam gibi çıkıyor. Ya da belki kızgın bir ayı?

"Ben iyiyim," diye Evie'nin alfasına güvence veriyorum. Ayakkabılarımı tutuyorum ve ona doğru sallıyorum. "Şimdi odama gidiyorum."

Murphy nefesinin altında bir şeyler homurdanıyor. Sanırım şöyle diyor: "Evie kafamı koparırdı. Umursuyormuş gibi yapmak zorunda olmadığım günleri özliyorum. Pekâlâ, atla bakalım." Çömeliyor ve başıyla sırtını işaret ediyor. "Sıkı tutunsan iyi olur. Kıçına dokunmayacağım."

Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştıtarak duruyorum.

Murphy sonunda sinirlenir ve "Şimdi, Anastasia" diye bağırır.

Sanki beş yaşında bir çocuk sırtına biniyormuş gibi sırtına tırmanıyorum. Murphy hızlı adımlarla merdivenlerden iniyor. Odanın bulunduğu ikinci katın sahanlığına ulaşıyoruz. Aynı anda Evie ve diğer alfalarından Archie de alt kattan yukarı çıkıyorlar.

Archie gülerken Evie sırtıyor.

"Bu kesinlikle görüldüğü gibi değil," diyorum ellerimi havaya kaldırarak.

Murphy beni tutamayacağı konusunda yalan söylemiyordu, ben de sırtından aşağı kaydım. Archie homurdanırken ayaklarım halıya çarptı.

"Gerçekten mi?" Evie gülerken soruyor. "Görünüşe göre sen de kendi utanç taşıma versiyonunu yaşamışsın." "Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok," diyorum koridordan odama doğru bakarak.

"Giyin," diyor Murphy. "Yarı çıplak, sahipsiz omegaların koridorlarda dolaşmasına karşı bir politikamız var."

"Öyle mi?" Archie ses tonunda bir eğlenceyle soruyor. "Eğer yapmazsak, muhtemelen bir ek madde eklemeliyiz."

"Ohmigosh," diyor Evie, yanıma gelerek. "Pekâlâ, hadi gidelim. Bu durum kız kıza konuşmayı gerektiriyor." "Endişelenme, tatlım. Mağazanın zamanında açılmasını sağlayacağım," diyor Archie, yanıma gelerek

ve yanağından öptüm.

"Kahretsin," diye tıslıyor Evie. "Bu doğru. İşimiz var. Teşekkürler, Archie."

"Seni bir daha gördüğümde öpeceğim. Üzerine bir şeyler giydiğinden emin ol," diye homurdanıyor Murphy.

Bununla birlikte dönüp gidiyor.

Bu kadar yumuşak konuşan bir insan olmasına rağmen Evie en iyileriyle birlikte çılgılık atabiliyor. Tanışabileceğiniz kadar tatlı bir insan olmasına rağmen bu kadar otoriter olması etkileyici.

Beş dakikalık bir duş aldım ve yeni kıyafetlerimi giydim ama Evie durmaksızın oturma odasında bekledi.

"Dün gece ne oldu?" diye soruyor koluma vurarak. İkimiz de odamdaki kanepedeyiz.

Omuz silkiyorum, tırnağımı karıştırıyorum. "Miksere gittim. Çok heyecanlı değildi. Wolfe bana takılıp film izlemek isteyip istemediğimi sordu. Yemek yedik. Bu her şeyi özetliyor."

"Tamam," diyor Evie yavaşça. "Nasıl oldu da onun gömleğinin içine girdin?" Gözlerimi deviriyorum.

"Wolfe'u becerip beceremediğimi öğrenmek istiyorsan sorabilirsin." Yüzündeki rahatsızlık ifadesine gülüyorum. "Bu arada yapmadım. Film izlerken uyuyakalmışım. Wolfe yatağında uyumama izin verdi. Sonra bu sabah mutfakta Rafe'e rastladım..." Kulak misafiri olduğum şeyi açıkladım. "Bununla bir sorunum yok. Şu anda ne kadar zavallı olduğum umurumda değil. Yine de annemle aynı tuzağa düşmeyi reddediyorum." Daha fazlasını söylememek için dudaklarımı birbirine doluyorum.

Bunu söylediğim için kendimi çok kötü hissediyorum çünkü annemi her şeyden çok seviyordum ama onun hatalarından da ders aldım. Gözyaşlarımı zor tutuyorum. Her an ağlamaklı olmaya alışık değilim.

Şimdi kendimi duygularıma kaptırmanın zamanı değil.

"Burada olan şeyin gerçekten bu olduğunu sanmıyorum," diyerek öne doğru eğildi ve elimi sıktı.

"Wolfe'a Vik'e neler olduğunu sordun mu? Sana anlatacak en iyi kişi o olurdu..."

Başımı salladım. "Vik hakkında *hiçbir* koşulda konuşmuyoruz."

Wolfe başlangıçta birkaç kez denedi. Gözyaşlarına boğulmamak için kafasını ısırđım ve Wolfe o zamandan beri bu konuyu hiç açmadı.

Evie iç geçiriyor. "Bunu önerdiğim için ciddi bir şaplak yiyebilirim ama bir sürüyle tanışmak için gerçekten çaba göster. Bahse girerim gerçek bir randevuya çıksaydınız, Vik birkaç gün içinde sihirli bir şekilde ortaya çıkardı."

Homurdanıyorum.

"Lydia'nın hamilelik sırasında şaplak atmanın güvenli olduğunu doğrulaması çok rahatsız edici," diye homurdanıyor Evie nefesinin altından. "Aramızda kadınsı bir bağ olduğunu sanıyordum. Anlaşılan öyle değilmiş."

Başımı sallayarak gülüyorum. Bazen gülünç derecede sevimli oluyor.

"İşe gitmemiz gerekiyor," diye hatırlatıyorum ona. "Çekimden daha fazla saat

kaybetmeyi göze alamam." Kalkıp dükkâna gitmeye hazırlanıyoruz ama bütün gün aklım

Evie'nin söylediklerinde.

Belki de haklıdır. Vik'e eziyet etme düşüncesinden nefret etmiyorum, tıpkı son birkaç haftadır düşüncelerimi rahatsız ettiğı gibi.

Ve bana sahip olduğunu düşünen erkekler tarafından ezilmekten bıktım.

Dördüncü Bölüm

Rafe

Tonunki bir sorun olacak. Anastasia süitinin kapısından dışarı adımını attığı anda bunun doğru olduğunu anladım.

Normalde, Evie'nin ona verdiği yedek kıyafetlerin içinde boğuluyor, böylece kulübenin etrafında giyecek sıcak bir şeyleri oluyor. Ama bu gece eski kıyafetlerine geri döndü.

Siyah bir elbise ve siyah topuklu ayakkabılar giyiyor, hani şu kadınların deli olduğu kırmızı tabanlı olanlardan. Elbisenin üst kısmı dar ve kabarık bir eteğe doğru genişliyor. Gözlerinde koyu renk göz kalemi ve pelüş dudaklarında parlak kırmızı ruj var.

Onu koridorda yürürken izlerken göğsüm sıkışıyor. Kesinlikle çok güzel. Her gün öyle olmadığından değil, ama kendinden emin görünüyor. Bana eski Anastasia'yı hatırlatıyor.

Ana merdivenlere yöneldi. Kapıya baktım. Ben birinci kattayım. Nereye giderse gitsin onu durdurabilirim. Wolfe spor salonunda. Birkaç dakika önce başladı. Kot pantolon ve tişört giyiyorum. Neredeyse sadece ofiste çalıştığım için patronlarım polo giymemi pek sorun etmiyorlar. Yani normalde giyiyorum ama bu öğleden sonra gömleğime kahve döktüm ve değiştirmek zorunda kaldım.

Ben araya girmek için kendimi ikna etmeye çalışırken Anastasia birinci katın sahanlığına ulaşıyor. Burada oturup hiçbir şey yapmadan duramam.

O bağlanmamış bir omega.

Tüm omegaların odalarının dışındayken yanlarında refakatçi bulundurmaları gerekmektedir. Tamam, bu politika The Exchange'in misafirleri için ve Ana teknik olarak artık bir çalışan. Ama onu güvende tutacağına inandığım biri olmadan dışarıda olduğunu düşündüğümde içimde garip bir çalkantı hissediyorum.

Sandalyemi geriye ittim, cep telefonumu ve anahtarlarımı aldım ve araya girmek için harekete geçtim.

Anastasia beni görünce iç çekti. Tek kelime etmeden koridorda yürümeye devam ediyor. Serin akşam havasında onu takip ediyorum ve titriyorum. Ana soğuktan benim kadar rahatsız olmuşa benzemiyor. Küçük şehir merkezindeki dükkânlara inen kaldırıma çıkıyor.

"Bekle," diyorum sonunda sessizliği bozarak. "Nereye gidiyorsun?"

"Bir bar var," diyor Ana, ellerini kollarında gezdirerek. "Bu tarafta olduğundan oldukça eminim."

O kadar yüksek sesle iç çekiyorum ki bana büyükbabamı hatırlatıyor.

"Şu tarafa doğru on beş adım yürümeye ne dersin?" diyorum, başımla otoparkı işaret ederek. "Seni gitmek istediğin yere memnuniyetle bırakırım."

Ana'nın mavimsi gri gözleri beni dikkatle inceliyor. Vücudu bir titremeyle ona ihanet ediyor ve ben de elimi onunkine bağlıyorum.

"Hadi," diye homurdanarak onu yavaşça arabama doğru çektim. "Aklından ne geçiyordu? Hava cehennem gibi soğuk.

O kadar uzak gibi görünmeyebilir ama birkaç şehir bloğu var."

"Tanrım, üzgünüm baba. Bir dahaki sefere daha iyisini yaparım."

"Benim sapkınlığım değil," diye homurdanarak onu SUV'uma yönlendiriyorum. Donup kaldım. Kahretsin, bunu gerçekten söylememeliydim. Vik'in olduğunu biliyorum ve onun burada olmamasına üzüldüğünden eminim.

"Yani, olabilir," diyorum gülerek.

Anastasia homurdanıyor. Tıkırtıyla kilidi açıyorum ve onun için kapıyı açıyorum. Ana içeri tırmanıyor.

Kendime bir moral konuşması yapıyorum. Artık onu kazara üzme dansı yapmak yok. Ona göz kulak ol, onu sağ salim geri getir ve Vik'e artık yeter de. İş bitse de bitmese de eve dönme vakti geldi.

Küçük kasabamızdaki insanların büyük çoğunluğu pansiyonda çalışıyor. Birkaç restoran ve işyeri var ama dağların bu kadar tepesinde herkes herkesi tanır. Anastasia'nın kiminle buluşmayı planladığını görünce hemen gerildim.

Chance Butler kötü bir adam değil, ama yirmi üç ya da yirmi dört yaşında ve "hareket eden her şeye sikimi sokarım" havasında.

Kalabalık yerleri sevmem. Bar, uzun bir haftanın ardından stres atmaya çalışan turistler ve pansiyon çalışanlarıyla dolup taşıyor.

Anastasia Chance'e gitmek için bir hamle yapmıyor. Bara doğru ilerliyor ve ben ne yapacağımı bilemiyorum. Bekleyen adamlardan biri Ana'nın kıcını avuçlayınca, aptal gibi kapının yanında durmayı bırakıp onlara doğru yöneliyorum.

Elini tokatla uzaklaştırmamasından hoşlanmadım. O adama içki ısmarlatmayı başardığına eminim. Anastasia'nın bu durumda köpekbalığı olduğu anlaşıldığında bir metre uzaktaydım. Adamın kolunu okşuyor, elini kıcından çekiyor ve barmenin uzattığı bira sürahisini kapıyor.

Hiç kart basılmadan bana doğru yürürken çenem açık kalıyor. Yirmi iki yaşında. Kimse ona kimliğini kontrol etmeden alkol vermemeli.

Viktor gibi kıcına şaplak atma isteği duyuyorum.

Her erkek bunu bir kayıp olarak görüp yoluna devam etmez.

Chance'e ve erkek-erkek kolektifine doğru yürüyen Anastasia'ya bu yönde bir şeyler homurdanıyorum.

Ana gülerek, "Bunu tamamen kontrol altına aldım," diyor. "Hadi, biraz eğlenelim. Yıllardır dışarı çıkmadım."

Ne için kendini tehlikeli bir duruma soktu, birkaç bedava içki için mi? Tek yapması gereken istemek, ben de ona ne isterse alırım.

İç çekiyorum. Burası stresli bir haftanın ardından rahatlamak için olmak istediğim son yer. Vik'e

öfkeyle mesaj atarken kendimi Wolfe gibi hissediyorum. Dün geceyle ilgili her şeyi duydum.
Vik iki gündür bana cevap vermiyor ve eğer bilmeseydim onun güvenliği için biraz endişelenirdim.

Öldürmesi zor bir orospu çocuğu.

Wolfe'a yüksek masada Chance'in dizine tünemiş Ana'nın fotoğrafını gönderiyorum. Anastasia bu gece kesinlikle kışını gösteriyor ve sadece bir hafta boyunca turistlerle uğraştıktan sonra stres atmak isteyen alfalarla dolu bir bar için uygun kıyafet olduğuna karar verdiği küçük elbiseyi kastetmiyorum.

Belli belirsiz Murphy'ye mesaj atmayı düşündüm. Ondan gelecek bir cümle Anastasia'yı tekrar sınır dışı ederdi.

Beni engelleyen tek şey, bunun çantama da yayılmasından korkmam.

Kendimi hiçbir zaman şiddet yanlısı biri olarak görmedim. Elbette, birlikte büyüdüğüm çoğu alfa gibi ben de orduda görev yaptım, ancak genel olarak haftanın her günü iletişimi şiddete tercih ederim.

Bu yüzden aniden Chance'in ellerini vücudundan çıkarma isteği duyduğumda çok itici geliyor. Onları geri alabilir. Eminim iyi bir cerrah uygun koşullar altında onları tekrar yerine dikebilir. Ana'ya bir daha dokunmadıkları sürece, onları tutabilir bile.

Anastasia'ya kontrol etmesi için başımla işaret ederek yuvanın kapısını açıyorum. Yanımdan geçip gidiyor ve ben onun doğal kokusunu tüm gücüyle alıyorum. İnanılmaz derecede tatlı. Çok yakın bir gelecekte kızgınlık dönemine girecek.

Anastasia odayı incelerken ışığı açıyorum. Yuvanın ortasında üç basamakla çıkılan yükseltilmiş bir platform var. Duvar kenarlarında tavana bağlanan kalın, koyu renkli ahşap kirişler var. Yuvanın şiltesinin etrafında yaklaşık üç metrelik küçük bir halı alanı var. Arka kenar dev minderlerle çerçevelenmiş ve önünde bir sıra yatak yastığı var.

Anastasia omzunun üzerinden bana bakıyor. Kararsız görünüyor. Elini tutup onu odaya götürüyorum.

"Bu orta tip bir yuva," diyorum ona ve küçük banyoya doğru yönlendiriyorum. "Bunların içinde duş yok ama banyoyu kullanmak için yuvadan çıkmak zorunda olmamanız güzel."

Anastasia başını içeri uzatır. "Evet, bu kullanışlı. Yine de bu oda büyük. Omegalar genellikle daha dar bir alanı tercih etmezler mi?"

Başımı eğip onu dikkatle inceliyorum. Sesi emin değil gibi. Her omega farklıdır ama ihtiyacı olanı isteyecek kadar kendine güveniyor olmalı. Kendini taşıma şeklinden hayatının beklendiği kadar kolay ve göz alıcı olmadığını anlamak için roket bilimci olmaya gerek yok.

"Şu anda açık ama daha güvenli hissetmek için perdeleri kullanabilirsin." Arka köşeye gidip asayı alıyorum ve arka duvarın tamamı ağır ışık engelleyici panel tarafından kapatılana kadar çekiyorum. Bir sonraki asayı da alıyorum ve sonunda tüm duvarı kaplıyoruz. "Perdelerin yollukları ön tarafta üst üste biniyor. Ya da biraz ışık istiyorsan kısmen açık bırakabilirsin. İçeri girip kontrol etmek ister misin?"

"Benimle içeri gelir misin?" diye soruyor. Sesi o kadar emin değil ki onu kollarıma alıp sıkıca sarmamak için kendimi zor tutuyorum.

Annem her zaman dünyada iyi bir kucaklaşmanın düzeltmeyeceği bir şey olmadığını söyler.

Kolumu omzuna dolayıp merdivenlerden yukarı çıkmasına rehberlik etmekle yetiniyorum. Yatağı kaplayan kabarık yorgana ek olarak sol arka köşede büyük bir battaniye yığını var.

Wolfe olsaydım, onu kaldırır ve aşağı atardım. Onu güldürebilirdi. Vik duruma hakim olur ve onun neye ihtiyacı olduğunu sezgisel olarak bilirdi.

Kaşlarımı çatıyorum, enseme ovuşturuyorum. Bana bakıyor ve onu rahatlatmak için bir şeyler yapmam gerektiğini biliyorum.

"Her yuvadaki yatak özel olarak sipariş ediliyor. Su geçirmez bir katmana sahip üç inç kalınlığında köpük şilteleri var. Hepsi kullanımlar arasında çıkarılıyor ve sterilize ediliyor," diyorum, sanki lanet olası broşürü okuyormuşum gibi.

Başım öne eğik. Böyle zamanlarda Wolfe'un havası, hatta Vik'in 'sikimde değil'i için adam öldürürdüm.

kayıtsızlık. Şu anda ikisinin de yüzü kızarmıyor ama benim yüzüm utançtan yanıyor. Anastasia elimi tutup yatağın üzerine diz çökerek, "Hadi bakalım," diyor. Onu takip ediyorum Zeytin dalı için minnettar. Elimi bırakıyor ve yatağın üzerinde sürünüyor. Kısa elbisesi kışını zar zor örtüyor ve başka tarafa bakmadığım için kendimi tam bir pislik gibi hissediyorum. Dört ayak üzerindeyken daha da belirginleşen ince bir kum saati figürü var.

Yatağın tepesine kadar çıkıyor ve bana doğru dönüyor. Ben de kendimi onun yanına atıyorum. Üzerine uzanarak yığından yumuşak, küçük battaniyelerden birini alıyorum ve etrafına doluyorum.

Gözlüklerimin eğilmesini önlemek için başımı ön kolumun üzerine koyuyorum.

"Perdelerle çok rahat oluyor," diyor Anastasia, önüme yaklaşarak. Burnu seğiriyor ve sonra yüzünü koltuk altıma gömüyor. Boynuma ya da omzuma değil, erkeklik organıma. Bu o kadar beklenmedik bir şey ki çenem açılıyor.

Parmak uçları boynumda dans ederken eli omzuma düşüyor. Göğsümün düzensiz bir mırıltıyla titremesine neden oluyor.

Yüzüm yanıyor.

Beklenmedik bir ereksiyondan daha kötü olduğuna eminim. Eğer önünü benimkine doğru oynatmayı bırakmazsa bu tamamen mümkün.

"Beni ev yemeğiyle tıka basa doldurdun," diyor Ana, esneyerek. "Ve şimdi de mırıldanıyor musun? Siz, Bay Castro, bir gün bir kadını çok mutlu edeceksiniz."

Elim battaniyenin örttüğü kalçasına düşüyor. Burnunu daha da derine gömerken hareket etmesini engellemek için bileğimi beline doluyorum.

"Çok güzel kokuyorsun," diye mırıldanıyor. "Narenciye ve seksi erkek gibi."

Kalbim o kadar şiddetli çarpıyor ki, yanağının altında attığını hissedebileceğinden eminim, ama Anastasia sadece daha yakına sokuluyor ve hemen uykuya dalıyor.

"Onları buldum." Wolfe'un sesi beni ölü uykumdan uyandırdı.

Gözlerimi kırıştırdığımda Anastasia'nın başını göğsüme yaslamış, bacağını da leğen kemiğimin üzerine atmış uyuduğunu görüyorum. Gözlüklerimi çıkarıp halının üzerine koyduğumu hayal meyal hatırlıyorum ama uykuya dalmaya niyetim yoktu.

"Lanet olsun." Wolfe hafifçe ıslık çalar. "Bunun olacağını tahmin etmemiştim." Başını eğip Anastasia'nın kışına bakıyor. "Çok güzel bir manzara."

"Siktir git," diye homurdanıyor Vik, Wolfe'u iterek yoldan çekiliyor. Beni işaret ediyor. "Sen ve ben yarın konuşacağız. Sana yirmiden fazla mesaj attım. Lanet olsun. Takviye çağırmak üzereydin. İkinizin nereye kaybolduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Sus," diye bağıriyorum. "O uyuyor. Yarın bana kızarsın."

Anastasia göğsüme daha sıkı sarılıyor. Sürü arkadaşlarımı ters çevirip hemen uykuya dalarken kendimi on metre boyunda hissediyorum.

Anastasia babamın lazanyasına iltifat ettikten sonra yemek komasını atlatmak için göğsüme sarıldığı anda boku yediğimi fark etmediysem de şimdi kesinlikle fark ediyorum.

Dans ettiklerini fark ettiğimde Chance'in vücudunu küçük parçalara ayırma dürtüsü tüm gücüyle geri geliyor. Lanet olsun, ben hayal kurarken o ikisi gerçekten yakınlaştı.

Kışındaki eli esneyerek elbisesinin tehlikeli bir şekilde yukarı çekilmesine neden oluyor. O piç kurusu, kızın kışını kazara odanın yarısına göstermesi umurunda değilmiş gibi davranıyor.

Çünkü fark ettim ki o bilmiyor. Sanki bu benim işimmiş gibi kaşlarımı çatıyorum ama Chance aldırıyor çünkü bana hiç bakmıyor.

Yanlarına gidip danslarını bölmek için cesaretimi topluyordum ki Wolfe içeri girdi. Başının üstündeki uzun, sarkık sarı saçları normalden daha koyu, sanki duştan sonra aceleyle buraya gelmiş gibi.

Arkasında kimin olduğunu fark ettiğimde çenem düştü.
Viktor doğruca bana doğru geliyor ve hiç memnun
görünmüyor. Siktir.

Beşinci Bölüm

Anastasia

M ayaklarım ağrıyor. Bu gece dışarı çıkma kararımdan ciddi pişmanlık duyuyorum. Seksi erkeklerle flört etmek normalde tam bana göre olurdu. Ne yazık ki, aptal dürtülerimin Vik beni terk ettiği için hâlâ surat astığına eminim.

Tanrım, acınası bir durum.

Sert göründüğümü biliyorum, kulübeden ayrılmadan önce ayna beni bu konuda temin etti, ama kalbim bu işte değil. Dürüst olmak gerekirse, keşke evde kalsaydım ve belki Evie'ye takılmayı teklif etseydim.

Ya da Wolfe ve Rafe.

Hayır, bu ortaya çıkma amacımızı boşa çıkarırdı. Bu arada Vik'i kıskandırmak içindi. Gerçekten düşündüğümde bu beni daha da saçma gösteriyor. Vik'in kaybının beni ne kadar etkilemesine izin verdiğimi fark ettiğim için biraz üzgünüm.

Chance'in siki karnıma çarpıyor ve ben içimden gözlerimi deviriyorum. Tamam, muhtemelen bunu dışarıdan da yapıyorum.

O sadece çok... Bilmiyorum.

Aradığım kişi değil.

New York'ta olsaydım tam da bir geceyi birlikte geçireceğim tipte bir adam, ama onun erkek kardeşlik hisleriyle ilgili bir şey benim kadınlık organlarımı heyecanlandırmıyor. Görünüşe göre onlar da benim geri kalanım kadar depresyondalar.

Aklım Vik'e kayıyor. Şu dağ adamı sakalı kontrol edilemez. Kocaman ve yüzünü o kadar kaplıyor ki size hangi ifadeyi verdiğini zar zor anlayabiliyorsunuz. Ayrıca garip bir şekilde yumuşak ve kabarık. Kalçama dokunduğunda gıdıklanıyordu. Ya da gür kaşları beni güldürmek istediğinde kıvrıldığında.

Chance bana bakıyor ve birden dünyanın başka bir yerinde olmayı tercih ediyorum. Ta ki Wolfe'un barın diğer ucuna doğru salına salına ilerlediğini görene kadar. Üzerinde savaş botları, koyu renk kot pantolon ve Henley var. Devasa 1.80'lik gövdesi doğrudan bana doğru ilerliyor.

Göğsüm kabarıyor.

Uh-oh. Neden başım beladaymış gibi hissettiğimden emin değilim ama başımın belada olduğundan çok eminim. Chance'in bir metre arkasında duruyor ve kaşlarını çatıyor.

Neden eli kurabiye kavanozunda yakalanan çocuk gibi hissettiğimi bilmiyorum ama kesinlikle öyle hissediyorum.

Kalbim küt küt atıyor.

Wolfe gülümsüyor, ama bu dostça bir görüntü değil. Aslında, savaş ya da kaç içgüdümü tetiklemeye çok yakın olduğunu söyleyebilirim. Sadist olduğu hakkındaki yorumlarını duydum.

Birden bunun saçmalık olmadığından emin oldum.

Wolfe'un sırtındaki bir şey sistemimi başımın *büyük* belada olduğuna ikna ediyor. *Viktor Nikolov*'u ortaya çıkarmak için yana doğru adım atarken gözleri neredeyse neşeyle parıltıyor.

Ciğerlerim tam anlamıyla çalışmayı bıraktığında donup kalıyorum. Vik, Wolfe'tan bir ya da iki santim daha kısa, ama gövdesi daha büyük. Giydiği dar siyah polo tişört güçlü göğüs kaslarını ortaya çıkarıyor.

Neşe olabileceğini düşündüğüm bir hisle midemin alt üst olduğunu fark edince dehşete kapılıyorum. Hemen bu boku kapattım. Aptal omega dürtülerim Chance'in sikini yalayabilir. Bu heyecanlanacak bir durum değil.

Evet, tamam. Onu ödümü koparacak bir yoğunlukta özledim ama ayaklarına kapanıp beni sevmesi için yalvaracak değilim.

Siktir et bu saçmalığı.

Beta olmak için neredeyse her şeyimi vermemin nedenlerinden biri de bu. Uyumlu alfaları memnun etmek ve onlarla bağ kurmak için o ezici dürtüye sahip değiller. Sanki benim sistemim onu gerçekten istemeyen bir erkeğin peşinden koşan kadın olmaktan memnun.

Elbette, uygun ya da eğlenceli olduğunda beni götürecektir. Ateşli seks gibi. Ama diğer zamanlarda tek başıyım. Gittiğinde bunu kanıtladı.

Tanrım, hala Vik'e takıntılıyım, sanki sihirli bir siki varmış gibi. Ama mesele seks bile değildi! Benimle ilgilenmesi ve kendimi güvende hissetmemi sağlamasıydı.

Bu yüzden çok kızgıyım.

Ona güvenmemi sağladı ve sonra ortadan kayboldu. Panik atak geçirmenin eşiğinde olduğuma eminim. Nedenini bile bilmiyorum ama hava ciğerlerimi doyurmuyor gibi görünüyor.

Wolfe Vik'le bana bakıyor, gülüyor ve başını sallıyor. Chance hâlâ hayal kırıklığı yaratan sikini karnıma sürüyor. Ben hareket etsem bile o hareket etmeyi hiç bırakmadı.

Tanrım, ne alet ama.

Vik kaşlarını çatarken ampul sönüyor. Chance'in boynuna doladığım elimle onu ve Wolfe'u ters çeviriyorum.

Chance kulağıma doğru mırıldanıyor: "Kahretsin, birdenbire nefis kokmaya başladın." Titreyişimi ilgiyle karıştırıyor ve iki eliyle kıcımı kavırıyor.

Ciddi misin? Eskiden böyle adamlarla mı takılırdım?

Neden?

Ne düşünüyordum ki ben?

Wolfe gülmeye devam ederken Vik'in soluk mavi gözleri bana bakıyor. Chance boğazımı yalıyor ve işim bitiyor.

Göğsünü hafifçe itiyorum.

"Kusura bakmayın, tuvalete gitmem gerek," diyorum yüzümden hiç eksik olmayan plastik bir gülümsemeyle. Chance kaşlarını oynatıyor. "Benim de gelmemi ister misin?"

Isırgan sözlerimi zar zor tutuyorum.

"Ben iyiyim," diyorum ona sırtarak. "Yine de teşekkürler."

"Sorun değil bebeğim," diyerek parmaklarını yanağımda gezdirdi.

Geçen ayı her gün hediyecek eşya dükkânına uğrayıp benimle flört ederek geçirdiği gerçeği birdenbire eskisinden çok daha sinsi gelmeye başladı. Ve tamam, Evie'nin Vik'i ortaya çıkarma planını uygulamak için onu kullanacaktım ama şu anda ikimizden de tiksiniyorum.

Arkamı dönüyorum ve tuvaletlerin olduğu koridora doğru kaçıyorum. Korku ve öfke sistemimde savaşıyor.

Kadınlar tuvaletine doğru ilerliyorum. Topuklu ayakkabılarım yüksek; bir aydır stiletto giymemiştim. Buradaki halılar pelüş değil ama yine de sarhoş gibi sendeliyorum.

Kulübedeki halılar son derece pelüş, bu yüzden Luke'un peşinden koşarken topuklu ayakkabılarla koşmak pek kolay olmuyor. Onu özellikle yakalamak istediğimden değil ama yakalamak zorundayım.

O benim sahiplerimden biri.

Connor'ı satması için etkileyebileceğim kadar yaklaşmalıyım. Başarısız olursam başıma gelecekleri düşündükçe tüylerim diken diken oluyor.

Odaklanmam gereken kişi Connor, ama omega'larla ilgili her şeyden o kadar uzak ki ona yaklaşmak imkansız.

İki saatin büyük bir kısmını ofisinin dışındaki koridorda bekleyerek geçirdim.

Sabahtan beri endişem gittikçe artıyor. Sanırım sinir krizi geçirmenin eşiğindeyim. Babamın tehdit ettiğini belli etmek için sözlü olarak tehdit etmesine bile gerek olmaması etkileyici olduğu kadar dehşet verici de.

Luke'a rastlamak benim için bir şans olmalıydı. Bir şeyleri halletme şansım.

"Neden beni o yaşlı adamla bir tuttun?" Luke'un kolunu tekrar tutarak tıslıyorum. "Nasıl bir şey yapmamı bekliyorsun?"

Kahretsin, bunun ağzımdan kaçmaması gerekiyordu.

"Bu da ne demek oluyor?" Luke kolunu tutuşumdan kurtarmaya çalışıyor. "Ne var biliyor musun? Umurumda değil. Sen benim sorunum değilsin. Bırak gideyim." Dönüp bana bakıyor ama hiç memnun görünmüyor. "Viktor işinde iyi. Seninle tekrar çalışmak gibi bir niyetim yok. Ailen sana hiç terbiye vermedi mi? Lanet ellerini kendine sakla." Koridora geri dönmek için arkasını döndü.

"Ama senden hoşlanıyorum. Sürünü tanımak istiyorum," diyerek onu takip ediyorum.

Luke gülüyor, başını sallıyor. Bana doğru geri dönüyor. "Bu çok mantıklı. Dün Evie'ye neden öyle davrandığını anlayamadım. Alfa olmadığımı açıkça belirttikten sonra bana doğru bakmadın bile. Sahipleriyle birlikte bir sürünün içinde olduğumu düşünüyorsun."

Dünkü Omega'yı düşündükçe midem bulanıyor. Benim tam bir pislik olduğumu düşünürsek, çok kibardı.

Bekle, az önce sahipleriyle bir sürünün içinde olmadığını mı söyledi? "Değil misin?" Fısıldıyorum.

Byron bana yanlış bilgi verdi.

Evie, çünkü omega, koridordan geliyor. "Hey," diyor el sallayarak.

Tökezliyor.

Luke dönüyor. "Evie..."

Korku sistemimi doldururken konuşmaya devam ediyorlar. Bana tuzak kurdular. Byron ve babam bana kötü bilgi verdiler. Başarılı olmamı hiç beklemiyorlardı.

Babam beni buraya başarısız olduğumda cezalandırmak için gönderdi. Ya da dikkat dağıtmak ve sonunda suçu üstlenmek için. Ya da kadın. Her neyse işte.

Babamın üstü kapalı tehditlerini yerine getireceğinden hiç şüphem yok. Anneme yaptığıının aynısını bana da yapacaktır. Onun çocuğu olmam umurunda değil. Beni yakın çevresine, aralarında elden ele dolaşacak bir oyuncak olarak verecek.

Bir adım geriye sendelediğimde görüşüm gerçekten bulanıklaşıyor. Koşmam gerek. Babam herhangi bir büyük işlemi hemen fark edecektir. Kartlarımı kesecek ve peşimden birini gönderecek. Siyahın görüşümü neden bulandırdığını anlamaya çalışırken ellerim titriyor.

Devon eline geçen ilk fırsatta beni ispiyonlayacak, tabii henüz yapmadıysa. Pack Frasier beni takip etmesi için özellikle başka bir omega yerleştirdi ve Devon da onların dediklerini yapmam gerektiğini açıkça belirtti...

Başım ağırlaşıyor ve kendimi kontrol altına almaya çalışırken defalarca göz kırpıyorum.

"Tam bir baş belasısın," diyor Vik. Onun sesini duyuyorum. Mantiken babam ya da adamları değil, o olduğunu biliyorum ama savaş ya da kaç içgüdüm devreye girince göğsüm kabarıyor. "Petrol sızıntısındaki bir yılan balığından daha kaypaksın. Ve bir o kadar da hainsin."

Luke Vik'e, "Ne yaptığını bilmiyorum ama Connor'ın ofisinin dışındaki koridorda ona rastladım," diyor.

Vik iç çekiyor. Bana nişan alıyor ve ben kaçmaya çalışıyorum ama halıdaki topuklarım bunu neredeyse imkânsız kılıyor. Beni neredeyse hiç çaba harcamadan yakalıyor ve omzunun üzerinden fırlatıyor. Tekmeliyorum, çığlık atıyorum ve sırtını tırmalıyorum ama bir faydası olmuyor.

"Biliyor musun prenses?" Viktor'un sesi beni şok ederek anılarımdan uzaklaştırıyor. "İlgime ihtiyacın olduğunda tek yapman gereken sormaktı. Ya da geçen ay boyunca sana yaptığım yüzlerce arama ya da mesajdan birine cevap vermen."

"Dokunma bana," diye tıslayarak eline vuruyorum. "İşte sana bir fikir. Siktir git Viktor."

Göğsünden çıkan hırıltı amımın zonklamasına neden oluyor. Vik gittiğinde uyarılma yeteneğimin öldüğünü sanmıştım.

Sonra bam, o geri döndü ve benim kadın bitlerim... Oh, seni çok özledim. Kadın bahçeme dalmak ister misin?

Kesinlikle hayır. Kesinlikle olmaz.

"Uzun bir ay oldu Ana. Şimdi sabrımı sınamanın sırası değil."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak alay ediyorum. "Yapacak işlerim var. Önemli bir şey söylemek için mi geldin?"

"Devam et, o güzel ağzını çalıştırmaya devam et," diyor Vik, kaşını kaldırarak. "Sen daha gözünü kırpmadan seni dizlerinin üstüne çöktürüp sikimi gırtlığına kadar sokacağım. Lanet olsun, seni özledim."

Dizlerimin bağı çözüldü. Parfümümün kokusunu bastırmak için çaresizce kalçalarımı birbirine kenetliyorum ama koku etrafımıza yayılıyor.

Berbat durumdayım.

Ne istediğime dair hiçbir fikrim yok.

Dürtülerim beni göğsüne bastırırken ne kadar iyi bir kız olduğumu söylemesini istiyor.

Beynim neden gittiğine dair meşru bir sebep göstermesini istiyor, çünkü eğer bu yeterince iyiyse... Hayır, bu çok saçma.

Artık her şeyi tek başıma yapmak zorunda olmadığımı söyledikten hemen sonra beni terk etmesi için hiçbir sebep yoktu.

Yani, biri ölmediyse falan. O zaman belki bu iyi bir neden olabilirdi, ama o zaman bile beni yanında getirebilirdi.

Siktiğimin siki! Ona inandım ve sanırım beni en çok rahatsız eden şey de bu.

Duygularım incindiği için mi aşırı dramatik davranıyorum yoksa gerçekten kızmak için meşru bir nedenim mi var karar veremiyorum.

"Buraya gel prenses," diyor Vik, kolumu nazikçe çekerek. "Saçmalamayı kes ve son birkaç haftadır beni görmezden geldiğin için kışına kırmızı şaplak atmayayım."

"Bana şaplak mı atacaksın?" Kolumu çekerek tısladım. "Siktir git."

Bunun kötü bir fikir olduğuna kendimi ikna edemedim elim yüzüne doğru uçuyor. Aptal kabarık sakalı teması engelledi. Eğer insan kılığına girmiş yünlü bir mamut olmasaydı bu çok daha kötü acıtabilirdi.

Vik tek kelime etmiyor. Kızgın bile görünmüyor. Hayal kırıklığına uğramış ve biraz da üzgün görünüyor. Sezgileri en kuvvetli omega olmadığımı biliyorum ama beni boğmak istiyormuş gibi bakmıyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, geri çekilerek. Onu hayal kırıklığına uğramış görmek beni neden onu gördüğüm en kızgın halinden milyon kat daha fazla korkutuyor bilmiyorum.

"Olacaksın," diyor Vik, beni kaldırıp omzunun üzerinden atarak. O kadar tanıdık geliyor ki savaşmayı unutuyorum. Zıplamamak için ellerim ceplerini kavıyor.

Bizi tuvaletlerin önünden geçirip üzerinde *Sadece Çalışanlar* yazan bir kapıdan içeri soktu.

Vik dizini kalçalarımın arasına kaydırduğunda tekrar ayağa kalktığımı fark ediyorum. Başını aşağı eğip dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Doğrudan gözlerimin içine bakıyor. Göğüslerim dar elbisemin üstünden dışarı fırlıyor. Muhtemelen omzunun üzerinde olmanın bir yan etkisi, ama vücuduma hiç bakmıyor. Avuç içleri kalçalarımın inerken nasırlı elleri elbisemin üzerini çiziyor.

Deri ve tütün kokusu havada yoğun bir şekilde benimkiyle karışıyor. Dilinin alt dudağıma yaptığı sıcak dokunuş nefesimi kesiyor. Vik dilini ağzımın içine sokuyor. Ellerim güçlü omuzlarını kavıyor, beni bütünüyle yutarken onu daha yakına çekiyor.

Meme uçlarım, amımda yankılanan aynı zonklamayla ağrıyor. O kocaman, ağır siki içime girerken karnıma çarpıyor.

Ona tırmanmama üç saniye kalmıştı ki hâlâ çok kızgın olduğumu hatırladım. Geldiğini nasıl anladığından emin değilim ama elleri havaya kalkıyor ve dizimi tam zamanında engelliyor.

Tatmin edici bir ses çıkarırken dişleri alt dudağımın üzerinde geziniyor. Ha!

Belki onu tam olarak anlayamadım ama eminim taşakları şu anda kendini iyi hissetmiyordur.

Umarım ereksiyon olduğu için daha da çok acıyordur. Bana öyle bir bakıyor ki tüylerim diken diken oluyor. Dürtülerim kaçmak ve önümdeki alfanın beni yakalayıp evcilleştirip evcilleştiremeyeceğini görmek için çılgık atıyor.

Gülüyorum. "Üzgünüm Vik. Bir randevum var ve ona geri dönmem gerekiyor."

Altıncı Bölüm

Viktor

M Anastasia'ya bakarken kalbim güm güm atıyor. Hatırladığım kadar güzeldi. Sadece, ben gittiğimde çok daha uysaldı.

Düşündükçe başım istemsizce titriyor. Bir aylığına gitmeye hiç niyetim yoktu ama işler sarpa sardı.

Güvende olduğundan emin olana kadar geri dönmeyecektim.

"Dediğim gibi," diyor Anastasia hastalıklı ve tatlı bir ses tonuyla. "Yapmam gereken şeyler var. En önemlisi de Chance.

Gerçekten yakışıklı birkaç arkadaşı vardı. Belki ben de onları denerim."

"Oh, prenses, gerçekten son sinirime kadar çalışıyorsun," diye homurdanarak onu duvara çarpıyorum. Yüksek topuklu ayakkabılarıyla bile omzuma zar zor çarptı.

"Çok kötü," diyor Ana gülerek. "Bırakın gideyim. Bu konuşmayla işim bitti."

Göğsümden alçak, vahşi bir hırıltı yükseliyor. Anastasia'nın parfümü havada ağırlaşıyor ama fiziksel tepkinin rıza anlamına gelmediğini anlayacak kadar yaşlıyım.

"Üzgün olduğunu anlıyorum." Yanağımı onunkine değdiriyorum. "Hiç bu kadar uzun süre uzak kalmak istememiştim."

Anastasia sertleşiyor. Keşke aramızda bir bağ olsaydı da aklını okuyabilseydim. Onu kızdıracak ne söylediğim hakkında hiçbir fikrim yok. Genelde hizmetkârının ihtiyaçlarını tahmin etme konusunda oldukça iyiyimdir, ama Ana her zaman temellerimi sarsmıştır.

"Çekil yoksa çılgılık atarım. Buradaki tüm alfalar seni parçalamaya hazır olduğunda ne olacağını göreceğiz."

"Denemelerini görmek isterdim," diye hırslayarak dişlerimi boynuna geçirdim. "Ne kadar ölümcül olduğumu hafife alıyorsun, özellikle de bir şey bana ve benim olana engel olmaya çalıştığında."

Anastasia titriyor ama sikimin zonklamasına neden olan bir bakışla bana bakıyor. Onu gerçekten özlemiştim, ukalalığını ve meydan okuyan tavrını bile. Tüm paketi özledim, ama her şeyden çok New York'a gitmeden önce sahip olduğum Ana versiyonunu özledim.

"Sorun da bu zaten," diye tıslıyor ve yumruklarını göğsüme vuruyor. "Bu konuda anlaşıyoruz. Ben senin değilim."

"Bunu sana söylediğim için üzgünüm prenses, ama sen kesinlikle benimsin," diye hırslıyorum. Elim boğazına dolanırken ön kolum onun kolunu geriye savuruyor. "Bütün gece ve bütün gün o daracık bedenle oynarken zevk çılgınlıklarını dinledim. Sen daha fazlası için yalvarırken tatlı amını döllerimle doldurdum." Boğazının etrafındaki elim sıkışıyor. Kirpiklerinin altından bana göz kırpmıyor. Gözbebekleri şişmiş, tamamen büyümüştü. "Sorun şu ki, ben yokken kim olduğumu unutmuşsun. Merak

etme.

Size hatırlatmaktan mutluluk duyarım."

Ana dudaklarını yalıyor. Küçük eli yine göğsümü itiyor. "Siktir git. Sıcak seks yaptık, iyiydi. Şimdi yapışkan olma, Viki. Bu hiçbir erkeğe yakışmıyor."

Beklemediğim bir kahkaha havlaması kaçıyor. "Ayrılmadan önce daha açık olmalıydım. Halletmem gereken şeyler vardı."

"Karınızı mı ziyaret ediyorsunuz? Kız arkadaşını mı?" Ana tersler. "Çocuklar mı? Sana en çok ihtiyacım olduğu anda beni terk etmeni gerektirecek kadar önemli başka ne vardı?"

Çenem sıkıştı.

Lanet Wolfe. Haklı olabilirdi. Castro da, ama Wolfe kendini beğenmiş biriydi.

o.

"Bana ihtiyacınız olduğunda burada olamadığım için özür dilerim. Sizi temin ederim ki yaptığım şey önemliydi."

Parmağımı yumuşak yanağında gezdiriyorum. "Üzgün olman, benimle ayakkabındaki çöpmüşüm gibi konuşmaya devam edebileceğin anlamına gelmiyor. Böyle bir saçmalığı aklından bile geçirdiğin için seni hiç hazırlık yapmadan burada becermeliyim."

"Denediğini görmeyi çok isterim," diye tıslıyor Ana. Tutuşuma karşı ciddi bir şekilde mücadele etmeye başlıyor ve hayal ettiğimden daha kötü bir şekilde sıçmış olabileceğimi fark ediyorum.

İyi bir iletişimci olmadığımı biliyorum. Çocuklar homurdanmam ve işaret etmem konusunda beni rahatsız etmeye bayılırlar, ama lanet olsun, onu istediğimi anladığını sanıyordum. En kısa zamanda onun için geri döneceğimi.

"Sadece beni dinle," diye homurdanıyorum. Parmaklarım boynunda dans ederken başparmağım yanağını okşuyor. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor dar kot pantolonlu adam. Kapı çerçevesine yaslanıyor ve bizi dikkatle izliyor.

Kendimi saldırmaktan alıkoyarken ellerim yanlarımda yumruklaşıyor. Chad bu gece sikini Ana'nın içine sokamadan ölecek. Öte yandan, Ana şu anda bana o kadar kapalı ki, Brad'i öldürmek muhtemelen yardımcı olmaz. Ve evet, ona şimdiden iki farklı hipster ismi taktığımı farkındayım. Skinny jean giyen adamın adı umurumda bile değil.

"Her şey yolunda," diyor Ana, ona davetkâr bir sırıtış atarak. "Vik son yarışım sırasında benim güvenliğimdi. Sadece iyi olduğumdan emin olmak istedi."

Çok güzel. Onun önceki güvenliğine indirildim. O yalvarışlar, soluk soluğa inlemeler ve ısırma için yalvardığı zamanlar anlamsız.

Anastasia onun yanına sıçrarken göğsümden bir hırıltı çıkıyor.

"Kontrol ettiğin için teşekkürler Vik. Ama gördüğün gibi ben iyiyim," diyor ve küçük hıyarın onu göğsüne çekmesine izin vererek bir elini kışına koyuyor.

Kapıdan çıkıp gidiyorlar ve ben ilk defa büyük bir hata yaptığımı düşünüyorum.

Prenses yine öfke nöbeti geçirirken koridorda tepiniyorum. Üçüncü kata çıkan merdiven boşluğunu yarılamaştım ki, benimle mücadele ederken hıçkırığa hıçkırığa ağladığını fark ettim. Onu hemen omzumdan çekiyorum. Onu köşede tekrar ayağa kaldırıp duvara yaslıyorum ve elimi yanağında gezdiriyorum.

"Ana, sorun ne?" diye soruyorum. Bu bir havlama değil; bu şu anda yapılacak en yanlış hareket olur gibi geliyor.

Göz makyajı dağınık, gözleri sıkıca kapanırken yanaklarından aşağı akıyor. Kalbim küt küt atıyor. Onu kaldırıp başını belaya sokacağı durumlardan uzaklaştırmanın bizim olayımız olduğunu sanıyordum.

Bir tür mizahi ön sevişme. O şımarık, ve ben de şerefsiz olmak zorundayım.

işleri daha da karıştırmasını engellemek için.

Yapmak istemediğim şey onu korkutmaktı ve eminim ki büyük bir hata yapmışım gibi görünüyor.

"Bırak beni," diye tıslıyor. Elleri kollarımın üzerine düşüyor ve tırnaklarını geçiriyor. "Gitmem gerek."

Şimdi! Beni başarısızlığa uğrattılar."

"Gitmen gerekiyorsa seni kendim götürürüm," diyorum onu göğsüme çekerek. "Nereye gitmek istersen. Seni götüreceğim ama konuş benimle. Bana neler olduğunu anlat."

Anastasia yüzünü göğsüme gömmeden önce birkaç saniye debeleniyor ve sadece... hıçkırıyor.

Ağzından çıkan ruhu parçalayan sesi tarif edecek başka bir kelime yok. O kadar çok ağlıyor ki nefes aldığına inanmak zor.

"Seni kaldıracam," diyorum yatıştırıcı bir ses tonuyla. Ön kolum kıcının altından geçiyor ve onu kaldırıyorum. Göğsüme tırmanıyor, kollarını sıkıca boynuma doluyor ve boğazıma doğru hıçkırarak ağlıyor. "Sus, tuttum seni."

Odama gidiyorum. Dün gece Cas'la yuvada rahat görünüyordu.

Bu sabah ben duştayken çekip gitmesi çok şaşırtıcı değildi ama Castro incinmişti.

Gittiğini kabul etmeden önce tüm daireyi aradığında yeterince açtı. Onu bulduğumda sinirlenmişim.

Bir yanım bunu şakacı şakalaşmamızın bir uzantısı olarak görüyordu.

Gerisi Cas'ın hayal kırıklığıydı. O ben ve Wolfe gibi değil. Tanışabileceğin kadar samimi bir insan.

Ana'nın tek kelime etmeden onu terk etmesi hoşuma gitmedi.

Süitimin kapısını açarken Anastasia bacaklarını sıkıca kıcıma doluyor. Yuvaya nişan alıp kapıyı açıyorum ve çizmeli ayağımla tekmeleyerek kapatıyorum.

Botlarımın bağını çözüp çıkarmam için onu en üst basamağa oturtuyorum. Kollarımı uzatıyorum ve Ana hemen kollarıma atlıyor. Bu bana kendimi kral gibi hissettiriyor ama yine de bir şeyler cidden berbat durumda.

Bunu hemen nasıl düzelteceğimi bulmalıyım.

Bizi yuvanın içine sokup perdeyi kapatıyorum ve yatağın üzerine çıkıyorum. Bacağını ezmek için onu üstüme yatırıyorum ve yüzünü bana dönerek nazikçe önümde yatmasını sağlıyorum.

"Gitmem gerek," diye inliyor, yüzünü boynuma gömüyor.

"Beni burada öldürüyorsun prenses," diye mırıldanıyorum, elimi başının arkasında gezdirerek.

"Oraya geri dönemem," diye hıçkırıyor. "Dönmeyeceğim. Tam olarak ne olacağını bilmiyorum ama iyi olmayacak."

İçim daralıyor. Bu hiç hoşuma gitmedi, hem de hiç.

"Gitmek zorundayım," diye fısıldıyor. "Nereye gidebileceğimi bilmiyorum ama buradan gitmeliyim." "Hayır," diyorum kararlılıkla. "Bu yapman gereken son şey. Kızıışmanın eşiğindesin. I neler olabileceğini bilerek gitmene izin veremem."

"Bu bir tehdit mi?" Ana ciyaklar.

"Hayır, tatlı kız, tam tersi. Sen sahipsiz bir omega'sın. Bastırıcılara geri dönmeye çalışmak için artık çok geç. Alfa olmadan ne tür acılar çekeceğini bile bile buradan çıkıp gitmene izin veremem," diyorum, belli ki tuttuğum nefesi dışarı üfleyerek.

Ana göğsümü itiyor ve doğrulmaya çalışıyor.

"Söz hakkın olduğunu sana düşündüren nedir?" Sonunda oturmayı başardı ve ben de onunla yüzleştim. "I

İyi bir insan olmadığımı biliyorum ama ben kendime sahip çıkmazsam kimse sahip çıkmaz. Yapmak zorunda olduğum şeyle başa çıkacağım."

"Acı çekmeyi hak ettiğini mi düşünüyorsun?" diye soruyorum. Yüzünü incelerken başımı eğiyorum. Omuz silkiyor. Elini ağzına götürüyor ve başparmağının kenarını çiğniyor. "Anastasia," diye homurdanıyorum. "Bunu kolay yoldan ya da zor yoldan yapabiliriz. Seçim senin, ama İkinci seçeneği seçersek bundan hoşlanmayabilirsin."

"Yine tehditler." Alaycı bir şekilde gülüyor.

"Hayır," diye bağıríyorum. "Tehdit değil. Bir söz. Bu anlaşmanın diğer tarafı ise gücümü ya da konumumu asla sana karşı kullanmayacağıma dair verdiğim garanti."

Kaşlarını çatıyor, alt dudakını çiğniyor.

Sırıtiyorum. "Asla hoşlanmayacağın bir şekilde değil. İçini kemiren bir şeyler olduğunu biliyorum. Kontrolü bırakmakla ilgili bir şey bu. Suçluluğundan artık sen sorumlu değilsin. Eğer bana teslimiyetini verirsen, utancını da vermiş olursun. Sana yük olan her neyse çözölmesi gereken benim sorunum olur, senin değil."

Onun tüm sırlarını öğrenme ihtiyacı göğsümün tam ortasına çarpıyor.

Onun utancını bilmeliyim ki onu alabileyim ve onun için barındırabileyim. Büyük olasılıkla, ona yük olan şey kendi kabahati değildir. Ama eğer öyleyse onu da kabul edeceğim.

"Sana boyun eğiyorum ve sen beni affediyor musun?" Ana başını sallayarak sorar. "İhtiyacım olanın senin affetmen olduğunu sanmıyorum."

Uçurumun kenarındayız. Uçurumun kenarında sallanıyor. Bana güvenmesi için onu zorlayamam. Ancak bana güvenebileceğini gösterme fırsatı verirse kendimi kanıtlayabilirim.

Ona itiraz etme şansı vermek için yavaşça hareket ediyorum. İtiraz etmediğinde, kolumu sırtına doluyor ve onu kucağıma alıyorum.

"Bir şeyin sonuçları hakkında endişeleniyorsun. Parçaları henüz birleştirmedim ama eninde sonunda birleştireceğim. Mesele şu ki, bir kez benim oldun mu, önce benden geçmeden kimse sana ulaşamaz. Gerektiğinde acımasız bir orospu çocuğı olabilirim ama sana karşı asla."

Sözlerim üzerine gözleri büyüdü.

Evet, Anastasia'nın bu yönünden hoşlansa da hoşlanmasa da doğal olarak oldukça itaatkâr olduğunu söyleyebilirim. Dürtüleri sözlerimden memnun görünüyor, ancak alfalar tarafından hayal kırıklığına uğratıldığı bir hayat onu herhangi birine güvenme konusunda temkinli hale getirdi.

Parmağımı yumuşak yanağında gezdiriyorum. "Korktuğun şey her neyse ya da her kimse sana dokunmayacak. Disiplin cezası verecek tek kişi ben olacağım. Ben senin cezanın yargıcı, jürisi ve uygulayıcısıyım. Bundan her zaman hoşlanmayacaksınız ama bir kez cezalandırıldınız mı, her şey biter ve affedilirsiniz. Bu bile başlı başına büyük bir rahatlama sağlayabilir."

Anastasia gözlerini kaçırarak, "Bir dahaki sefere gündeme gelene kadar," diye fısıldar.

"Hayır, benimle değil. Eğer bir hata yaparsan, ki hepimiz yaparız, o zaman cezana karar verme konusunda bana güvenirsin. Cezalandırıldıktan sonra, geçmişin temizlenir. Suçluluğunu ve utancını bana bırakırsın. Oradan ben taşıyım. Sizi temin ederim prenses, omuzlarım çok şeyi kaldırabilir."

Anastasia kocaman mavi gözleri benimkilerle buluşurken yanağını ısırtıyor. Hissettiğı rahatsızlığı yatıştırmak için yanıp tutuşuyorum.

"Alfa ve Omega'ların birlikte neden bu kadar iyi çalıştığını biliyor musunuz?"

"Sağlıklı ilişkileri ilk elden görme konusunda çok fazla deneyimim olmadı," diyor. Hâlâ çenesini tutuyorum ama bakışları kucağına düşüyor.

"Etrafımızdakilere, özellikle de omegalara bakım ve rahatlık sunmadığımız sürece alfalar tatmin olmaz. Omegalar en iyi, nazik bir rehberlik ve sorunlarınızı çözmenize yardımcı olacak birileri olduğunda başarılı olurlar."

Hayatın hepimizin karşısına çıkardığı zorluklar. Bana güvenin. Endişelerinizi alıp sizin için taşıyacağım."

"Bunu neden yaptın?" diye soruyor.

O çok güzel ve aynı zamanda çok savunmasız.

Bir insan onun ne kadar acı çektiğini görüp de bunu düzeltmek için elinden gelen her şeyi nasıl yapmaz? "Sana çekiliyorum," diyorum ona dürüstçe. "Seni acı çekerken görmeye dayanamıyorum.

Eğer birazcık

Bana inanırsan, seni zorlayan her neyse onu düzelteceğim."

"Nasıl?"

"Sınırlar koyacağım ve onları pekiştireceğim ama her zaman senin iyiliğini düşüneceğim. Kurallarım her zaman hoşuna gitmeyebilir, ama yine de onlara uyacaksın ya da sonuçları olacak. Bunları birlikte tartışacağız. Düşüncelerinize ve fikirlerinize açığım, ancak bu her zaman bu şekilde hareket edeceğim anlamına gelmiyor."

"Beni incitmek ve kontrol etmek isteyen başka bir adam," diye alay ediyor Ana.

"Seninle ilgilenmek istiyorum çünkü açıkçası kendine bakma konusunda berbat durumdasın. Benim olmanın en büyük faydasını bilmek ister misin?"

"O da ne?" diye soruyor, alt dudaklarını çiğneyerek.

"Her zaman ne kadar çok istendiğini bileceksin," diye mırıldanıyorum, yanağımı onunkine değdirerek. "Seni elimle besleyeceğim, ne kadar iyi bir kız olduğunu söyleyeceğim, yaramazlık yaptığında kışına kırmızı şaplaklar atacağım ve hem ceza hem de ödül için onu becereceğim. Bir de benden başka kimsenin sana zarar veremeyeceği gerçeği var."

Anastasia küçük, sevimli bir nefes verir. "Bir

gösteri ister misiniz?" Alay ediyorum. "Ne

gösterisi?"

"İçini kemiren suçluluk duygusundan kurtulmanın nasıl bir his olduğunu," diyorum gözlerinin içine bakarak. "Nasıl?"

"Dün Evie'ye yaptıkların için kışına bir şaplak atacağım. O zaman artık kendini suçlu hissetmene gerek kalmayacak."

"Ev sahiplerinin bir şaplak atmayı geçmişi temizlemek için yeterli görmeyeceğinden eminim," diye fisıldıyor.

"Şaşıracaksın," diyorum gülmemek için kendimi zor tutarak. "Ama şuna ne dersin? Bundan sonra sana herhangi bir konuda soru soran olursa bana yönlendireceksin. Bu kadar basit."

"Domum olacağın için mi?" diye soruyor. Her hızlı nefes alışında göğsü kabarıyor. "Size 'Efendim' demek zorunda mıyım?"

"Ah, tatlı kızım," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. "Bana 'baba' demeni tercih ederim."

Anastasia'nın nefesi kesiliyor. Nasıl olduğundan emin değilim ama bir de baktım ki sikimin üzerinde sürtünüyor ve ağzımın içinde inliyor. Tadı, içine bir çeşit ekşi narenciye karıştırılmış vişneli bir slushie gibi. Feromonları göğsümün tam ortasına çarpıyor. Göğsümden çıkan alçak, titreşimli mırıltı şaşırtıcı.

Ana sırıtıyor. "Bana şaplak atacak mısın baba?"

"Evet, prenses," diye homurdandım. "İşim bittiğinde benden pek hoşlanmayacaksın ama bakalım vicdanını temizleyebilecek miyiz?"

Anastasia dudaklarını ısırtıyor, kirpiklerinin altından bana göz kırptıyor. "Tamam."

Kalbim küt küt atarken fark ettim ki boku yemiş durumdayım. O tam bir bela ve yüzde yüz benim.

Anastasia kapıdan çıktıktan çok sonra kapıya göz kırptıyorum. Duvarlarını bir kez yıkmıştım. Bu sefer iki kat daha yüksek olsalar da umurumda değil. Savaşmadan pes etmem.

Wolfe ve Castro'ya, "Bu pislikler ölmek istiyor olmalı," diye homurdandım.

Cas iç çekiyor.

Wolfe homurdanır. Bağıını eğerek Anastasia'nın hayatta kalma içgüdüsü olmayan kayak eğitmenine ne kadar yakın olduğunu değerlendiriyor. Brad ya da Tad ya da adı her neyse, dizini Ana'nın bacaklarının arasına kaydırıyor ve sikini onun amına sürüyor.

"Chad bugün gerçekten ölmek istiyor," diyorum elimi yüzümde gezdirerek. Ama işe yaramıyor. Küçük piç hâlâ omega'ma dokunuyor.

Wolfe gülüyor. "Sana söylemişim demek istemiyorum ama dostum. Sana kesinlikle söylemişim."

Hırlayarak Wolfe'u omzumla itiyorum ama o sadece daha sert gülüyor. Onu da öldürmeliyim.

Geceyi Ana'yla geçirdiğini duyduğuma hiç memnun olmadım.

Cas ikimize de gözlerini devirdi. Seks olmadığına dair bana güvence verdi ama yine de Wolfe'u boğarak öldürme fantezilerim var. İnce buzun üzerinde. Bunu birlikte yaşadık ve evet, aileden biri gibi. Ama yine de, dikkatli olmazsa uykusunda seve seve öldüreceğim türden bir aile.

"Onu becermediğimi biliyorsun, değil mi?" Wolfe kollarını göğsünde kavuşturarak, "Evet, onun yanındaydım ve takıldık. "Evet, onun için oradaydım ve takıldık ama asla sikimi içine sokmadım."

Elimi yüzümde gezdirerek alay ediyorum.

"Ben ciddiym," diye homurdanıyor Wolfe. "Yapabilir miydim? Belki, ama dürüst olmak gerekirse bundan şüpheliyim. Nedeni ne olursa olsun, senin kışını gerçekten sevdi. Çok üzgündü. Onu böyle görmekten hoşlanmayabilirsin ama şunu söyleyeyim, *seni de duygularını da sikeyim.*"

Ters ters bakıyor.

Ben de ters ters bakıyorum.

"Beni ya da Cas'ı dinleme zahmetine girseydin şu anda burada olmazdın. O kadar umutsuzdu ki endişelenmeye başladım. Yani evet, dostum, sineye çek ve anlaş çünkü bu Ana'yı sen yokken sahip olduğumuz Ana'ya her gün tercih ederim."

"Tanrı aşkına," diyorum başımı sallayarak ve botlarıma bakarak. "Onu düzenli olarak aramaya ve mesaj atmaya çalıştım. Sana beni aramasını söyledim. Hatta onunkinin kapalı olduğunu ve beni görmezden gelmediğini fark ettiğimde ona lanet olası bir telefon almaya bile çalıştım."

Wolfe bana bunun yeterli olmadığını söyleyen bir bakış attı. Başımı sallayarak iç çektim. Geri döneceğimi bildiğinden emin olmak için daha çok çabalayabilirdi. Her gün onu kontrol etmek için aradım! Beynim gerçekler arasında dönerken gözlerim kısılıyor.

"Onu kendin için istedin," diye homurdanarak avuçlarımı göğsüne vurdum. "Geri döneceğimi biliyordun. Onun için endişelendiğimi biliyordun. Bunu anlamasını sağlamak için biraz daha uğraşabilirdin. Bunun yerine ne yaptın, oyun mu oynadın, ben yokken içeri sızmaya mı çalıştın?"

Wolfe'la boylarımız eşit sayılır ama ben daha iri yapıyım. Yüzlerimiz sadece birkaç santim açıkken birbirimize dik dik bakıyoruz.

"Şu anda kendini kaybediyorsun," diyor Wolfe başını sallayarak. "Ve eğer buna inanıyorsan, o zaman sen de siktir git. Uzakta olduğun her gün onun daha da kötüleşmesini izlemek zorunda kalan bendim. Cas ve ben ikimiz de Ana'ya babasına karşı beslediğin saçma sapan kan davasından daha fazla öncelik vermen gerektiğini açıkça belirttik."

Ben homurdanıyorum ama Wolfe bir adım geri atıyor. Tabii ki anlamıyor. Ana'nın babası hakkında konuşmasını, ona ve annesine nasıl davrandığını dinlemedi. Eğer yaptıklarımı duymuş olsaydı, New York'ta benimle birlikte olurdu.

Wolfe günlerini kano yaparak, yürüyüş yaparak ve tur gruplarıyla balık tutarak geçiriyor olabilir ama kum havuzunda ve sonrasında sözleşme işlerini yaparken benimle birlikteydi. İkimiz de yapılması gerekeni yapmaktan çekinmeyiz. Bazen dünyanın pisliği kendini dışarı atmaya başaramaz.

"Ben senin düşmanın değilim. Ne oluyor be adam? Kızgın olmanı anlıyorum ama acısını benden çıkarma. Ya da Cas'a. Senin için burada olan bizleriz," diyor Wolfe iç çekerek. Cas'a bakar. "Bana destek ol."

Cas iç geçirir. "Hepimiz Anastasia'yı ve seni önemsiyoruz. Bir hata yaptın diye bizi kendinden uzaklaştırma."

Alay ediyorum. Öfkem tehlikeli boyutlara ulaşıyor ve işin boktan tarafı kızdığımı onlar olmadığını biliyorum. *Asıl kızdığım kendim*. Sorunu ortadan kaldırma konusunda tünel görüşüm var ve büyük resim denklemini göremedim.

"Neredeyse bir sürüyüz. Sonra Anastasia geldi ve sen onu tamamen kendine istedin. Sen bizi istediğinde ikimizden biri, idare edemezsin diye kışını mı gösterdi? Hayır, ortaya çıktık ve Ana'yı tanımak için zaman harcadık. Sana ne oldu bilmiyorum ama hiç hoşuma gitmiyor," diyor Wolfe, ses tonunda küçümseme var.

Midem bulanıyor. Adam haklı.

Cas, Wolfe ve ben üç yıla yakın bir süredir birlikte yaşıyoruz. Her zaman merkezde bir omega ile birlikte olacağımızı düşünmüştüm. Anastasia'nın bir sürüyle nasıl başa çıkacağını bilmediğini açıkça belirtmesi dışında. Babası annesini bir oyuncak gibi kullanıyor, annesini cezalandırmak ya da adamlarına ödül vermek için yakın çevresiyle takas ediyordu.

O adamı düşündüğümde sistemime yayılan mutlak öfke endişe verici. Yakın zamana kadar görüşünüzün kelimenin tam anlamıyla kırmızıya dönmesi hakkındaki deyişi hiç anlamamıştım.

"Sadece ben değilim," diyorum ve Anastasia'yı bulmak için dönüyorum. Pansiyondan gelen adamlarla birlikte bir masanın yanında duruyordu. Müzik eşliğinde sallanıyor ve Thad'la konuşuyor. "Eminim tahmin ettiğin gibi Anastasia'nın da kendi bagajı var."

Wolfe alaycı bir tavırla, "Evet, hiç de bile," diyor. "Bir dahaki sefere bizi dışlamak yerine takım arkadaşlarıyla konuşmayı dene." Wolfe Ana'ya doğru bakıyor. "Cidden, eğer bu herif geri çekilmez ve ona içki vermeyi bırakmazsa... Bir sonraki turumuzda onu bir dağın yamacından aşağı itmek zorunda kalacağım."

Gözlerim iş arkadaşlarımızın masasına takılıyor. Birden Murphy'nin ayılara olan takıntısını anladım. Belki de hayvan barınağı projesinde bir ortağa ihtiyacı vardır?

"Gitme vaktimiz geldi," diye homurdandım. "Oraya gidip olay çıkarmadan önce."

"Hayır, durumu daha da kötüleştireceksin," diyor Wolfe, korkulukların üzerinden eğilerek. Ana ona bakıyor ve Wolfe sırtıyor. "Ben hallederim." Ana'ya göz kırpmıyor ve merdivenlerden aşağı, Ana'nın durduğu yere doğru dönüyor.

O uzaklaşırken kaşlarını çatarak arkasından bakıyorum.

"Bak," diyor Cas yumuşak ses tonuyla. Sesini yükseltmez ya da bağırır. Asla bağırır. Söyleyeceklerini duyabildiğimden emin olmak için ona yaklaşıyorum. "Wolfe Ana'nın saldırısıyla ilgili raporları bizim gibi derinlemesine araştırmadı. Araştırdığında anlayacaktır. O da anlayacak. Önemsediği için incindi. Ve ne olursa olsun, bence seni affedecektir."

İç çekiyorum. "Umarım öyledir."

Cas, Anastasia'yı izleyerek, "Kızgınlık döneminde bizi yuvaya almamak senin tercihinmiş gibi gösterdin," diyor.

Ben bir şey söylemedim. Bazı şeylerin birleşimiydi. Paylaşmak benim varsayılan ayarlarımda yok. Anastasia endişeliydi ve içimdeki mağara adamının o ilk ateş sırasında paylaşmayacağıma karar vermek için bilmesi gereken tek şey buydu.

"Duymak istediğin şeyin bu olmadığını biliyorum," diyor Cas sırtımı sıvazlayarak. "Ama biraz zaman ver. Seni kıskandırmasına izin ver ve özür dilediğinde yaptıklarını haklı göstermemeye çalış. Bazen birinin sadece sıçıp batırdığını, üzgün olduğunu ve bunu değiştirebilmeyi dilediğini duymaya ihtiyaçı vardır."

"Ama ben değilim," diye homurdanarak elimi yüzümde gezdiriyorum. "Tamam, Anastasia'yı yanımda getirmediğim için pişmanım ama onu olanlara yakın bir yerde istemedim."

"Anlıyorum," diye onaylıyor Cas.

Daha önce hiç böyle bir durumda kalmamıştım. Ben mükemmel değilim, kimse değil. Ama daha önce hiç bu kadar berbat etmemiştim. Bu felaketi nasıl düzelteceğimi bulmaya çalışırken içim rahatsız edici bir şekilde çalkalanıyor.

Yedinci Bölüm

Anastasia

CHance arkadaşlarından birinin söylediği bir şeye gülüyor. Beni okşarken aynı zamanda yokmuşum gibi davranmakta çok başarılı. Aslında beni okşarken hayatta olduğumu umursamamayı başarması etkileyici.

Wolfe dikkatimi çekti ve göz kırptı. Midem tuhaf bir şekilde bulanıyor. Gözlerimi kaçırıp kayak eğitmenlerinin konuşmalarına odaklanmaya çalışıyorum ama sanki ben burada yokmuşum gibi davranıyorlar.

Aynen babamın adamları gibi.

"Hey Chad," diyor Wolfe. *Büyük bir aletim var ve onu nasıl kullanacağımı biliyorum diye* bağırarak o tarifsiz enerjisiyle yaklaşıyor.

Normalde bir erkekte bundan nefret ederim ama her nedense Wolfe bunu başarıyor. Ve ben nefret etmiyorum.

Azıcık bile değil. "Şans," diye düzeltti sevgilim.

"Elbette," diyor Wolfe kıkırdayarak. Bana bakarak, "Biraz sıkılmış görünüyorsun. Benimle dans etmek ister misin, bebek yüzlü?"

Chance kıcımlı daha da sıkı kavırıyor, beni göğsüne doğru çekmeye çalışıyor. Ama siktir et onu.

Arkadaşlarıyla sohbet etmek için bütün gece beni görmezden geldi. Birkaç kez dans ettik ve dans pistindeki becerilerindeki hiçbir şey yatak odasında bir şey kaçıracağıma işaret etmiyordu.

Gözlerim Wolfe'unkileri buluyor. Kalın alt dudağını ısıyor, kaşlarını kaldırıyor. Ona titrek bir baş selamı veriyorum. O da bana öldürücü bir gülümseme veriyor.

"Gel," diyor Wolfe bana elini uzatarak. Beni masadan dans pistine doğru çekerken sıcak teni benimkini sarıyor.

Chance nefesinin altında homurdanıyor ama bizi durdurmaya çalışmıyor.

Wolfe, arka planda alçak sesli bir şarkı çalarken beni ön tarafıyla aynı hizaya çekiyor.

"Vik'e işkence etmeye çalıştığımı biliyorum," diyor vücudunu benimkine sürtünerek. "Ama lanet olsun, kendini cezalandırıyormuşsun gibi görünüyordu. Sakın bana normalde bu tür erkekleri tercih ettiğini söyleme?"

Biz dans ederken amım Wolfe'un kalçasına dayanıyor. Kasları gerçek dışı. Mavi gözleri yüzümü arıyor ve ben omuz silkiyorum. Eli kıcımda sıkılaşıyor.

"Hemen şimdi burada kıcına şaplak atasım var. Bir soru sorduğumda cevap beklerim," dedi.

kulağıma yakın hırlıyor.

"Çok fazla seçeneğim yoktu ki," diye karşılık veriyorum. "Babam her şeyi kontrol ediyordu. Dışarı çıkmayı başardığımda, tek bir gecede anlaşmayı imzalayacağını bildiğim adamları aradım."

"Tanrım," diyor Wolfe, elini başımın arkasında gezdirerek. "Benimle başa çıkabileceğinden emin değilim, bebek surat."

Wolfe'un mavi gözlerine bakarken burnumun direği sızlıyor.

Vücudunu benimkine doğru kaydırırken dövmeleleri yakasının üst kısmından görünüyor. Geniş omuzları Henley'i sonuna kadar geriyor gibi görünüyor.

Belki de o üçüncü içkiyi içmemeliydim? Bitirdiğimden değil ama belli ki çakırkeyif olma sınırını aşıyorum çünkü şu anda hiçbir şey mantıklı gelmiyor.

Wolfe omzumun üzerinden birine sırtıyor. Bakmak istiyorum ama açıkçası onun Chance mi Vik mi olduğunu bilmek istediğimi sanmıyorum.

Wolfe beni döndürüyor. Kocaman elleri kalçalarımın altına iniyor ve beni leğen kemiğine sürtünmem için yönlendiriyor.

"Herkes Vik'in dikkat edilmesi gereken bir canavar olduğunu düşünüyor. Eminim fark etmişsinizdir, o aslında bir kurttan ziyade son derece koruyucu bir bekçi köpeği." Dişlerini omzuma geçirirken sıcak nefesi boynumda geziniyor.

"Ne kadar da kelime oyunu yapıyorsun," diyorum homurdanarak.

Wolfe boğazımı ısıtıyor ve aynı anda göğüs ucumu *sertçe* çimdikliyor. Deriyi koparmaya yetmiyor ama tüm vücuduma bir ürperti yayıyor, özellikle de memem acı veren bir zonklamayla ağrırken, anında kışkırtıcı bir zevke dönüşüyor.

"Evet, Vik önemseydiği birini tehdit eden bir şey olursa saldırır ama sizi temin ederim ki dikkat etmesi gereken kişi benim." Nasırlı eli uyluğumun iç kısmına doğru kayıyor.

Gözlerim balkona doğru uçuyor. Vik korkulukların üzerinden eğiliyor. Beni ve Wolfe'u dikkatle izliyor.

Rafe onun yanında duruyor. Koyu renk bukleleri, ellerini üzerinde gezdirmiş gibi dağınıktır.

"Aslında son ateşin sırasında sevişmediğimiz için rahatladım," diye mırıldanıyor Wolfe kulağıma doğru. "Benim eğilimlerim muhtemelen seni korkutup kaçırırdı. Bu çok utanç verici olurdu."

Başımı eğip ona bakıyorum. Doğruca Vik'e bakıyor. Saçımı tutuyor ve başımı tekrar balkona çeviriyor.

Wolfe kıkırdarak, "Hadi onun gerçekten kırmızı görmesini sağlayalım," diyor. Saçımı bırakıyor ama başka tarafa bakamayayım diye çenemi Vik'e doğru itiyor. "Bunun için var mısın, bebek surat?" Diğer eli uyluğumun iç kısmını okşarken iri eli mememi kavırıyor. Odunsu kokusu havayı dolduruyor ve amım tepki olarak sıkılıyor. "Sikeyim evet, öylesin. Değil mi Ana?"

Parmak uçları ağrıyan göbeğimi okşarken başımla onaylıyorum.

Wolfe kulağımanın kabuğunu yalayarak, "Kelimeleri duymam gerekecek," diyor.

"Evet," diye inliyorum dişleri boğazımı sıyrırken. Aleti o kadar sert ki kalçalarımın her hareketinde kıcıma çarpıyor. Meme uçlarım klitorisime çarpan aynı nabızla ağrıyor.

"Siktir," diye homurdandı Wolfe. Yüzüm ona dönük olana kadar beni döndürüyor. "O kiraz kokun, sen tahrik oldukça daha da tatlanıyor. Seni sahiplenme dürtüsü dişlerimi ağrıtıyor. Vik'in dişlerini sana geçirmeden durabilmesi biraz gerçeküstü."

"Vik konusunu kapatıp beni boşaltmaya odaklanmanı çok isterdim," diye inliyorum. Başım Wolfe'un güçlü göğsüne düşüyor.

"Özür dilerim, bebek surat. Yanlışlıkla kontrolün sende olduğunu mu düşündün?" Karanlık bir şekilde kıkırdıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti kayıyor. "Bunu burada, şu anda yapmaya cesaret edemem. Alfalarla dolu bir kulüpte mi? Hayır, tatlım. Asla olmayacak. Eğer bir oda dolusu alfayı sana gönderirsen sana ne yaparlar biliyor musun?"

alfalar kızışır mı?"

Titriyorum. Bu düşüncenin yarattığı imaj hoşuma gitmiyor.

"Şşş, bu bir tehdit değildi," diyor Wolfe yumuşak bir sesle. "Sanırım ikimiz de seni birlikte izlemekten mutluluk duyacağım sadece iki erkek olduğunu biliyoruz."

"Beni neden buraya getirdin?"

Vik kanepeye oturuyor ve beni diz çöktürene kadar aşağı çekiyor.

"Yuva senin güvenli yerin olmalı," diyor Vik, parmaklarını yanağımda gezdirerek. "Teknik olarak henüz senin olmadığını biliyorum ama ona karşı duygularını lekelemek istemiyorum. Ya da bu konuda bana karşı."

Gözlerim onun peygamber çiçeği mavisi gözbebekleriyle buluştuğunda kalbim hızla çarpıyor. O kadar içten bakıyor ki nefesim kesiliyor.

"Bir yetişkin olarak hiç şaplak yedin mi?"

Başımı sallıyorum ve "Sert seks sırasında birkaç vuruştan fazla değil" diyorum.

Vik homurdanıyor. Göğsüne karşı titrerken amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor. "Bir numaralı kural, prenses. Diğer erkekler hakkında konuşmak yok, özellikle de senin içine girmişlerse. Tabii onları teker teker bulup yeryüzünden silmemi istemiyorsan."

Homurdanıyorum. "Evet, çünkü sen bakiresin, değil mi Vik?"

"Cezalandırılmak üzeresin," diyor Vik, ağzının kenarları yukarı kalkarken. "Şu anda benimle alay etmek istediğine emin misin prenses?"

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, aramızda duran ellerime bakarak.

Vik'in avuç içi boğazımdan yukarı kayıyor. Yüzümü kendine doğru eğerken başparmağı çenemi okşuyor. "Normalde 'o l a c a k s ı n' gibi bir şey söylerdim," diyor Vik, hafifçe sıkarak. "O zamandan beri

Hâlâ güven inşa ediyoruz, sınırlarını çok zorlamayacağım. Yavaşlamak istersen ne dersin?"

"Sarı."

"Peki ya durmamı istersen?"

"Red," diyorum utandığım titrek bir ses tonuyla. "Kontrol sende," diye hatırlatıyor bana.

Eğer bu doğruysa, o zaman ben ne halt ediyorum?

"Sanırım fikrimi değiştirdim. Omega'dan kendim özür dileyeceğim." Başımı salladım. "Zamanınızı boşa harcadığım için özür dilerim."

"İyi deneme," diyor Vik kıkırdayarak. Güçlü elleri kalçalarımın buluşuyor. Beni kaldırıp kucağına yatırana kadar çevirirken ön kollarındaki kaslar esniyor.

"Sana söyledim," diye tıslıyorum, kendimi yukarı itmeye çalışarak. "Fikrimi değiştirdim."

"Eminim öyledir," diye mırıldanıyor Vik, ön kolunu belimin üzerine koyarak beni tekrar aşağı itiyor. "Dürüst olmak gerekirse, en azından denemezsen hayal kırıklığına uğrarım."

"Dur," diye bağıriyorum, kendimi yukarı itmeye çalışırken dizlerim onun kalçasına saplanıyor. Vik'in kocaman eli kalçamın üzerinde gezinirken ayaklarım kanepenin ucuna çarpıyor.

"Bu olmayacak, tatlı kız. Her şeyi durduracak o kelimeyi söylemediğin sürece olmayacak. Devam et ve çığlık at, gerekirse dövüş, içinden geleni söyle," diye mırıldanıyor Vik kulağıma yakın. Boynumdaki nefesinin sıcaklığı tüm vücudumda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. "Bence bu ikimiz için de katartik olacak. Yalvarırken bana baba demen çok hoşuma gider."

"Hayal kurmaya devam et," diye tıslıyorum.

Nasıl bu kadar güçlü olabiliyor? Nefes nefese kaldım ve içimdeki her şeyle savaşıyorum ve o beni tutmak için neredeyse hiç çaba sarf etmiyor. Ön kolu belimde duruyor ama

boştaki eli başımın arkasında geziniyor.

Vik elini kolumda gezdirerek, "Poponu kapatmaya çalışırsan canın çok yanacak," diyor. Elimi çekiyorum ve o da gülüyor. "Gerçekten, ilk şaplak için bir velet olmasaydın büyük hayal kırıklığına uğrardım. Bunu ıplak popo ile yapacağız. İtirazın var mı prenses?"

Dizim sonunda kalçasına çarptı.

Başarılı! İtip kakıyorum ama ilerleme kaydedemiyorum. Ya da o kadar başarılı değilim.

Bunu nasıl yaptığından emin değilim ama Vik iki elimden birini kanepenin koluna sıkıştırıyor ve diğer n koluyla kalçalarımı yerinde kilitlemeyi başarıyor.

"Kendine zarar vermenden korktuğum noktaya kadar dvşebilirsin. Unutma, sana zarar verebilecek tek kişi benim." Szlerindeki karanlık vaat klitorisimin ağrımına neden oluyor. Bu düşüncenin beni bu kadar azdırması biraz dengesiz. Amım onun kalçasına sürtünüyor.

O da cevap olarak kıkırdıyor.

"Sadece iyi kızlar şaplak sırasında boşalır. Ve sen, Anastasia, çok yaramaz bir kız oldun."

İnliyorum. Parfmmn kokusu odanın büyüklüğüne rağmen odayı dolduruyor. "Lütfen?" Yalvarıyorum. "İyi olacağım."

"şimdi kıını açacağım," diyor Vik. Elbisemi yukarı çekerek kalçalarımın etrafında topluyor. "Her ne kadar bu engel olmayacak olsa da, sanırım ikimiz de böyle daha çok zevk alacağız." Kocaman elleriyle kalçalarımı kavırıyor ve tangamı uyluğumun ortasına kadar indiriyor. "İşte böyle, tatlı kız, benimle mücadele etme."

O kelimeleri söyleyene kadar durduğumu fark etmedim. Kocaman sert parmağı cinsel organımın dikiş yerlerinde geziniyor ve ben bacaklarımı daha geniş açıyorum. Aleti göbeğimin altında sertleşiyor ve aniden sistemim onun için ağrıyor.

"Ellerini buraya koy," diyerek onları kol dayanağına doğru yönlendiriyor. "Beni engellemeye ya da sürtünmeye alışmadığınız sürece onları tutmayacağım."

"Teşekkür ederim." Sesi titrek çıkıyor.

"İşte iyi bir kız," diye homurdanıyor Vik. Geleceğini bilsem bile kııma inen keskin sızı beklenmedikti. Eli uyarı vermeden kıımdan sekiyor. Ona karşı kıpırdanıyorum ama ellerimi söylediği yerde tutuyorum. Avucunun kııma ne kadar sert indiğini görünce, kazara parmaklarımı alsa daha da çok acıyacağını biliyorum.

Her gcl tokatta acı daha da artıyor. Aynı yerde kalmıyor, eli her bir yanağımı okşıyor ve rahatsızlığım artıyor.

"Kahretsin Vik," diye inliyorum. Ellerimi yukarıda tutmak ve ağrıyı ovalamamaya ya da bir sonraki vuruşu engellememeye çalışmak için içimdeki her şeyi kullanmam gerekiyor.

"Hiçbiri değil," diye bağırır Vik. Duraklıyor, sonra soruyor: "Neden şaplak yiyorsun?"

"Pisliğin teki olduğun için mi?"

"Yanlış cevap," diyor Vik, sesi eğlence dolu. Elini tüm gücüyle kııma indirirken hiç de şakacı değil. Keskin acı titreşimleri, tam karnıma yerleşen derin, yayılan bir ağrıya dönüşüyor. Ellerimi yukarı çekiyorum ve kollarım bükülüyor. Parmaklarım arka tarağıma iniyor ve acıyı örtmeye alışıyor.

Kahretsin. Onları kol dayama yerinde tutmam gerekiyordu. Bilinçli bir seçim bile değildi. şaka yapmıyor ve gerçekten acıtıyor.

Vücudum kaskatı kesiliyor. Neden bilmiyorum ama kaskatı kesiliyorum. Eğer kııma bunu yapabiliyorsa, beni başka bir yere götürdüğünde ne kadar kötü acıyacağını hayal edebiliyorum. Ve az önce bir kuralı iğnedim.

Vik duraklar.

"Şşş," diye mırıldandı. "Sorun yok. Ellerini burada tutacağım." Bileğimi belime sabitlerken başparmağı avucumun üzerinde geziniyor. Diğerini yukarı kaldırıyor ve dev ellerinden birinin içinde tutuyor. "Sen ne renksin prenses?"

Bu seçeneği unutmadım ama hiçbir zaman durmasını gerektirecek kadar kötüleşmedi. Hissettiklerimi değerlendirirken mırıldanıyorum. Berbat ama başa çıkılamayacak kadar da değil.

Kırmızıyı ararsan bunların
hepsi biter. Ya da o öyle
diyor.

Onu hayal kırıklığına uğratmayı düşündüğümde içimde garip bir his oluşuyor. Yalan söylemek, kendimi içine soktuğum bir durumdan kurtulmak için hile yapmak gibi geliyor.

Cezalandırıldıktan sonra bu suçluluk duygusunun gerçekten dağılıp dağılmadığını görmek istiyorum. "Yeşilimsi sarı mı?" Diyorum ama kulağıma bir soru gibi geliyor.

Vik külotumun kalanını da indirip bacaklarımı açıyor. Kalın bir parmak kaygan amımdan aşağı iniyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor. "Kesinlikle damlıyorsun, pis kız."

Rahatsızlığımı örtmek için sümüklü bir şeyler söylememek için dudağımı ısırıyorum. Kanepenin minderine gömülürken yüzüm yanıyor.

"Herkesin kendine göre bir acı ölçeği vardır. Birden ona kadar, sana attığım tokatları nasıl değerlendirirsin?"

Arka tarafımdaki ağrıya odaklanırken göğsüm kabarıyor. Acı hala orada, ama seksimdeki ağrıyı gölgede bırakmıyor.

"Üç ya da dört," diye fısıldıyorum gözlerim kapanırken. "Belki o civarda bir yerde? Üzgünüm, gerçekten bilmiyorum. Birkaç tanesi beş ya da altıydı ama genel olarak dört diyebilirim."

"Sen çok iyi bir kızsın. Lanet olsun Anastasia, bana karşı dürüst olman gerçekten hoşuma gidiyor," diyor Vik, elini yanan yanaklarımda gezdirerek. "Yolu yarılacak diyeceğim ama şimdiden kıpkırmızı oldun. Çok fazla olursa bana söylemekten çekinme."

Vay be.

İşimiz bitti sanıyordum ve çok serttim. Eğer bu yeni başlayanlar için bir şaplaksa, seviye atlamak istediğimi sanmıyorum.

Eli kocaman, ama arka tarafımı şeytani bir hassasiyetle işliyor. Kalçalarımın tam üstüne birkaç tane indirene kadar gerçekten ciddi bir çığlık atmadım. Kavga yeniden başlıyor ve hiç durmuyor. Benimkini yerinde tutan el şefkatle tenime sürtünüyor ve yumuşak bir güvenlik hissi içeri giriyor.

Tüm vücudum göğsümden başlayıp sistemime yayılan bir sıcaklıkla doluyor. Elinin her vuruşu ağrıyan merkezime bir nabız gönderiyor. Meme uçlarım elbisemin kumaşına sürtünürken gergin ve hassas. Bu tuhaf huzur hissini sindirmek çok zor. Seviyor muyum yoksa nefret mi ediyorum karar veremiyorum.

"Ne için cezalandırılıyorsun?" Vik'in sesi beni düşüncelerimden sıyrılıyor.

"Çünkü o kadının üzerine içki attım," diye fısıldadım. "Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Lütfen, durabilir miyiz?"

"Henüz değil," diye mırıldanıyor Vik. "Çok iyi gidiyorsun. Seninle gurur duyuyorum prenses."

Dürtülerim buna karşı koyuyor, ama yine de gerçekten çok acıyor. Kıçım resmen yanıyor. Günlerce normal bir şekilde oturabileceğimi sanmıyorum. Kıçıma vurmaya devam ediyor ve bu arada bir yerlerde çok daha az yoğun hale geliyor.

Vücudum Vik'in kucığında titrerken feryatlarım durmuyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum. Ağlamaktan ve belki biraz da utançtan yüzüm yanıyor,

ama bunların çoğu yol boyunca kayboldu. "Gerçekten öyleyim. İyi bir insan olmadığımı biliyorum ama kendime dikkat etmezsem..." Başımı sallayarak hıçkırıyorum. Bunu daha önce de söylemiş gibi hissediyorum ama elimdeki tek gerekçe bu.

"Pekâlâ," diyor Vik, yüzüm ona dönük olana kadar beni yukarı çekerek. "Artık yalnız değilsin. Anladığım kadarıyla aleti olan birine pek güvenmiyorsun..."

Ağrıyan popomu kızdırmamak için kendimi dizlerimin üzerinde tutarken yüzümü boynuna gömüyorum. Diğer kolu belime dolanırken başımı avuçluyor. Beni kendine yakın tutuyor ve kokusu burun deliklerimi dolduruyor.

Kendimi aynı anda hem hiç hissetmediğim kadar güvende hem de son derece savunmasız hissediyorum. "Ama oraya varacağız," diye bitiriyor Vik sonunda.

Ağzımı onunkine bastırırken ellerim omuzlarına iniyor. Dillerimiz çarpışırken Vik öpüşürken hırlıyor. Kalçalarımı tutuşunun tescilli şekli tüm vücuduma bir ürperti gönderiyor. Mükemmel öpüşüyor. Bu beni daha da ıslatıyor. Kısa bir süre kotunda ıslak bir nokta bırakıp bırakmadığımı merak ediyorum. Şaplağın bu kadar erotik olabileceğini kim bilebilirdi?

"Lanet olsun," diyor Wolfe arkamdan bir yerden. Elbisem hâlâ kalçalarımın etrafında sıkışmış durumda. Şimdi düşününce ıslak amımın üzerinde serin bir esinti hissedebiliyorum.

Başımı eğdiğimde Wolfe'un kulüp koltuğunda oturduğunu görüyorum. Öne doğru eğilmiş, gizlemediği bir açlıkla beni izliyor.

"İzliyor muydun?" Sesim bir gıcirtı olarak çıkıyor. "Ne oluyor be?" "Gözler üzerimde prenses." Vik'in eli kışımı okşuyor.

"Dur, acıyor," diye tıslayarak elini tokatla uzaklaştırıyorum.

"Bir tur daha atmak ister misin?" Vik soruyor. Gür kaşları kalkıyor. Başımı sallıyorum.

"Hayır, teşekkür ederim," diyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak. "Neden izliyordu?"

"Bize katıldı," diye homurdandı Vik. "Ona kaybolmasını söylemek için dikkatimi senden ayıracak değildim. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Dudağımı ısııyorum. Tüm vücudum omuz silkiyor. Bilmiyorum. Wolfe seksi. Tam bir komşu çocuğu havası var. Onu çiğneyip tükürebileceğimden oldukça eminim. Üçünün de Wolfe'un sadist olduğuna dair yorumlar yapması dışında. Belki de gerçekte kim olduğunu gizlemekte iyidir? Bu beni biraz korkutuyor. Böyle adamlar canavar olabilir.

"Sana dokunmadığını fark ettin mi?" Vik çenemi yukarı kaldırıyor. "Ve sen rahat olmadıkça da dokunmayacak. Zaten paylaşma konusunda çok kötüyümdür." Şimdi omuz silkme sırası Vik'te. Yakınıma eğiliyor ve kulağıma fısıldıyor, "Yine de yalan söylemeyeceğim, ben senin daracık kışını sikerken senin Wolfe'un sikiinde boğulmanı izlemek..." Sert boyu altımda zıplıyor. "Bu düşünce beni gerçekten etkiliyor prenses."

Çenem açıldı. Yüzümü Vik'in boynuna gömdüm. Bu düşünce korkunç değil. Hiç de değil, ama henüz o noktaya geldiğimi sanmıyorum.

"Ben seni parmaklarıma boşaltırken onun izlemesine izin vermek ister misin?" Vik kabarık sakalını yanağıma sürterek soruyor.

"Tamam," diye kabul ediyorum titrek bir sesle.

Wolfe beklentiyle bana bakıyor. "Bu konuda hata yapma. Eğer Vik sana dokunan herkesi öldürmeseydi, ben kesinlikle öldürürdüm."

Ona bakıyorum ve yüzü her şeyi anlatıyor. Wolfe'un tahmin ettiğimden daha tehlikeli olduğuna gerçekten inanıyorum. Ve, lanet olsun, bu düşünce doğrudan kadınsı organlarıma bir heyecan gönderiyor çünkü ben tam olarak o kadar berbatım.

Sekizinci Bölüm

Wolfe

"A Öür dilerim, bebek surat. Yanlılıkla kontrolün sende olduğunu mu düşündün?" Gülüyorum. "Bunu burada, şu anda yapmaya cesaret edemem. Alfalarla dolu bir kulüpte mi? Hayır, tatlım. Asla olmaz. Bir oda dolusu alfayı kızışmaya gönderirsen sana ne yapacaklarını biliyor musun?" Ana titriyor, ama bu sefer zevkten değil. Kokusu birkaç saniyeliğine keskinleşiyor. Duygusuz yorumumdan hemen pişmanlık duyuyorum. Partnerlerime eziyet etmenin sınırlarını zorlamayı seviyorum ama belli ki pratik yapmıyorum.

"Şşş, bu bir tehdit değildi," diye teminat veriyorum. "Sanırım ikimiz de seni birlikte izlemekten mutluluk duyacağım sadece iki erkek olduğunu biliyoruz."

Anastasia'yı daha yakına çekiyorum. "Bu konuda hata yapma. Eğer Vik sana dokunan herkesi öldürmeseydi, ben kesinlikle öldürürdüm."

Anastasia kirpiklerinin altından bana göz kırptıyor. Yüzümü incelerken burnu kırışıyor. Ben de en az onun kadar şaşkınım. Benim de ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Tek bildiğim, onun vücudunun benimkine baskı yapması hissini arzuladığım. Ben yaklaştıkça kirpiklerinin titremesi ve ağzının açılması bağımlılık yapıyor.

Gözlerim onun omzunun üzerinden Vik'inkilerle buluşuyor. Kızgın görünüyor ama o dangalağın ona dokunduğu zamanki seviyeye yakın değil. Ona gülümsüyorum çünkü fırsat eşitliğine sahip bir sadistim. Yüzündeki mutsuzluk ifadesi sikimi daha da sertleştiriyor.

"Buradan çıkmaya hazır mısınız?"

Ana başıyla onaylıyor. Geri adım atacakmış gibi hareket ediyor, ama belindeki elim onu bana doğru çekiyor.

"Kalk bakalım," diyorum dudağımı ısırarak ve kolumu kıçına dolayarak. Tatlı bir omega gibi gövdemden yukarı doğru tırmanıyor. "Chad'in yanında ihtiyacın olan bir şey bıraktın mı?"

"Hayır," diyor Ana, başını sallayarak. Yüzünü boğazıma gömüyor ve ben kendimi lanet olası bir kral gibi hissediyorum. "Ve adının Chance olduğundan oldukça eminim."

Homurdanıyorum. O herifin adının ne olduğu hiç umurumda değil. İş arkadaşı olarak iyiydi, ya da Ana'ya odaklanana kadar öyleydi. Sonra bir numaralı halk düşmanı oldu.

Viktor'un bakışlarını yakalıyorum ve çıkışa doğru başımı sallıyorum. Çoktan harekete geçmişti, Cas da peşindeydi. Büyük sürpriz. Başımı iki yana sallayıp kıçımı kaldırıyorum. Anastasia gövdemden yukarı tırmanırken ben çıkışa doğru yürüyorum. Sıcacık dili boğazımda geziniyor ve kıçındaki elimi sıkıyor.

"İzlenmekten hoşlanıyor musun, bebek yüzlü?" Sandalyemde öne doğru eğilerek soruyorum.

Omuz silkiyor ve yüzünü Vik'in boğazına gömmeye çalışıyor. Vik'in kucığında diz çökerken kocaman elleri yanaklarını ayırıyor. Elini kışının üzerinde her esnettiğinde amını ayırıyor.

Göğsünden alçak bir hırıltı çıkıyor. Saldırmak üzereyim. Küçük, sıkı deliği hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor. Kaygan pembe yarığına bakarken sikim kaya gibi sertleşmiş, fermuarımı zorluyor.

"Güzel ve kırmızı, değil mi?" Vik alay ediyor.

Kıçı kıpkırmızı ve parmak izleri birçok yerde tamamen görünür durumda. Lanet olsun, Anastasia'dan önce Vik'i hiç kıskanmamıştım ama şu anda onun yerinde olmak için her şeyimi verirdim.

"Tanrım, evet," diye homurdanıyorum. "Lanet olsun, gerçekten damlıyorsun."

İstesem de kendimi başka tarafa bakmaya zorlayamazdım. Ki bakmıyorum çünkü bunu görmeyi çok istiyorum.

Anastasia inleyerek yüzünü Vik'in omzuna yaklaştırıyor. "Çok boşum," diye fısıldıyor.

"Bu konuda sana yardım etmekten mutluluk duyarım," diye takılıyorum, arkama yaslanıp kot pantolonumdaki devasa çadırı işaret ediyorum. Anastasia'nın gözleri fal taşı gibi açılıyor.

Gülüyorum.

"Ona dokunursan uyurken boğazını keserim," diyor Vik, onu nazikçe kaldırıp bana doğru çevirerek. Dizleri kanepenin arkasına doğru uzanıyor ve Vik'in kucasına tam anlamıyla yayılıyor. Bu bana onun kaygan küçük amının her santimini mükemmel bir şekilde görmemi sağlıyor.

"Aslında buna değebilir," diyorum dudaklarımı yalayarak. Anastasia utangaçça sırıtıyor. Bu kadar tatlı olabileceğini kim bilebilirdi?

"Bu bir güven egzersizi," diye mırıldanıyor Vik, Anastasia'nın boynunu yalayarak. "Seni güvende tutacağım konusunda bana güveniyor musun Anastasia?"

Bir kaşımı çattım. Gerçekten mi? Gitmek istediği yol bu mu? Her neyse.

Sınırlarına saygı göstermemiz konusunda bize güvenebileceğini görmesi gerekiyorsa, o zaman çok fazla zorlamayacağım. Göğsü kabarıyor ve başıyla onaylıyor.

"Kelimeler, lütfen," diyor Vik, elini elbisesinin önünden aşağı kaydırarak. Sağ memesini dışarı çıkarıyor ve ben müstehcen bir şekilde inliyorum. Bana kesinlikle işkence ediyor.

"Evet, baba," diye kabul ediyor.

Çenem düştü. Bunun olacağını tahmin etmemiştim ama bu kelimenin dudaklarından dökülmesi beni gerçekten soğutmadı.

Anastasia bacaklarını daha da açarak bana kaygan pembe amının her santimini gösteriyor.

"Oh, sık beni," diyorum, geriye doğru uzanıp elimi kotumun üzerinde gezdirerek. Sikim tepki olarak zıplıyor. Ana büyülenmiş gibi bakarken ürperiyor. "Dudaklarından çıkan ses çok ateşli, bebek surat."

Bunu söylerken doğrudan gözlerinin içine bakıyorum.

Cas grubumuzdan ayrılıp beni anılarımdan çekip çıkararak, "Ayrı araba kullandım," dedi. "Seninle kulübede buluşuruz."

Ona başımı sallayarak kamyonetime doğru son birkaç adımı atıyorum.

"Ateşinize tam olarak ne kadar yakınsınız?" Ana'yı yolcu koltuğuna oturtmaya çalışarak soruyorum. "Çünkü geçen gece bahsettiğinden daha hızlı geliyor gibi görünüyor."

"Tam olarak bilmiyorum," diye fısıldıyor Ana, bana göz kırparak. "Lydia önümüzdeki birkaç hafta içinde herhangi bir zaman olabileceğini söyledi. Neden bu kadar sık gelmek zorundalar? Bastırcıların en büyük faydası buydu."

Vik derin bir iç çekerek sürücü koltuğuna tırmanıyor. "Sağlığın için çok kötüler. Bu yüzden sistemin şu anda çok kötü durumda. Bastırıcılara değil, alfalara ihtiyacın var."

Ona "*Senin derdin ne lan?*" diye bağırarak bir bakış attım.

Ana kollarını boynuma doladı ve ben de onu koltuktan geri çektim. Bunun olacağını tahmin edebilirdim.

Vik'in nezaketi ve soğukkanlılığı yok. Onu önemsiyor olması onu daha da az medeni yapıyor.

Kapıyı kapatıp arka koltuğa tırmanıyorum. Ana yakınımına sokuldu. Ellerim onun cömert kalçalarında sıkışırken kendi akıllarına sahipler.

"Kahretsin," diye inleyerek yüzünü omzuma gömdü. "Wolfe, çok güzel kokuyorsun."

Sağ elim kalçasından ayrıлып saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyor. Çıplak tenini hissedince tanımak çok kolay.

"Gerçekten çok ateşlisin," diye mırıldanıyorum, parmaklarımı yanağında gezdirirken. "Sanırım ateşinin daha sonra değil de daha erken çıkma ihtimali yüksek."

Vik dikiz aynasından gözlerimi yakalıyor ve durumumuzun gerçekliğini görüyorum. Kızın sınırlarına saygı duyacak ve istediği buysa ona dokunmayacak ama kızgınlık döneminde kimse onu yuvadan uzak tutamayacak. Onu denetlemek ve korumak için orada olmadan bunun olmasına izin vermesinin imkanı yok.

Viktor Nikolov buna izin vermeden önce beni ve Cas'ı öldürüp bizi ormana gömecek. Biliyorum, çünkü şu anda biri beni Ana'dan uzak tutmaya çalışsa ben de aynı şeyi yapardım.

Sonunda kafama dank ederken ona anlayışla başımı sallıyorum.

Ona aşık.

Babasını yok etme ihtiyacını körükledi ama bu süreçte onu kendinden uzaklaştırdı.

Parfümü kamyonu doldururken Ana, "Başka bir sıcaklığa hazır değilim," diyor. "Hayır, hayır, hayır..." Omuzlarımı can havliyle kavırıyor ve karnım rahatsız edici bir şekilde ağrıyor.

Hiç bu kadar kıızıkmaya karşı çıkan bir omega görmemiştim. Son kızgınlığı normale kıyasla kısa ve kolaydı - Vik onu tek başına doyurmayı nasıl başardı- ama bu sefer parfümü daha yoğun.

Koku, geçen sefer tam anlamıyla ateşlendiğinde olduğundan daha güçlü ve etkili. "Ağrım var," diye inliyor Ana ortasını tutarak.

"Lanet olsun," diye tıslıyorum. Sanki bana bu durumda ne yapacağımı söyleyecekmiş gibi gözlerim Viktor'unkilere kayıyor. Daha hareket etmeye bile başlamadık. Sadece beş dakikalık bir yol, ama sonra sütlerimizden birine varmak için beş ya da on dakika daha var.

"Sana ihtiyacım var," diye yalvarıyor Ana. Çılgınca başını sallıyor. "Hemen şimdi."

Elimi boynundan yukarı kaydırıyorum ve kafatasının dibindeki saçları sertçe çekiyorum.

"Yetkili sen değilsin," diye çıkışıyorum ama içgüdülerim beni zorluyor. Sorunu bul, sorunu çöz, omega'mı daha iyi hissettir. Ama bunu nasıl daha iyi yapacağımı bilmiyorum.

"Boşalmasını sağla," diye homurdanıyor Vik, sonunda kamyoneti çalıştırırken. "Bu onu yeterince sakinleştirecek ve böylece kulübeye geri dönebileceğiz."

"Boşalman mı gerekiyor?" Başını rahatsız edici bir açıyla geriye doğru çekiyorum, ama Ana bunun için daha yüksek sesle inliyor.

"Lütfen," diye inliyor, kalınlaşan sikimin üzerinde kıpırdanıyor.

"Emin misin?" Yüzünü inceleyerek soruyorum. "Bunun için benden nefret etmeni istemiyorum."

"Tanrım, Wolfe," diye homurdanıyor Ana, kemerimi çözmeye çalışırken. "Ne zaman böyle bir piliç oldun sen?"

Diğer avucum kışına inerken elim saçlarında sıkışıyor. Ölçekte yaklaşık beşte ona üç vuruş yapıyorum.

Ana karşılık olarak göğsünü yüzüme doğru iterek titriyor. "Lütfen, Wolfe? Özür dilerim."

iyi. Söz veriyorum."

Vik ve ben hep birlikte homurdanıyoruz. Elim saçlarından ayrılıyor. İşaret parmağım ve başparmağımınla çenesini yukarı kaldırıyorum. Dilimi ağzına sokmadan önce, "Unutma, bunu sen istedin," diye mırıldanıyorum.

Ellerim külotunun kenarına düşüyor. Diğer tarafa geçmeden önce yırtıyorum.

Dantel parçasını fırlatıp atarken Ana, "Bu biraz dramatikti ama yine de delicesine ateşliydi," diye fısıldıyor.

Dudağımı ısıyorum ve esnek elbisesinin önünü aşağı çekiyorum. İri göğüsleri kumaştan dökülüyor. Kamyonun etrafında yankılanan alçak, titreşimli hırıltı biraz endişe verici.

Anastasia kıpırdanıyor, elleri kemerime gidiyor ve ben hırlıyorum. "Hayır!" Bir havlama olarak çıkıyor.

Anastasia sarsılıyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Bana havlanmasından nefret ediyorum," diye tersliyor.

Yüzümü buruşturuyorum. Elimi saçlarına dolayarak yüzünü kendime yaklaştırıyorum ve yanağımı onunkine sokuyorum.

"Üzgünüm, bebek yüzlü. İzin ver telafi edeyim."

Sırtının alt kısmındaki elim memesini ağzıma götürüyor. O inlerken dilimi etrafında döndürüyorum. Saçımı sertçe çekiyor ve kendime engel olamıyorum, memesinin etrafında sırtıyorum. Ana'nın alingan olduğu zamanlara karşı gerçek bir takıntım var.

Ellerim kıkına düşüyor ve serçe parmaklarımla amını okşuyorum. Elbisesinin Vik'in yuvarlak kıkını güzelce görebileceği kadar yukarıda olduğundan emin oluyorum. Dikiz aynasına biraz daha dikkatli bakarsa, kızın kotumun üzerinde bıraktığı ıslak lekeyi de görebilir.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, dilimi hâlâ meme ucunun üzerinde gezdiriyorum. "Kotuma damlatıyorsun. Şu anda senin amını yalıyor olmayı ne kadar çok isterdim biliyor musun?" İnliyorum. "Lanet olsun, tatlım. Beni burada öldürüyorsun."

"Tanrım," diye homurdanıyor Vik.

Anastasia memesini ağzımdan çekip alıyor ve ağzını benimkine yaklaştırıyor. Eğlenceli ve şehvetli. Sikim kaya gibi sert ve sızıyor.

Parmaklarımı kaplayan kayganlığının ve ağzımdaki dilinin hissiyle o kadar büyülendim ki, kemerimi ve kotumun düğmesini tutmasını kaçırdım. Sıcak eli kotumun önünden aşağı kayıyor, diğer eli fermuarı indirirken sikimi kavıyor. Yumuşak parmakları, deneyimden bahseden bir şekilde shaftımı okşuyor. Benim için çılgılık atana kadar vücudunu kızdırmak ve ona eziyet etmek istememe neden oluyor.

Ona başka birinin dokunduğunu unutturacağım. Yani, sanırım Vik'i hatırlayabilir, ama sadece böyle bir pislik olmayı bırakırsa.

Anastasia başparmağının ucunu sikimin ağlayan yarığının üzerinde gezdiriyor. Bu beni onun pençesine doğru itiyor. Elimi sürerken avucum klitorisini okşuyor, inanılmaz derecede ateşli.

"Beni becereceksin, değil mi Wolfe?" diye soruyor boynumdan aşağı doğru yalayarak.

Aletim onun elinde zonklıyor. Küçük cadaloz boğazıma doğru gülümsüyor. Kendimi tutmaya çalışırken göğsüm kabarıyor. Patlamaya ne kadar yakın olduğuma dair bir fikri olduğunu sanmıyorum.

"Bil bakalım ne oldu Vik," diye sesleniyor beni doğru miktarda basınçla sarsarken. "Sürü arkadaşını sikerken beni izleyeceksin. Ne yazık ki bir daha amıma en çok yaklaşıacağın an bu olacak. Gösterinin tadını çıkar."

Yüzündeki ifadeyi görünce içimden iğrenç bir heyecan geçiyor. Atan kalbimi göğsümden söküp çıkarmak ve aynı anda diğer eliyle Ana'nın kıkına kırmızı bir şaplak atmak istiyormuş gibi görünüyor. Onu kanımla dolu bir su birikintisinde sikmeyi hayal ettiğinden eminim ve bu beni daha da sertleştiriyor çünkü kıskançlığı

açıkça görölüyor.

Canavarla alay ediyor.

Kendisini omega olarak gören bir alfaya sataşmanın ne kadar tehlikeli olduğunu görememesinden etkilendiğime mi yoksa endişelendiğime mi karar veremiyorum.

Eninde sonunda bir yolunu bulacaklarından hiç şüphem yok, ama bu arada Ana'nın onu kızdırmaya çalışmasının avantajlarından yararlanacağım.

Bekle, sadece onu kıskandırmaya mı çalışıyor? Bu onun ateşinin bir ürünü ve başka bir şey değil mi?

Ohmigod, benden hoşlanıyor mu ki?

Sırtını kalçalarımın çarptığında karın kaslarım esniyor. Noel erken gelmiş gibi sikime bakıyor.

En azından sikimi istiyor.

Aslında bunun bir kazanç olduğundan emin değilim. Lanet olsun, neden *hâlâ* kendimi sorguluyorum? Ana benim dengemi bozuyor. Lanet olası bir patron olduğumu biliyorum.

Vik nefesinin altında küfrediyor ve kamyon nihayet hareket ediyor. Hareket etmeye hiç başlamadığımızı fark edemedim.

Ana elleriyle kot pantolonumu indiriyor. Şaftıma fermuardan biraz nefes aldırabilecek kadar yukarı itiyorum. Bacaklarını benimkilerin üzerine açıyor. Elime sürtünürken elbisesinin kalçalarının etrafında kayması sikimin nabzını hızlandırıyor. Yüzündeki arzu ifadesi kalbimin davul gibi çarpmasına neden oluyor. O kadar güzel ki bazen nefesimi kesiyor.

Bu küçük omega'nın gösteriyi tamamen yönettiğini fark etmem çok uzun sürdü. Parmaklarımı onun sırlı sıklam amından çekiyorum.

"Arkana yaslan," diye bağıryorum.

Ana sarsılır. Sırtı önündeki koltuğa düştü. Kalçalarını daha da ayırarak kıcını kendime doğru çekiyorum. Suratıma yumruk atmak istiyorum ama yine de elini sikimden çekiyorum.

"Kalçalarını daha geniş aç," diye homurdanıyorum. "Ellerini burada tut." Ellerini kalçalarının üzerine koyuyorum.

Anastasia'nın göğsü kabarıyor. Kapüşonlu gözleri sikime yapışmış. Düğümüm tamamen şişmiş ve bir orospu gibi zonkluyor.

Elimi şaftımın etrafına sararak, ona eğlenceli bir sarsıntı veriyorum. Ana sızlanıyor. Boştaki elim kalçasına iniyor. O kadar kıpır kıpır ki onu yerinde sabitlemem gerekiyor yoksa dürtülerimi harekete geçirmek üzere. Çok mantıksız ama sistemim onun kaçmaya çalışabileceğine inanıyor. Bunun olmasına kesinlikle izin veremem.

Diğer ön kolum esnerken parmaklarım onun yumuşak etine giriyor. Kendimi gerçekten boşaltmaya başladım.

Anastasia açlık ve çaresizlik dolu bir bakışla izliyor, ucumdan ön sperm sızıyor. "Wolfe?"

Sesinde soru açıkça belli oluyor.

Sırıtiyorum. Benim için acı çektiğini ve çaresiz olduğunu bilmek gerçekten hoşuma gidiyor, çünkü ben de onun için acı çektiğimden eminim.

"Beni mastürbasyon yaparken izleyeceksin," diyorum başparmağımı ucumdan akan sıvının üzerinde gezdirerek. "Eğer iyi bir kız olursan, o güzel amının her yerine boşalırım."

"Seni içimde istiyorum," diye tıslıyor. Elleri kalçalarından ayrılıyor. Diğer klitorisine düşerken kendi meme ucunu okşuyor.

"Seni ilk kez hareket halindeki bir araçta becermeyeceğim. Eğer uslu dursaydın gelmene izin verirdim. Ama şimdi..." Omuz silkiyorum. Saçındaki elimi yumruklarken sikim karnımda zıplıyor. Diğer elim parmaklarını amından çıkarıyor. "Ne kadar yaramaz küçük bir şey."

Meme ucunu ısıriyorum, sızlanmasına neden oluyorum. Sikim tepki olarak zıplıyor.

"Bir türlü uslu duramadın, değil mi Ana?" Göğüs kafesini yalayıp diğer memesine geçerek soruyorum. "Özür dilerim," diye fısıldıyor. "Lütfen, Wolfe. Senin için yanıyorum."

"Lanet olsun," diye inliyorum, daha da geriye eğilip bana çok ıslak pembe amını gösterirken. Gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı fırlıyor ve gözlerinde yaşlar var.

Yüce İsa.

Ona bir oyun arkadaşı gibi davranıyorum, ateş dalgası yaşayan bir omega gibi değil. "Üzgünüm, bebek surat," diyorum, ses tonumu utanç kaplıyor.

Ben boktan bir alfayım. İşte bu yüzden asla bir omega ile birlikte olmadım. Bakıma, rahatlığa ve şımartılmaya ihtiyaçları var. Üç C. Alfa ve omega dinamiği öğretmenim böyle demişti. Muhtemelen bu listeye horozu da eklemeliyim ki bu durumda dört C olsun.

Kahretsin. Her şeyi mahvediyorum.

"Siktir et onu," diye homurdanıyor Vik ön koltuktan. "Yemin ederim Wolfe. Onun bir saniye daha acı çekmesine izin verersen, sana söylüyorum, aynada kendini bir daha tanımak istiyorsan yüzünü yeniden düzenlemek için çok iyi bir cerraha ihtiyacın olacak."

Ana'nın saçlarını bıraktım ve avucumu başının arkasında gezdirdim. "Bunu tekrar deneyelim, tatlım. Sikime tırman."

Anastasia dizlerinin üzerine çökerek öne doğru kayar.

Kalçalarını aşağı indirmesine yardım ederken sikimi damlayan göbeğine doğru yöneltiyorum ve sonra onun mükemmel, inanılmaz derecede sıkı amcığına sokuyorum.

O kadar ateşli ki nefesimi kesiyor, ama iyi anlamda değil. Acı veriyor. Midem düşerken nefesimi tıslayarak çıkarıyorum.

Ben bir pisliğim.

Utanç her yerimi dolduruyor.

Ana üstümde olabilir ama benim gövdem daha uzun. Kirpiklerinin altından bana bakıyor ve o kadar emin görünmüyor ki, bunun için kendimden biraz daha nefret ediyorum.

Kendini topla, sık kafalı. Başımı eğip yanağımı onunkine yaslıyorum.

"Şu haline bak. Çok iyi bir kızsın," diye homurdanarak dudaklarını ısıırıyorum. "Lanet olsun, Anastasia. O küçük tatlı amcığın sikimi boğuyor."

"Bir şeye ihtiyacım var," diye hıçkırıyor, "bir şeye."

"Seni tutuyorum," diye onu temin ediyorum. Onu ağır memesine yapışabileceğim kadar yukarı çekiyorum. Başparmağım şişmiş klitorisine düşerken meme ucunu yalayarak ve emerek dikkatimi veriyorum. Yüzünü boynuma gömüyor, kokumu derin derin içine çekiyor.

Ana kıpırdanıp yalvarırken kendime, Ana için iyi bir alfa olabilmek için nasıl daha az hıyar olacağımı bulacağım, diyorum.

Aletimin üzerinde zıplamaktan, zevkimi sıkıca saran derin gıcırdatma hareketlerine geçiyor.

Seksinin dudakları düğümümün üzerinde dans ediyor ve onu sıkı küçük deliğine sokmamak için içimdeki tüm öz kontrolü kullanıyorum. Tek istediğim bizi birbirimize kilitlemek, böylece onu tohumlarımla tekrar tekrar becerebileceğim. Sesi kısılana kadar onu çığlık attırıp yalvartacağım. Sonra hepsini tekrar yapacağım.

Kendimi tutarken göğsüm kabarıyor. Dürtülerim ona sahip çıkmamı istiyor. Dişlerimi etinin derinliklerine batırıp onu bebeğimle doldurmam gerekiyor.

Tanrım, kafamda neler dönüyor böyle? Hiç üreme saplantım olmadı. Şu anda tek düşünebildiğim bu. Ona olan arzum sağlıklı seviyelere ulaşıyor olabilir. Beynim onun asla kaçamayacağından emin olmak için yollar ararken bunu fark ediyorum. Bazı düşüncelerimin ne kadar dengesiz olduğu biraz endişe verici.

"Sir Wolfe," diye inliyor Ana, ağzını benimkine doğru iterek. Sikimin üzerinde çalışırken çılgınca bir öpücük.

Amı o kadar kaygan ki hareket ettikçe ıslak bir tokat atıyor. Taşaklarımın üzerine kaygan bir sıvı damlatıyor ve bu beni tam anlamıyla kudurtmak üzere. Vahşiliği unut, onu yıllar önce geçtim.

Gözlerim aynada Vik'inkilerle buluşuyor. *Bunu mahvetme*, diye hatırlatıyorum kendime. Ana'nın elleri yükselip alçalırken omuzlarımı kavırıyor.

"Lanet olsun," diye inliyorum, başım koltuğa yaslanıyor. "Beni bu şekilde sıkmaya devam edersen beni çok çabuk utandıracaksın."

Küçük elleri tişörtümün altından kayıyor ve bana sarılıyor. Kahretsin, yuvasında değil ve hareket halindeki bir aracın içindeyiz. Dürtülerinin güvende olmadığını haykırdığına eminim. Hatırı sayılır bir manevra gerekiyor ama bir kolumu onunkinin altından geçirip sırtına dolamayı başarıyorum ve koşullar göz önüne alındığında ona elimden geldiğince kapalı bir his veriyorum.

"Benim için damlıyorsun, bebek," diye homurdanıyorum, hala klitorisile oynuyorum. "Sikimi sağdığını hissetmem gerek. İçindeki döllerimin her damlasını dökmeye çok yakınım."

"Lütfen?" diye yalvarıyor.

"Spermimi mi istiyorsun, güzelim?" Homurdanıyorum. "Böyle sürtünmeye devam et ve onu alacaksın." Yüzünü göğsüme gömüyor ve hıçkırıyor.

"Siktir, Ana. Patlamak üzereyim," diye homurdanıyorum. "Döllerimin her damlasını o daracık deliğinin dibine pompala."

Amcığı etrafında sıkılaşıyor. Yumuşak bir çırpınış olarak başlıyor ve içine dökülmeye hazırlanırken beni şişiren güçlü dalgalara dönüşüyor.

"Wolfe," diye sızlanıyor.

"Bir dahaki sefere tüm göğüslerine boşalacağım. Daracık vücudunu döllerimle kaplayacağım. Seni mahvedeceğim, Ana. Seni kalıcı olarak benim olarak işaretleyeceğim."

Sırtındaki elimi yukarı doğru uzatıyorum, kafatasının dibindeki saçları kavırıyorum ve onu bana bakmaya zorluyorum. Gözleri kapüşonlu, cam gibi ve yarı kapalı.

Yavaş, alaycı dairelerle klitorisine dokunuyorum. "İşte bu, bebek surat. Benim için çığlık at."

Sikimi kaplayan sıcak kayganlık beni uçurumun kenarına gönderiyor. Kontrolün bende olmamasından nefret ediyorum ama kapalı alan bunu imkânsız kılıyor.

Lanet olsun.

Keşke onu aşağı atabilsem ve dürtülerimin gerektirdiği gibi içine girebilsem.

Yapamadığım için, pozisyonun izin verdiği ölçüde ona doğru itiyorum.

Sikim tekmelerken dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum. Dürtülerim doğurgan omega'yı doğurmamı istiyor. Onu kokumla o kadar doldurmalıyım ki başka hiçbir alfa ona dokunmaya cesaret edemesin. Yüzünü kendime doğru eğerken göğsüm kabarıyor. İkimiz de birbirimize ulaşmak için gerinmek zorundayız. Hâlâ kalçalarını oynatıyor, sikimi her damlasına kadar sağlıyor.

"Beni mahvetmeye çalışıyorsun, değil mi Ana?" Yanağına doğru fısıldıyorum. "Tanrım. Bunun hayalini kurmuştum. Ama hiç böyle olmamıştı."

Anastasia başını sallar. "Ben de."

Kamyon nihayet durduğunda onu sıkıca kendime çektim.

"Yanımdayım tatlım," diye teminat veriyorum ona. Ve hayatımda ilk kez birinin gitmesine izin vermek zorunda kalma düşüncesi içimi acıtıyor. Bu da onun gitmesine izin vermemek için çok iyi bir sebep.

Dokuzuncu Bölüm

Anastasia

"H "Lanet olsun," diye inliyor Wolfe ben sikinden inerken. Hâlâ yüzünde saf bir açlık ifadesiyle amıma bakıyor. "Tamam, daha önce hiç prezervatifsiz sikişmemiştim ve bu hayal ettiğimden çok daha ateşli."

Elbisemin askılarını yukarı çekiyorum ve Wolfe orta parmağını içime sokuyor. "Aklımın ucundan bile geçmedi. Bu da bir başka ilk," diyor dudağını ısırarak. Kamyonet durdu ve Vik dışarı çıktı.

"Dokuz ay sonra küçük bir sevinç yumağımız olacak mı?" Herif sanki bu fikir onu gerçekten heyecanlandırmış gibi gülümseme cüretini gösteriyor. "Hayır," diye alay ediyorum.

Wolfe omuz silkiyor. "Çocuk düşüncesini hiç önemsemedim ama bebeğimi taşıma düşüncesinden nefret etmiyorum." Kukuma kalın bir parmak daha ekliyor. "Tam tersi. O daracık amcığını bebeğimle doldurma fikri beni çok tahrik ediyor. Sikime baksana. Beni hiç olmadığım kadar sertleştiriyor."

Başparmağı klitorisimin üzerinde geziniyor. Titriyorum ve dudaklarımdan korkunç bir inilti kaçıyor. Wolfe'un yanındaki kapı birkaç santim açılıyor.

Vik dışarıdakilerin içeriği görmesini engelliyor.

"Bu otoparkın her yerinde güvenlik kameraları var," diyor Vik. "Seni yuvaya götürmemiz gerekiyor." "Üzgünüm, bebek surat," diyor Wolfe, parmaklarını amımdan çekerek. "O haklı."

Parmaklarını ağzına götürüp birleşik döllerimizi yaladığında çenem düşüyor. Sikini hiç bırakmıyor ve dilini parmaklarının üzerinde gezdirirken siki zıplıyor.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey," diyorum, deli gibi kızararak. Beynimden ağzıma giden filtre belli ki bozulmuş.

"Hadi prenses," diyor Vik, bir kolunu bana doğru uzatarak. "Seni içeri taşıyacağım."

Gözlerim Wolfe'un kilere kayıyor. Neden bana yardım edeceğini düşündüğüm hakkında hiçbir fikrim yok. Aletini itiyor ve beni kendine çekiyor, bana şefkatli ama hızlı bir öpücük vermeden önce... Beni Viktor'un kollarına bıraktı.

"Hain," diye homurdanıyorum. Vik beni ön tarafına sarıyor ve ben hayali bir zaferle sırtıtıyorum.

"Wolfe'un dölleri gömleğinin her tarafına bulaşacak."

Vik homurdanıyor. "Bununla yaşayacağım. Seni gerçekten özledim prenses." Kulübenin kapısına doğru yönelir.

Wolfe bana yetişmek için koşuyor. Elleri kıcımlı kavriyor ve sadece onun kösele kokusunu içime çektiğim için vücuduma dolan güven duygusuyla savaşıyorum.

Buna kanmayın. Bu bir yanılgı. Her an sökülüp atılabilecek bir şey, kendime hatırlatıyorum. "Ne iyi olurdu biliyor musun?" Çıtlatıyorum. "Bana kendini hiç sevdirmeseydin, sadece

"Sana en çok ihtiyacım olduğu anda ortadan kaybol."

Wolfe bir adımı ıskalıyor, tökezleyerek ilerlerken nefesinin altında küfrediyor. Yüzüm anında kızardı. Hayır, kesinlikle hayır.

Lütfen bana bu sözleri yüksek sesle söylemediğimi söyleyin.

Vik'in hâlâ beni taşıyor olmasına rağmen kollarımı göğsümün önünde kavuşturuyorum. Tecrübelerime dayanarak utançtan eriyip bir su birikintisine dönüşemeyeceğimi biliyorum, bu yüzden yüzümü o pisliğin omzuna gömüp ölmeyi diliyorum.

"Bu bir güven egzersizi," diye mırıldanıyor Vik, boynumun sütununu yalayarak. "Seni güvende tutacağım konusunda bana güveniyor musun Anastasia?"

Wolfe kaşlarını çatı. Ondan korunmaya ihtiyacım olduğundan şüpheliyim ama Viktor'a güvenmeye başlıyorum.

Vay anasını.

Başımın üstüne onaylarken göğsüm kabarıyor.

"Kelimeler lütfen," diyor Vik, elini elbisemin önünden aşağı kaydırarak. Sağ mememi dışarı çıkarıyor ve Wolfe müstehcen bir şekilde inliyor.

"Evet baba," diye kabul ediyorum.

"Oh, sık beni," diyor Wolfe, geriye doğru uzanıyor ve elini kot pantolonunun üzerinde gezdiriyor. Aleti tepki olarak zıplıyor. Bu beni ürpertiyor. "Dudaklarından çıkan ses çok ateşli, bebek surat."

Vik elbisemin diğer tarafını aşağı çekiyor ve meme uçlarımı teker teker çimdikliyor.

Dizlerimi sıkmaya çalışıyorum ama Vik'in kalçaları bana engel oluyor. Titrerken başım omzuna doğru düşüyor. Vik göğüslerimi avuçlayıp parmaklarıyla meme uçlarıma dokunurken gözlerim kapanıyor.

"Lanet olsun," diye tıslıyor Wolfe. "Sırılsıklam olmuşsun, pis kız. Lanet olsun, şu anda yüzümü amına gömebilmek için neler vermezdim. Ağzım sulandı resmen."

"Çok kötü," diye tersliyor Vik, elini kalçamın üzerine koyup klitorisimi okşuyor. "Şaplağı yediğinden beri kaygansın. Kıcını kıpkırmızı tokatlarken amın zonkladı mı?"

Vik iki kalın parmağını içime sokarken "Evet," diye sızlanıyorum.

"Evet, ne?"

"Evet baba," diye hıçkırıyorum. Yüzüm utançtan yanıyor. "Lanet olsun," diye inliyor Wolfe, sanki saldırmak istiyormuş gibi bana bakıyor.

"Bana her böyle seslendiğinde ne kadar zorlandığımı biliyor musun prenses?" Vik boğazımı yalayarak düşünüyor.

Ben de karşılık veriyorum. Onun övgüsü içimde bir şeyleri aydınlatıyor. Bundan biraz utanıyorum ama bu beni duracak kadar rahatsız etmiyor. Onun şefkatli sözlerine ve yumuşak cesaretlendirmesine ihtiyacım var.

Vik parmaklarını sıkılaştıran göbeğimin içinde ve dışında çalıştırmaya devam ediyor. Beni uçurumun kenarına göndermesi neredeyse hiç zaman almıyor. Onun güçlü tutuşuna karşı titrerken elektrik şokları tüm vücudumu sarıyor.

Wolfe, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi," diye homurdanıyor.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor Vik yatıştırıcı bir şekilde. "Ne kadar tatlı küçük bir omega." Biraz utanıyorum ama Vik'e sarılırken umursamayacak kadar bitkinim. "Dışarı çıkıp Murphy'yle konuşmam gerek," diyor Vik

Wolfe'a.

Wolfe başını sallayarak ve başparmağını koridora doğru sallayarak, "Evet, ona göz kulak olurum," diyor. "Ama önce otuz bir çekmek için kesinlikle beş dakikaya ihtiyacım olacak."

Wolfe çıkıp gidiyor ve Vik bana sarılıyor. Uzun zamandır bu kadar güvende hissetmemiştim.

"Beni duydun mu?" Vik beni sütlerinde ayağa kaldırarak soruyor.

"Neyi?" diye soruyorum. "Burası benim sütüm değil."

"Çok gözlemcisin, bebeğim," diyor Wolfe, bizi takip ederek. "Merdivenlerde sinir krizi geçimemene şaşırdım. Bu arada, odana nasıl dönmeyi planlıyordun?"

"Fazladan anahtar kartımı kapımın yanındaki masanın üzerindeki saksının altına bırakıyorum," diyorum düşüncesizce.

Wolfe başını sallayarak, "Tanrı aşkına," der. Vik'e bakar ve "Biliyorum. Söylemene bile gerek yok."

"Bize bir dakika verin," diye homurdanıyor Vik, bana doğru sinsice yaklaşırken.

Gözlerim Wolfe'a kayıyor, o da iç geçiriyor. "Odamda olacağım. Bana ihtiyacın olursa bağır." Yine de gitmiyor. Hayır, Vik'i omuzlarıyla yolumdan çekip ağzımı kendine çekiyor. Öpücük hızlı samimi. Kalbim hızla çarpıyor. "Sakın kaçmaya çalışma. Bu gece benim yatağında ya da yuvada *benimle* uyuyacaksın."

"Tamam," diye kabul ediyorum.

Wolfe koşarak uzaklaşıyor. Gözlerim otomatik olarak onun geniş çerçevesini takip ediyor. Yaklaşan Vik'le bir kez daha yalnız kaldığımı fark ettiğimde midem çılgınca dönüyor.

Şu anda takip edildiğimi hissediyorum ama kaçmanın nafile olacağını biliyorum. O benden daha büyük ve güçlü.

"Daha önce söylediklerimi duydun mu?" diye soruyor, parmağını yanağında gezdirerek.

Başımı sallıyorum. "Hiç sanmıyorum."

"Sana kur hediyelerimi vermem için bana bir şans ver," diye yalvarıyor Vik. "Eğer bundan sonra bana hâlâ kızgınsan, o zaman geri çekilirim."

İçimdeki her şey zıplamak ve bağırmak istiyor. Az önce bana kur yapmak istediğini söyledi, ama ben daha önce bu yolda ilerlediğimizi sanıyordum ve...

Bu konuda ne hissettiğimi gerçekten bilmiyorum. Çok bunaldım. Neredeyse kontrol edemediğim bir saklanma ya da yuva yapma dürtüsü var içimde. *Ya da yuvaya saklanmak.*

"Bunu düşünebilir miyim?" Çenemi bir o yana bir bu yana çevirerek soruyorum. Gözlerim yaşaracakmış gibi ağrıyor.

"Çok uzun düşünme," diyor Vik, sakalını yanağıma sürterek. "Seni çok özledim."

Rafe daireye giriyor. Kahretsin, bu gece beni bara getirdiğini tamamen unutmuşum. Anahtarlarını kapının yanındaki kaseye bıraktı ve içeri girdi.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, ikimize bakarak.

Vik'in yanından geçerken, "Her şey yolunda," diye onu temin ediyorum. Geri gelmesini çok istiyordum ve bir yanımda burada olduğu için rahatlamış durumda. Ama başka bir yanımda mazeretinin boktan olacağından ve benim daha da yıkılacağımdan endişeleniyor.

Ya iyi bir nedeni varsa? Beynimin küçük bir kısmı devreye giriyor.

Ya yapmadıysa? Daha da büyük bir parça

cevap veriyor. Bu düşünceleri bir kenara itip

Wolfe'a nişan alıyorum.

Wolfe dikkatlice küvete girmeme yardım etti. Vik'in aksine, Wolfe temizlenmek için bir dakika istediğimde banyoyu terk edecek kadar nazikti.

Wolfe'un devasa gövdesi yanımdaki küvete kayıyor. İnanılmaz derecede yapılı. O içimdeyken ne kadar dolu hissettiğimi hatırladıkça amım sızlıyor. Karın kasları ve oblik kasları rahatladıkça hareket ediyor. Her tarafı siyah ve gri dövmelerle kaplı ve bu dövmeler onun seksiliğini daha da artırıyor.

Öfkeli sistemimi yatıştırmak için başka tarafa bakıyorum. Wolfe'un küveti misafir süitlerindeki gibi büyük değil ama ikimize yetecek kadar yer var.

"Vik'e kızgın olduğun için mi benimle buradasın?" Wolfe yüzümü dikkatle inceleyerek soruyor.

"Hayır," diye onu temin ediyorum. Hissettiğim samimiyetin anlaşılıp anlaşılmadığı konusunda hiçbir fikrim yok ama umarım anlaşılır.

Kucağına tırmanıyorum.

Wolfe boğazını temizler. "Daha önce olanlar için özür dilerim."

"Benimle seks yaptığın için pişman mısın?" Kaçmaya çalışarak soruyorum. Neredeyse küvetin kenarından taşacak bir dalga yaratmayı başarıyorum.

"Sikeyim hayır," diye homurdanıyor ve beni tekrar kucağına çekiyor. "Bir süredir sana karşı kötü hislerim vardı. Yapmadığım için özür dilerim..." Anlamadığım bir şeyler mırıldanıyor.

"Ne için üzgünsün?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Bana ihtiyacın olduğunda hemen içine giremediğim için özür dilerim," diyor Wolfe, yüzümü kocaman ellerinin arasına alarak. "Seninle ilgilenme konusunda daha iyi olacağım."

"Wolfe-" diye başladım. Ağzımı kendine doğru çekerek sözümü kesti. Dilini benimkine değdirirken siki kıcıma çarpıyor. Harika öpüşüyor. Göğüs uçlarım onun güçlü göğsüne sürtünürken geriliyor.

"Sana bakabileceğimi kanıtlamam için bana bir şans verecek misin?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. Elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı geziniyor.

"Evet, sanırım bu hoşuma giderdi," diye kabul ediyorum.

"Güzel," diye homurdandı Wolfe. "Senin canına okuyacağım, Anastasia Androff."

Banyodan sonra Wolfe beni kocaman kabarık bir havluya sarıyor ve banyo tezgahının üzerine bırakıyor. Saçlarımı şefkatle tarıyor. İçim eriyor.

Sonra beni yatağına taşıdı ve yatırdı. Havlumu yavaşça çekip çıkarıyor, her haliyle alfa avcısı gibi görünüyor. Oda soğuk değil ama serin hava tenime çarpıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Wolfe yatağın kenarında duruyor ve havlusunun düşmesine izin veriyor. Zayıf kalçalarında beynimi pelteye çeviren o seksi V harfi var. Üzerime tırmanırken göğsündeki her kas esniyor. Ellerim karın kaslarının üzerinde dans edip pelvisine doğru inerken bacaklarımı bacaklarının arasına sıkıştırıyor. Dövmeleri kasıklarının kenarına kadar iniyor.

Aleti karnımın alt kısmına çarptıkça ağırlaşıyor. Lanet boy farkı. Bu çok daha iyi olurdu eğer...

Parmakları klitorisimi okşuyor ve beynim çalışmayı bırakıyor.

"Hey, Ana," diyor Wolfe neşe dolu bir ses tonuyla. "Aminı yalayabilir miyim?"

Omzunu iterken yanağımda hissettiğim geniş bir gülümseme yayıyor. "Evet."

Çılgınca başımı salladım.

Wolfe boynumdan aşağı doğru yalıyor ve ben kıpırdanıyorum. Sakalı Vik'inki kadar uzun değil ama yine de deli gibi gıdıklıyor. Dili alaycı hareketler yaparken dişlerinin derimin üzerinde gezinmesi

yalamalar yoğun.

Elleri kalçalarımı kavrarken ellerim saçlarını avuçluyor. Leğen kemiğimi ısıyor ve ona doğru eğilmemi sağlıyor.

"Zevkin yanında biraz acıdan hoşlanır mısın, bebek surat?" "Sanırım severim," diye inliyorum.

Wolfe kalçalarımı daha da sıkı kavıyor. Sistemimdeki tüm dürtülerin mutlu bir dans yapmasını sağlıyor.

Wolfe'un kirli sakalı karnımın alt kısmını çiziyor ve sonra gözlerini amıma dikeyyor. Beni içine çekerken burun delikleri genişliyor.

"Lanet olsun, Ana. Yemin ederim sadece kokun bile beni kudurtuyor. Sikim akıyor."

"Becer beni," diye yalvarıyorum. Kesinlikle yeterince tahrik oldum, yaptığı az şeyden bile bir sorun olmayacak.

"Hayır," diyor Wolfe, burnuyla klitorisime vurarak. "Bu benim işime gelmez. Bu tatlı amcığı yalamakla ilgili o kadar çok fantezim var ki bu fırsatı kaçıramam."

Dişleri klitorisimin üzerinde nazıkçe gezinirken... Ne yaptığını bilmiyorum. Amımı mı öpüyor? Alt dudaklarımın her birini emerek ve dilini oynatarak ağzına çekiyor. Bu duyguya odaklanırken gözlerim sıkıca kapanıyor. Bu inanılmaz bir şey. O lanet olası bir am memnun edici sihirbaz.

Yataktan kalkıp onun ağzına giriyorum. Elleri kalçalarımı yerinde tutarken Wolfe karanlık bir şekilde kıkırdıyor. Burnu klitorisime çarparken dili deliğime giriyor. Bir elini aşağı uzatıyor, beni tamamen yutarken seksimin dudaklarını açık tutuyor.

Meme uçlarım acıyla gerilirken gözlerim ağırlaşıyor. Wolfe'un ön kolları hâlâ kalçalarımın altında sarılı ama kolları bir eliyle klitorisimi okşarken diğer eliyle meme ucumla dalga geçebileceği kadar uzun. Wolfe'un dili beni kelimenin tam anlamıyla çılgına çevirirken nefes alışverişim hızlanıyor. İnanılmaz derecede şaşırtıcı şeyler başarıyor. Dili aşağı kayıyor ve klitorisimin etrafında döndürmeden ve tüm süreci yeniden başlatmadan önce içime daldırıyor.

"Wolfe," diye inliyorum, etrafta çırpınıyorum. Orgazm vurmadan önce çıkarabildiğim tek şey bu. Yataktan kalkıyorum ama güçlü kolları beni yerimde sabitliyor. Kıvranıyorum, serbest bırakıldığımı haykırıyorum. Sıcak kayganlık beklenmedik bir şey değil, ama aşağı inmeye başladığımda biraz utanç verici.

Wolfe'un yüzü sırtırken parlıyor. Yüzüm ısınıyor. Ellerimi kaldırıp arkalarına saklanmaya çalışıyorum ama Wolfe atılıyor, onları geriye savurup yatağa sabitliyor. Göğsü göğüslerime çarparken dizleri benimkilerin dışında kalıyor.

Sırtırken gözleri parlıyor.

"Tadının nasıl olduğunu görmek ister misin?" diye soruyor. Cevabımı beklemiyor. Onun yerine dilini ağzıma sokuyor. Tadı tıpkı bana benziyor. Aleti karnımın etrafında zıplarken ağırlaşıyor. Dişlerim alt dudağını tırmıklıyor. Göbeğim kasılırken meme uçlarımın gerilmesine neden olan bir hırıltı çıkarıyor.

Alfa ve omega biyolojisi çok tuhaf.

Wolfe bacaklarımı ayırıyor ve açılmış kalçalarımın arasına diz çöküyor. Aleti kalın ve uzun, merkezime doğru bakıyor. Şu anda hissettiğimden daha fazla omega hissettiğimden emin değilim. Başından döl damlıyor ve ağzım kelimenin tam anlamıyla sulanıyor.

"Sana sakso çekebilir miyim?" Sikine bakarak soruyorum. "Çünkü tadının nasıl olduğunu öğrenmek için *ölüyorum*."

Wolfe bana sinsi bir gülümseme attı.

"Beni tatmak ister misin?" Sesi alçak ve gırtlaktan geliyor.

"Çok fazla evet," diyorum, kaşlarımı çatarak çünkü bu hiç mantıklı gelmedi. "Seni tatmam gerek." "Ne kadar maceracısın, Ana?" Wolfe soruyor.

Omuz silkiyorum. "Her şeyi bir kere denerim."

"Bunu söylediğini unutma," diyor Wolfe karanlık bir şekilde kıkırdayarak. Tamamen kaplanana kadar sikini ıslaklığımın içinde kaydırıyor. Hatta iki parmağını içime sokuyor ve o eliyle kendini şakacı bir şekilde sarsıyor.

Sonra meşru bir şekilde vücuduma tırmanıyor ve karnımın üzerine diz çöküyor. Göğüslerimi kavırıyor, onları birbirine bastırıyor ve sikini aralarına sokuyor.

"Şimdi memelerini sikeceğim. Bunun için gerçekten çalışırsan, ben iterken ucunu yalayabilirsin." "Ne?" Tıslıyorum.

"Merak etme, bebeğim. Başarılı olman için sana yardım edeceğim." Bir eliyle saçımı yumrukluyor ve başımı karnıma doğru eğiyor. "Dış yok yoksa amına şaplak atarım ve bu zevkli bir deneyim olmaz."

Bunun iç kaslarımı neden sıkıldığını bilmiyorum ama sıkıldığı kesin. Kendimi çok acımasızca yargılamıyorum.

Wolfe gördüğüm en ateşli adamlardan biri. Üzerime tünemiş, sikini memelerimin arasında kaydırıyor ve vücudu gerçek dışı. Karnındaki ve göğsündeki kaslar her darbeye esniyor. Dilim dışarı fırlıyor, tekrar gitmeden önce horozunun tepesine zar zor vuruyor.

Dudaklarımdan bir huff kaçıyor. Bu Wolfe'u güldürüyor.

"Daha çok çalış, bebek surat. İkimiz de yapabileceğini biliyoruz."

"Belki sikin daha uzun olsaydı daha kolay olurdu?" Ben daha kendimi tutamadan iğneleyici söz ağzımdan çıkıveriyor.

"Senin için yeterince uzun değil mi?" Wolfe düşüncelere daldı. Aletini memelerimin arasında tutan eli sol göğsümü sertçe sıkıyor.

Kukum hiçbir şeyin etrafında kasılırken inliyorum. "Sadece sikini emmeme izin ver ki beni sikebilesin."

"Bu mudur yani, Ana?" Wolfe tersler. Yana doğru yuvarlanır ve gevşekçe gerinir. "Devam et o zaman. Kutularınızı işaretleyin."

Yüzümü buruşturuyorum.

Sanırım ben korkunç bir insanım. Gecenin çoğunda Vik'le meşguldüm. Şimdi de Wolfe'a seks oynucağımış gibi mi davranıyorum?

Saçmalık.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, gözlerim sıkılarak kapanıyor.

Wolfe parmağını yanağımda gezdirerek, "Şşt, sorun yok," diyor. "Sikimden özür dile. Yeterince uzun değil." Alay ediyor. "Onun duygularını incittin."

Wolfe'un kaslı gövdesinin üzerine yuvarlandım. O kadar iri ki ayaklarımın ucu dizlerinin yarısına ancak değiyor.

"Sanırım bunu yapabilirim," diye mırıldanıyorum, tırnaklarımı güçlü göğsünün üzerinde gezdirerek. Dilim dışarı fırlıyor, meme ucuyla alay ediyor.

Wolfe'un siki göbeğime doğru zıplıyor. Aşağıya doğru inerken ne kadar kaygan olduğumu hissetmesine izin veriyorum. Aşağıya doğru inerken karın kaslarının ve obliklerinin girintilerinin ne kadar derin olduğuna biraz takıntılıyım.

Göbek deliğinin çevresini ve kalça kemiğinden sikine kadar uzanan çizgiyi yaladığımda Wolfe bir kahkaha atıyor. Dilimin ucunu mantar başının üzerinde gezdirirken eli saçlarımı yumrukluyor. Elim düğümünün etrafını sarıyor ve baskıya tepki olarak şişiyor.

"Lanet olsun, seni dizlerinin üzerinde ağzında sikimle görmek gördüğüm en ateşli şey," diye homurdanıyor Wolfe. "Beni gerçekten iyi em, bebeğim. Ne kadar üzgün olduğunu göster bana."

Etrafında sırtıyorum. Gülünç biri ama yine de onu memnun etme dürtüsü yadsınamaz.

Dilimi tepesinde gezdirirken yanaklarım çukurlaşıyor. İnanılmaz şişman bir siki var.

Saftının damarlarını ve çıkıntılarını yanaklarımın iç kısmında hissedebildiğim gerçeği çok yoğun. Amım karıncalanıyor, onun kalın uzunluğuyla dolmak için can atıyorum.

Sol elimin tırnakları karnının alt kısmında gezinirken, ön sperminin tuzlu tadı dudaklarıma çarpıyor. Dilim yarığın üzerinde geziniyor ve Wolfe saçımdaki elini kullanarak beni tamamen üzerinden çekiyor.

Wolfe, "Senin içinde olmam gerek," diyor.

Göğsü kabarıyor ve tartışamayacak kadar gergin görünüyor. Beni yatağın kenarına çekiyor ve ağzımı sulandıran bir mekik çekiyor. Spor salonunda geçirdiği zamanın karşılığını fazlasıyla almış.

"Kaldır kışını!" diye bağıyor.

Uymak için çabalıyorum.

"Bana hediye et," diyor Wolfe, bedenimi kendi bedeniyle çerçeveleyerek. Beni dinlememi beklemiyor. Bunun yerine kollarımı altımdan çekerek üst yarımın tamamını yatağa yatırıyor, sadece kığım yukarıda kalıyor. Aleti göbeğime sürtünerek beni kayganlaştırıyor.

"Lütfen, alfa," diye yalvarıyorum sis içeri girerken. "Canımı yak."

Wolfe hırlıyor. Arkamda diz çöküp bir yumruğuyla saçlarımı kavıyor. Diğer avuç içi acımasız darbelerle kışıma inerken başımı geriye çekiyor. Her biri uyarılmamı daha da artırıyor.

Kalçalarım sıkıştı. Kıpırdanıyorum, umutsuzca klitorisimde sürtünme bulmaya çalışıyorum. Wolfe'un feromonlarının kokusunu aldığım da meme uçları yatağa sürtünüyor. Ben kıpırdandıkça avucunu kığımın üzerine koyuyor ve bu beni uçurumun kenarına gönderiyor. Acının her bir zerresi anında mutluluk verici bir zevke dönüşüyor. Ben paramparça olurken amım hiçbir şeyin etrafında sıklaşıyor.

"Hayatta olmaz," diye inliyor Wolfe. Başımı daha da sert bir şekilde geriye doğru çekerken, ses sistemime bir ürperti gönderiyor. "Hayır. Bundan sonra benden asla kaçamayacaksın. Denesem bile gitmene izin verebileceğimi sanmıyorum."

"Lütfen," diye yalvarıyorum, utancımı gizlemek için yüzümü yatağa gömüyorum. "Sana ihtiyacım var. Doldur beni, lütfen?"

Wolfe beni yukarı çekmek için elini saçlarımda kullanıyor. Çılgınca öpüşüyoruz ve ben de ona karşılık veriyorum.

Sızan sikine doğru manevra yapmaya çalışıyorum.

"Bunu senin istediğini unutma," diye hırlıyor Wolfe. Beni bırakıyor ve ben yatağa düşüyorum. İçime girmiyor. Hayır, elleriyle kalçalarımı kavıyor, beni birbirinden ayırıyor ve o mantar kafayı açıklığıma doğru itiyor.

O içeri daldırıp çıkarırken ben akılsızca yalvarıp yakarıyorum. Ben çıldırmanın eşiğine gelene kadar tekrar tekrar. Sistemim ne haltlar döndüğünü bilmiyor. Daha tutarlı olsaydım, yalvarırken ağzımdan çıkan şeylerden kesinlikle utanırdım.

Sisin içinde kaybolmuş bir omega gibi yalvarırken ellerim yorganı yumrukluyor çünkü ben buyum. Her şey puslu ve yoğun.

"Amin tam bir cennet," diye inliyor Wolfe. Bu ses sistemime tarif edilemez şeyler yapıyor. "İşte böyle hissediyorsun, Ana. Lanet olsun, ne yapacağımı bilemiyorum. Taşaklarıma kadar içine girip daracık deliğinin dibini döllerimle boyamak istiyorum ama bir yanımda ikimizi de o kadar azdırmak istiyor ki, içine zar zor girip boşalıyorum."

Homurdanıyorum, kendimi onun kalın sikine dayamaya çalışıyorum. Haklı, gerginlik gerçek dışı ve sadece başını içime sokuyor.

"Bir anlaşma yapalım," diye homurdanıyor Wolfe, beni yerimde tutarak. Bana işkence ediyor ve bunu biliyor. "Eğer amına boşalmama izin verersen sana sonuna kadar sokar ve birkaç kez boşalmama izin veririm."

"Ne?" Başımı omzumun üzerinden ona bakmak için eğerek soruyorum. "Sanırım önce ben geldiğim

sürece." "Şimdi olmaz. Bu sefer içine boşalacağım çünkü beni tekrar sağmanı gerçekten istiyorum.

Aynı anda boşalırken." Dudağını ısırarak sırtıyor. "Sana istediğim her şeyi yapmak için izin istiyorum. Uyanık olmasan bile. Gecenin bir yarısı sert bir şekilde uyanırsam ve o güzel göğüslerinin her yerine otuz bir çekmek istersem ya da o lezzetli küçük amcığını döllerimle boyamak istersem yaparım."

Gözlerim büyüdü. "Ben uyurken beni becerir miydin?"

Omuz silkiyor. "Eğer istersem. Seni istediğim gibi kullanırım. Mastürbasyon yapabilirim ve boşalmak üzereyken sadece ucunu içine sokarım. Evet, tatlım, aynen böyle. Yükümü almanı sağlayacağım. Seni nasıl uygun görürsem öyle kullanırım."

Sözlerinin neden beni heyecanlandığı hakkında hiçbir fikrim yok, ama Tanrım gerçekten benim için yapıyorlar. Elimi karnımın altına kaydırıyorum ve kendi klitorisimi okşuyorum. Wolfe beni durdurmuyor ve saniyeler içinde sikişinin başının etrafında sıklaşıyorum.

"Oh, lanet olsun," diye homurdanıyor. "Hadi, Ana. Bekliyorum. Seni küçük kirli bebeğim yapabilecek miyim?"

Amını benim zevkim için mi kullanacaksın? Ne zaman istersem benim olanı alırım." "Evet, lütfen," diye hıçkırıyorum, daha sert ovuyorum. Amımın kasılmasına neden oluyor.

Sertleşmek üzere olduğumu biliyorum.

"Kahretsin, her tarafımdan fışkırıyorsun. Şimdi derinlere vuracağım bebeğim." Wolfe bana çarptı ve ben uçtum.

Klitorisim acıyla titriyor. Dokunamayacak kadar hassasım. Yorganı kavrayarak uzanıyorum ve hayatım için tutunuyorum.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor Wolfe. "Lanet olsun. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Etrafımda nasıl dalgalandığına bakılırsa, ısırılmak istiyor olmalısın. Isırmamı ister misin, Ana?"

Sistemim zevkle aşırı yüklenirken yatağa doğru hıçkırıyorum. Sis beni tamamen pençesine almış durumda ve beni ısırması için yalvarıyorum.

"Seni bebeğimle doldururken dişlerimi geçirmemi mi istiyorsun?" "Tanrım, evet!"

"Mmm, bunu düşünmek benim de hoşuma gidiyor," diye homurdanıyor Wolfe ve beni göğsüne doğru çekiyor. Dişlerini boynuma geçiriyor ama derimi yüzmüyor. "Kaçamayasın diye seni tuzağa düşürmek. Herkes benim olduğunu bilsin diye seni yetiştirmekten. Merak etme, seni o kadar mutlu edeceğim ki asla kaçmaya çalışmayacaksın." Karanlık bir şekilde kıkırdıyor. Saçma sapan konuşuyor ama ben de deli olmalıyım, çünkü buna tamamen hazırım. "Kaçmana izin vereceğimden değil. Seni benden uzak tutmaya çalışsan herkesi katlederim."

Düğümünü içime sokuyor ve ben donup kalıyorum. Vücudum kilitleniyor ve beklenmedik bir orgazm yaşıyorum.

"Aslında, seni bir daha asla başka bir erkeğin sana dokunmasına izin vermemen konusunda uyaracak kadar ileri gidebilirim." Wolfe tehlikeli bir şekilde güler. "Yani, onları çıplak ellerimle öldürmemi istemiyorsan."

Kafam bulanık. Eğer Wolfe beni göğsüne bastırıp bir kolunu ortama dolamış olmasaydı, yatağın üzerinde hıçkırarak ağlıyor olurum.

"Vik için bir istisna yapacağım, çünkü o senin kukunun büyükbabası." Wolfe homurdanıyor. "Bu bir baba şakası değil. Ve Castro çünkü o gerçekten dik duran bir adam. Ama başka kimse yok mu?"

"Evet," diye soruyorum, yüzünü incelemek için başımı eğiyorum.

"Eğer başka birinin sana dokunmasına izin verirsen, onları öldürdükten sonra kanlarıyla dolu bir su birikintisinin yanında seni beceririm," diye mırıldanıyor dudaklarıma, kocaman eli yanağımı okşarken. "Ölecekler. Çok çirkin olacak. Muhtemelen bir cesedin yanında becerilmekten dolayı travma yaşayacaksın. Bundan kaçınalım."

Ben kalçalarımı onunkilere sürttüğümde dilini ağızma sokuyor.

Wolfe neden çılgınca şeyler söyleyebiliyor ve bu beni korkutmuyor bilmiyorum ama korkutmuyor.
Hem de hiç. Aksine, beni ihtiyaçtan çıldırtırken güvende hissettiriyor.

Omega olmak karmaşık bir şeydir.

Wolfe'un düğümü şişip daha da büyürken, biyolojim için gerçekten minnettarım. "Ben hiç kimseyi düğümlemedim," diye fısıldıyor Wolfe dudaklarıma. "Her zaman böyle midir?" Sesi o kadar çığ ve savunmasız geliyor ki başım otomatik olarak sallanıyor.

"Hayır," diye onu temin ederim.

"Göğsümde sıcak, bulanık bir his var. Yüce Tanrım. Seni becermek uyuşturucu gibi," diye homurdanıyor. Sonra bir bakıyorum, Wolfe'un devasa gövdesi beni yatağa yapıştırmış. "Gerekirse çılgılık at," diyor kalçalarımı birkaç santim yukarı çekerek. "Doğumunu gerçekleştirmek üzereyim.

parası için bir koşu kontrol edin."

Kelimenin tam anlamıyla birbirimize kilitlenmişken yapabildiği kadar derin, azgın vuruşlarla içime giriyor. Düğümünün tam açıklığının içinde sürüklenmesi, sisi tüm gücüyle içeri çekmeye zorluyor. Vücudumla ne kadar süre en iyi şekilde dalga geçtiğini ve işkence ettiğini bilmiyorum. İçime boşaldığı zamanların sayısını unutuyorum ama her biri için yalvarıyorum.

Onuncu Bölüm

Rafe

"N Hayatta olduğunu görmek güzel," diyorum Wolfe'a ertesi sabah erkenden. "Vik'in sonunda çıldırıp seni öldürmesinden ve tüm bu lanet olasıca şeyleri susturmasından korkuyordum." "Hayır," diyor Wolfe, bir fincan alıp ağzına kadar kahveyle doldurarak. "Ben hala tekmeliyor."

Elimi yüzümden gezdirerek, "Benim de aklımdan cinayetle ilgili düşünceler geçiyordu," diye homurdandım. "Belki de Anastasia'yı sabahın dördüne kadar becerdiğin için senden intikam almak için kahveye zehir katmışımdır."

Wolfe fincanına kaşlarını çatıyor. "Öyle mi yaptın?"

"Sanırım göreceğiz," diye tersliyorum. "Şu anda nasıl uyanıksın?"

"Saat sekizde çıkamayacağım bir turum var. Bugün süitte kalıp Ana ve Vik'i tamponlamamı istiyorum," diyor Wolfe, uzun saçlarını alnından geriye doğru iterek.

Mısır gevreğinden bir ısırık alarak, "Bir sonraki bölüm için onu çağırdım bile," diyorum.

"Evet, biliyorum. Seslenmeye çalıştım. Connor pek mutlu olmadı. Çok kısa bir süre olduğu için bu sabah grubu almam gerektiğini söyledi, ama sonra önümüzdeki on gün boyunca izinliyim." Wolfe iç geçiriyor. "Neredeyse bırakıyordum. Kendimi onunla yataktan kaldırmanın ne kadar zor olduğu gerçek değil."

"Ona ve Viktor'a göz kulak olacağım," diye onu temin ediyorum. "Nerede o?"

"Biliyorsam ne olayım," diyorum omuz silkerek. "Geceyi spor salonunda geçirdiğinden ya da bu sabah ben kalkmadan erkenden ayrıldığından oldukça eminim."

"Anladım," diyor Wolfe, başını sallayarak. "Onu ısırılmamayı başarmasına çok şaşırdım. Daha tam ateşi bile çıkmamıştı. Dün gece ve bu sabah neredeyse dişlerimi ona batırdığım zamanları sayamıyorum."

"Kahretsin," diye fısıldadım. "Evet, sanırım ondan önce onu bağlarsan seni gerçekten öldürebilir. Hâlâ uyuyor mu?"

Wolfe başını sallar. "Huzursuz. Ateşi *çok* hızlı yükseliyor. Duş aldık ve onu yatağına geri yatırdım. Ama bil diye söylüyorum, dün gece parfüm sıkmadan bir saatten fazla duramadı."

"Bu, baskılayıcı ilaçların bir sonucu," diye hatırlatıyorum ona. Aklım geçen aya gidiyor. Gerçekten de bu kadar erken ateşlenmemesi gerekiyordu, ama ilaçları bu kadar ani bir şekilde nasıl kesmişti?

Şaşırmadım.

Wolfe ve ben Anastasia'yı dikkatle izliyoruz. Bir süre önce kanepede uyuyakaldı. Vik'in

Patronumuzla konuş. Kızın hala uyuduğunu öğrenince ona kur hediyeleri almaya karar verdi.

Ona göz kulak olmamızı istedi ama son yarım saattir huzursuzdu. Artık derin bir uyku çekmiyor, daha çok düzensiz bir uyku.

Wolfe bir elini Ana'nın saçlarında gezdirerek, "İyisin," diyor. Sesi alçak ve yatıştırıcıdır ama Anastasia gözlerini kırptırarak uyandığında tamamen paniklemez.

"Sanırım kusacağım," diye inliyor. Doğrulamaya çalışırken başı yana doğru kayıyor.

"Tamam, seni alıyorum," diyor Wolfe. Bana bakıyor ve "Belki bir karıştırma kabı alırsın?" diyor.

"Anladım," diye kabul ediyorum.

Wolfe onu kucağına alır ve koridora taşır. Yuvayı geçerler ve Vik'in odasına doğru devam ederler.

"Vik nerede?" Ana inliyor. "Ohmigod, tam bir ezik gibi konuşuyorum."

Sözlerini geveleyerek söylüyor, sesi tamamen kendinden geçmiş gibi çıkıyor.

"İzin almak için patronla konuşması gerekti. Kontrol etti ama sen uyuyordun, o da sana kur hediyeleri almak için dışarı çıktı," diyorum, onları bitişikteki banyoya kadar takip ederek.

Her zamanki gibi temiz. Vik biraz temizlik hastasıdır.

Oraya gidip büyük küvetteki suyu başlattım. Kahretsin, gerçekten bunun olmamasını umuyordum.

Wolfe Ana'yı tuvalete oturtuyor ve getirdiğim kaseyi ona uzatıyor.

"Beni burada ölüme terk et," diye inliyor. Başı yana düşüyor ve banyo dolabına yaslanıyor. Yüzünü kaseye gömüyor ve öğürüyor.

Wolfe'a bakıyorum, başımla kapıyı işaret ediyorum. İnsanların hastalanması söz konusu olduğunda midesinin özellikle zayıf olduğunu biliyorum.

Kaşlarını çatıyor, başını sallıyor.

Sanırım iki kişinin arkasını temizlemem

gerekecek. Yine de anlıyorum.

Ben de onu terk etmek istemiyorum.

"Bu sıcaklık dalgasının bir yan etkisi mi?" Wolfe hâlâ Ana'ya kaşlarını çatarak soruyor.

"Döngünün ortasında baskılayıcıları bıraktın, değil mi?" Sanki cevabı zaten bilmiyormuşum gibi soruyorum. Ana başını sallıyor.

Gözlüklerimi kaldırıp onun yanına gidiyorum. Elimi sırtına sürterek onu rahatlatmaya çalışıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye inliyor, elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor. "Şu an iğrencim. İyi davranma bana."

Bu kalbimi çarptırıyor. Hayat mükemmel değil. Bazen dağınık ve çirkin, bazen de iğrenç ama birilerinin annem hasta olduğunda ve ona ihtiyacı olduğunda babamı ondan uzak tutmaya çalıştığını görmek isterdim.

Gerçekten böyle bir şey olamaz.

Anastasia'nın her zaman değerli olduğunun farkında olmamasından nefret ediyorum. Güzelce süslensin ya da dağılsın, tüm bunlar olurken onunla ilgilenmek için yanında olmak istiyorum.

Gözlerimi kaçırıyorum, yutkunuyorum. İnsanlara çabuk bağlandığımı biliyorum. Muhtemelen ona karşı hissettiklerimle sınırı aşıyorum ama kendime engel olamıyorum. Umutsuzca onu sevecek ve ilgilenecek insanlara ihtiyacı var.

Eğer bana izin verseydi, ona bakma işini mükemmel bir şekilde yapabileceğimi biliyorum.

"Vik'e tekrar mesaj attım," diyor Wolfe, telefonunu tezgâhın üzerine fırlatarak. "Onu kliniğe götürmeliyiz."

Başımı sallıyorum ve Ana'nın sırtını ovmaya devam ediyorum.

"Hayır. Bu, baskılayıcıları aniden kesmenin bir yan etkisi. Bir paketin sonunda her dozda daha az ilaç vardır. Ortasında bıraktı. Sisteminin artık ilaç almadığı gerçeğine alışması birkaç gün sürdü ama şimdi bunu telafi ediyor," diyorum olabildiğince sakın bir şekilde.

Anastasia kendini çok kötü hissediyor gibi görünüyor ve Wolfe'un endişesi onun sisteminin sakinleşmesine yardımcı olmayacak. Çıkıp gitmesi için ona bağırarak istiyorum ama bunun hiçbir faydası olmaz.

"Vik daha önce bahsetmişti. Benden Lydia ile tam olarak ne beklemem gerektiği konusunda temasa geçmemi istedi," diyorum ve sonra yüzümü buruşturuyorum.

Oh, kahretsin.

"Bunun olacağını biliyor muydun?" Wolfe homurdanıyor, bana doğru ilerliyor.

"Bunun bir olasılık olduğunu biliyordum," diye cevap veriyorum, ona sakinleşmesini söyleyen bir bakış atarak. "Yarı yarıya bir ihtimal vardı. Lydia, pratisyen hemşiremiz," diyorum Anastasia'ya. "Bekleyip ne olacağını görmemizi söyledi. Neye dikkat edeceğimi biliyorum. Ona ihtiyacımız olursa, sadece on dakika uzaklıkta."

"Nasıl yardım edebiliriz?" Wolfe soruyor. "Detoks yapıyor gibi görünüyor."

"Sistemi bir bakıma detoks yapıyor," diye gönülsüzce kabul ediyorum, hâlâ Ana'nın omzunu ovuyorum. "Bastırıcılar bir omega sağlığı için çok kötüdür. Bazı durumlarda yeri vardır ama çoğu için... Üzgünüm. Aslında fikir beyan etmek bana düşmez."

"Siktir et," diye homurdanıyor Wolfe. "Aynı anda hem titriyor hem de yanıyor. Eğer sebep oldukları şey buysa-"

Ana tıslayarak, "Tanrım, çık dışarı." dedi.

Ayağa kalkmayı ve arkasını dönmeyi zar zor başarıyor, şiddetli bir şekilde hastalanmadan önce klozet kapağını kaldırıyor. "İyisin," diye mırıldanıyorum, sırtını ovuyor ve saçlarının önüne düşmesini engellemeye çalışıyorum.

"Yanımdayım. Hasta olmak hayatın bir parçası." "Lütfen git," diye yalvarıyor.

"Ona bir şişe su getireyim," diyor Wolfe ve kapıya yöneliyor.

Bunun olacağını biliyordum. Hasta olan birinin yanında asla duramazdı.

"Yeni bir diş fırçası aldım. Al onu. Banyo tezgahımın üzerinde," diye sesleniyorum arkasından.

Ana sifonu çekiyor ve sendeleyerek lavaboya gidiyor. Ağzını çalkalıyor ve tezgâha tutunmaya çalışıyor ama o kadar çok titriyor ki zorlukla dik durabiliyor.

"Sorun yok," diye mırıldandım. Arkasına geçip onu ayakta tutmaya yardım ediyorum. "Ben buradayım. Yakında kendini daha iyi hissedeceksin."

Sözlerimin doğru olması için dua ediyorum. Lydia birkaç saatten birkaç güne kadar sürebileceğini söyledi. Sıcaklar başlayabilir ve o hala hasta olabilir.

Birinin bunu ödemesi gerekiyor. Tüm ayrıntıları bilmiyorum ama öğreneceğim ve... Bilmiyorum bile.

Babasını yok etmek istiyorum.

"Kustuktan sonra diş fırçalamak pek iyi bir şey değil," diyor Wolfe odaya geri dönerken. Sözlerine rağmen diş fırçasını paketinden çıkarır.

Ana sallanıyor. Ağırlığını desteklemek için elimden geleni yapıyorum. Tenimizin değdiği yerlerde ellerimi yakıyor.

Wolfe, "Üzerinde zaten diş macunu var," diyor.

Kadın ağzını açıyor ve adam diş fırçasını sokuyor. Hızlıca fırçalıyor ve duruluyor. "Seni küvete sokmamız gerek," diyorum. "Lydia bunun vücut ağrılarına iyi geleceğini söyledi."

"Tamam," diyor Wolfe, sanki kendini bir şeye hazırlıyormuş gibi. "Soyunacağım ve

ve onu bana verir misin?"

"Tamam," diye kabul ediyorum ama sonra onun yerine onay vermenin bana düşmediğini fark ediyorum. "Senin için sorun olur mu?" "Uzanmam lazım, banyo yapmam değil," diye homurdanarak elimi itiyor.

"Lütfen?" Yalvarıyorum. "Ben olsam ıkmazdım ama Lydia denenmesi gereken ilk şeyin bu olduğunu söyledi. Bu yüzden içeri girdiğimizde suyu başlattım."

"İyi," diye inliyor.

Elbisesini çıkarmasına yardım ediyorum.

"Burada ne oldu?" Parmağımı omzundaki sivri yara izinin üzerinde gezdirerek soruyorum.

"Annem ve ben saldırıya uğradık. O başaramadı," diye mırıldanıyor ve külotuna uzanıyor. Sütyen giymemişti ve minik tangası pek bir şey saklamıyordu ama yine de bir şeydi. "Bunları çıkarayım mı? Viktor ben uyurken bunları bana geri mi giydirdi? Kafam çok karışık."

Wolfe boğazını temizleyerek, "Onları açık bırak," dedi. "Emin değilim ama evet, büyük ihtimalle bırakmıştır."

Onu küvete götürüyorum ve kollarımın arasına alıyorum. Bacaklarını yavaşça suya sokuyorum ve onu Wolfe'un açılmış bacaklarının arasına yerleştiriyorum.

"Hey, bebek yüzlü. İyi olacaksın. Sana çok iyi bakacağız." Wolfe ellerini kadının kollarında gezdiriyor. Dumanı tüten sıcak suyu yavaşça omuzlarına döküyor ve ellerine doğru masaj yapıyor.

"Teşekkür ederim," diye inliyor. "Her şey için çok özür dilerim. En azından senin önünde kustuğum için ve en çok da buraya art niyetle geldiğim için."

Wolfe'un göğsüne yaslanırken gözleri kapalı. Birkaç dakika sonra "Çıktı," diye fısıldadım.

Aklımdan çıkmıyor. Annesinin saldırısıyla ilgili polis raporlarını okudum. Anastasia'nın hiçbirinde adı geçmiyordu. Hastane raporları yok, mağdurun ifadesi yok; yasal olarak konuşursak, o gün orada değildi.

Çenem yumruklarımdan daha sıkı sıkılıyor. Bu işte bir bit yeniği var. Beynimin saplantılı kısmını gıdıklıyor.

Şimdi gitmesine izin veremem.

Başımı sallıyorum. Wolfe hâlâ kanepeye uzanmış, kahvesini yudumluyor ve uyanmaya çalışıyor. O lanet yara izi benim için her şeyi değiştirdi. Aslında şiddet yanlısı biri değilimdir ama Markov Androff karısıyla birlikte kızını da öldürmeye çalışarak kaderini mühürledi.

Gözlerim Anastasia'ya giden koridora kayıyor. İşin asıl berbat tarafı, bilinçaltında bunu bildiğinden emin olmam. Bunu mantıklı bir şekilde kendine itiraf edemiyor olabilir. Zihin, bir insanı yüzleşemeyeceği kadar büyük bir stres ya da travmayla başa çıkmaya zorlamak için her türlü şeyi yapar. Ama yıllarca onun etrafında olmaya devam etmek?

Ona verdiğimiz krediden daha sert. Wolfe'a bakıyorum. Hâlâ yüzünde tembel bir memnuniyet ifadesiyle uzanıyor. Tüm ayrıntıları ona anlatmamamızın çok iyi bir nedeni var.

Vik ve Wolfe ordudan sonra birlikte sözleşmeli olarak çalışmışlar. Sivil hayata geri dönmeye çalışan askerler için bu alışılmadık bir yol değil, ancak Wolfe bunu biraz fazla iyi karşıladı.

Anastasia, Wolfe'un yatak odasının kapısından çıkar. Elinde bir yastık ve Wolfe'un kıyafetleriyle dolu bir kol var.

Onun atletlerinden birini giyiyor ve bize doğru bakmıyor bile. Yuwayı hedeflerken çenesi yukarıda.

"Tamam, bu beni lanet olası bir kral gibi hissettirdi," diyor Wolfe, zıplayarak mutfığa yöneliyor. Kahve fincanını lavaboya bırakıyor ve koridora yöneliyor.

Anastasia yuvadan çıkıyor ve onu uzak duvara yaslanmış görünce sırtıyor.

"Keşke gitmek zorunda olmasaydın," diyor ve sonra başını sallıyor. Yüzünü kapatıyor ama adamın uzanmış kollarına doğru devam ediyor.

"Ben de," diyor, kızın ağzını kendi ağzına çekerek. "Ben yokken Cas sana çok iyi bakacak. Yarım günlük bir yolculuk, bu yüzden öğleden sonra döneceğim."

Ana ona başıyla onay verir. Anastasia'nın inlemesine neden olan dil dolu yavaş bir öpücüğü paylaşırlar. Wolfe onun kışını tokatlar ve çekip gider.

"Ciddiyim," diyor Wolfe, kapıya yönelirken beni işaret ederek. "Onu incinmiş halde bırakma." "Asla bırakmam," diye ikisini de temin ediyorum.

"Vik..." Ana, odasının kapısına bakarak soruyor.

"Dışarıda," diyorum ona.

"Güzel," diye mırıldanarak koridora geri döndü ve doğruca onun kapısına yöneldi.

Wolfe dışarı çıkmak için hamle yapıyor ama aynı anda Vik içeri giriyor. Üzerinde eşofman altı ve uzun kollu bir tişört var, sanki her zaman yaptığımız gibi spor salonunu kullanmak yerine koşuya çıkmış gibi. Tişörtü ter lekesi içinde.

"Onu zorlama," diye homurdanıyor Wolfe Vik'e. "Bu sabah keyfi yerinde."

"Siktir git," diye tersliyor Vik, mutfığa doğru yönelerek.

Anastasia Vik'in odasından bir kucak dolusu kıyafetle çıkıyor. Yuvaya ulaşmak için koridorda bizim yolumuza doğru ilerlemesi gerekiyor. Başını kaldırıp Vik'i görünce sarsılıyor.

Onu gördüğünde tüm yüzünü kaplayan geniş bir gülümseme ile sırtıyor.

"Üzgünüm, prenses." Vik gülüyor. "Kirli çamaşırlarımın sende olduğuna eminim. Yolculuğumdan beri bunu yapmaya fırsatım olmadı."

Anastasia oflayıp pufluyor. Bir elini kaldırarak onu tersler ve yuvanın kapısına yönelir. Vik'in içten kahkahası havayı doldurur.

Belli ki ondan memnun değil ama yine de umut var. Aksi takdirde onun kokusunu yuvasında istemezdi.

"Markov etkisiz hale getirildi mi?" Kapı kapandıktan sonra soruyorum.

"Kısa süre içinde burada olacak. Olası tepkiler nedeniyle eyalette olmak istemedim ama Soren etkili. Her an bitebilir." Vik kendini kanepeye atar. "Androff tam bir orospu çocuğu. O kadar kendini beğenmiş ki, o anda boynunu kırmamak için kendimi zor tuttum."

Başımı sallıyorum. Anladım.

Can almanın doğru olduğunu düşündüğüm çok az zaman vardır. Bu, haklı olduğu bir durum.

Androff kızına karşı öfkeliydi, ancak açık tehdit olmayan yorumların sınırını aşmakta çok başarılıydı. Mesajlarında polise verilebilecek hiçbir şey olmadığından emin oldu.

"Devon McKenna hâlâ hayatta mı?" Frasier Sürüsü'nün Anastasia'yı denetlemesi için gönderdiği omega'ya atıfta bulunarak soruyorum.

"Öyle," diyor Vik, geriye doğru uzanarak.

Vik başka bir omega'nın kötü niyetle burada olduğunu öğrendiği anda onu kontrol ettik. Ne yazık ki Devon, biz onunla doğrudan konuşmadan eşleştiği dişi alfabla birlikte kaçtı.

"Devon şu anda Elaine ile birlikte Virginia'da. Fazladan bir çift göz için ortağını da getirdi." Vik koridora bakar.

Muhtemelen Elaine'in polis ortağını kastettiğini anlamam bir saniye sürdü. Devon için şans mı değil mi bilmiyorum ama Norfolk'tan çok saygın bir memurla eşleşti.

"O da Anastasia kadar korkmuş durumda. Elaine ve ortağı Martin durumu takip ediyorlar ama olay onun yetki alanının dışında olduğu için çaresiz durumda." Vik iç geçirir. "Androff'u görevden almak genel sorunu çözmeyecek. Byron Frasier göstermelik biri. Barrett'ın başarmaya çalıştığı karanlık işler için yasal bir paravan."

Vik'in kan davasının bir yerde durması gerektiğini fark etmesini umarak, "Bu bizden daha büyük bir mesele," diyorum. "Androff neyse de Barrett için bir şey yapamazsın."

"Bunu biliyorum amına koyayım," diye tersledi Vik, elini yüzünde gezdirerek. "Soren olmadan Androff'u alt etmek bile riskli olur."

Bunu ben de biliyorum. Viktor'un kuzeni Soren'in Ivanov Ailesi için çalışan bir infazcı olduğunu düşünürsek çok şanslıyız.

Markov Androff üç yıl önce sadece karısını ve kızını öldürmekle kalmadı. Son yirmi yıldır bağlı olduğu örgütün de içine etti.

Bu bir darbe değildi. Düpedüz bir ihanetti. Androff, Ivanov'lardan Barrett Ailesi'ne iltica etti. Barrett Ailesi, Pack Frasier'ın iplerini elinde tutuyor. Her şey çok karışık.

Bir araya getirebildiğim kadarıyla Ivanov, Androff'un karısının öldürülmesi ve ailesinin kendilerini koruyamaması nedeniyle iltica ettiğine inanıyor.

Bir gangster olmasına rağmen Ivanov canavar olmamasıyla ünlü. Bu da iyi bir şey sanırım, çünkü Soren onun organizasyonunda yer alıyor.

Vik'in bazı karanlık tanıdıkları olduğunu hep biliyordum ama organize suçla bu kadar yakından ilişkili olduğunu hiç fark etmemiştim.

Anastasia yuvadan fırlayıp doğruca bize doğru geliyor. Beni gördüğünde sırtıyor. Gözlerini kırıştıtararak önümde dururken onu hiç bu kadar uysal görmemişim. Üzerinde Wolfe'un kocaman tişörtü ve neredeyse dizlerine kadar inen bir çift Vik çorabı var.

Umarım temiz bir çifttir.

Hâlâ bir şey söylemediği için "Günaydın," diyorum.

Ana yavaşça hareket ediyor ama hemen kucağıma tırmanıyor. Yüzünü boynuma yaklaştırıyor. Yüzümde geniş, yavaş bir gülümseme beliriyor.

"Günaydın," diye fısıldıyor. "Odanızdan biraz şekerleme almama izin vereceğinizi umuyordum. Yuva senin kokun olmadan doğru düzgün

kokmuyor." Kalbim davul gibi çarpıyor.

"Elbette," diye kabul ediyorum, onu sıkıca göğsüme bastırarak. "Neye ihtiyacın olursa. Yardım ister misin?"

Bu mu Başını sallıyor ve saçlarının ıslak uçları kollarımın üzerine düşüyor.
?" "Belki biraz ayarladıktan sonra," diye fısıldıyor, kirpiklerinin arkasından bana göz kırıyor.

"Tamam," diye kabul ediyorum.

"Teşekkürler," diyor Anastasia yanağını işaret ederek. "Söz veriyorum, senin bokunu da karıştırmayacağım.
çok."

"Saklayacak bir şeyim yok," diye onu temin ediyorum. Dudaklarını ağzımın kenarına sürterek kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor. Hâlâ güçlü bir şekilde Wolfe kokuyor. İçgüdülerim anında onun sürüden olduğunu söylüyor.

Anastasia'nın benim omega'm olması gerekiyordu. Mavimsi gri gözleri benimkilere bakıyor ve gitmesine izin vermek bir savaş.

Vik, "Bir şeyler yemen gerek," diyerek anı bozuyor.

Anastasya ayağa kalkar ve eli seğirir ama yapmayı planladığı şeyi yapmaz. Onun yerine başını

sallar.

"Hâlâ yumurta sevmiyor musun?" Vik çenesini kaşıyarak soruyor.

"Hayır, bu geçen ay da değişmedi," diye yanıtlıyor. Vik

ona, "Sana bir şeyler hazırlayayım," diyor.

Ana başını sallıyor ve odama doğru ilerliyor. Kapı kapandığında Vik'e bakıyorum. "Annesinin küllerini aldın mı?" Fısıltıyı geçmeyen bir sesle soruyorum.

"Yaptım," diye kabul ediyor Vik. "Ben Androff'la şehrin öbür ucunda buluşurken, Merrick ve Steele'in Anastasia'nın istediği birkaç şeyi almak için uğramalarını ayarladım."

Merrick ve Steele, Wolfe ve Viktor'un eskiden birlikte çalıştıkları iki adam. "Neden sadece Androff'u dışarı çıkarmalarını istemedin?" diye sordum.

O tipleri bilirim. Askerler ucuz değildir, ama çoğu bir bedel karşılığında her şeyi yapar.

"Böylesi daha güvenli," diye düşünür Vik. "Ivanov hainini ortadan kaldırır. Barrett'ın Androff'u Ivanov'dan çaldığı düşünülürse, kaybı silmesi çok daha olası."

Sanırım ne demek istediğini anlıyorum. Bu şekilde bizim ya da Anastasia için herhangi bir sorun çıkma olasılığı çok daha düşük.

Anastasia yatak odamdan çıkınca bir an duraksadım. Üzerinde benim spor şortumdan bir çift var ve en sevdiğim yastığı taşıyor. Bize doğru bakmıyor bile, doğruca yuvaya yöneliyor.

Onu takip etme dürtüsü dengemi bozuyor. Ama yuva onun güvenli yeri. Sabırlı olabilir ve beni içeri almasını bekleyebilirim.

On Birinci Bölüm

Anastasia

I Yuvaya şöyle bir bakıyorum ve resmen dibe vurduğuma karar veriyorum. Dürtülerim bir şeyler yapmamı istiyor ama ne yapmam gerektiğini bilmiyorum.

"Ana?" Rafe kapalı kapıdan seslenir. "Kahvaltı hazır."

Yastıklardan birini kabartarak, "Git buradan," diye bağıyorum. Yumuşak, tüylü bir battaniyeye sarılmışım ama ne yapacağıma karar veremiyorum. Bir süre düzenledim ama yoruldum. Ayrıca Wolfe'u özlüyorum, bu da beni biraz gülünç hissettiriyor. Dudağımı ısııyorum, perdedeki çatlaktan kapıya bakıyorum. "Özür dilerim, seni terslemek istememiştim. Lütfen gider misin?"

İşte. Belli ki daha nazik olmaya çalışıyorum. İşe yaramış bile olabilir. Umarım. Aslında Rafe'den hoşlanıyorum. Ona karşı öfkeli bir sürtük olmak için hiç arzum yok.

"Prenses," diye sesleniyor Vik. "Kahvaltı için dışarı çıkabilirsiniz ya da ben içeri gelip size bir tepsi getiririm." Kapıda mırıldanmalar ve yumuşak tartışmalar var.

"Onunla benim ilgilenmem gerekiyor," der Rafe. "O

zaman daha iyi bir iş çıkar," diye tersler Vik.

"Pislik gibi davranmayı kes," diye bağıyorum, başımı örtmek için bir yastık çekiyorum.

Birkaç dakika sonra Rafe elinde bir tepsi kahvaltıyla içeri giriyor ve ben bir şeyler atıştırdırırken bana eşlik ediyor.

"Biraz daha içmelisin," diyor portakal suyunu uzatarak. "İçemem," diyorum başımı sallayarak. "Kendimi iyi hissetmiyorum. Belki daha sonra?" "Tamam," diye kabul ediyor Rafe. "Ama seni bu konuda tutacağım."

Dudaklarını alnımda gezdiriyor, ortalığı temizliyor ve dışarı çıkıyor.

İnliyorum. Yine kendimi berbat hissetmeye başlıyorum. Gözlerim kapıyı izliyor. Birinin gelip bana eşlik etmesini çok isterdim. Rafe'in geri geleceğini düşünmüştüm.

Cildim aşırı hassas ve her şey acıyor gibi görünüyor.

En azından geçen seferki gibi hasta değilim.

Onlar tarafından bakılmak zorunda kalacak kadar hasta olmak utanç vericiydi ama garip bir şekilde güzeldi. Bir daha böyle hasta hissetmek istediğimden değil, sadece... Daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde güvende hissettim ve önemsendim.

Ateşlendikten sonra hasta olduğum haftadan bahsetmiyorum bile.

Yüzüm yanarken yüzümü yastığa gömüyorum. Bir omega olarak hayat o kadar da çekici değil. Daha seks bitmeden ateş sonrası kramplar başladığında bunu fark ettim.

Çok utanç vericiydi. Başımı salladım. Bunu düşünmek bile istemiyorum.

Neden omegaları bu konuda önceden uyarmıyorlar? Belki de okuldaki alfa ve omega dinamikleri dersime daha çok dikkat etmeliydim.

Vik, onun ve yuvanın her tarafını kanatmamdan pek de etkilenmiş görünmüyordu. Yüzüm ısınıyor ve bunu düşünmek bile içimi ürpertiyor. Kesinlikle bu konuda uyaran bir broşür ya da benzeri bir şey yapmalılar.

"Kahvaltı ettiğine sevindim," diyor Vik.

Doğrudum, onu inceliyorum. Ne yapmaya çalışıyor? İçeri girdiğini duymadım.

Battaniyeyi omuzlarıma daha da sıkı sararak kolunun altındaki kutuya başımla işaret ediyorum.

"Nedir o?" Saçlarımı yüzümden uzaklaştırarak soruyorum.

"Bu mu?" diye soruyor ve onu aramıza koyuyor. "Bu benim ilk gerçek kur hediyem. Geçen sefer aceleye gelmişti.

Size verdiğim hediyelerle tatmin olmadım."

"Ve bunu bulmak bir ay mı sürdü?" Alay ettim. "Benim için alışveriş yapmak o kadar da zor değil.

Tekrar dene, Vik."

Vik parmaklarını yanağımda gezdirerek, "Mükemmel kur hediyelerini almak için ne kadar ince eleyip sık dokuduğumu bilsen şaşardın," diyor.

Midem çılgınca dönüyor.

Onu çok özledim ve bundan nefret ediyorum. Ama bana

gerçekten bir şey borçlu muydu?

İnsanlar biriyle yatmak için her şeyi söyler. Ona bu kadar kızmanın doğru olduğundan

bile emin değilim. "Alabilir miyim?" Başımı eğerek sordum.

Gözlerim ağrıyor. Bu işi bitirmek, neden gittiğini anlamak ve mümkünse hayatıma devam etmek istiyorum. Hayatıma devam etmenin nasıl bir şey olacağını tam olarak bilmiyorum ama öyle ya da böyle bilmem gereken bir noktadayım.

"Sana sarılmama izin ver," diyor Vik, mavi gözleri ışıdayarak. "Ve hediyeyi alabilirsin."

"Bana nerede olduğunu söyle," diye karşı çıktım. "Gitmek için makul bir nedenin varsa seni yuvamdan atmam."

"Anastasia," der Vik yumuşak bir ses tonuyla. "Cidden, aptalı oynama. Nerede olduğumu sanıyordun?"

Dudağımlı ısııyorum. Böyle söyleyince saçmalamış gibi oluyorum; sanki onun söylemesine bile gerek kalmadan bilmem gerekiyormuş gibi.

Bir şeyi varsaymak, ileride kalbin kırılması için harika bir yoldur. Bana göz kulak olacaklarına söz veren erkekler tarafından hayatımda çok hayal kırıklığına uğratıldım.

Vik dizimi dürtüyor. "Prenses?"

"Sadece söyle," diye fısıldıyorum, ona bakmayı

reddederek. "Babanla konuşmam gerekiyordu."

Sarsılıyorum, keskin bir nefes alıyorum ama bunun bir faydası olmuyor çünkü odadaki tüm hava bir anda yok oluyor.

"Ne?" Tıslıyorum. Göğsüm hızlı hareketlerle inip kalkıyor. "Neden? Tanrım, ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Başım şiddetle sallanıyor. Açıkçası Vik'in hayatta olmasına şaşırdım ama demek ki babam onun gitmesine izin verdi çünkü onun için daha kötü bir şey planlamıştı.

Benim için de

öyle. Hepimiz

için.

"Anlıyorum," diyor Vik. Çenesi o kadar gergin ki bir dişini kırmasından endişe ediyorum. "Baban seni buraya patronlarımı satmaya ikna etmen ya da Connor'ın satmayı seçmesine yetecek kadar sorun

çıkarmam için gönderdi..."

"Evet," diye kabul ediyorum, ellerimi göğsünde gezdiriyorum. Bu konuyu üç kez konuştuk ama o biraz tekrara takılmış durumda.

Ateşim büyük ölçüde geçti ama hâlâ yuvada birbirimize sarılmış durumdayız. Kasları inanılmaz. Kılı değil ama göğsünde birkaç koyu kahverengi kıl ve çok kalın sikine doğru inen seksi bir çizgi var.

"Ve Devon da o öğleden sonra tabağı fırlattığın omega," diyor Vik. Bana inanmadığını hissetmeye başlıyorum.

"Evet; tehdit ettiğini söylemek istemiyorum," diyorum başımı sallayarak ve bakışlarımı başka yöne çevirerek. "Daha çok üstü kapalı imalarda bulundu, tıpkı babam gibi. Devon'ın sadece benim güvenliğimle ilgileniyormuş gibi davranmanın arkasına saklanmayı sevmesi dışında. 'Başına kötü bir şey geldiğini görmek istemiyorum' gibi şeyler söyledi. Ne derlerse yapsan iyi olur. Bilmiyorum. Belki onun hakkında da bir şeyler bulmuşlardır. Devon ve ben eskiden..." Duraksıyorum, doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum. "Arkadaş değiliz ama dostuz sanırım. Aynı çevrelerdeydik."

"Ve sen onu hiç becermedin mi?" Vik ölümcül bir sessizlikle soruyor. "Ohmigod, hayır." Güliyorum. "Yine de çok seksi."

"Prenses," diye homurdanıyor Vik, beni sırtüstü çevirip üzerimde geziniyor. Dişlerini boynuma geçiriyor ve içimdeki tüm itaatkâr dürtüler zevkle mırıldanıyor. "David'le nasıl başa çıkacağıma karar vermeye çalışıyorum."

"Devon," diye düzelttim kaşlarımı çatarak. Devon'ın adı dışında hikâyemin diğer tüm ayrıntılarını mükemmel bir şekilde hatırlıyordu.

"Doğru," diyor Vik. "Drake'in bugün mü öleceğine yoksa kötü yaşam tercihlerinden ciddi pişmanlık duyarak yarını görecektene kadar mı yaşayacağına karar vermeye çalışıyorum."

Güliyorum, omzuna vuruyorum. "Onurumu savunurken çok tatlı oluyorsun."

"Sana tatlılığı göstereceğim," diye homurdanıyor, ağzımı yutuyor. Kaya gibi sertleşmiş siki ağzımı açıyor ve sonra içime giriyor. Ona doğru eğilirken tırnaklarım omuzlarını tırmıklıyor. Amım ağrıyor. Kesinlikle şimdiye kadar gördüğüm en şişman yarağa sahip. Yoğun ama bir o kadar da zevkli.

İçime her girdiğinde nefesim kesiliyor ve kapasitesinin sonuna kadar gerilmiş olma hissine yeniden alışmak zorunda kalıyorum.

Sakalı boynumu gıdıklarken kocaman eli yanağımı kavırıyor. Düğümünün üzerinde umutsuzca kıpırdanmaya çalışırken ayaklarım kışına gömülüyor.

"Gözlerini buraya çevir prenses," diyor Vik, yanağımı dürtüyor. Gözlerim onunkilere kayıyor. Yüzündeki ifade o kadar içten ki nefesim kesiliyor. "Artık korkacak bir şeyin olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Gözlerim uzaklara dalıyor.

Babamın ne tür bir tehdit olduğunu görmezden gelemezsiniz ve hikayemi tekrarlamamı istediği her seferinde Vik'e bunu açıkladım.

En fazla babamın çok kızıp beni evlatlıktan reddetmesini umabilirim. Göğsüm daralıyor. Biraz aklım olsaydı annemin küllerini ve notlarını da yanımda getirirdim.

"Senin icabına bakacağım," diye homurdanıyor Vik. "Bunu biliyorsun, değil mi?" Elinden geleni yapacağına inanıyorum. Sadece yeterli olup olmayacağını bilmiyorum.

"Evet, baba," diye kabul ediyorum.

Vik'in mavi gözleri o kadar kararıyor ki neredeyse siyah görünüyorlar. Bana çarpıyor, düğümünü içimde zorluyor.

İkimiz de inliyoruz.

Vücudum onun zonklayan düğümüne kolayca uyum sağlıyor ve karşılık olarak şişerek bizi birbirimize kilitliyor.

Dili benimkinin etrafında kayarken öpücüğün içinde hırlıyor.

Acaba benim gibi biri aşkı hissedebilir mi, yoksa bu sadece kadınların gerçekten istisnai derecede iyi bir aletle karşılaştıklarında aldıkları o çılgın endorfin patlaması mı?

Belki de o yanımdayken kendimi güvende hissettiğim içindir.

Bu her neyse, kalbim için son derece tehlikeli ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum. Buradaki insanları riske atmayacağım. Babam eve dönmemi isterse, gitmek zorundayım. Eğer gitmezsem kesinlikle beni alması için birini gönderecektir ve birilerinin zarar görme ihtimalini göze almaya değmez.

Söylediğim hiçbir şeyi dinlemedi mi?

"Sorun yok," diyor Vik ve beni şimdiki zamana geri çekiyor. Yaklaşıyor ve beni nazikçe kucağına alıyor.

Panik atak geçiriyor olabilir miyim?

Bilmiyorum.

Tek bildiğim.

"Gitmek zorundayız. Ohmigod, Evie *hamile*. Onları da uyarmalıyız. Söylediklerimi dinledin mi?"

"Evie'nin sürüsü onu tamamen güvende tutabilir," diye mırıldanıyor Vik yanağıma yüzünü yaklaştıırken. "Murphy de baban ve durum hakkında en az benim kadar çok şey biliyor. Sence iyi bir sebep olmadan bana bu kadar izin verirler mi?"

"Anlamıyorsunuz," diye çıktım. "Hepimizle oynuyor. Eğer senin canlı dönmene izin verdiyse, bunun bir nedeni vardır."

"Oh, prenses," diyor Vik, beni kendine yakın tutarak. "Senin için onun büyük kötü olduğunu biliyorum. Benim, Wolfe, Murphy, hatta Luke ve Castro gibi adamlar için Markov Androff büyük bir göldeki küçük bir balık."

"Ne?" Fısıldıyorum, nefesimi üflüyorum ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Tehdidi ciddiye aldığını sanmıyorum. Ve ayrıca... "Oraya gideceğini bana neden söylemedin?"

"Endişelenmeni istemedim," diyor Vik, ellerini kollarımda gezdirirken. "Bir ya da en fazla iki hafta içinde dönmek niyetindeydim. Ne yazık ki Deacon'ın izini bulmam gerekti. Bu biraz zaman aldı."

"Devon?"

Vik başını sallıyor. "Anladığım kadarıyla o da en az senin kadar kurban," diyor Vik, gözlerimin içine bakarak. "Byron Frasier için bir kukla."

"Doğru," diye kabul ediyorum, kucağıma bakarak. Devon'dan nefret etmiyor olabilirim ama babama ve Byron'a benimle ilgili ayrıntıları rapor ettiği kesin. Eğer baskı altındaysa nedenini anlayabilirim ama bu yine de ondan hoşlanmamı sağlamıyor.

"Yani hiçbiriniz babamı bir tehdit olarak görmüyor musunuz?"

"O bir sorun," diye kabul ediyor Vik. "Ama hızlıca halledilecek bir sorun." "Ne?"

Homurdanıyorum.

"Ayrıntılara girmemeyi tercih ederim," diyor Vik. "Bunun bir fark yaratacağına gerçekten inanıyorsanız size söyleyeceğim, ancak bu makul inkar edilebilirliğe sahip olmanızı tercih ederim."

Gözlerim onunkilere kayıyor ama Vik ne göz kırpmıyor ne de yüzü kızarıyor. Sanki söylediği şey kesinmiş gibi gözlerimin içine bakıyor. Yüzümü incelerken göğsü yavaşça inip kalkıyor.

Bana sarıldığında kendimi hep güvende hissederim. Dudağımı çiğnerken aklımdan anılar geçiyor. Son kızgınlığım sırasındaki durgunluklardan birinde Vik'e korkularımı itiraf ettiğimi hayal meyal hatırlıyorum.

"Annemi o mu öldürdü?" Sözcükler, ben onları tutmaya fırsat bulamadan ağızımdan dökülüveriyor. Vik yüz hatlarını düzeltmeden önce bir an için yüzünü buruşturdu.

Sanırım bu her şeyi açıklıyor.

On İkinci Bölüm

Viktor

I Hiçbir zaman kendimi tutmadım. Ne görürsen onu alırsın, ama Anastasia'nın kıpırdanışını izlerken içimdeki her şey onun duygularını incitmemek için yalan söylemek istiyor.

Ayrıca, sevdiğiniz birini korumaya çalışıyor olsanız bile, gerçeği saklamaktan iyi bir şey çıkmayacağını bilecek kadar yaşlıyım.

Anastasia zayıf değildir. Hem fiziksel hem de duygusal olarak çoğu omeganın tüm hayatı boyunca yüzleşmek zorunda kaldığı acılardan daha fazlasıyla başa çıkmıştır.

Bazılarının durumunun daha kötü olduğunu biliyorum ama birçoğunun durumu daha iyi. Yaşadığı o boktan şeyleri yaşamak zorunda kalmasından nefret ediyorum.

Tırnağıyla oynarken gözleri kucağına düşüyor.

Katarina Androff'un hayatına mal olan olaylar yüzünden zaten zarar görmüş olan onu daha da derinden yaralamak istemiyorum.

Anastasia hayatta kaldığı için çok şanslı. Eğer Soren o piçleri yakalayıp öldürmeseydi, ben öldürürdüm.

Ancak, üç yıldır ölüler.

Androff'un karısı ve kızının cinayetlerini özellikle Ivanov Ailesi'ne ihanetini örtbas etmek için mi planladığını yoksa onları öldürmeyi her zaman planladığını ve bunun gerçek iltica nedenini örtbas eden mutlu bir tesadüf mü olduğunu söylemek zor.

Dürüst olmak gerekirse, daha az umursayamazdım.

Bu kısım Soren'in sorunu. Androff'un yeni karısı Keeley gibi.

Zavallı kız daha on dokuzunda ama yirmi yaşına gelmeden dul kalacak. Bu hafta bitmeden, yoksa New York'a bir yolculuk daha yapmak zorunda kalacağım.

Anastasia'nın yeni bir üvey annesi olduğunun farkında olmadığını biliyorum - Byron Frasier aracılığıyla Barrett Ailesi'nden bir hediye. Kadınla hiç konuşmadım ama orada isteyerek bulunmadığı çok açık.

Bu da Ivanov'un tahammül edemeyeceği bir şey. Androff dört yıldan uzun bir süre boyunca yaptığı hileler ve işlediği suçlar yanına kâr kalmış olabilir ama intikam yaklaşmaktadır.

"Vik?" Anastasia fısıldar. "Yaptı, değil mi?"

"Evet, prenses. Yaptı," diye onaylıyorum.

Keşke bunu ona söylemek zorunda kalmasaydım. Babasının onu öldürtmeye çalıştığına dair korkularını itiraf ettiğinde oldukça tutarsızdı ve bunu duyup da vahşileşme sınırına *gelmeyecek* bir alfa tanımıyorum.

Elbette, zarar görme riski nedeniyle onu yanıma almadım, ama daha da büyük bir parçam, canavarım ortaya çıkarsa onun etrafta olmadığından emin olmak istiyordu. Sevdiğim insanları korumak için pek çok iğrenç şey yaparım.

Onu göğsüme doğru çekip elimi sırtında gezdiriyorum. "Ve onun öleceğinden emin misin?" Anastasia soruyor.

"Adaletin babanı çok çabuk yakalayacağına inanıyorum. Bana bulmacanın tüm parçalarını verdin ve daha önce de konuştuğumuz gibi, ben de sana çok benzer şekilde büyüdüm. Kuzenime ulaştım. İsmi biliyor olabilirsin. Soren Nikolov?"

Ana keskin bir nefes çekerek göğsüme bastırıyor.

"Soren'in akrabası mısın? Ivanov'un infazcısı? Ona 'Yavaş Ölüm' derler. O bir canavar." "Babanın sana böyle söylediğinin farkındayım ama bildiğin gibi ona güven olmaz. Neden ona güvenesin ki? onun sözüne inanır mısın?" Onu tekrar göğsüme çekerek soruyorum.

"Ayrım gözetmeksizin öldürüyor," diye tıslıyor ve avuçlarını göğüs kaslarıma vuruyor.

"Artık yeter prenses," diye bağırarak kışına vuruyorum. Birkaç saniye daha debelendi ve sonunda başını salladı.

Anastasya alt dudağını çiğneyerek bana göz kırpmıyor. "Babam annemin ölümünden Ivanov'un sorumlu olduğunu söyledi."

Saldırıdan bahsetmemesinden nefret ediyorum. Olaylar eş anlamlı ama başına gelenleri hatırlamaktan çekiniyor.

"Annemin onların savaşında teminat olduğunu söyledi; Ivanov halkını korusaydı annem hâlâ hayatta olurdu."

"Babanızın onu öldürmeden önce çoktan sattığına inanıyorum. Ancak, bu uygun bir bahaneydi. Dürüst olmak gerekirse Ivanov'un onu yıllar önce, iltica ettikten hemen sonra ortadan kaldırmamış olmasına şaşırdım. Sanırım bu biraz dostluk ya da suçluluk duygusundan kaynaklanıyor. Ya da belki de babanın bu kadar uzun süre hayatta kalması tamamen şanstır. Ama sizi temin ederim ki şansı tükeniyor."

"Kutunun içinde ne var Vik?" Ana parmaklarını benimkilerle birleştirerek soruyor. Başparmağını nabzımın üzerinde gezdirirken o kadar hassas ki.

"Sana söylersem pek de iyi bir sürpriz olmaz." Onu almak için uzandım ve ağır şeyi Anastasia'nın kucağına yerleştirdim.

Kutuyu alıyor ve gerçekten bir hazineymiş gibi açıyor. Etrafında siyah ve gümüş bir kurdele var ve onu dikkatlice çekip kenara koyuyor. Üstünü yırtarak açıyor ve kağıt mendile bakıp kaşlarını çatıyor.

"Dikkatlice açın," diye öneriyorum.

Anastasia'nın elleri içeri dalıyor ve kâğıt mendille sarılmış hediyeği çıkarıyor. O kâğıdı açarken ben kutuyu bir kenara koyuyorum. Ellerini koyu renkli ahşap mücevher kutusunun üstünde gezdirirken elleri şiddetle titriyor. Kenarları dalgalı ve sadece bir ayak genişliğinde ve on sekiz inç olmasına rağmen cehennem gibi ağır.

"Nasıl?" diye fısıldıyor. Alt dudağını çiğnerken gözleri kocaman. "Vik, bunu nasıl aldın?"

Parmaklarımı yanağında gezdiriyorum.

"Gerçekten bilmek istiyorsan sana ayrıntıları anlatırım ama bu da ayrıntıları az tutmayı tercih ettiğim başka bir konu."

Anastasia gözlerini kırpmıştır ve gözlerinden yaşlar süzülüyor. "Annem bunu bana on üçüncü yaş günümde vermişti." Menteşeli kapağı açıp mücevher yastıklarından birinin altını eşeliyor. Küçük bir anahtar çıkarıp alt çekmeceyi açıyor.

Çenem düştü.

Anastasya sol tarafı tamamen görmezden gelir ve arka köşeden kalp şeklinde küçük bir kutu çıkarır. "Annemin küllerinin benim payıma düşen kısmı," diye hıçkırıyor Ana. "Ohmigod, Vik. Teşekkür ederim!"

Kollarını boynuma dolayıp boğazıma doğru ağırlarken mücevher kutusu yuva yatağının üzerine yerleşiyor. Kutunun diğer tarafındakiler karşısında hâlâ biraz şaşkınım. Bu kadar ağır olmasına şaşmamalı.

"Bir şeyin yok prenses," diye mırıldanıyorum bacaklarını sırtıma doladığında.

"Hiç beklemiyordum..." Ana inliyor. "Nasıl? Babamın bunu isteyerek vermeyeceğini biliyorum." Hayır, kesinlikle vermez. Markov Androff aşağılık bir orospu çocuğudur.

"Birkaç şey konuşmak için babanla buluştum," diyorum dürüstçe. "O ve yardakçıları benimle meşgulken, bazı eski dostlarım evinize uğradı."

Anastasia arkasına yaslanıyor ve kalp şeklindeki mücevher kutusunu aramıza çekiyor. Açıyor ve içinden minyatür bir vazo çıkıyor. Üzerinde bir sinek kuğu ve bir çiçek kazınmış. Ana parmağını dikkatle üzerinde gezdiriyor.

"Teşekkür ederim," diyor usulca. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam."

Ön kolum başının etrafını sararak onu göğsüme doğru çekiyor. Sıcak nefesi boğazıma çarpıyor ve sikimin zonklamasına neden oluyor. Şimdi bunun zamanı değil, ama lanet olsun, onu çok özledim.

"Altın külçelerini biliyor muydun?" Soruyorum çünkü evet, aklım hala ağır kutunun alt çekmecesini dolduran farklı boyutlarda mini altın külçelerine takılmış durumda.

Anastasia onlara gözünü bile kırpmadı, yani büyük ihtimalle varlıklarından haberdardı. Ki bu delilik. Güçlü insanların zenginlik peşinde koştuğunu gördüm ama Ana annesinin külleri için gitti, binlerce dolarlık altın için değil.

"Evet. Annemin doğum günü hediyeleri idi. Bazıları da aile paketinden bana kalan hediyelerdi," diyor Anastasia annesinin küllerini mücevher kutusuna geri koyup kapatırken. "Teşekkür ederim, bunu söylemiş miydin?"

"Yaptın," diye onu temin ederim.

Kollarımı ona dolayarak göğsüme sıkıca bastırıyorum. Sesi biraz şaşkın ve kendinden geçmiş geliyor. "Bana o kutuyu aldığına gerçekten inanamıyorum," diyor Ana. Uzanıyor ve yanağımı işaret ediyor

onun kokusuyla. "O kadar yumuşaksın ki sanki hiçbir tene dokunmuyormuşum gibi hissediyorum."

Gözlerinin içine bakarken ellerim kalçalarına iniyor. "Gittiğim için beni affediyor musun?"

Anastasia bana göz kırpmıyor. Elini göğsümde gezdiriyor ve sonra meme ucumun canına okuyor.

"Kahretsin prenses," diye homurdanarak elini geri itiyorum.

Anastasia güler. "Özür dilerim, içimdeki son öfkeyi de çıkarmam gerekiyordu. Neden öylece gittiğini merak etmek beni ne kadar incitti biliyor musun?"

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, yanağımı başının tepesine yaklaştırarak. "Mümkün olduğunca çabuk döneceğimi açıkça belirttiğimi sanıyordum ve..." Yutkunuyorum.

Kelimeler dilimin ucuna kadar geliyor ama korkuyorum. "Seni önemsiyorum, Ana." diyorum.

Anastasia dudaklarını yalayarak başını sallar.

"Böldüğüm için özür dilerim," diyor Cas, telefonumu uzatarak. Merdivenlerden yuvaya doğru tırmanıyor. "Telefonun son on beş dakikadır durmadan çalışıyor."

"Kahretsin," diye homurdanıyorum. Dudaklarım dudaklarına değiyor ve onu nazıkçe kaldırıp yatağa geri koyuyorum. "Onunla kal. Ne olduğuna bir bakayım."

Ben merdivenlerden inip yuvadan çıkarken Cas başıyla onaylıyor.
İşlerin fena halde sarpa sardığını anlamanız yaklaşık üç saniye sürüyor.

On Üçüncü Bölüm

Anastasia

"Sadece yirmi dakikalık bir yol," diyor Rafe beni emniyet kemerine bağlarken. Bir kolunu omzuma dolayarak beni güçlü göğsüne çekiyor.

"Kar yağıyor," diye homurdanarak pencereden dışarı bakıyorum.

Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim Rafe ve Vik'in beni bir ton Malzemeler. Vik'in kamyonu ıvır zıvırla dolu ve arkada daha da fazlası var.

Görünüşe göre işler Vik'in planına göre gitmedi ve saf dehşetin beni ele geçirmesine izin vermemeye çalışıyorum.

Wolfe nereye gidersek gidelim bizimle buluşacak, ama ben çok endişeliyim.

Sürücü koltuğuna tırmanırken Vik'e "Bana ayrıntılar konusunda söz vermiştin," diye çıktım.

"Evet," diye kabul ediyor, aracı çalıştırıyor ve bulunduğu yerden çıkmadan önce etrafına bir göz atıyor.

"Wolfe'un kulübede tuzağa düşmeyeceğinden emin misin?" diye sordum. Ellerim birden kıpır kıpır oldu. Neden bilmiyorum ama onun bizimle olması çok önemli gibi geliyor. "Buraya geldiğimden beri hiç olmadığı kadar çok kar yağıyor."

Rafe beni daha da kendine çekiyor ve usulca mırıldanmaya başlıyor.

"Bu bölge için normal bir durum," diye beni temin ediyor Rafe. "Dağlık bir bölgedeyiz, bu yüzden bugünden Şubat sonuna kadar oldukça yoğun kar yağışı alırız. Wolfe'un kamyonunda dört tekerlekten çekiş var ve bu koşullarda araba kullanmaya alışık. Birkaç saat içinde bizimle buluşacak."

"Connor neden onu bu havada çalıştırsın ki?" Fısıldıyorum ve başımı sallıyorum. Burası bir kayak merkezi. Bu hava onların ekmek teknesi. Kulağa kafayı yemiş bir omega gibi geldiğimi biliyorum.

"İstediğin zaman çok tatlı bir omega oluyorsun," diyor Vik, bizi kasabadan uzaklaştırırken.

"Tam olarak nereye gidiyoruz?" Rafe'e soruyorum.

Rafe elini sırtımda gezdirerek, "Tatil köyünün bekçisi," diyor. O kadar şefkatli ve rahatlatıcı ki, benim için mırıldandıkça stresimin bir kısmı uçup gidiyor. "O ve karısı yaşıyorlar. Geçen kış bu pansiyona taşındılar çünkü evlerine bakmak çok zor geliyordu. Bazen birlikte kalmak isteyen büyük misafir gruplarına tatil köyü aracılığıyla kiraya veriyorlar."

"Tamam. Kendi evine bile bakamayan bir bahçıvanı neden işe alsınlar ki?" Kafam çok karışmış bir şekilde sordum.

"Yıllardır orada çalışıyorlar. Bu her şeyden çok sadakatten kaynaklanıyor," diyor Rafe. "Connor yeni bahçıvanlar işe aldı, ama Reynolds'u asla sadece yaşlılık nedeniyle kovmazdı."

"Ve onların evine mi gidiyoruz?" Kaşlarımı çatarak soruyorum. "Vik'in biz yuvadayken aldığı bir haber ya da bilgi yüzünden mi?"

"Doğru," diyor Vik, bizi dağlara doğru götürürken. Açıkça bakmasam asla fark edemeyeceğim bir araba yolundan dönüyor. Ağaçlarla çevrili yolda birkaç dakika daha ilerledikten sonra başka bir sapağa giriyor.

"Düz gitmeye devam edersen seni Evie'nin evine götürür," diyor Rafe. "Bu yol bizi senin ateşini söndüreceğimiz yere götürür."

"Ama neden?" diye soruyorum. Bozuk plak gibi hissetmeye başladım. Babamla ilgilenilmediği çok açık ve görünüşe göre risk altındayız. Eğer babam savaş yolundaysa o zaman eyaleti terk etmeliyiz. Arabayla yirmi dakika bile yeterince uzak değil.

Buna benzer bir şeyler geveliyorum ve Rafe dikiz aynasından Vik'e bakıyor.

"Sana söylemek için yerleşene kadar beklemek istedim," diyor Vik yüzünü buruşturarak. "Baban öldü." Hissettiğim aşırı rahatlama duygusu Vik devam ettiğinde çabucak sönüyor. "Dimitri Abramov değil."

"Siktir," diye tısladım. Dimitri babamın ikinci adamı... ya da öyleydi.

"Bu sabah erken saatlerde ailenizin evinde bir yangın çıktı," diyor Rafe bana sarılarak. "Baban doğrulandı..." Sözüünü kesiyor ama ben anlıyorum. "Dimitri iki kişiyle birlikte kaçtı."

Tıslayarak nefes alıyorum. Bu sadece lanet bir figür. O pislik on beş yaşından beri bana kafayı takmış durumda. Babam pansiyon sahiplerini baştan çıkarmam gerektiğini söylediğinde hiç memnun olmamıştı. Dimitri'nin başarısız olacağını ve ceza olarak ona verileceğini umduğunu biliyorum.

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor.

"Peşimden gelme riski var mı?"

"İşimizi şansa bırakmıyoruz," diye beni temin ediyor Vik. "Kulübede nerede olduğunu biliyordu. Seni oradan çıkarmak ilk adımdı. Eğer seni aramak için ortaya çıkarsa, pansiyonun güvenliği bize haber verecek ve polisi arayacak. Eğer bir şekilde bizi buraya kadar takip etmeyi başarır, işte o zaman her şey biter."

Kamyon durdu ve gözlerim etrafı taradı. Arazinin üç tarafı ağaçlarla kaplı ve görüş alanında başka ev yok. Çok güzel ve görkemli. İki katlı, belki de üç? Emin değilim, ama genellikle fazladan bir kat ya da muhtemelen bir tavan arasına işaret eden o küçük üçgen şekilli pencereleri var.

Beynim neden bunu düşünüyor? Stres bana tünel görüşü veriyor, bu kesin.

"Hadi Ana," diyor Rafe, emniyet kemerimi çözerek. Kucağına atlıyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. Neden ona yakın olmak istediğimden emin değilim ama istiyorum. "Seni içeri taşımama izin ver. Isıtıcıyı çalıştırana kadar hava soğuk olacak."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum o kamyonetten inerken, kapıdan çıkarken hiçbir şeye çarpmadığımızdan emin olmak için dikkatlice.

Kütük kulübeye doğru gidiyoruz ve yaklaştıkça daha da inanılmaz oluyor. Kulübeyle aynı koyu renkli ahşaptan yapılmış, etrafı tamamen saran bir verandası var. Güzel bir ev olduğu kesin. Ormandan biraz gözüm korktu. Sanki etrafta başka kimse yokmuş gibi.

Kimse yardımımıza gelmedi, hatta çığlıklarımızı bile rapor etmedi.

Evin içi de dışı kadar nefes kesici. Büyüdüğüm ev gibi büyük değil ama beş yatak odası var ve rahat.

Rafe hâlâ malzeme taşıyor. Gelir gelmez alt kattaki şömineyi yaktı. Son yirmi otuz dakikadır evin içinde dolaşıyorum ama açıkçası kendimi oldukça bitkin hissediyorum.

Dimitri ortaya çıkarsa neler olabileceğinden korkuyorum. Hangi adamların onunla kaçtığını bilmiyorum,

Ama babamın adamlarından bazıları özellikle korkunçtu. Eminim hayatta kalanlar onlardır. Her zaman böyledir, değil mi? Canavarlar zar zor bir sıyrıkla kurtulmayı başarır.

Rafe elinde kocaman siyah bir spor çantasıyla kapıdan içeri giriyor. Metalin kendine sürtünürken çıkardığı kusursuz ses gözlerimi alıyor. Çantanın alt kısmı, içindeki her neyse onun ağırlığıyla şişiyor.

Rafe yüzünü buruşturur ve merdivenlere doğru birkaç adım atar. "Yuvayı kontrol edeceğini sanıyordum?"

"Evet," diyorum ona, dudağımı ısırarak ve çantanın silahlarla dolu olduğundan emin olduğum gerçeğine takılmamaya çalışarak. Adamların üçü de eski asker.

En azından onları nasıl kullanacaklarını biliyorlar.

Kendimi çelikleştiriyorum ve umutsuzca kulübeden ayrıldığımız gerçeğinden korkmamaya çalışıyorum.

Vik'in Evie'nin adamlarının onu koruyabileceği konusunda söyledikleriyle tamamen çelişiyor. Hedefin ben olduğumu ve konuklara yaklaşmamı istemediklerini anlıyorum. Vik'in güvenliğin Dimitri'yi görürse polisi arayıp bize haber verebileceğini söylemesi mantıklı.

Düşündüğümde midem bulanıyor. Ateşimin çıkması çok korkutucu. Erkekler feromonlarıma kapılırlarsa savunmasız kalacaklar.

Dimitri bir deli. Babamın ithalat işini devralmak isteyeceğine inanmak zor değil. Yasadışı yollardan kazandığı parayı aklamak için sahip olduğu kulüplere ek olarak. Daha doğrusu *kazandığı*.

Kahretsin, bu çok garip.

Göğsüme garip bir sıcaklık doluyor. Babam öldüğü için bu kadar sevinçli olduğum için kendimi korkunç biri gibi hissediyorum.

Koridordan mutfığa doğru devam ediyorum ve arka kapıyı görüyorum. Evin arka tarafındaki küçük bir verandaya açılıyor. Mutfak yakın zamanda yenilenmiş. Evin geri kalanı eski tarz bir kütük kabin havasına sahip ama mutfakta daha yeni aletler ve şık siyah dolaplar var. Her nasılsa koyu renkli kütük duvarlarla hala uyumlu ve bu etki gerçekten de çok hoş.

Mutfak penceresinin dışında bir hareket fark ediyorum ve neler olduğunu görmek için yaklaşıyorum. Ağzım açık kaldı.

Yaklaşık yirmi adım ötede bir kütük var. Vik'in elinde bir balta var ve tam bir oduncu gibi odun kesiyor. Kadının kesinlikle manzaranın tadını çıkarıyor. Kar şimdilik durmuş olsa da hava buz gibi.

Vik'in yanında yerde kocaman bir muşamba var. Büyük bir odun parçasını kapıp kütüğün üzerine koyarken kasları esniyor.

Geniş omuzları baltayı kaldırıp tahta parçasına vururken esniyor. Tahta hemen parçalanıp iki küçük parçaya ayrılıyor. Gözlerim onun kollarını takip ediyor, o parçaları alıp muşambanın diğer tarafına fırlatıyor ve işlemi tekrarlıyor.

Kendimi durduramadan hareket ediyorum. Üzerimde uzun kollu kazak bir elbise var ama dışarı çıkarken bacaklarım donuyor. Beni rahatsız eden bir yoğunlukla Vik'e doğru çekiliyorum. Yaklaşırken titriyorum ama Vik sonunda muşambanın üzerindeki tahtayla işini bitirmiş. Yerde sürükleyerek yaklaşık üç metre ötedeki açık ahır kapısına doğru götürüyor.

Utanmadan onu takip ediyorum. Kapıyı çarparak daha da açıyor ve muşambayı içeri sürüklüyor. Son derece kalın bir plastik. Üzerindeki o kadar ağırlıkla yırtılmaması gerekirdi.

İçeri girdiğimde onu odunları bir duvar boyunca dev bir yığın halinde istiflerken buluyorum.

Muşambanın ne işe yaradığı hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama yerdeki karla birlikte birden daha anlamlı hale geldi. Odunları kuru tutuyor ya da olabildiğince kuru tutuyor.

Yakacak odunları almak için eğildiğinde Vik'in kösele gibi tütün kokusu burun deliklerime doluyor. Kot pantolonu kalçalarına kadar iniyor ve omuzlarındaki kanatlar hareket ettikçe esniyor. Kartal devasa,

güçlü sırtından geçerek omuzlarından aşağıya, kollarının üst kısmına iniyor. Arka planda gök gürültülü ve şimşekli bir fırtına var. Pençeleri cezalandırıcı görünüyor, sanki saldırmaya ve yoluna çıkan her avı parçalamaya hazırlanıyor.

Ağır kapıya yaklaşıp çekerek kapatıyorum. Gıcırdayan bir ses çıkarıyor ve Vik dönüp bana bakıyor.

"Hava soğuk prenses," diye homurdanıyor Vik.

Dudaklarımı yalayıp başımla onaylıyorum. Tahtayı hiçbir ağırlığı yokmuş gibi sağa sola savuruşunu izlemeden önce kesinlikle öyleydi. Birden içim dışım sıcacık oldu. Dizlerimi titretecek kadar güçlü bir arzu dalgasına kapılıyorum. Vik'in ayağında savaş botları var ve bana doğru ilerlerken botlar ahırın zeminindeki çakıl ve toprak üzerinde gıcırıyor.

Gözlerim onun güçlü formunda geziniyor ve bilinçli bir düşünce olmadan ilerliyorum. Kendimi Vik'e doğru fırlatıyorum. İstiflediği odunlardan çok daha ağırım ama beni kolayca yakalıyor.

Ağzım onunkiyle buluşurken ellerim boynuna dolanıyor. Bir omega olmak bazen utanç verici olabiliyor. Vik, bir eli kıkımdayken amımı fermuarının üzerine bastırırken amım acıyla zonkluyor.

Dilimi ağzına sokarken Vik, "Senden seksten daha fazlasını istiyorum," diye mırıldanıyor.

Beni o kadar sıkı tutuyor ki boynunu bırakıyorum. Tırnaklarım göğsünden karnına doğru iniyor ve hızlıca kemerini ve kot pantolonunu kesiyor.

"Seni acı içinde bırakmayacağım," diyor Vik, başparmağını cinsel organımın dikişinde gezdirerek. "Ama benden ne istediğini söylemeni duymam gerek. Gittiğim için beni affediyor musun?"

Kendimi toparlamaya çalışırken yüzüm onun terli göğsüne düşüyor. Alfa sikiinde omega tünel vizyonum var, ama o haklı. Aramızda açıklığa kavuşturulması gereken çok şey var.

"Keşke gideceğini öğrendiğin andan itibaren bana karşı gerçekçi olsaydın ama şimdi bunları konuşmanın sırası değil." Elim sonunda onun inanılmaz kalınlıktaki sikinin etrafını sararken inliyorum. "Bana nereye gittiğini neden söylemediğini anlıyorum ve itiraf ediyorum, beni neden benim seni istediğim gibi istemediğin konusunda stres yapmak yerine senin iyiliğin için milyonlarca kez daha kötü endişelenirdim..."

"Ana," diye inliyor Vik, beni döndürüp sırtımı duvara çarparak. "Seni ilk gördüğüm andan beri istiyorum."

Aletin elimde zonklamasından, sözlerinin doğru olduğuna inanmak yeterince kolay. Mavi gözleri benimkilere bakarken parıldıyor. Yüzünü yüzüme yaklaştırmak kaba sakalı yanağımı okşuyor. "Ben bir alfa ve erkeğim," diyor, sanki bunu bilmiyormuşum gibi. "Seni kızıştırma dürtüm çok güçlü prenses. Ama bu benim sana bakma ihtiyacım kadar güçlü değil. Vücudun ve seks bir bonus. Gerçekten güzel bir eklenti, ama bir daha o daracık amına girmeme izin vermesen bile yine de seni çekici bulurum." Dişleri boğazımı kazıyarak beni inletiyor. Bu tam anlamıyla *bir* omega talebi. "Yine de geceleri sana sarılmaya ve her gün iyi olduğunu bilmeye ihtiyacım var. Sana karşı gerçek hislerim var Anastasia Androff."

"Ben de," diye sızlanıyorum.

Elleri kalçalarımın inerken Vik beni tekrar duvara doğru itiyor.

"Sakın buna cüret etme," diye homurdandım. "Bugünlerde bir ton külotum yok."

Vik beni tekrar ayağa kaldırırken nefesimi kesen içten bir kahkaha atıyor. Ellerini elbisemin altından yukarı kaydırıyor ve külotumu yırtıyor. Botlarımın etrafından çıkarmak için biraz dikkatli manevra yapmak gerekiyor ama önümde diz çökerken iç çamaşırlarımı cebine sokuyor.

"Tut şunu," diye homurdanıyor Vik, elbisemi tekrar kalçalarımın yukarı kaldırarak. Nasırlı kocaman elleri sırtımı ve kıkımı sarıyor. Vik amımı öne doğru çekerken kolum elbisemi karnıma hapsediyor. Bacaklarımı ayırıyor ve dili klitorisimde gezinirken gözlerimin içine bakıyor.

"Lanet olsun, Ana," diye hırlıyor Vik, amımı yalayarak. "Tadın kiraz gibi tatlı bir cennet gibi."

Boştaki elim Vik'in başına düşüyor, dizlerimi titreten hızlı hareketlerle klitorisimin etrafında dönerken onu kendime doğru çekiyorum. Bir kocaman eliyle kalçalarımı daha da eğerken, diğer eliyle iki kalın parmağını içimde kaydırıyor. Birden o kadar ateşlendim ki elbisemi başımın üzerinden çıkarmamak için mücadele etmek zorunda kaldım. Soğuk olduğunu biliyorum ama sistemim içten dışa doğru kaynadığıma ikna olmuş durumda.

"Vik," diye inliyorum.

Parmakları içime girip çıkıyor, çaresizliğimi ve beklentimi daha da artırıyor. "Sikine ihtiyacım var," diye hıçkırıyorum, duvara karşı titriyorum ve kendimi dik tutmaya çalışıyorum.

Beni çalıştırma biçiminde o kadar yetenekli ki, sistemimde mantıksız bir kıskançlık duygusu ortaya çıkıyor. Ta *ki* g-noktamı doğru şekilde okşayana kadar. Can havliyle saçlarına yapışırken sırtımı duvara yaslıyorum.

Amım onun kalın parmaklarının üzerinde sıkılaşıırken bacaklarım titriyor. Aletinin kalınlığı karşısında hiçbir şey yapamıyorlar ama lanet olsun, çok iyi hissettiriyorlar. Onları kıvrırma şekli içimdeki her zevkli noktaya çarpıyor gibi görünüyor.

"Lütfen, *lütfe*," diye hıçkırıyorum. Kendimi dik tutmak için savaşıırken kelimelerim birbirine karışıyor. Vik klitorisimi okşuyor ve bu benim patlamama neden oluyor. Vücudumun onu yerinde kilitlemeye çalışmasına rağmen, kayganlığın acelesi parmaklarının içeri ve dışarı kaymasını çok daha kolay hale getiriyor.

Kaslı omuzları beni daha da sıkıştırırken esniyor. Beni en az duvar kadar ayakta tutuyor.

Vik sırtıtmayı başarıyor ve aynı anda sanki tattığı en güzel şeymişim gibi amımı dilliyor.

Vik seksimden kurtulurken alçak sesle ve tehditkâr bir şekilde homurdanıyor. Dudaklarını yalarken ağzı ve sakalı parlıyor.

"Siktir git," diye hırlıyor omzunun üzerinden.

Gözlerim kapıya doğru uçuyor. Rafe donmuş bir şekilde durmuş, yaptığımız gösteriyi izliyordu. Üzerinde uzun kollu bir tişört ve kot pantolon var. Aletinin dış hatları tamamen görünüyor ve bize katılması için neredeyse yalvarıyorum.

"Kahretsin, özür dilerim," diyor Rafe boğazını temizleyerek. Gözleri kaygan seksime yapışmış durumda. "Lütfen bir dahaki sefere beni uyar. Seni bulamayınca çıldırdım."

"Oh, prenses," diyor Vik, ayağa kalkarak. "Onu gerçekten uyarmalıydın." Bunun neden kulağa karanlık bir söz gibi geldiğinden emin değilim, ama kesinlikle öyle.

"Üzgünüm, Rafe," diyorum, hâlâ onun aşırı büyük şişkinliğine bakarak.

"Hava soğuk. İçeri gir ve kapıyı kapat ya da kaybol," diye homurdanıyor Vik, iki parmağını damlayan amımda gezdirirken.

"Kahretsin," diye inliyorum. Meme uçlarım acıyla ağrıyor.

Becerilmeye ihtiyacım var.

"Biliyorum," diyor Vik kıkırdayarak. Anlaşılan bunu yüksek sesle söylemiştim. "Neden içeri gelmiyorsun?" Vik onu Rafe'ye yönlendiriyor. "Ben seni korkuttuğu için onu cezalandırırken sen de izleyebilirsin."

Gözlerim açılıyor ama daha düşünmeden başımla onaylıyorum. Rafe'le en az zaman geçiren benim ama onu Wolfe ya da Vik kadar istiyorum.

Vik beni ayağa kaldırırken, "Bize katılmaktan memnuniyet duyarsınız," diyorum.

Rafe kapıyı kapatır ve sinsice yaklaşır. Başını eğdiğinde gözlükleri loş ışıktaki parlıyor ve alfa yırtıcı gibi görünüyor. Sistemime hastalıklı bir heyecan gönderiyor. Vik bir eli saçlarımda beni sürüklemiyor olsaydı kesinlikle kaçardı ve onları peşimden koştururdum.

Vik, Rafe'ye oturması için başıyla işaret ederek bizi banka yönlendiriyor.

Vik ağzımı kendine çekmek için elini saçlarımda kullanıyor. O kadar ıslağım ki, kalçalarımı

birbirine sürtmek sürtünme bulmama yardımcı olmak için hiçbir şey yapmıyor.

Geri çekiliyoruz ve ben nefes nefese kalıyorum. Burun deliklerim alevlenirken Rafe'in narenciye kokusunu alıyorum. Sanki sistemim iki alfayı tekdüzeliğe göndermek için çırpınıyor.

Feromonlarını derin derin içime çekiyorum ve amım ağlıyor. "Nefis kokuyorsun," diye homurdanıyor Rafe.

Vik omuzlarımı aşağı indiriyor ve ellerim Rafe'in kalçalarına düşüyor.

"Seni öpebilir miyim, Ana?" Rafe soruyor. Henüz bana dokunmadı bile ama göğsü tıpkı benimki gibi kabarıyor.

"Lütfen?" Sızlanıyorum.

"Cas'ı korkuttuğun için kışına şaplak atacağım," diyor Vik, elbisemi kalçalarımın yukarı çekerek.

"Tabii itiraz etmezsen."

Vik'i tamamen görmezden gelerek Rafe'in ağzını kendime doğru çekiyorum. Pelüş dudakları dudaklarıma çarpıyor. Kokusu o kadar güçlü ki beni sersemletiyor. Rafe'in dili dudaklarımı okşarken gözlerim sıkıca kapanıyor. Vik kışımı tokatlıyor. Şakacı bir tokat. Bana son birkaç kez attığı gerçek şaplaklara hiç benzemiyor.

Nefesim kesildi.

Rafe bu fırsatı dilini ağzıma sokmak için kullanıyor. Başımın arkasını okşarken eli şefkatli. Kesinlikle inanılmaz bir öpücü. Şehvetli ve yavaş ama sanki beni bütünüyle yutuyormuş gibi hissettiriyor.

Vik kışma birkaç sert darbe indiriyor ama acı sadece bir anlığına cızırıyor, sonra sistemim mutluluk dolu bir zevkle doluyor.

"Lütfen?" Rafe'in ağzının içine hıçkırıyorum.

Rafe ağzımın içine gülümseyerek, "Seni yakaladık Ana," diyor.

"Seni lanet olası ahırda düğümlemeyeceğim," diye homurdanıyor Vik. Orada ne yaptığından emin değilim ama umarım beni derin ve kirli bir şekilde sikmeye hazırlanıyor. "Yine de sana çılgık attıracağım."

Açıklığıma doğru iterken ürperiyorum.

"Lütfen," diye yalvarıyorum Rafe'in ağzına. "Bu elbiseyi çıkarmama yardım et. Çok ateşliyim." Rafe kaşlarını çatı.

Vik içime çarpıyor ve Rafe'in güçlü göğsüne doğru düşmeme neden oluyor. Diğerleri kadar yapılı değil çünkü daha küçük bir çerçevesi var, ama beni kolaylıkla tutuyor. Kollarını etrafıma doluyor ve Vik sanki benim sahibiymiş gibi amımı sikerken o da bana sarılıyor.

Her saniyesi için buradayım. Bunu nasıl başardıklarını bilmiyorum çünkü Vik'in düğümü için yalvarırken gözlerim kapanıyor ama Rafe elbisemi çıkarırken Vik beni kendine çekiyor.

Göğüslerim sütyenimin kaplarından kurtulmaya başlamıştı bile. Rafe'in eli karnımdan yukarı kayıyor ve sonra önden aşağı çekip dilini meme uçlarımdan birinin etrafında döndürüyor.

"Ohmigod," diye inliyorum, Vik'in sıkıca kontrol ettiği gücüne karşı mücadele ediyorum.

"Tanrım," diye inliyor Vik kulağıma. "Ben olsam fazla kıpırdamazdım prenses. Sensiz uzun bir ay oldu ve kendimi utandırmak üzereyim."

Onun sözleriyle içim aydınlanıyor.

"Başka biriyle birlikte olmadın mı?" Talep ediyorum, çünkü şimdi düşünüyorum da, bunu kesinlikle içime girmesine izin vermeden önce sormalıydım.

"Hayatta olmaz," diye homurdanıyor Vik. "Senin küçük kaygan amcığına girdiğimden beri sadece elimi kullanıyorum." "Güzel," diye boğuluyorum.

Rafe parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve bu inanılmaz bir his. Vik'in düğümü seksimin dudaklarının hemen dışında, ama buna ihtiyacım var.

Rafe bankın üzerine düşerken ben de aynen böyle hıçkırıyorum. Vik bana doğru eğildi ve içime girmeye başladı.

Kalçalarını kıcıma vuruyordu.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor Rafe, ağzını kendine çekerek. Bir şeyler için can atarken öpüşmemiz çaresiz bir hal alıyor. Ellerim Rafe'in kot pantolonuna gidiyor ama o başını sallıyor. "Henüz değil."

Bu saçma ifadeyi protesto etmek için dudağını ısırıyorum. Beklemeye gerek yok. Vik amımı mahvederken o da gırtlığımı sikiyor olmalı.

"Seni istiyorum," diye fısıldıyorum, Rafe'in karanlık gözlerine bakarak.

Yanağını yanağıma sürterek, "Yakında bana sahip olacaksın," diye beni temin ediyor. "Seninle zaman geçirmek istiyorum."

"Klitorisini okşa," diye hırlıyor Vik, Rafe'in sözlerini tamamen duymazdan gelerek. "Uzun süre dayanamayacak kadar yakınım."

Başımı sallayarak homurdanıyorum. Sesi benim hissettiğim kadar çaresiz geliyor. Vik'in siki inanılmaz derecede sertleşiyor ve gerginlik neredeyse acı verici bir hal alıyor. Rafe ağzını kendine çekerek dikkatimi dağıtıyor. Parmakları klitorisimi okşuyor. Vik homurdanıyor. Beni kullanmaktan korkmuyormuş gibi içime giriyor. Rafe boynumu yalarken bu düşünce beni ürpertiyor. Diğer eliyle mememi avuçluyor. Dilinin sıcak fiske

diğer meme ucu beni sarsıyor.

"Tanrım. Çok iyi hissediyorsun prenses." Vik, ben ayakta durana kadar beni yukarı çekerken acı dolu bir sesle inliyor. "Klitorisini yala."

Elleri kalçalarıma inerken Rafe toprakta dizlerinin üzerine çöküyor.

"Eğer amını böyle sıkmaya devam edersen, işim biter," diye homurdanıyor Vik, başımı ona doğru eğerek. Ellerinden biri beni dik tutmak için karnımın alt kısmını kavıyor.

Sistemim duyularla aşırı yüklendi. Rafe'in dili klitorisimde sihirli bir şekilde çalışırken hangi tarafın yukarı olduğunu söylemek zor.

"Ben..." Vik daha da şişerken Rafe'in saçlarındaki elim onu daha da derine itiyor. "İşte."

Kulaklarıma bile bozuk geliyor.

"İşte böyle, tatlı kız. Babanın sikini böyle sağ." Ben titrerken Vik başımın yan tarafına doğru inliyor.

Amım onun patlayan shaftına kilitleniyor. Rafe beni yalvartan hızlı hareketlerle klitorisimin üzerinde geziniyor, ben patlarken meme uçlarımdan biriyle alay ediyor.

"Lanet olsun," diye hırlıyor Vik, sık vuruşlarla içime pompalıyor. "Beni kayganlığınla kapla, prenses."

Ve yapıyorum. Bu kadar ıslak olmam utanç verici. Aşağı inmeye başlarken Rafe'in saçını

çekiyorum. O *hala*

Klitorisimle alay ediyor ve bu çok fazla.

Tüm vücudum şiddetle titriyor.

"Sen çok iyi bir kızsın," diyor Vik, ağzını kendine doğru çekerek. Öpüşürken aç garip ama mutluluktan o kadar doluyum ki bunun gerçek olduğunu zar zor fark edebiliyorum.

"Düğüm," diye hıçkırıyorum. "Düğümüne ihtiyacım var."

"Şşşt," diyor Rafe, önümü çerçeveleyerek. "Seni yuvaya götüreceğiz ve sana iyi bakacağız."

Bölüm On Dört

Wolfe

My gün boktan bir gösteri. Anastasia'ya dönmek için o kadar sabırsızlanıyorum ki tur grubum büyük ihtimalle şikayet edecek.

Kulübeye dönerken Cas aradı. Eşyalarımı çabucak topluyorum ve söyleyeceği her şeyi dinliyorum. Aktardığı her bilgiyle çenem daha da geriliyor. Sonunda bağlantıyı kestiğimizde çok sinirleniyorum.

Kamyonetime birkaç kez gittim. Son kez binadan çıkmak üzereydim ki Murphy dikkatimi çekti.

Murphy, tekerlekli arabayı göstererek, "Mutfaktan ısıtması kolay birkaç tencere yemek hazırlamalarını istedik," diyor. Altında istiflenmiş nakliye kutuları var. "Bunlar sizin. Size yardım edeyim."

Her şeyi hızlıca kamyonuma yükledik.

"Gerçekten o pisliğin Ana'yı aramaya geleceğini mi düşünüyorsun?" diye soruyor çenesini kaşıyarak.

"Hiçbir fikrim yok," diyorum ona dürüstçe. Durum hakkında beni tam olarak bilgilendirmiş değiller. Her iki sürü arkadaşşıma da söyleyecek birkaç sözüm var. Şu anda bile tüm bilgilere sahip olmadığımından oldukça eminim.

"Silah ve mühimmatla dolu olduğunu biliyorum. Dikkatli olun," diyor Murphy omzuma vurarak. "Gözümüz yol kameralarında olacak ve bir şey yakalarsak sana ulaşacağız."

"Teşekkür ederim," diyorum anahtarlarımı avuçlayarak. Ana'ya gideceğim için çok endişeliyim.

"Evet, o bakışı biliyorum," diyor Murphy gülerek ve başını sallayarak. Adam Evie'den önce hiç gülümsememişti. Onu kızgın olmaktan başka bir şekilde görmek çok garip. "Ona iyi bak. Bir şeye ihtiyacın olursa ara." Arkasını dönüp uzaklaşıyor, ama uzaklaşmadan önce şöyle dediğini duyuyorum: "İşte bu. İşte tam da bu yüzden o sığınağa ihtiyacımız var ama hayır. Bana oy verilmedi."

Arkasından göz kırpiyorum ve sonunda kendimi toparlıyorum. Omega'ma ulaşmalıyım. Birinin ona zarar vermeye ya da onu benden almaya çalıştığını görmek istiyorum.

Gerektiğinde bir canavar olduğumu biliyorum. Yapılması gerekeni yapmak için gözümü bile kırpmam.

Eve geldim. Vik mutfığa gitmeden önce her şeyi içeri taşımama yardım ediyor.

"Bana tam olarak ne *haultlar* döndüğünü anlatmak ister misin?" Kendimi aşağıya atarak soruyorum

Vik'in karşısındaki sandalyeye. Bazı lanet cevapların zamanı geldi.

"Eminim genel fikri anlamışsındır," diyor mavi gözlerini *bana* dikerek.

"Vik," diye homurdanıyorum, mutfak masasının üzerine eğilerek. "Bana neler olduğunu anlat."

"Babasının kim olduğunu biliyorsun. Her zaman onun icabına bakılmasını istemiştin. Cas ve ben onun Ana'yı öldürmeye çalıştığını fark eder etmez, kaderi mühürlendi," diyor Vik, çenesini kaşıyarak.

Evet, Cas'la telefon görüşmesi yapana kadar o kadarını bile bilmiyordum. Bu şerefsizler sinirime dokunuyor.

Vik, "Ivanov'a başvurabilecek konumda bir ailemin olması tamamen şanstı," diyor üstü kapalı bir şekilde.

Başımı sallayarak kaşlarımı çatıyorum. Ya ben her zamankinden daha yavaş anlıyorum ya da o gereksiz yere muğlak konuşuyor.

"Vik," diye *tekrar* homurdanıyorum. Şu anda sabrım çok zayıf. Dün gece zar zor uyudum ve Anastasia'ya dönmek için can atıyorum.

Vik, New York'ta geçirdiği zamanın temellerini ortaya koyuyor. Kızın babasıyla nasıl görüştüğünü ve geride bırakmaktan rahatsız olduğu eşyalarını nasıl geri aldığını anlatıyor. Hatta Soren'in Androff malikânesini yakacağını bildiği için bebeklik fotoğraf albümlerini ve birkaç kutu hatıra eşyasını askerlere kaptırmış.

Her şeyi duyuyorum ve kendimi kaybetmenin eşiğinde olmalıyım çünkü tek odaklanabildiğim şey onun kur hediyelerinin benim ve Castro'nunkilerden çok daha iyi olacağı. Kur hediyelerimizi bir üst seviyeye çıkardığı için *onu* öldürmek zorunda kalacağım.

Bunu ona hırlayarak söyledim ve kendimi sandalyemden ittim. Vik sadece gülüyor. "Evet, senin işin bitti."

"Siktir git," diye homurdanıp başımı sallıyorum. "Ve Soren Dimitri'nin Ana'yı aramak için ortaya çıkabileceğini mi düşünüyor?"

Vik'in yüzü daha ciddi bir hal alırken başıyla onaylıyor. "Soren, Merrick ve Steele onların hareketlerini bir dereceye kadar takip edebildiler. Onun izini kaybettiklerinde güneye doğru gidiyorlardı. Soren ve adamları bu tarafa doğru gidiyorlar ama yanlarında Keeley Androff da var."

Anastasia'nın kendisinden daha genç olan yeni üvey annesinden bahsettiğini anlamadan önce birkaç saniye boyunca ona göz kırpiyorum.

"Neden?" Başımı sallayarak soruyorum.

"Biliyorsam ne olayım," diyor Vik, kocaman bir omuz silkerek.

"Kuzenini Merrick ve Steele ile sen mi tanıştırdın? Birbirlerini nereden tanıyorlar ki?"

Neden birlikte olduklarının umurumda olmadığına çabucak karar verdim. Keeley Androff'u neden yanlarında sürükledikleri de umurumda değil.

"Omega'mı bulmaya gidiyorum," diye homurdanıyorum ve dönüp ayaklarımı yere vurarak uzaklaşıyorum. Bana anlaşılmayı en başından söylemeleri gerekirdi.

Kendimi dışlanmış hissettiğim için değil. Sadece çok kızgıyım çünkü Vik en başından beri benimle açık konuşsaydı bunu daha başlamadan bitirebilirdik.

Yuvanın kapısına gelene kadar koridorda tepiniyorum. İçeri girdiğimde karanlıktı. Işıklar neredeyse sıfıra indirilmişti.

Anastasia Cas'ın göğsüne sarılmış. Beni görüyor ve elini kaldırıp el sallıyor.

Bu yuva, şiltenin çok daha yüksekte olması ve odanın büyük bir kısmını kaplaması dışında pansiyondaki odamızdakine benzer şekilde tasarlanmıştır. Muhtemelen bu oda kiralanırken sadece misafirler için yaratılmış. Asıl sahipleri betalar.

İçeri girdiğinizde küçük bir "L" halı var. Yaklaşık üç metre düz giderseniz sağınızda küçük bir banyo var. İçeri girdikten sonra sola dönerseniz daha uzun bir yürüme yolu var.

yuvanın ön tarafında. Duvarları kaplayan birkaç dolap var ya da merdivenleri tırmanarak çalışma odası tarzı bir yuvaya çıkabilirsiniz. Üç tarafı duvarlarla çevrili ve ön tarafında sürgülü bir perde var. Küçük bir sürü yuvası için oldukça standart.

Perde çoğunlukla açık. Ana'nın baygın olduğunu görmek yeterince kolay. Dudakları usulca ayrılmış ve Cas tam bir sürüngen gibi onun uyumasını izliyor.

Çok yorgunum. Ana beni bütün gece ayakta tuttu.

Soyundum ve merdivenlerden yukarı çıktım. Yatağın üzerinde sürünürken ne kadar bitkin olduğumu fark ediyorum. Castro'nun yanına kayıyorum ve elimi Anastasia'nın sırtında gezdiriyorum. Tatlı ve hafif Vik kokuyor. Çok baskın değil, muhtemelen daha sonra duş almıştır. Ehh, üzgün değilim. Aksine, aralarındaki sorunları çözdükleri için rahatladım.

Cas'ın yanına sokuluyorum ve gözlerimi kapatmaktan başka bir şey yapamadan uykuya dalıyorum.

Anastasia'nın parfümünün kokusuyla yıkanarak uyanıyorum. Yuva onun amının kokusuyla dolup taşıyor. Elimi yüzümde gezdiriyorum ve neden göğsüm yanıyormuş gibi hissettiğimi anlamaya çalışıyorum. Neredeyse hemen belli oluyor.

Ana üzerime uzandı ve Cas gitti. Anastasia kıpırdanıyor, uykusunda inliyor, ama uyanık olmadığı belli. Boşta kalan elim kıkırda duruyor. Uyurken giydiği uzun kollu tişört ortasına kadar sıyrılmış ve çıplak amcığı sertleşmiş sikimin hemen üzerinde duruyor.

Kalçasındaki elim esniyor, bir hırıltıyı bastırırken kıkırda ayırıyor. Amının kokusu odayı o kadar güçlü bir şekilde doldurdu ki, sis içeri girmeye başladı.

Ana uykusunda inliyor, amını leğen kemiğime sürüyor. Sikim seğiriyor, hemen *tüm* ihtiyaçlarını karşılamaya hazır.

O her zaman güzel ama uyurken o kadar huzurlu görünüyor ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Durmadan nefes alırken kalın sarı kirpikleri yanaklarının üzerinde dalgalanıyor.

Gözleri göz kapaklarının arkasından fırlıyor. Eminim çok eğlenceli bir rüya görüyordur. Neyse ki kollarım uzun. Onun üzerine uzanmak ve sikimi kavramak için hiç çaba harcamıyorum. Şaftıma bir sarsıntı verirken başparmağım başını okşuyor.

Ana bana karşı kıpırdanıyor; sanırım zonklayan klitorisi için sürtünme peşinde. Boştaki elimi aramızda gezdiriyor, parmaklarımın arkasını sıkı meme ucunun üzerinde gezdiriyorum. Kaygan küçük amcığı leğen kemiğimin ve karnımın üzerinde dönmeye devam ediyor. Elim şaftımı yavaşça çalıştırıyor.

Kaçmaya çalışan iniltiyi bastırmak için dudağımı ısırırken nabzım hızla atıyor. Kelimenin tam anlamıyla tenimde ıslak bir nokta bırakıyor. Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum. Tacıma çarpmak üzere olana kadar aşağıya doğru öğütüyor. İyi koordine edilmiş tek bir hareketle içine giriyorum. Sıkı küçük deliği ucumun etrafında geriliyor. Tamamen ıslanmıştı ve yanıyordu. Aletimi yakacak kadar. Daha fazlası için çaresizmiş gibi nefes nefese kıpırdanarak sikimin üzerinde daha da aşağı iniyor.

Hırlıyorum, kendimi tutamıyorum.

"Wolfe," diye hıçkırıyor, çıplak göğsüme yaslanarak titriyor.

Sırıtiyorum. Küçük cadaloz beni hayal ediyor. Karın kaslarımı esnetecek şekilde doğruluyorum. Kısa bir an fırsatçı bir pislik olup olmadığımı sorguluyorum ama bu uzun sürmüyor. Sadece açık iznim yok, aynı zamanda dudağının yaladığında hileyi kesinlikle ele veriyor.

"Benimle rol yapmak ister misin, Ana?" Homurdanıyorum. Gözleri kapalı kalıyor ama başını sallıyor. "Seni kendi küçük seks oyuncağım gibi kullanacağım." Başparmağım dudağının üzerinde geziniyor. "Sen benim kirli bebeğimsin."

uygun gördüğüm gibi yapacağım. O daracık amını her hamlede damlayana kadar dolduracağım." Sikim daha da kayganlaştıkça nefesi kesiliyor. Evet, bu fikri benim kadar sevdiğini söyleyebilirim.

Yap.

"Kahretsin, bu çok ateşli," diye inliyorum. Ellerim kıkına iniyor, onu yukarı çekiyor ve arkaya itiyor Aşağı. "Seni çıplak sikimi alırken görmenin bana ne yaptığını bildiğini sanmıyorum. Senin kayganlığınla parlıyorum. Bu beni çılgına çeviriyor. Sana bir canavar gibi vurmak istiyorum. Lanet olası bir *vahşi* gibi."

Onu aletimin üzerinde çalıştırırken gülünç derecede sıkı oturuyor.

Üzerindeki tişörtü çekip bir kenara fırlatıyorum. Bizi yuvarlarken sağ elim onu bana doğru tutmak için sırtının alt kısmına düşüyor.

Anastasia yuva yatağına çarpıyor ve başı dönüyor. Pisliğin teki olduğumu kabul edebilirim ama umurumda değil. Kendinden geçmiş gibi görünürken göğüslerinin zıplamasını izlemek beni azdırıyor. Yüzündeki seksi küçük sırıtışla bunu ele veriyor ve bu sadece ona daha sert vurma isteğimi artırıyor.

Altındaki yatağa sıkışmış olan kolum kık yanağını kavrayabilmek için esneyip hareket ederken etrafımda sıkılaşıyor. Düğümüm tamamen şişmiş ve içine girmek için can atıyor.

"Etrafımda yanıyorsun, bebek yüzlü." Kalçalarımı, düğümümü içine sokmakla tehdit eden derin yarıklarla onunkilere geçiriyorum. Sadece tepesi içinde kalana kadar çekildiğimde sikim onun sularıyla ıslanıyor.

Geri girerken homurdanıyorum. Şaftımın her kalın santimini zonklayan düğümüne kadar alıyor. İç duvarlarının o alaycı çırpınışları sikimi o kadar mükemmel sağlıyor ki.

"Düğümüne ihtiyacın var, değil mi bebeğim?"

Sıcaklarda omega yağlarının ısındığını söylediklerini biliyorum ama bunun normal bir sıcaklık olduğunu düşünemiyorum.

Anastasia'nın gözleri açılır. Başını salladı. "Alfa, *lütfe*."

"Buraya tırmansam sorun olur mu?" Cas dizlerinin üzerinde yürüyerek bize doğru geliyor. "Tamamen çok sıcak. Ben de oradaydım. Termometreyi bulmaya gittim."

"İçeri gel," diye homurdandım. Ses tonum sözlerimle tamamen çelişiyor ama gerginim. Eğer tam anlamıyla ateşi çıkmadıysa bile kesinlikle ön ateşi var. Teni resmen etimi yakıyor.

"Başını bana doğru eğ, güzel kız," diyor Cas, Ana'nın başının yanına oturarak.

Ana inliyor. "Wolfe, beni düğümlemene ihtiyacım var. Senin için yanıyorum. Sonra ateşimi ölçebilirsin, tamam mı? Bu çok önemli."

Kıkırdıyorum. Bazen çok tatlı oluyor. Alingan olduğu zamanları gerçekten seviyorum, ama bu hassas, tatlı anlar beni korkutan bir yoğunlukla üzerimde büyüyor.

"Bunu Cas için biraz daha kolaylaştıralım, olur mu?" Onu yüzüstü çevirerek çekiliyorum. Arkasına geçip kalçasını kaldırdığımda ve düğümüne kadar soktuğumda yan yatıyor.

Ana sızlanıyor. Onun hassas etini ısırarak için duyduğum neredeyse inkar edilemez istek dişlerimi ağrıtıyor.

Son derece aptalca bir şey yapmak yerine ıslak küçük amının sıkı kavrayışına odaklanıyorum. Omega'mı izinsiz ısırarak gibi. Alfa olmak bazen tam bir baş belası olabiliyor. Dürtülerim ve sis beni bir omega'nın benim için sızlanmasının ısırmanın istediği anlamına geldiğine ikna etmeye çalışıyor. Belki birkaç yüz yıl önce pislikler bunun normal olduğunu düşünüyordu. Biyolojinin rızaya işaret ettiğine inanıyorlardı ama bugünlerde daha iyi biliyoruz.

"Sen çok iyi bir kızsın," diye cilveniyor Cas.

Anastasia'nın ağzından termometreyi çekerken ön koluma yaslanıyorum. Bana bakıyor ve yüzü endişeli.

"Bir-on bir," diyor parmaklarını kızın yanağında gezdirerek. "Şimdi düğümle onu."

"Evet," diye hıçkırıyor Ana. Dizlerini göğsüne doğru çekmeye çalışıyor, ama Cas onları engelliyor. Bu kötüye işaret.

Hiç tereddüt etmedim. Onu yerinde tutmak için kocaman avucumu kalçasına ve karnının alt kısmına yerleştiriyorum ve sonra kabzasına kadar itiyorum. Nefesimi kesiyor. O kadar rahat ki, vücudunun şişen düğümümü nasıl karşılayabildiğini anlayamıyorum, ama kesinlikle karşılıyor.

"Sorun yok Ana. Yanında biz varız," diye mırıldanıyor Cas, yanağını Ana'nın yanağına yaklaştırarak. "Yakında kendini daha iyi hissedeceksin."

Anastasia *yine* sızlanıyor.

"Siktir, Cas. Sis beni ele geçiriyor," diye inliyorum düğümüm şişip bizi tamamen birbirimize kenetlerken. "Aptalca bir şey yapmama izin verme."

"Kahretsin," diye hıçkırır Ana. "Isır beni, Wolfe! Şimdi, ısır, *lütfe*!"

İtaat etmemek için alt dudağımı ısıriyorum ve başımı sallayarak içeri sızan sisi dağıtmaya çalışıyorum.

"Isırmak yok," diyor Cas, Anastasia'nın ağzını kendi ağzına çekerek. Anastasia'nın önüne uzanıyor ve öpüÇürken göğüs uçlarını okÇuyor. Kahretsin, bu sabah işe gittiğimde olduklarından çok daha arkadaş canlısı oldukları kesin. "Ona sokul ve bu dalgayı yatıştır."

Anastasia'nın omzunun üzerinden ona göz kırpıyorum. Onu son gördüğümde beri oldukça otoriter bir hıyara dönüştü.

Ana öpüşürken yalvarıyor ve ben de kendimi toparlıyorum. Bana ihtiyacı var. Onu acı içinde bırakmayacağım.

Üstteki bacağını yukarı çekiyorum, ayak parmakları arkamdaki yatağa değene kadar geriye ve kalçamın üzerine sarıyorum.

Ve omega'mın canına okudum.

"Boşalacağım," diyor Ana. Amcığı düğümümün üzerine kilitleniyor ve sis içeri giriyor. Sonra puslu bir kıızışma ve sayamayacağım kadar çok boşalma.

On Beşinci Bölüm

Anastasia

M Vücudum ağrıyor. Wolfe'un saatlerdir beni deli gibi düğümlemesine rağmen ateşim henüz düşmedi. Rafe bizi mola vermeye ve düzenli olarak bir şeyler içmeye zorluyor.

"Ana sabahtan beri bir şey yemedi," diyor Rafe Wolfe'a. "Vik'i kontrol edeceğim ve getirdiğin yiyeceklerden biraz ısıtacağım. İkiniz de çok geçmeden bir şeyler yemelisiniz."

İkimiz de bir şekilde onaylar gibi homurdanıyoruz ve Rafe yuvayı terk etmeye gidiyor.

Wolfe üzerimde geziniyor, oldukça yırtıcı görünüyor. Ağzını ağzıma doğru eğerken kolları başımı çevreliyor. Düğümü hâlâ içimde şişmiş durumda ama artık acı verecek kadar dolu değil. Wolfe ile ne zaman boşalması gerektiğini anlayabiliyorum çünkü düğümü nabız gibi atıyor ve neredeyse titreşiyormuş gibi hissediyorum. Daha önce hiçbir alfanın düğümünün bunu yaptığını hissetmemiştim, Wolfe'a kadar.

Yanağını şefkatle yanağıma yaklaştırması kalbimi hızlandırıyor.

"Keşke bana baban hakkında daha fazla açılsaydın," diyor kalçalarımı döndürürken ayaklarımın kıcıma gömülmesine neden olan yavaş öpücükler arasında.

Elim ensesinde geziniyor. "Bu gerçekten konuşmak istediğim bir şey değil."

Bakışlarımı kaçırıyorum, aniden birbirimize kilitlenmemiş olmayı diliyorum.

"Hayır," diyor Wolfe, yüzümü kendi yüzüyle dürtüyor. "Benden saklanma." Kocaman avucu yüzümü okşuyor. "Senin için burada olmak istiyorum."

"Biliyorum," diye katılıyorum.

Yardım kabul etmek benim için her zaman zor olmuştur. Ben büyürken bir damgalanma vardı. Kimsenin evde neler olduğunu bilmesine izin verme, *yoksa*.

Bu, özellikle ben küçükken babamın bana karşı kullanmaktan hoşlandığı bir tür korku tellallığıydı. Sırlarını öğrenen herkesin güvenliğini tehdit ederdi. Wolfe'a bunu söyledim ve hemen pişman oldum. Çenesi o kadar geriliyor ki, dişlerini birbirine sürtmekten bir dişinin kırılabileceğini düşünüyorum.

"Eminim sen de aynı şekilde hissediyorsundur ama o piçin ölmesine gerçekten çok sevindim. Tüm alfaların adını kötüye çıkarıyor."

"Verdi," diye düzeltiyorum akılsızca.

Wolfe'un koyu mavi gözleri benimkilere bakıyor ve sırtıyor. "Senin için onu öldürebilirdim, bebek yüzlü." "Sana inanıyorum," diye fısıldıyorum, ağzını kendime çekerek. Sakalları kısa ve cızırtılı bir şekilde diliyle beni yalıyor. Düğümü kalınlaşıyor ve tekrar şişiyor. "Çok tuhaf birisin." Gülüyorum.

"Bu

seni tahrik ettiğini düşündüm."

Wolfe sırtıyor. "Sen de öylesin. Bu düşünceyle daha da kayganlaştın. Sana zarar veren herkesi öldüreceğimi bilmek hoşuna gidiyor mu Ana?"

Başımı hayır anlamında sallıyorum ama kendimi tutuyorum. Wolfe tam anlamıyla bedenimin içinde. Ona yalan söylemeyeceğim.

Gözlerimi sıkıca kapatıp başımla onaylıyorum çünkü gerçekten öyle.

"Biliyorum, bebek surat. Ve bu beni çok tahrik ediyor," diye homurdanıyor ve dilini tekrar ağzıma sokuyor.

Köşemde hiç kimse olmadı. Wolfe'un zaman zaman beni cinsel olarak incitebileceğine inanıyorum - kesinlikle hoşuma gidecek bir şekilde - ama genel olarak beni her zaman koruyacağına güveniyorum. Bu garip çünkü genel olarak kimseye güvenmiyorum. Vik, Wolfe ve Rafe ilk günden beri bana göz kulak oldular.

Derin, ritmik vuruşlarla içime girerken öpüşüyoruz ve sis çöküyor. Dünyayı sarsan her orgazmda akılsızca yalvarıyorum.

Wolfe, dürtülerimin zevkle uğuldamasını sağlamak için beni yatağa nasıl sabitleyeceğini çok iyi biliyor. Bir eli kalçamı tutarken diğeri boğazımı sarıyor. Zevk ve mükemmel miktarda baskı sağlama konusunda bir uzman.

Boğazımdaki tutuşunu sıkılaştırırken alt karnının klitorisime sürtünme şekli nefesimi kesiyor ve ısırması için yalvarıyorum.

Wolfe gülümsüyor, omuzları bükülürken çok yırtıcı görünüyor. "Gerçekten ısırmamı istiyor musun Ana?" diye alay ediyor.

Başparmağını hızla atan nabzımın üzerinde gezdirirken başımı sallıyorum.

"Asla kaçamazsın. Eğer seni ısırsam, ömür boyu benimle kapana kısılırsın. Gitmene asla izin vermem," diyor karanlık bir şekilde kıkırdayarak. "Ne diyorum ben? Her halükarda kaçmana asla izin vermeyeceğim. Benimle gerçekten bir bağ kurmak istiyor musun?"

"Evet," diye yalvarıyorum, kıcını ve belini pençeliyorum. "Lütfen Wolfe, ısır beni!"

"Umarım şu anda sisin içinde kaybolmamışsındır," diyor Wolfe. Başımı yana eğiyor ve boğazımı yalıyor. "Çünkü eğer öyleysen birkaç gün sonra kafan yerine geldiğinde bana çok kızacaksın."

"Wolfe Alexander," diye bağıyorum, tırnaklarımı kıcına geçirerek, "ısır beni, şimdi!"

Bak, tutarlı cümleler kuruyorum ve soyadını hatırladım. Kesinlikle sisin içinde kaybolmadım.

"Siktir," diye inliyor Wolfe. "Patronluk taslaman gerçekten hoşuma gidiyor. İşte böyle, bebek surat. O tatlı küçük amcığı böyle sık."

Wolfe hırlayarak boğazımın derisine saldırıyor ve acımasızca ısıyor. Nefesimi kesecek kadar güçlü bir şehvet ve özlem dalgasıyla çarpıldığımda hangi yönün yukarı olduğundan emin değilim. Dili ısırığın üzerinde geziniyor, aynı şekilde leğen kemiği klitorisimi tahrik ediyor ve kesinlikle hiçbir uyarı olmadan boşalmama neden oluyor.

"Benim için çığlık at, Ana," diye hırlıyor.

Amım, nefesimi kesen ritmik dalgalarla onun shaftının üzerinde sıklaşıyor. Onunla buluşmak için yukarı iterken ayaklarım kıcına giriyor. Birbirimize kilitlendiğimiz için sadece biraz hareket edebiliyor, ama düğümünün iç duvarlarıma sürtünmesi beni uçuruyor.

Zevk sistemimdeki her sinir ucunda sarsılırken tırnaklarım sırtını tırmıklıyor ve çığlık atıyorum.

Wolfe hırlıyor. Başımı istediği yere yönlendiriyor. Sonra beni derin ve kirli bir şekilde öpüyor.

"Bugünlerde seni bebeğimle doldurup sikeceğim," diye inliyor. Bu ses zaten aşırı yüklü olan sistemime bir ürperti gönderiyor. Hayvani ve çaresiz. "Seni doğuracağım. Lanet olsun, Ana. Hissettiklerini hissedebilmek neredeyse çok fazla."

Başımla onaylıyorum çünkü ben de onunla birlikteyim. Aramızdaki bağ vahşi. Gözlerim açılırken göğsümde garip bir sıcaklık hissediyorum. Wolfe göğsü kabarmış bir şekilde bana bakıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim.

"Evet," diye onaylıyorum, başımı sallıyorum ve aptal gibi gülümsüyorum. Bu duygunun ne olduğunu bilmiyorum ama her ne ise bana hissettirdiklerini seviyorum.

Farkına vardıkça çenem açılıyor. Bu duygunun *aşk* olduğuna eminim. Ya da içinde büyüyen sıcak ve bulanık, sersemletici heyecan.

"Wolfe," diye inledim.

Gözlerim ağrıyor ve başka tarafa bakmak zorunda kalıyorum. Şu anda ağlayamam. Bunun her erkeğin kâbusu olduğuna eminim.

Seks sırasında ağlayan bir hatun mu? Daha utanç verici olabilir miydim? Ve sadece sevişmiyoruz. Gerçekten birbirimize kilitlenmiş durumdayız. Benim deliliğimden kaçma şansı yok.

Rasyonel düşünce tam da bağın verdiği rahatlık ve güvence ile aynı anda bana çarpıyor.

"Bu çok vahşi," diyor Wolfe, yanağını başımın yan tarafına yaslayarak. "Sen tamamen benimsin. Umarım sana zarar veren herkesin işini bitirmek konusunda ne kadar ciddi olduğumu *anlamışsındır*. Ya da bundan sonra beni senden uzak tutmaya çalışan herkesi."

Wolfe'un bu düşünceye duyduğu sevinçten kaynaklandığını anladığım bir heyecan dalgası içimi aydınlatıyor. Bu beni muhtemelen korkutması gerektiği kadar korkutmuyor. Aslında bu beni rahatlatıyor.

"Bundan sonra senin canını yakacak tek kişi benim, bebek surat. Seni temin ederim ki, bundan her zaman aşırı derecede zevk alacaksın." Sırıttıyor.

Ona inandığım için kalbim hızla çarpıyor. "Peki ya Vik?"

"Onunla ve Castro ile paylaşmaya hazırım. Gerçi ikimiz de biliyoruz ki Cas *seninle sevişirken* gözlerinin içine sevgiyle bakacak olan kişi olacak." Wolfe kıs kıs güler.

"Sen dur," diye homurdanıyorum, göğsünü iterek.

Wolfe bizi yuvarlıyor ve aniden göğsünün üzerindeyim, ona bakıyorum. Yüzünde geniş, yavaş bir gülümseme belirdi. "Hey, Ana?"

"Öyle mi?"

"Ödül için anal hakkında ne düşünüyorsun?"

"Ne?" Homurdanıyorum.

"Dün gece daha önce hiç götten sikilmediğini söylemiştin." Yırtıcı bir şekilde sırtttıyor. "Bu doğru muydu?"

"Evet."

Aleti içimde zıplıyor.

Wolfe ağzımı kendine çekerek, "Vik bizimle ilk ateşini aldığına göre, önce kıcını becerebilirim gerçekten çok sevinirim," diye homurdanıyor. Dişlerini alt dudağımın üzerinde gezdirirken eli saçlarımı sarıyor.

"Ne kadar romantik," diyor Rafe yuvanın içine sürünerek. Gözleri irileşirken burnu seğiriyor. "Vay anasını. Siz ikiniz bağlanmışsınız."

Çenem yukarı kalkıyor ve ona sertçe başımı sallıyorum. "Üçünüzle de bir bağ kurmak istiyorum. Sisim içinde kaybolmadım. Tutarlı ve netim."

"Hâlâ kilitli misin?" Rafe gözlüklerini yukarı iterek sorar.

"Evet," diye onaylıyor Wolfe.

"Aşağı iner inmez gidip Vik'le konuşmalısın." Rafe başını sallar. "Bence Wolfe'tan gelmeli."

Kalbim sıkışıyor. Vay anasını. Bunu düşünmemiştim bile.

"Hayır," diye bağıır Wolfe. "Kendini suçlu hissetme. Durumu açıklayacağım. O yokken yakınlaştık.

Kimse onu dışarıda bırakmaya çalışmıyor."

"Eğilmeye hazır ol derdim," diyor Rafe gülerek. "Ama sana en azından bir sağlam yumruk borçlu olduğuna eminim."

Dudağımı dişlerimin arasında sıkıyorum. Lanet olsun.

"Üzgün müsün?" Wolfe yuvadan çıkar çıkmaz Rafe'e sordum.

"Hayır," diyor gözlerimin içine bakarak. "Vik'in incinebileceğinden biraz endişeliyim ama Wolfe haklı: bu senin kararın."

"Niyetim hiç de bu değildi," diyorum bakışlarımı kaçırarak.

Daha iyi bir insan olsaydım bunu önceden düşüneneğime eminim. Ben bir yetişkinim, diğer insanların duygularını dikkate almalıyım. Peki neden yapmadım? Wolfe bağ aracılığıyla sürekli rahatlık gönderiyor.

"Vik nerede?"

O ve Wolfe'un birbirlerine girip girmeyeceklerini merak ediyorum ve bu beni çok endişelendiriyor.

"Bir iki gün içinde ziyaretçilerimiz olabilir. Vik'in kuzeni Soren ve Wolfe ile Vik'in sözleşmeli olarak birlikte çalıştığı birkaç adam." diyor Rafe. Bir kolunu uzatıyor ve sanki bir sorununu çözmeye çalışıyormuş gibi ensesini ovuşturmaya başlıyor. "Sanırım Vik sana daha önce tüm detayları anlatma fırsatı bulamadı?"

"Hayır," diyorum. Yüzüm kızarıyor. Hiç yüzüm kızarmaz. Yani, tamam, herkes zaman zaman kızarır ama beni zor durumda bırakmak için çok şey gerekir. "Odun kesmekten terlemiş ve sıcaklamıştı, ben de ona tırmandım."

"Evet, kesinlikle ateş dalgaları yaşıyorsun." Rafe'in yüzü pembeleşti. Ten rengi bunun bir kısmını gizliyor ama o da kesinlikle kızarıyor.

"Söylediklerimde gerçekten ciddiydim," diyorum ona, elimi uzatıp onunkini kavıyorum. "Seks yapmadığımızı biliyorum, bu yüzden muhtemelen bir ucube gibi konuşuyorum, ama seninle bağ kurmak istiyorum. Hemen olması gerekmiyor." Ohmigod, sanki konuşmadan duramıyorum. "Eğer bu benimle istediğin bir şeyse..." Elim yüzümü örtmek için uçuyor. "Bu bile-"

Rafe elimi çekip ağzını benimkine yapıştırıyor. Gözlükleri yüzüme çarpıyor ve beni şefkatle öperken buna hiç aldırmiyorum.

"Özür dilerim," diye kekeliyor geri çekilirken, nefes almak için çırpınıyor. "Üzülme," diyorum titrek bir ses tonuyla.

Rafe elini başımın arkasında gezdirerek, "Elbette seninle bir bağ kurmak istiyorum," diye beni temin ediyor. "Ayrıca seninle ilgilenmek istiyorum. Dalgaların arasındaymışız gibi görünüyor. Acıktın mı? Duş almak ister misin?"

"Çok aç değilim," diyorum ona dürüstçe. "Eğer bana katılırsan bir duş alabilirim."

Rafe sırtıyor. Mükemmel düz beyaz dişleri var ve bu görüntü klitorisimin nabzını hızlandırıyor. İnsana sinsice yaklaşan o mütevazi haliyle cehennem kadar ateşli. Ya da bana öyle oldu.

"Hadi yapalım," diye kabul ediyor. Bulaşıcı olan hafif ve mutlu bir enerjisi var. Daha önce Rafe gibi hisseden bir alfabla tanıştığımdan emin değilim.

Kalbimi hızlandırıyor. Ateşim bitmeden onun benim olduğundan emin olacağım.

Rafe bizi yuvadan dışarı yönlendiriyor. Koridora çıktığımızda tamamen çıplak olduğumu yeni hatırlamış gibi bana bakıyor. Elimi tutuyor ve beni merdivenlerden yukarı, koridordan da geniş ana yatak odasına götürüyor. Yatak inanılmaz. Koyu renkli ahşap ve arkadan bağlanan perdeleriyle dört direkli bir tarz. Nefes kesici.

"Üzgünüm," diyor bizi büyük ebeveyn banyosuna götürürken. "Yuvanın o banyosunda duş ya da küvet yok."

"Önemli bir şey değil," diye onu temin ediyorum, etrafa ilk bakışımı atarken. Küvet duştan ayrı. Birkaç kişi için yeterince büyük ve evdeki küvetim gibi jakuzi jetleri var.

Mideme bir sancı saplandı. Eğer çocuklar neden bahsettiklerini biliyorlarsa, o ev artık yok. Umurumda *değil, gerçekten*. Orada benim için hiçbir şey yoktu ve babamı, eşyalarımı almak için geri dönmeme asla izin vermeyeceğini anlayacak kadar iyi tanıyorum.

İsteyebileceğim en önemli şeye sahip olduğumu kendime hatırlatıyorum. Vik'e teşekkürler.

Ve ona borcumu ilk önce Wolfe ile bağ kurarak ödedim. Bu düşünceleri uzaklaştırıyorum. Wolfe için adil değiller. Bağ aracılığıyla bir güvence nabızı gönderiyor.

Gözlerim Rafe'e kayıyor. Üzerinde düşük belli bir eşofman altı var ama ben bakmıyorken tişörtünü çıkarmış. Duş çalışıyor ve güçlü bedeninin etrafındaki havayı buhar dolduruyor.

Sırıyorum, kalçalarımı sallayarak sırtına doğru ilerliyorum. Güçlü kalçaları ve kıcının hemen üzerinde nefis gamzeleri var. Arkasına doğru kayıyorum. Göğüslerim tenine değince sarsılıyor.

Ellerim kalçalarından aşağı kayıyor, eşofmanını ve boxer külotunu bir hamlede çıkarıyorum. Ben ayaklarının dibine çömelip çıkmasına yardım ederken Rafe şok olmuş bir halde dönüp duruyor.

"Tanrım," diye inliyor. Başı geriye düştü. Onu gözlüksüz görmek tuhaf ama ben bakmıyorken gözlüklerini çıkarmış olmalı. "Bir centilmen olmaya çalışıyorum..." Ağır bir nefes üflüyor. "Seni orada görmek başarılı olmama yardımcı olmuyor." Ayağa kalkana kadar beni nazikçe yukarı çekerken elleri şefkatli.

Aleti gerçek dışı. Sünnetli değil ve sadece yarı sert olmasına rağmen son derece etkileyici. Şaftı karnımın alt kısmına sürtünürken meme uçlarım banyonun serin havasında ağrıyor.

"Hadi, Ana," diye homurdanıyor Rafe. Bizi duşa götürürken elleri kalçalarımın üzerine düşüyor.

Açık bir tasarım. Buzlu camdaki bir delikten içeri giriyorsunuz ve yaklaşık yedi ya da sekiz metre sağda, arka duvarın ve yan tarafın etrafında kıvrılan bir bank var. Rafe beni ona doğru iterken şelale duş başlığı omuzlarıma ve kıcıma vurmak için mükemmel bir açıyla aşağı vuruyor. Beni döndürüyor ve su ön tarafıma düşerken ilahi bir his veriyor. Bankın yanındaki duvarda bir el aparatı var.

Rafe başıyla onaylar. "Ben seni şımartırken oturmak ister misin? Yoksa burası iyi mi?"

"İşte," diye fısıldıyorum. Tanrım, gerçekten çok güzel bir adam. Başının üstündeki kalın bukleler sudan sırlıklam olmuş ve o kısa sakal... hepsi ona gerçekten yakışıyor. Yumuşak konuşuyor ama zayıf değil. Uzanıp birkaç pompa vücut yıkama suyu alırken midem bulanıyor.

"Kahretsin," diyor başını sallayarak. "El bezlerini unutmuşum."

"Beni ellerinle sabunlamalısın," diyorum ona, bir oyuncak bebek gibi başımı sallayarak. "Ten tene temas konusunda yüzde yüz iyiyimdir."

"Haklılar, sen küçük yaramaz bir şeysin. Değil mi, Ana?" Rafe gülümsüyor. Elleri kalçalarımın üzerine iniyor ve sabunu cildime yediriyor. Yavaşça sırtıma ve omuzlarıma doğru ilerlerken göğsüm kabarıyor.

"Öyleyim," diye kabul ediyorum.

Boynum ve köprücük kemiklerim üzerinde çalışırken sabunlu teni benimkini okşuyor ve sonunda aşağıya iniyor. Göğüslerimi temizlerken hiç utanmıyor, meme uçlarımı okşuyor. O göğüslerimi temizlerken ben de kalçalarımı sıkıyorum.

karnımı temizlemek için aşağı iniyor. Tenimi temizlerken gözlerimin içine bakıyor ve Rafe'in biriyle ilgilenme konusunda çok iyi olduğu anlaşıyor.

Biraz daha vücut yıkama suyu aldı ve geri döndü. Sonra bir baktım, diz çökmüş. Sıcak nefesi karnımın alt kısmında gezinirken omuzlarım titriyor.

Elleri üst baldırlarımdan dizlerime ve baldırlarıma kadar iniyor.

Kıkırdıyorum, bir ayağımın üzerinde zıplarken diğerini kaldırıyor ve ayağımı dikkatlice sabunluyor. "Ohmigod," diyorum kahkaha atarak.

"Omuzlarıma tutun," diyor diğer ayağımı ovarken. Parmakları ayak parmaklarımdan arasından geçiyor ve ellerim tenine düşüyor.

"Bu gıdıklıyor," diye homurdanıyorum, deli gibi kıkırdanıyorum.

Rafe bana gülümsüyor. "Seni temizlememiz gerek. O sevimli küçük ayak parmaklarına dokunmaktan kaçınmayacağım."

Hızla ayağa kalkıyor ve beni tekrar banka yönlendiriyor. Vücut yıkama suyu, şampuan ve saç kremiyle dolu raf yanımızdaki duvarda duruyor ama Rafe nazikçe oturmam için beni yönlendiriyor. Asayı alıp çalıştırıyor ve yanıma oturuyor. Vücudumu nazikçe temizliyor.

"Sırtını bana dön," der Rafe, bankta yanlamasına oturmak için hareket ederek.

Saçımı köpürtürken şampuanın hafif, meyvemsi kokusu havayı dolduruyor. Rafe bana benden daha genç olan yeni bir üvey annem olduğunu anlatmaya devam ediyor.

"Vik'in söyleyebildiği kadarıyla, kendi isteğiyle orada değilmiş. Tüm detaylara sahip değiliz ama şu anda Soren'le birlikte." Rafe beni şımartmaya devam ediyor. Şüpheli haberleri nasıl vereceğini kesinlikle biliyor. Kafa derime masaj yapmasa ve arkamdan usulca mırıldanmasa bununla nasıl başa çıkabilirdim emin değilim.

"Yaralı değil mi?"

"İlişkide olduğumuz adamlardan hiçbiri tarafından değil," diye beni temin ediyor Rafe.

Şampuanı durular ve işlemi saç kremi ile tekrarlar.

"Frasier Sürüsü'nün bir franchise sahibi olmak için bu kadar kararlı olmasının nedeninin bu olduğuna eminim. Omegaları en yüksek teklifi verenlere açık artırmayla satmak için yasal bir paravan olmasını istiyorlar," diyorum Rafe uzun saçlarıma daha fazla saç kremi sürerken. "İhtiyaçlarına uygun birini isteyen iş adamları ya da zenginler için."

"Aslında biz de bunu düşünüyorduk," diyor Rafe, sesi hüznle kaplı.

Aklım Keeley hakkında söylediklerine gidiyor. Kelimenin tam anlamıyla benden daha genç. Onun adına dehşete düştüm. O durumdan kurtulması iyi oldu. Umarım Barrett hediyesini geri isterse şu an birlikte olduğu adamlar onu korur. Byron Frasier'ın iğrenç biri olduğunu hep biliyordum ama daha fazla ayrıntı öğrenmek beni daha da tiksindirdi.

Saçımı durulamayı bitirdikten sonra başparmaklarını boynuma ve omuzlarıma geçirmeye başlıyor. Evet, Rafael Castro kalbim için kesinlikle tehlikeli. Yumuşak, şefkatli hisleri bağımlılık yapıyor.

İnliyorum çünkü, lanet olsun, bu harika hissettiriyor. Arkamı dönüyorum ve Rafe bunu beklemiyor. Bana sorgulayıcı bir şekilde baktı.

"Sizi şımartma sırasının bende olduğuna eminim. İzin verin sizi temizleyeyim Bay Castro."

Sürünerek yanıma geliyorum, vücut yıkayıcısını alıyorum ve kendimi Rafe'in kucağına bırakıyorum. Göğsü kabarıyor. Parmaklarım sert meme uçlarını okşarken biraz vahşi görünüyor. Kalçalarım onunkileri çerçevesiyor. Kalın shaftı önümde mükemmel bir şekilde sıralanıyor.

Kahretsin, biraz müstehcen görünüyor. Büyükmüş. Erkeklerin sikleri göbek deliğine tam anlamıyla içten dışa vuramaz, değil mi? Peki nasıl oluyor da ben onun üzerinde otururken siki neredeyse göbeğime kadar ulaşıyor?

"Yıkanmayı bıraktın ve sikime bakıyorsun," diyor Rafe, ses tonunu renklendiren mizahla. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum gözlerim göğsünde dans ederken. Onun mutlu izine kesinlikle

takıntılıyım ve

Göğsünü kaplayan birkaç siyah kıl.

Rafe dillerimizin aramızda havada dans ettiği yavaş bir öpücük için ağzımı kendine çekiyor. Göğsüm onunkine yapışıyor ve siki amıma çarpıyor. Rafe homurdanırken sabunlu ellerim omuzlarına düşüyor.

Geri çekilirken asayı alıyorum ve ikimizi de duruluyorum. Rafe onu kaptı ve sırttı.

"Bir noktayı kaçırdın," diyor, su akışını doğrudan klitorisime yönlendirerek. Elde tutulan aparat düşerken inliyorum. Rafe elini aramızda kaydırıyor ve orta parmağını amımın içine sokuyor.

"Kahretsin," diye inliyorum parmağını tam kıvrırken.

Sağ elim sikiinin etrafını sarıyor. Vahşi bir hırıltı çıkarırken göğsüne yaslanıp titriyorum. Muhtemelen çoğu insanı korkuturdu, ama vücudumun mantığı yok ve o kadar kayganlaşıyorum ki tüm elini kapladığını biliyorum.

Rafe bir parmak daha ekliyor ve ben elini sürerken gerginlik çok lezzetli geliyor. Sonra tekrar, onun sikini ağzıma almayı gerçekten çok istiyorum.

"Hayır," diye bağırır Rafe.

Titriyorum, ona ters ters bakıyorum. Kucağında oturuyor olabilirim ama gövdesi benimkinden daha uzun. "Hadi tatlım. Durulanalım ve buradan gidelim."

Kaşlarımı çattım.

"İstedim-"

Rafe ağzımı kendine doğru çekerek sözümü kesiyor. Göğüs uçlarım onun göğsüne değdikçe ağrıyor.

"Özür dilerim," der Rafe başını sallayarak. "Burada hiçbir şey başlatmamalıydım. Seninle ilgilenmek için fırsat istiyorum ve bir sonraki dalga vurmadan önce yemek yemelisin."

Suratımı astım ama başımla onayladım.

Rafe ile duşta seks hayatımın en önemli noktası olabilir gibi geliyor ama eminim o da bir gün gelecek. Tabii önce babamın adamları tarafından öldürülmezsek.

On Altıncı Bölüm

Rafe

A Na ve ben duşu bitirdik ve kıyafetlerimizi giydik. Wolfe'un uzun kollu tişörtüyle yüzmesine rağmen çok sevimli. Yuvayı hedefliyor ama ben onu mutfığa çekiyorum.

"Hâlâ hayattasın. Bu iyiye işaret," diyorum, gözüne bir torba donmuş bezelye tutan Wolfe'a gülerek.

Beni tersledi ve ben daha da yüksek sesle kısıldım. Bunun olacağını bir mil öteden görmüştüm.

"Kahretsin," diye homurdanır Ana. Wolfe'a doğru yöneliyor ve sebzelerle kaplı olmayan yanağını öpüyor. "En azından hayattasın?"

"Hiçbir şeyi değiştirmezdin," diyor Wolfe sırtarak. "Buna kesinlikle değersin." Vik bir elini kaldırarak Wolfe'u tersliyor. "Sadece yarı kapasitede yumruk attım." Wolfe kıkırdar ve başını sallar.

"Hey, Vik," diyor Ana, yanına gidip kucağına tırmanarak.

"Sınırdayım prenses," diye uyarıyor Vik, açtığı dizüstü bilgisayarını kapatırken.

"Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?" Sesi kısık, belki de bunu itiraf etmek istememiş ya da onun aynı şekilde hissetmemesinden korkmuş gibi.

Vik, "Ben de seni seviyorum," diye homurdanıyor ve onu kucağına sürtünmesine neden olan pis bir öpücük için kendine çekiyor.

Kalbim sızlıyor, ama onunla benden daha fazla geçmişleri olduğunu biliyorum. Kıskanmıyorum, sanırım bana karşı bu kadar açık olduğu zamanlar için daha çok endişeleniyorum. Duş doğru yönde atılmış bir adım gibi görünüyordu. Yani, umarım. Onu kapatmam dışında. Hay sikeyim. Başım sallanırken sarkıyor.

Hayır, kendi güvensizliğimin beni alt etmesine izin vermeyeceğim.

Asla olmaz. Bir gün bağ kurmak istediğini söyledi ve bu onun ağzından duymayı beklediğimden çok daha fazlası. Ben de bunu her şeyden çok istiyorum.

Ana'ya bir tabak yemek yapmak için tezgâha yöneldim.

Wolfe kahvaltı etlerinden kreplere, güveçlere ve hatta önceden hazırlanmış sandviçlere kadar her şeyden oluşan tepsiler getirdi. Gecenin bir yarısı, ama Ana'nın akli başında olduğunda bir şeyler yemesi gerekiyor.

Bir omega'nın sistemi ısınmalar sırasında uzun süre aç kalmaya ayarlıdır, ancak genel olarak fazla yemediği için özellikle endişeliyim. Bir keresinde bana stresli olduğunda acıkmadığını söylemişti, ben de öyleyim.

Bunu anlayabiliyorum ama yine de bir şeyler yerse kendimi daha iyi hissederim. Alfa olmak benim için hiç bu kadar zor olmamıştı. Saldırgan ya da aşırı iddialı değilim; genellikle çoğu alfanın yaptığı

gibi durumları kontrol etmeye çalışma ihtiyacı hissetmem. Ama görünüşe göre içgüdülerim daha güçlü olmayı kabul ediyor.

Ana'ya bakmaya gelince.

Buzdolabındaki tepsiden hindi sopalarından birinin yarısını ve meyve tabağından elma dilimleri ile üzümleri alıyorum. Evie'ye teşekkür etmem gerekecek çünkü bunu ayarlayanın o olduğuna eminim.

Bir şişe su ve tabağı kapıp masaya doğru ilerliyorum.

"Wolfe ve ben dışarı çıkıp garaj yolundaki kameraları kontrol edeceğiz," diyor Vik, Ana'yı kucağından nazikçe kaldırarak. "Bence birimizin sürekli yuvanın dışında kalması akıllıca olur. Birinin her zaman kafası açık olmalı."

"Gerçekten o kadar endişeli misin?" Anastasia aramızda bakışarak soruyor.

"Dimitri ve babanın yakın çevresinden iki kişi, senin varlığının babanın yerine geçmeni kolaylaştıracağına karar verdiler. Mülklerinin sahipliğini kolaylaştırmak için sana erişmek istiyorlar ya da Keeley onların gözetiminde kaybolduğu için seni Barrett'a takas olarak kullanmak istiyorlar." Vik donakalır. Bu ayrıntıyı ağzından kaçırdığına inanamıyormuş gibi yüzünü buruşturdu.

"Yeni üvey annem," diyor Ana, bir elma dilimini ısırarak. Vik'in boşalttığı sandalyeye oturuyor.

Vik'in gözleri benimkilere kayıyor. Ona başımı sallıyorum.

"Ona duşta söyledim." Dizüstü bilgisayarımı alıp tabağı Ana'ya yaklaştırmak için kenara koyuyorum. "Pantolonumuz aşağıdayken yakalanmaktansa aşırı hazırlıklı olmak daha iyidir," diyor Wolfe eğilerek

ve Anastasia'nın yanağını öptü. "Bu sana ve Cas'a baş başa vakit geçirme şansı verecek."

"Yakında döneceğiz prenses," diyor Vik. Başının arkasını avuçluyor ve ona bir öpücük vermek için eğiliyor.

O ikisi dışarı çıktı ve bir kez daha ben ve Ana kaldık.

"Hepinizin orduda olduğunu biliyorum. Kendi başınızın çaresine bakabileceğinize inanıyorum," diyor tabağı itmeye çalışarak. "Ama kaygım tavan yapmış durumda."

"Stresle karşı karşıya kaldığınızda bu omegalar için doğal bir tepkidir. Yuva yapma ya da kaçma dürtünüz var mı?"

"İkisi de," diyor kahkaha atarak. "Aynı anda. O yüzden bu saçma dürtüyü açıkla."

Elimi saçlarında gezdirip ona gülümsüyorum. "Bu sadece o şeylerden biri. Dürtüler her zaman mantıklı değildir."

"Her zaman mı? Nadiren yaparlar," diyor ve bana göz kırparken başını öne eğiyor.

"Hadi, bunu oturma odasına götürelim," diye önerdim, tabağı ve içkisini alarak.

Ona yardım teklif ediyorum. Ona bakabileceğimi göstereceğim. Oturma odasına geçiyoruz.

Kanepeye geldiğimizde tabağı sehpanın üzerine bırakıp oturuyorum ve Ana'yı kucağıma çekiyorum. Üzerimde diz çöküyor ama öne doğru eğilirken bir elimi sırtının alt kısmına koyuyorum.

Kaşlarını çatıyor.

"Bacaklarını sırtıma dola," diyorum ona sırtarak.

Göğüs göğüse otururken bacaklarını bedenimin arkasına sıkıştırarak dinliyor. Suyu kolumun altından çıkarıp yanıma koyuyorum. Sonra tabağı alıp mindere doğru uzanıyorum. Bu ona hapsolmuşluk hissi verdiği için kendini daha güvende hissetmesine yardımcı olacak.

Bir kolumu beline doluyorum ve diğer kolumla sandviçi tutup ona bir ısırık veriyorum. Kaşlarını çatıyor ama sonunda küçük bir ısırık alıyor.

"Ne kadar iyi bir kız," diye övüyorum onu.

Anastasia her iltifatta gözlerini deviriyor, ama sadece kabuk kalana kadar yemeye devam ediyor. Yol boyunca birkaç üzüm ve elma dilimi de yiyor.

"Çok iyiydin," diyorum ona, avucumu başının arkasında gezdirerek.

Bana utangaç bir gülümseme veriyor ve bu gülümseme içimde sahiplenme duygusu uyandırıyor. Boğazımı temizliyorum. "Benimle yuvaya sokulmak ister misin?"

Kirpiklerinin altından bana bakıyor ve başını sallıyor. O tam bir ikilem. Zaman zaman cesur ve dışa dönük, diğer zamanlarda ise çok kırılgan ve hassas. İlgimin saplantıya dönüşmesine şaşmamalı. Onunla ilgilenme dürtülerimi kesinlikle tetikliyor ve *sonunda* bana izin vermeye başlıyor.

Ana'nın sadece seks ya da güzel görünmek dışında bir değeri olduğunu görmesine ihtiyacım var. O çok güzel, beni yanlış anlama. O kadar çarpıcı ki bazen ona baktığımda ağzım kupkuru oluyor.

Sadece Anastasia fiziksel seks eylemini duygulardan ayrı tutma konusunda gerçekten iyi görünüyor. Bunun bir savunma mekanizması olduğundan eminim ama duvarlarını yıkmak istiyorum. Eğer bu iş uzun vadede yürüyecekse, bunu yapmanın tek yolu sıcak seks dışında sağlam bir temel inşa etmektir.

Ana, elini göğsümde gezdirerek, "Yani diyorsun ki, tatillerde ailenle her zaman tam bir çılgınlık yaşıyorsun," diyor.

Gülüyorum. "Evet, hemen hemen."

"Kulağa harika geliyor," diye mırıldanıyor, gözlerini odanın diğer ucuna dikerek. "Büyürken benim için böyle değildi. Evimiz kocaman ve dost yüzlerden yoksundu. Tatlı annemin babamla nasıl birlikte olduğunu asla çözebileceğimi sanmıyorum."

Elimi sırtında ve omzunda gezdiriyorum.

"Bir daha asla böyle bir tatil geçirmeyeceksin," diye onu temin ediyorum. "Benim ailem vahşi, ama her zaman sana eşlik edecek birileri vardı ve biz de buna sahip olacağız. Wolfe'un ailesinin sürüsünde sekiz tane olduğunu biliyor muydun?"

"Vik'in Wolfe egzersiz yaparken benimle kaldığı gecelerden birinde bu konu hakkında kısaca konuştuk." Gülüyor. "Yine de o zamanlar onu görmezden geliyordum. Açıkçası düzenli olarak bu kadar çok insanla birlikte yaşamayı hayal bile edemiyorum."

"Çok fazla kaos var," diyorum ona gülümseyerek. "Ama aynı zamanda çok fazla sevgi ve kahkaha var."

"Bunu istiyorum," diyor Ana. Gözleri hızla başka yöne kayıyor. "Eğer bu sorunun halledilmesini sağlayabilirsek. Aksi takdirde, sorunuma başka birini bulaştırmak benim için gerçekten güvenli olmaz."

"Çocukları mı kastediyorsun?" Ağzım bir anda kupkuru oldu. Bir avlu dolusu çocuk istediğimi biliyorum ama Ana cevap vermiyor, ben de devam ediyorum. "Genel olarak bu fikir hakkında ne düşünüyorsun?" Soruyu tutamıyorum çünkü kabul edelim, alfalar ve omegalar büyük ailelere sahip olma eğilimindedir.

Birkaç uzun saniye daha sessiz kalır. Sonunda başını sallıyor. "Bir gün bir kızım olsun istiyorum. Annem ve ben çok yakındık. Wolfe'un beni hamile bırakacağını söyleyerek garip bir hayranlık geliştirdiğini biliyorum."

Homurdanıyor.

"En azından birkaç çocuk fikrini seviyorum. Böylece her zaman onlara eşlik edecek birileri olur."

"Harika bir baba olacağını biliyorum," diyor Ana, yanıma sokularak. "Wolfe'un her an buraya gelmek üzere olduğundan eminim. Baş döndürücü heyecanı giderek yaklaşıyor."

Kalbim avucunun altında çılgınca çarpıyor. Bana iyi bir baba olacağımı söyleyip sonra da Wolfe'un geleceğini söylemek gibi muazzam bir şey söyleyemez...

Tamam, surat asıyorum.

Kapı açılır ve Wolfe içeri girer.

Sıcaklığının dalgaları düzensizdi ve tam da vurduğu anda kötü türden bir şirkete sahip olacağımız konusunda gerçekten endişelenmeye başlıyorum.

"Ne var ne yok?" Wolfe ayakkabılarını tekmeleyip yuvaya çıkan merdivenleri tırmanmak için ayağını sürüyerek soruyor. "Seks yok mu? Tanrım, siz ikiniz salyangoz hızında ilerliyorsunuz. Üç tur önce bir kaplumbağa tarafından geçildiniz."

"Ne?" Ana alay ederek doğruluyor ve öpücük için eğiliyor. "Eww. Bu da ne böyle? Çamurda mı yuvarlandın? Karlı havada çamur olur mu hiç? Leş gibi kokuyorsun."

"Teşekkürler bebeğim," diye kıs kıs güler Wolfe, kalbini tutarak. "Dışarıda hazırlık yapıyor ve seni güvende tutuyordum.

Eğer düş alırsam, senin kışını talep edebilir miyim?" "Takıntılısın," diye inliyorum.

Wolfe güler, Ana'ya bakar.

Omuz silkiyor.

"Elbette," diyor şakacı bir şekilde gülümseyerek.

Wolfe kapıya doğru ilerliyor. "Hey, yavaş kıçlı, ben onun dar küçük göt deliğine girerken sen de onun amını alabilirsin."

Kapıdan çıkıyor.

"Git kilitte," diye fısıldıyor, üzerimden yuvarlanarak. "Ne?"

"Kapı," diye tıslıyor.

Ayağa fırlayıp kapıya yöneliyorum. Kilitliyorum ve Anastasia'ya soru dolu gözlerle bakıyorum.

"Sen dönmeden önce Rafe altın için gidip onu sikmezse tabii," diye kapıya doğru seslenir.

"Anastasia," diye homurdanıyor Wolfe. Sanki koridorun bir kısmından aşağıdaymış gibi boğuk bir sesle konuşuyor. "Yapma!

"Beni hemen test et, tatlım."

"Biliyor musun, istersen seni buraya götürebilirim," diyorum sesimi kapıya doğru yansıtarak.

"Rafael Isaiah Castro," diye tersliyor Wolfe, her saniye daha da yaklaşarak. "Senin işini bitireceğim.

hayat. Beni şimdi deneme."

"Yani," diyor Ana, elinin arkasından gülümseyerek, "Wolfe çok büyük ve onun bir sadist olduğunu biliyorum..." Mırıldanıyor. "Belki de benim ilkim olsan daha iyi olurdu."

Sesi o kadar inandırıcı geliyor ki gülmemek için ağzımı kapatarak başımı sallamak zorunda kalıyorum.

Kapı kolu titriyor.

"Ah, o sikik alet beni kilitledi," diye soluk soluğa bağılıyor Wolfe, kolu sallayarak. "Ölümün çabuk gelmeyecek, Castro!"

Yuvaya geri dönüyorum. Anastasia kıkırdıyor ve ben de oyunu bozmamak için elimi ağzına yapıştırıyorum. Küçük cadaloz avucumu yalıyor.

Homurdanıyorum.

Wolfe beni duyuyor olmalı çünkü daha yüksek sesle homurdanıyor. Huysuzca kapının altını tekmelediğinden eminim.

"Yemin ederim Cas. Eğer sikini onun götüne sokarsan seni öldürmek zorunda kalırım. Vahşi ve çirkin olacak. O zaman Cas Ana'ya en sevdiği oğlunu neden öldürdüğümü açıklamak zorunda kalacağım ve bunu hiçbirimiz istemeyiz." Ağır ağır iç geçiriyor. "Aletini Ana'nın bakire deliğinden uzak tutamadığın için hayatına son vermek zorunda kaldığımı bildiğinde neler hissedeceğini hayal edebiliyor musun? Cidden, bundan kaçınalım. "

Anastasia ve ben kıs kıs gülüyoruz. Kendini kaybediyor. Ana elimi ağzından çekip muzipçe sırtıyor.

"Evet, Rafe. Ohmigod, *tam* orada. Kıcıımı daha sert al," diye sesleniyor Ana, Wolfe'un duyabileceği kadar yüksek sesle. "Klitorisimle oyna lütfen. Oh hayır, çok büyük olabilirsin."

"Şşş, nazik olacağım," diye mırıldandım. "Sadece rahatla; eğer sıkarsan sadece daha çok acır."

"Seni orospu çocuğu," diye homurdanıyor Wolfe. "Aslında anneni seviyorum. Bunu söylediğim için özür dilerim. Seni pislik!"

"Beni daha sert becer," diye yalvarıyor Ana. Elleri ağzını kapatmak için havalanıyor ve gülüyor. Bu manzara kesinlikle nefesimi kesiyor.

Sikime kan pompalayan yalayıcı bir öpücük için ağzını kendime çekiyorum.

Ana omzumu iterek beni sırtüstü yatırdı. Çıplak göğsümün üstüne tırmanıyor. Bu his beni inletiyor.

"Öyle mi? Şimdi tadını çıkar, sikik," diye bağıyor Wolfe. "Çünkü yemin ederim acı sana doğru geliyor."

Ellerim cömert kalçalarına inerken Anastasia bana göz kırptıyor. Kokusu sikimin üzerinde durana kadar gövdeyi biraz aşağı doğru sallıyor. Eşofmanlarıma sürtünüyor ve sikim karşılık olarak sıçırıyor.

Nedenini bilmesem de yanaklarım ısındı.

"Seni ne kadar çok istediğimi biliyorsun. Değil mi, Rafe?" diye soruyor, yanağını kendi yanağıyla işaretlemek için öne doğru eğilerek.

"Ben de seni istiyorum Ana." Başının arkasını avuçlayarak ağzını kendime doğru çekiyorum. Öpüşürken sırtıyoruz. Kalçalarını oynatırken tırnakları etime batıyor. "Senden seksten daha fazlasını istiyorum. Seninle bir hayat kurmak istiyorum."

Anastasia başını eğip yüzümü dikkatle inceliyor. "Sana inanıyorum."

Sözleri kalbime bir zonklama gönderiyor. Bunu söylediğine gerçekten çok sevindim.

"Amımı da sikersen çok memnun olurum," diyor. Öne doğru eğilerek alt dudağını yakalıyor ve ağzına alıyor.

Kalınlaşan sikimin üzerinde öğütürken öpücük flörtöz ve eğlenceli.

"Bu iyi mi?" Gömleğini çıkarmak için ellerimi yanlarından geçirerek soruyorum. "Lütfen," diye yalvarıyor.

Çekip çıkarıyorum ve saçları omuzlarına dökülüyor. Gömleği atıyorum ve ziyafetimi değerlendiriyorum. O itiraz etmeye fırsat bulamadan bizi yuvarlıyorum.

Gözlüklerimi çıkarıp bir kenara koyuyorum ve onu derinden öpüyorum. Bacakları kıcıımı sarıyor.

Kendimi onun kaygan çekirdeğine karşı hafifçe gıcırdarken buluyorum. Göğüsleri göğsüme yapışmış durumda. Neredeyse amını yemeye ihtiyacım olduğu kadar onları ağzımda istiyorum.

Boğazından boynuna ve köprücük kemiğine kadar yalayarak ilerliyorum.

"Sakalın çok kaşındırıyor," diye inliyor. "Bayıldım buna."

Sırtıyorum, üzerine diz çökerken kirli sakalımı göğüs kafesine sürtüyorum. Göğüslerini avuçlayıp başparmaklarımı sıkı pembe meme uçlarının üzerinde gezdiriyorum.

Memeler konusunda uzman falan değilim. Yani, onları sevdiğimi biliyorum, ama çok fazla kişisel deneyimim yok.

Tek bildiğim, avucuma sığmayacak kadar çok memesi olduğu. Sert, sıkı ve biraz da ağırlar.

Dilimi tembelce meme uçlarından birinin üzerinde gezdiriyorum ve o da yuvanın zeminine doğru yükseliyor. Kendime engel olamıyorum, göğsünün etrafında sırtıyorum. Omega'mı memnun ediyorum.

Sikim tepki olarak zonkluyor. Düğümüm şişmiş ve ağrıyor. Genellikle sadece patlamadan hemen önce böyle ağrır. Bunu görmezden geliyorum ve Ana'yı yalvartmanın en iyi yollarını öğrenmek için işe geri dönüyorum.

Kendi tanımımın stereotipi olmamakla gurur duyuyorum. Konuşmadan önce düşünmek ve

Harekete geçmeden önce bir şeyi tamamen düşünmek konusunda daha da iyiyim. Genellikle. Ama Çu anda beynimin odaklanabildiği tek Gey Anastasia'nın feromonlarının havayı nasıl doldurduğu ve düğümümü onun derinliklerine gömerken diğlerimi boğazına geçirmeyi ne kadar çok istediğim.

"Kahretsin," diye inliyor Ana ben diğer meme ucuna geçerken. "Neredeyse sadece bununla boşalabileceğimi düşünüyorum." Memesinin etrafında sırtıyorum.

"Hayır, yanılmışım. Klitorisimin sürtünmeye ihtiyacı olacak." Tırnakları omuzlarıma batıyor. "Çok güzel kokuyorsun."

Aşağı doğru inerken yumuşak karnına karşı gülüyorum. Kalça kemiğinin üzerinden yalayarak geçiyorum. Ana ciyaklıyor, kıvranıyor.

"Senden kesinlikle nefret ediyorum," diye sesleniyor Wolfe kapıdan.

"Seni pislik." Bir an için onu unuttum.

Bağdan gerçekten onun içinde olmadığımı anlayamıyor mu? Belki de tüm detayları ayırt edemeyecek kadar yenidir ya da Ana bağın bir kısmını engelliyordur?

Sonunda çekip gitti.

Ana'nın kalçasına karşı kıkırdıyorum. Gözlerim onunkilere kayıyor. Göğsü kısa, hızlı pantolonlarla kabarıyor.

Sol elim yukarı kayıyor, nefesim kaygan amcığının üzerinde gezinirken meme ucunu çimdikliyor ve çekiştiriyor.

Dilimi şişmiş klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Dilimle onun tadına bakarken gözlerim kapanıyor.

"Tamam, mükemmel," diye inliyor Ana. "Sen mükemmelsin. Bunu yap. Daha fazlasını. Tanrım, evet."

Sözleri göğsümün gururla kabarmasına neden oluyor. Ben iki parmağımı içine gömerken sol elim memeleriyle oynamaya devam ediyor. Diğerleri kadar deneyimli olmadığımı biliyorum, ama onu nasıl memnun edeceğimi bulmak için sahip olduğum her coşkuyu ortaya koyuyorum.

Görünüşe göre bunu yapmak o kadar da zor değil. Sırılsıklam olmuş. Tadı ekşi kiraz gibi ve sanki doyamıyorum.

Parmaklarımı sokup çıkarırken kalçaları omuzlarıma dolanıyor. Yalvaran inlemelerini daha fazla duymak istiyorum, ama bunu istemek için yaptığım şeyi durdurmaya istekli değilim.

O kadar kaygan ki fazla direnç göstermeden bir parmak daha ekliyorum. Ritmik dalgalar halinde parmaklarımın etrafında sıkışması hiç zaman almıyor gibi geliyor. Bu his tarif edilemez.

Bu kadar sıkışması gerçek dışı. Vücudu parmaklarımı yerinde kilitlemeye çalışıyor ve içeri ve dışarı çalışmaya devam etmek neredeyse imkansız hale geliyor.

"Rafe, lütfen. Sikine ihtiyacım var," diye yalvarıyor, saçlarımı hafifçe çekiştiriyor.

Onun seksine karşı homurdanıyorum ve tekrar içine dalıyorum. Tatmin olmaya yakın bile değilim. Ayrıca *benim* için daha fazla yalvarmasını duymak isterim.

Ana inliyor ve yalvarmaya devam ediyor. Isırmam için yalvarmaya başladığında, ona uymamak için başımı sallamak zorunda kalıyorum. Bu, dişlerimi kalçasına batırmamamı sağlayacak kadar sisi dağıtıyor ama her şey son derece bulanık. Ona duyduğum arzu o kadar yoğun ki gözümü korkutuyor. Hiç kimseyi Ana'yı istediğim gibi istememiştim.

"Kahretsin, Rafe," diye inliyor Ana. "Sikini içime sok." Otoriter küçük bir şey. Tekrar boşalırken saçlarımdaki eli şiddetle çekiştirmeye başlıyor.

O kadar kıpır kıpır ki dürtülerimi tetikliyor ve ön kolum karnını sıkıştırırken diğer elim kalçasına kilitleniyor.

Homurdanıyorum. Bu hırıltının ne anlama geldiğini ben bile bilmiyorum ama omega'm biliyor gibi. Donup kalıyor.

"Lütfen, alfa," diye hıçkırıyor Ana, biraz oflayıp puflayarak. Göğsünün kabarmasıyla birlikte göğüsleri de zıplıyor. "Rafe, sana çok *ihtiyacım var*. Lütfen beni daha fazla yalvartma."

Diz çökene kadar geri çekiliyorum.

Göğsüm aniden hızlı hareketlerle düşüyor. Kukusu düşük ışıktaki parlıyor. Yüzündeki ifade yalvarırcasına. Şu anda istediği her şeyi ona verebilirim.

"Sikimi mi istiyorsun?" Homurdanıyorum.

Anastasia çılgınca başını sallıyor. Eli karnının üzerinde kayıyor ve klitorisini çalıştırmak için aşağı iniyor. "Bunun için yalvar," diye bağıyorum, eÇofman altımı indirip onun üzerinde geziniyorum.

Yapıyor. O kadar mükemmel bir şekilde hıçkırıyor ve yalvarıyor ki sis tüm gücüyle içeri giriyor.

Çıkardığı seslerden sikim karnının alt kısmına doğru akıyor. Tenim onunla sürtünüyor ve kalbim gümbür gümbür atıyor. Onu sadece becermek istemiyorum. Onu sevmek, ona bakmak ve onu *sonsuzluk* elimde tutmak istiyorum.

Yavaş, kışkırtıcı bir öpücük için ağzını kendime çekiyorum. Ben alt dudaklarını emerken o inliyor, boyuma sürtünüyor.

Tekrar diz çökene kadar geri çekiliyorum ama gözlerim Anastasia'nın güzel yüzüne takılı kalıyor. Bazen duygularını o kadar açık bir şekilde ifade ediyor ki. Bu anları öfkeyle arzuluyorum. Keşke yüzündeki ifadeyi zihnime kalıcı olarak kazıyabilsem. Bana göğsümü ısıtan yumuşak bir gülümseme veriyor. Şimdiden ona yarı aşık olduğuma eminim. Her zaman bir bakıcı oldum ve benim onu istediğim kadar onun da bana ihtiyacı olduğu açık.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor ve dikkatimi tekrar o ana çekiyor. Gözleri sikime yapışmıştı. "O canavarla tatlı tatlı konuşarak kıcıma girmeye çalışmadığını biliyorum..."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Duşta gördün zaten."

"Evet, ama görünüme göre tam olarak sertleşmemişsin. Ne oluyor, Rafe? Kıcıma asla beceremeyeceksin. Kendimi toparlayamayabilirim."

Homurdanıyorum.

"Becermek istediğim senin kıcın değil," diye itiraf ediyorum. Belki eski kafalıyım ya da sıkıcıyım ama bu umurumda bile değil. Beni duraksatması gereken bir yoğunlukla onun daracık küçük amının içine girmek istiyorum. Daha önce hiç bu kadar vahşi hissetmemiştim. Dişlerimin ısırma dürtüsüyle nabız gibi atması, kontrolü kaybetmem durumunda takviyeye ihtiyacım olduğunun bir başka göstergesi.

Ana beni sarsarken elini şaftımın etrafına daha sıkı sarıyor. Sünnet derisini geri çekip başparmağını sikimin tepesinde gezdirirken tüm mantıklı düşünceler aklımı terk ediyor.

Dişlerimi ona batırmamak için dudaklarını ısıyorum. Başım geriye düşerken gözlerim çırpınarak kapanıyor. Aletimin başını ıslaklığının içinden geçirirken şaftımı kızdırmaya devam ediyor.

Göğsümde kısıp, hırıltılı bir mırıltı başlıyor. "Bu çok ateşli," diye mırıldanıyor.

Elim saçlarını kavırıyor, manzaranın tadını tam olarak çıkarabilmesi için onu yukarı çekiyorum.

"Ben senin amını alırken izle. Seni benim yapacağım," diye inliyorum. Açık saçık konuşma ustası değilim, genellikle seks sırasında oldukça sessizimdir ama Anastasia'yla ilgili bir şey temel içgüdülerimi harekete geçiriyor.

Sikimi girişinde hizalıyor. Zar zor itiyorum, ama onun kaygan sıcaklığı daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor.

"Lanet olsun, Rafe," diye mırıldanıyor Ana. Bir şey için çaresiz görünüyor ve ben de ona tam olarak ihtiyacı olan şeyi vermek için sabırsızlanıyorum.

Sikimin tepesi içine dalıyor ve duvarları beni içine almak için geriliyor. Tırnaklarını tenimde gezdirirken ellerinin belime batması beni çılgına çeviriyor.

Kontrolüm sarsıldı. Onun buna hazır olup olmadığıyla pek ilgilenmeden çekip tekrar içeri giriyorum. "Kahretsin, özür dilerim," diye tıslayarak kendimi kontrol altına almaya

Çalışıyorum.

Yabani olmayı unut, akılsız bir vahşiye dönüşmenin eşiğinde olduğuma eminim. Ki bu da

kim olduğum konusunda beni duraksatıyor.

"Olma," diye fısıldıyor. "Bana sahipmişsin gibi sık beni."

Bu soğukkanlılığıma yardımcı olmuyor. Hâlâ boynunu yukarıda tutuyorum, böylece manzarayı takdir edebiliyor. Çekmeden ve her şeyi tekrar yapmadan önce onun içinde derin bir şekilde çalışıyorum. Sikimin onun kayganlığıyla ıslandığını görmek aklımı başımdan alıyor.

Beni alırken amcığı her çıkıntının etrafında şekilleniyor. Çıkardığı sesler uyarılmamı tehlikeli boyutlara taşıyor. Her şey sisli. Dürtülerim omega'mı tuzağa düşürdüğümü haykırıyor. Kızışma ve onu çiftleştirme zamanı. Sonra onu sahipleneceğim ve asla kaçmasına izin vermeyeceğim.

"Lanet olsun Ana," diye inliyorum.

Onun çığlık atmasını sağlamak için pelvisimi döndürmenin en iyi yolunu bulurken karın kaslarım esniyor. "Rafe, lütfen," diye hıçkırıyor.

Gözleri kapanıyor.

"Yok öyle bir şey," diye çıkışıyorum. "Çıplak bir şekilde içine nasıl girdiğimi izle. Kahretsin Ana, daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Ben içine girerken klitorisini benim için ovala. Tanrım, göğüslerinin zıplamasına bayılıyorum." Berbat bir haldeyim.

İnliyor ve bir şeyler söylüyor ama anlaşılmıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben sırtıyorum.

O kesinlikle çok güzel ve *sonunda* onu benim yapıyorum. Başparmağım yanağını okşuyor. Alaycı bir öpücük için ağzımı onunkine yaklaşıtıyorum. Dilinin benimkine karşı yaramaz fiskeleri, sikimin etrafında sıkılaşıma şekliyle birleşti...

Neredeyse çok fazla.

Ana ayaklarını kıcıma sokuyor.

"Etrafımda böyle sıkıldığını hissetmek beni mahvedecek," diye inliyorum yanağına karşı. "Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum."

"Isır, lütfen!"

Onu sahiplenme dürtüsüyle savaşmaya çalışırken gözlerim kısıldı. Sıradaki gerçekten Vik olmalı. Son kızgınlığından beri onu bekliyor.

"Rafe." Ana kıcıma pençe atıyor. Acının keskin çekişi içgüdülerimi tavan yaptırıyor. "Düğümle beni." "Ben," diye kekeliyorum. "Ben hiç kimseyi düğümlemedim."

"Ben senin ilkin miyim?" Gülümsemesi o kadar geniş ki tüm yüzünü kaplıyor. "Buna bayıldım."

Başımı sallayarak gülüyorum. En olmadık zamanlarda bile çok sevimli oluyor. Yine de beni sakinleştirmeye yardımcı oluyor. Artık kendimi saldırmaya hazır bir aslan gibi hissetmiyorum. Ondan tamamen çekiliyorum ve Ana'nın kaşlarını çatmasına neden oluyorum.

"Bana hediye et güzelim," diye bağıriyorum.

"Evet, efendim," diye inliyor. Yuvarlanıyor. Kıcı yukarı kalkarken ön kolları yatağa çarpıyor ve Dışarı.

Lanet olsun. Bu gerçekten çok kötü bir fikir olabilirdi, sis üzerime çökerken fark ettim tam güç.

On Yedinci Bölüm

Anastasia

T Sistemimde gerçek bir sıcaklık dalgası yayılıyor ve Rafe elini şefkatle kıcıma sürerken yatağa doğru hıçkırı hıçkırı ağlamama neden oluyor.

Vik haklı olabilir. Bastırıcılar gerçekten berbat. Ayak parmağımı ısı havuzuna daldırmaya hazır olmadığım birkaç yıl boyunca beni akli başında tuttular, ama aynı zamanda bırakmaları da çok zor.

Sistemim ne yapacağını bilemiyor. Daha tutarlı olsaydım cehennem kadar utanç verici olacak bir hızda kayganlaşıyorum. Meme uçlarım, karnımın alt kısmına vuran aynı yayılan acıyla nabız gibi atıyor.

"Knot," diye yalvarıyorum. "Şimdi, lütfen."

"Lanet olsun. Özür dilerim Ana," diyor Rafe, tek bir derin hamleyle içime girerek. Ben yatağa yığılırken leğen kemiği kıcıma çarpıyor.

"Ha, seni pislik," diye homurdanıyor Wolfe, yanımda belirerek. "Kilidi açtım. Sikin onun kıcında olmadığı için çok şanslısın."

"Wolfe," diye hıçkırıyorum.

"Yanıyorsun bebek surat," diyor Wolfe, diz çökene kadar beni yukarı çekerek. "Düğümle onu."

Rafe kalçalarımı öyle sıkı kavıyor ki yarın morluklarım olacağından eminim. Başka hiçbir uyarı yapmadan düğümünü içime sokuyor.

Wolfe'un çıplak göğsüne kapanarak feryat ediyorum.

"Lanet olsun," diye fısıldar Rafe. "Bu... Tanrım." Sesi gerçekten kırılıyor. "Rut,"

diye akılsızca yalvarıyorum.

"Şşş, seni yakaladık," diye beni temin ediyor Wolfe. Bir eliyle klitorisimi okşuyor ve ağzımı onun.

Rafe bir eliyle sağ mememi okşarken, sol eliyle kalçamı tutuyor ve Kalçalarım benimkilere.

"Tıka basa dolusun, değil mi?" Wolfe dil dolu öpücüklerin arasında düşüncelere dalıyor. "Eğer dik durabileceğini düşünseydim senin için klitorisini yalardım..."

Rafe arkamdan pantolonunu indirdi. "Onu ben tutarım, sen hallet." Başını salladı, kendisiyle aynı fikirdeydi. Bir kolunu kalçamın etrafına ve göğüslerimin arasına doluyor ve beni göğsüne yapıştırıyor. "Kesinlikle damlıyorsun, güzelim."

Wolfe yatağa uzanırken "Evet," diye kabul ediyorum. Alt dudaklarımı aralıyor ve klitorisimi emiyor. O yalayıp emerken elim Wolfe'un saçlarını kavramak için düşüyor.

"Çok yaklaştım," diye hırlıyor Rafe, boynumu yalayarak. Elinin göğsümü kavrama şekli son derece tahrik edici. Pozisyondan dolayı beni bu şekilde sertçe beceremiyor ama beni kendine doğru çekerken itaatkâr düğmelerimin her birine basıyor.

Wolfe klitorisimi çalıştırırken vücudum sarsılıyor.

"Sikimin üzerine boşalacak mısın, Ana?" Rafe kulağımın kabuğuna doğru soruyor. Sıcak nefesi tenimin üzerinde dolaşüyor ve sis o kadar yoğunlaşıyor ki düşüncelerim tutarsızlaşıyor. "Çünkü sikimi sağdığını hissetmeyi gerçekten çok isterim."

"Bizim için gel," diye bağıyor Wolfe. Hemen klitorisimi hızlı, çırpınan ve beni anlamsızca yalvartan yalamalarla fiskelemeye geri dönüyor.

"Rafe, ısır beni. Ben seninim," diye hıçkırıyorum. Bunların çoğunun açık ya da anlaşılır olduğundan emin değilim. Kendi kulaklarıma bile karmakarışık geliyor.

"Emin misin?" Rafe boynumun sütununu yalayarak soruyor. Beni kıymetliymişim gibi tutuşu, sesindeki umutla birleşince... Tarifsiz bir his uyandırıyor bende.

"Evet!" Nefes alışım düzensizleşiyor, zevk sistemimde şiddetle dolaşiyor. Dişlerini boğazıma geçiriyor ve kirli sakalları tenimi gıdıklıyor.

"Seni döllerimin her damlasıyla doldururken ısıracağım," diye homurdanıyor Rafe. "Evet, ben azarken amının dibi kesinlikle sikimin başını fırçalıyor. Lanet olsun, bu delilik."

"Daha sert," diyorum.

Wolfe dudaklarını müstehcen bir şekilde yalayarak amımdan çekildi. "Onu mahvediyor musun?" "Öyle," diye kabul ediyorum.

Rafe'in düğümü o kadar büyüyor ki öğretmekten başka bir şey yapması imkânsız hale geliyor. Rafe saldırırken görüşüm bulanıklaşıyor. Boğazımı ısıyor ve bir çığlıkla boşalıyorum. Amım o kadar inanılmaz derecede kaygan ki her tekme ıslak bir ses çıkarıyor.

Wolfe amıma bakarak, "Bu çok ateşli," diyor.

Rafe bağma vuruyor ve onun coşkusu nefesimi kesiyor. Tamamen hissediyor... Bu duygunun ne olduğunu bile bilmiyorum. Tatmin olmuş mu? Tatmin olmuş mu? Ondan aldığım bir sonraki dalga minnettarlık. Mutluluğu ve saf neşesi ciğerlerimdeki tüm havayı alıyor gibi. Ömür boyu bana bağlı kalacağı için çok mutlu ve bu gülünç derecede alçakgönüllü. Göğsüne yaslanmak için geri çekildiğimde gözlerim yaşıyor. Titriyorum ve gerçekte neyin var olduğunu ve bağın içinde neyin titreştiğini söylemek zor.

"Kahretsin, üzgünüm," diyor Wolfe, kollarını benimkilerin altına sararak. "Ben buradayım, göğsüme yaslan ki Cas seni becerebilsin. Gerçi ikinizi birlikte kıvrandırken izlemek oldukça seksi. Bir çift yılan balığının sevişmesi gibi."

"Ohmigod," diye homurdandım. Bir insanın söyleyebileceği en saçma şeyi söylemeyi Wolfe'a bırakın.

"Saçmalıyorsun," diye inliyor Rafe. Sırtıma doğru titriyor. Eli şefkatle omurgamın üzerinde geziniyor. "Çok mutluyum. Bunu gerçekten istiyordun, değil mi?"

Sesi o kadar emin değil ki, pozisyonumu göz önünde bulundurarak onunla yüzleşmek için olabildiğince dönüyorum.

Bu bağ yeni ve heyecan verici ama tam olarak nasıl işlediğine dair hiçbir fikrim yok. Wolfe'tan beri biraz deneyimim var ama gerçekten işe yarayıp yaramadığını bilecek kadar değil. Rafe'e minnettarlığımı ve memnuniyetimi iletiyorum. "Bunu her şeyden çok istiyordum," diyorum ona.

"Güzel," diyor, tüm yüzünü kaplayan kocaman bir gülümsemeyle. "Ben de öyle."

Onu öpmek için geri dönüyorum. Ondaki mutluluk ve neşe nabızlarına dayanarak hislerimi anladığından oldukça eminim.

Rafe ve Wolfe vücudumu hayal edebilecekleri her lezzetli şekilde kullanırken saatlerce aklıma gelen son mantıklı düşünce bu.

Yuvada uyandım. Wolfe ve Rafe iki yanımda beni çevrelüyor ama Vik'i gerçekten özledim. Sürünerek çalışma odasından çıkıyorum ve duvarı kaplayan dolaplardan birinden bir çarşaf alıyorum. Vik'i hedefliyorum. Nerede olduğundan emin değilim ama onu bulmaya niyetliyim. Kucağında dizüstü bilgisayarıyla kanepede oturuyor.

"Hey, prenses," dedi beni fark ettiğinde. "Güzel toga." Bilgisayarı bir kenara bırakıyor.

"Teşekkürler," diyorum sırtarak kucağına tırmanırken. "Mmm, sıcaksın."

"Kaynatmıyorsun. Bu iyiye işaret." Ben göğsüne iyice sokulurken Vik kıkırdıyor.

"Seni gerçekten özledim," diyorum ve bozuk plak gibi konuştuğumu bilsem de... Bunu anlamasına ihtiyacım var. Söylemem gereken şeyi söylemek için de biraz endişeliyim. "Wolfe ve Rafe ile bağ kurduğum için özür dilemek istemiyorum çünkü bu beni küçümseyecekmiş gibi hissediyorum-"

"Hayır," diyor Vik, sözümü keserek. "Bunun için asla özür dileme. Bizim de zamanımız gelecek. Aslında bu beni rahatlatıyor. Henüz birbirimize bağlanmamış olabiliriz ama yine de bizim olduğuna biliyorum."

Bulanık çenesinden öperim.

"Dinlenmeye ihtiyacınız var. Üçünüzün nihayet sakinleşmesinin üzerinden iki saatten az zaman geçti." Vik elini sırtımda gezdiriyor. "Biraz dinlen, Cas ya da Wolfe'la değiş tokuş yapacağım, böylece seni yuvana sokabilirim."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ofluyorum. "Beni burada da kucaklayacak mısın?"

"Elbette," diye kabul ediyor Vik. Bacaklarını kanepeye doğru uzatıyor ve beni minderle arasına çekiyor. Bacağımla onunkinin üzerine atıyorum ve kokusunu içime çekiyorum.

"Neler olup bittiği hakkında bana bilgi vermek ister misin?" Elimi göğsünde gezdirerek soruyorum.

"Dimitri'nin bu tarafa gelip gelmediğini görmek için gözümüzü dört açtık. Merrick, eskiden birlikte çalıştığım adamlardan biri. Bilgisayarlarla arası Castro'dan bile iyidir. Bana güzergah boyunca gişe kameralarına erişim gönderdi. Diğerlerini de izliyor. New York'tan buraya gelmenin birden fazla yolu var."

Başımı salladım. "Bu mantıklı. Şu anda dikkatini dağıttığım için onları kaçırıyor olabilir misin?"

"Görüntüleri geri sarabilirim," diyor, elini sırtımda gezdirip kalçama yerleştirerek. "Kulübede değil de burada ortaya çıkarlarsa polis gelene kadar hayatta kalma ihtimallerinin çok düşük olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Ağzım kururken kalbim hızla çarpıyor. Kendilerini koruyabileceklerini biliyorum. Mantıken bunu anlıyorum. Yine de dehşete kapılıyorum. Kötü adamlar iyi adamlardan daha tehlikelidir çünkü aşmayacakları çizgileri yoktur. Dimitri'nin ne kadar alçak ve hain olabileceğini şahsen biliyorum ve diğerlerinden hangisinin onunla birlikte kaçtığını hâlâ bilmiyorum.

Vik yatıştırıcı bir tonda, "Sizi üzmemiştik prenses," diyor.

"Biliyorum. Kaygım tavan yapmış durumda ama söylediklerin yüzünden değil," diye onu temin ediyorum. "Seni yuvaya geri taşımamı ister misin? Wolfe ve Cas'in arasına sokulabilirsin."

Başımı salladım. "Burada seninle kalmak istiyorum."

"Tamam," diye kabul ediyor Vik hoşgörülle.

"Geçen sefer sakinleşmemeyardım ettiğinde ne yaptığımızı hatırlıyor musun?"

"Sana banyo yaptırdığım ve sonrasında ovduğum zaman mı?" Vik tüm yüzünü kaplayan kocaman bir gülümsemeyle soruyor.

"Hayır." Başımı salladım. "Pack Frasier ortaya çıktıktan sonra..."

"Nasıl unutabilirim ki?" diyor, sesi eğlenmiş gibi. "Bunu şimdi mi yapmak

istiyorsun?" "Lütfen mi?"

"İste prenses," diyor Vik, çenemi yukarı kaldırarak.

"Sikini ısıtabilir miyim, baba?" Gözlerim sıkıca kapanıyor. Her zaman bu sözleri duymak ister. Yüzüm ısınıyor ama evet diyeceğini biliyorum. Vik çok hoşgörölü bir adam. Çabuk büyür ve çabuk tükürür - bu dersi zor yoldan öğrendim. Ama içi de son derece yumuşaktır. Ya da ona ihtiyacım olduğunda bana karşı yumuşaktır.

"Elbette, tatlı kız. Gözlerini aç. İşte böyle. Çok iyi bir kızsın. Şimdi sikimi nerede ısıtmak istediğini söyle."

Aklımdan seçenekler geçiyor. Göt yasak bölge, ya da Wolfe öyle düşünüyor. Kuku iyi olurdu çünkü sarılabılırdik, ama onun için gerçekten önemli olduğunu bildiğim nöbet tutmasını zorlaştırabilirdi.

"Ağzıma," diye karar verdim sonunda.

"Bana uyar," diyor Vik. "Geçen seferkiyle aynı mı?" "Lütfen?"

"Tatlı olmana bayılıyorum." Vik ışıldıyor. "Rahatına bak."

Üstüne çıkıyorum, ona hızlı bir öpücük veriyorum ve bacaklarının arasına kayıyorum. Vik oturuyor, biraz geriye kayıyor, böylece minderde uzanacak yerim oluyor. Eşofmanını kalçalarının yarısına kadar çekiyorum.

Kısa bir süreliğine onu emmeme izin vermesi için yalvarmayı düşünüyorum ama kendime onun hepimizi güvende tutmaya çalıştığını hatırlatıyorum.

Aptal omega dürtüleri.

Bir tür olarak nasıl hayatta kaldığımızı gerçekten anlamıyorum. Görünüşe göre bunun tek nedeni alfaların bizi korumak için doğuştan gelen bir güdüye sahip olması çünkü içgüdülerimiz bazen yaşamak için gerçekten çok aptalca.

Başımı Vik'in karnının alt kısmına ve kalça kemiğinin hemen altına koyuyorum. Sikini ağzıma doğru çekiyorum. Yarı sert, ama içime girer girmez bunun değişeceğini tecrübelerimden biliyorum.

Geçen sefer o kadar sertleşti ki, sadece benim yumuşak emmemle boşalmadığına inanamadım.

Tuzlu ve tadı çok lezzetli. Kelimenin tam anlamıyla benim sik emziğim ve ben buna bayılıyorum. Uzanıp dizüstü bilgisayarını alıyor ve göğsüne koyuyor. Sol eli başıma düşüyor ve parmaklarını nazikçe kafa derimin üzerinde ve saçlarımın arasında gezdiriyor.

Aleti ağzımın içinde sanki kendini itmekten alıkoyuyormuş gibi seğiriyor. Dilimi dibinde gezdirebildiğim ve onu neredeyse boğazımın arkasına değdiği yerde tutabildiğim zaman hoşuma gidiyor.

Aleti daha da sertleşirken zevkli bir iç çekiyorum. Elim sağ kalçasına düşüyor ve teninde geziniyor. Hayatımda çok fazla saf mutluluk anı yaşamadığım için bilmiyorum, ama bunun öfori yaşamayı hayal ettiğim gibi hissettirdiğini biliyorum.

Vik'in sikinden sperm akıyor ve ben de onu kucaklıyorum.

Vik parmaklarını yanağımda gezdirerek, "Sen kahrolası bir hediyesin," diye mırıldanıyor. "Eğer alay etmeyi bırakmazsan..." Kıkırdıyor. "Yükümü o tatlı ağzına alabilirsin."

Aletin etrafında sırtıyorum. Bu da benim için sorun olmazdı. Gözlerim ağırlaşana kadar yumuşak övgülerine devam ediyor. Ne olduğunu bile anlamadan uykuya dalıyorum.

On Sekizinci Bölüm

Viktor

Hayatımda gurur duymadığım pek çok şey yaptım. Bunlardan bazıları ülkemi savunmak içindi, bu yüzden emir altında yapılan şeyler için çok fazla suçluluk duymama izin vermiyorum. O noktada siz makinasınız, operatör değil.

Anastasia'nın nefes alış veriş beş dakika içinde düzeliyor. Parmaklarımı onun yumuşak saçlarında gezdiriyorum ve görüntüleri izlemekle o şerefsizler gerçekten ortaya çıkarsa ne olacağından korkmak arasında gidip geliyorum.

Ne Wolfe ne de ben sürümüzü korumak için yapılması gerekeni yapmakta tereddüt etmeyeceğiz. Cas da tereddüt etmeyecek ama onun bu iş için ikimiz kadar uygun olmadığını da biliyorum.

Karıştırma sesini duyuyorum ve elim minderin altına kayıyor, Glock 19'u çıkarıp nişan alıyorum. Soren'in sarışın kafası mutfaktan duvara fırladığında rahat bir nefes alıyorum. Akraba olabiliriz ama ikimize bakarak bunu kesinlikle söyleyemezsiniz.

Soren uzun boylu ve ince bir yapıya sahip, bu da onun bir yerlere karışmasını imkansız kılıyor. Ancak deneyimlerime dayanarak onun bu konuda usta olduğunu biliyorum. Açık mavi gözleri her şeyi değerlendiriyor ve beni gördüğünde sırtıyor.

"İçeri nasıl girdin?" Ana'yı uyandırmamak için kısık bir sesle soruyorum.

"Dağın arka tarafından çıktım," diyor Soren, sinsice yaklaşarak. "Diğerleri de birazdan gelir. Arabayı bıraktığımız yerden itibaren uzun bir yürüyüş var."

"Bu çok hoş," diye homurdanarak silahı yastığın altına geri ittim.

"Lanet olsun." Başını sallayarak kıkırdıyor. "Biraz sapıkça şeyler yapıyorsun. Uyuyor mu?" "Evet," diye onaylıyorum, parmaklarımı yanağında gezdiriyorum.

"Biliyor musun? Bilmek bile istemiyorum." İç çekiyor. "Dördümüzün kalabileceği bir yer var mı? Çok yorgunum." Burnu seğiriyor. "Bu çok güçlü. Kızıışmış mı?"

"Bastırıcıları bırakıyor," diye fısıldadım. "Düzensizdi."

Soren sarı sakalını kaşıyarak, "Ne talihsiz bir zamanlama," diyor. "Peki, ilk vardiyayı ikimizden biri alacak."

"Hayır, ben hallederim," diyor Wolfe odaya girerken. "İz kamerası alarmımı çalıştırdın."

"Bunu bilerek yaptım," diyor Soren, Wolfe'a bakarak.

Tanıtırma yaparlar.

"Ona bağlı mısın?" Soren, Anastasia'yı başıyla işaret ederek soruyor.

"Kesinlikle öyleyim." Wolfe kıkırdar, yüzünde aptalca bir sırıtışla başını sallar.

"Taze," diyor Soren, Wolfe'un boynuna yakın nefes alarak.

"Evet," diyor Wolfe kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

"Onu kuzenimin siki ağzındayken görmeye nasıl dayanabiliyorsun?" Soren Rusça sorar. Wolfe göz kırpmıyor. Soruyu İngilizce tekrarlıyorum. "Hıyarlık etme," diye uyarıyorum Soren'i.

"Bu haklı bir soru," diyor Soren, gözleri aramızda gidip gelerek. "Yakın zamanda kendime ait bir tane edindim. Henüz bir bağ yok ama o da gelecek. Onu paylaşmak istemediğimi fark ettim."

"Sürün var mı?" Wolfe kaşlarını çatarak soruyor. Eğer varsa bile bu benim için yeni bir haber.

"Hayır," diyor Soren başını sallayarak. "Yol boyunca topladığım iki midyem var. Omega'ma karşı bir yakınlıkları var. Sanırım bu iş bitmeden onları öldürmem gerekecek."

"O hissi bilirim," diye homurdandım.

Ana uykusunda inliyor. Diliyle sikimi kavırıyor ve emmeye başlıyor. İnlememek için kendimi zor tutuyorum.

"Bunu görüyor musun?" Soren bana ve Ana'ya işaret ediyor. "Yerinde olsaydım ölmüş olurdu."

"Biz paketiz," diyor Wolfe omuz silkerek. "Az önce onun içindeydim ve yakında tekrar olacağımı biliyorum. Düşündüğüm kadar zor değilmiş. Bağ kurmak, onu kendime saklamak için bazı dürtülerimi dizginlememe yardımcı oldu. Özellikle de şu anda ne kadar mutlu olduğumu hissedebildiğim için." Homurdanıyor. "Son bir dakika hariç. Belki de bir kâbus görüyordur?" Çenesi geriliyor.

"Selam prenses," diye mırıldanıyorum, elimi başının arkasında gezdirerek.

Anastasia gerinir. Gözleri birden açılır. Birkaç adım ötede Soren'i görünce nefesi kesildi. Sikim ağzından düştü.

"Çarşafını yukarı çek," diyor Wolfe usulca. "Bize meme uçlarını göstermek üzeresin." Ana eğildi. Sonunda sikimi kaldırdım.

"Soren Nikolov." Başını salladı, yaklaştı ve elini uzattı.

"Vik'in siki elimdeydi, bu yüzden kaba olmaya çalışmıyorum ama muhtemelen el sıkışmayı atlamalıyız," diye saçmalıyor Ana, gözleri kocaman.

"Kesinlikle." Soren kıkırdar.

"Babamı sen mi öldürdün?" diye soruyor, yüzünü incelemek için başını eğerek. Soren'in gözleri benimkilerle buluşuyor. Ona başımı sallıyorum.

"Gerçekten de," diyor *tekrar*.

"Emin misin?" diye fısıldıyor Ana. "Kaçmış olma ihtimali yok mu?"

Soren ellerini önünde birleştirerek, "Sana garanti verebilirim," diyor. Kızın çıldırmasına hazırlanmış gibi omuzlarını geriye çekiyor.

Ana koltuktan sürünerek kalkıyor ve ona doğru koşuyor. Hâlâ çarşafın içinde olduğu için bu daha çok yavaş ve dolambaçlı bir koşuşturmadır. "Ohmigod, teşekkür ederim!" Onu sıkıyor ve Soren şok içinde gözlerini kırpmıyor.

"Bir şey değil mi?" diye cevap veriyor. Kulağa bir soru gibi geliyor.

"Arkadaşlarım birkaç dakika içinde burada olurlar." Soren bana bakıyor ve Ana'ya başını sallıyor. "Bağlanmış olsa bile oldukça güçlü. Sanırım üçünüzün yuvaya çekilmesi en iyisi olacak. İlk nöbeti ben tutabilirim."

Wolfe onu göğsüne çekerken Anastasia bana bakıyor.

"Sadece sen geliyorsan," diyor ve sikimi zıplatan bir bakış atıyor. Soren, ses tonuna mizah katarak, "Yakında geleceğini söyleyebilirim," diyor.

Dizüstü bilgisayarını kapatıyorum, silahımı alıyorum ve Ana'ya doğru gidiyorum. Gözleri irileşiyor ama tek kelime etmiyor. Ona bir kol uzatıyorum ve hiç tereddüt etmeden bana doğru geliyor. Göğsüm gururla kabarıyor.

"Siz ikiniz gidin," diyor Wolfe dövme kaplı omzunu kaşıyarak. "Soren'e üst kattaki odaları göstereceğim ve yakında size katılacağım."

"Tamam," diye kabul ediyor Anastasia. Yanağını işaretlemek için kollarımdan çekiliyor.

"Bunun gerekli olmadığını biliyorsun. Değil mi, bebek yüzlü?" Wolfe sırtarak kızın ağzını kendi ağzına çeker. Kirli bir öpücük paylaşıyorlar ve Wolfe geri çekilerek onun kışına bir tokat atıyor. "Şikayet ettiğimden değil."

"Üzgünüm, üvey annem gibi kokuyor. Hakkımı aramak zorundaydım," diyor Ana, tekrar yanıma gelerek. "Ona söyledin mi?" Soren soruyor.

"Biz sır tutmayız. Artık değil," diyorum ve onu yuvaya doğru götürüyorum.

Yuvaya girdiğimizde Castro çırılçıplak kendinden geçmişti. Ağır bir döl ve Anastasia'nın parfümünün kalıcı izleri kokuyor. Kapıdan üç adım içeri giriyor ve çarşafı bırakıyor. Yürürken kışının yanaklarının altında küçük kırışıklıklar beliriyor ve bu bende onları ısırma isteği uyandırıyor.

Bir fikrim var. Bağlanma işaretimi onun tatlı kışına koymak. Adımlarımı ileri atıyorum ve ellerim kalçalarına iniyor.

"Seni gerçekten seviyorum," diye homurdanıyorum, boynundan aşağıya doğru yalayarak iniyorum. Eli geriye uzanıyor ve eşofmanımın üzerinden sikimi kavırıyor. Alaycı bir sarsıntı veriyor. Bu beni inletiyor. "Daha sert."

Anastasia dönüyor ve göğsünü benimkine dayıyor. Sırtımı kapıdan birkaç adım ötedeki duvara yaslıyorum. Dudaklarını dudaklarıma bastırırken bir elimi boynuna ve saçlarına doğru kaydırıyorum. Aşağı doğru çekerek eşofman altımı itiyor. Meme uçlarını tenime sürterken ayaklarımla onları tekmeleyerek uzaklaştırıyorum.

Göğsümde alçak, düzensiz bir mırıltı başlıyor.

"Bunu yapmana bayılıyorum," diyor Ana, ayaklarımdan dibinde diz çökmek için hareket ederken kirpiklerinin altından bana göz kırpmıyor. Beni dudaklarına götürürken eli sikimin etrafını sarıyor. Dili başımın etrafında dönüyor. O kadar iyi hissettiriyor ki homurdanıyorum.

Bana verdiği neşeli gülümsemeyi seviyorum. Kalbimi hızlandırıyor. Bu gece omega'mı kesinlikle bağlayacağım. Bekle, bu sabah. Şu anda saat kaç olursa olsun... Umurumda değil. Yakında yapacağım.

Dizlerim titrerken başım duvara yaslanıyor. Sikimin ucundan düğümüne kadar yukarı aşağı çizgiler yalıyor. Sıcak küçük ağzının ılık, ıslak sıcaklığına odaklanırken elim başının üzerinde geziniyor. Düğümümü emerken taşaklarımı avuçlamaktan ve onları elinde yuvarlamaktan çekinmiyor. Karşılık olarak zonklıyor. Hiçbir anlam ifade etmeyen bir dizi küfür savuruyorum.

Ana, düğümümünden hemen önce şaftımın dibinde parmaklarıyla bir 'O' yapıyor. Emmeyi, denge için duvara yaslandığım noktaya kadar artırıyor.

"Kahretsin, babanın sikini böyle emmeye devam edersen ağzını dolduracağım," diye inliyorum.

Dilini tepemin etrafında döndürüp ucunu okşarken aletim nabız gibi atıyor. Bir eli düğümümü kavrarken, diğeri şaftımın kalan birkaç santimini çalıştırıyor. Dudaklarını şapırdatarak çekiliyor ve elinin her sarsılışında ucumdan damlayan pre-cum ile tekrar dalga geçiyor. Nadiren, ama bazen çok tipik bir küçük omega oluyor ve ben bunu son derece sevimli buluyorum. Yüzümde geniş bir gülümseme beliriyor.

Aşağı uzanıyorum, meme ucunu çimdikleyip çekiştiriyorum. İnleyerek sikimin daha derinlerine dalıyor. Minicik ağzının aşırı kalın sikimin etrafındaki gerginliği beni patlatmak üzere.

Kapı açılır ve kapanır. Wolfe Ana'nın arkasında belirdi. Ona geri çekilmesi için hırlama dürtümle savaşmak zorundayım. Dizlerinin üzerine çöküyor ve iki parmağını amına sokmadan önce ellerini

Ana'nın teninde biraz gezdiriyor.

"Kıçını gevşetmeye başlayabilir miyim, bebek surat?" Wolfe onun sırtını çerçeveleyip yanağından öperek sorar.

Sikim hâlâ ağzına girmiş durumda ve onun sıcak nefesini tenimde hissediyorum. Cehennem kadar garip. Anastasia başıyla onaylıyor.

"Sen benim gezegendeki en sevdiğim insansın." Wolfe onu şaftımdan aşağı doğru iterken eli başının arkasıyla buluşuyor. "Bademciklerine vurduğunda yutkunmayı unutma." Karanlık bir şekilde kıkırdıyor, amını kızdırmaya devam ediyor.

Ana her saniye daha da azgınlaşıyor. Burnu düğümüne çarptıkça göğüsleri zıplıyor. Kaygan küçük dili şaftımın etrafında kıvrılıyor. Neyi daha çok istediğimi bilmiyorum. Boğazından aşağı boşalmak için yanıp tutuşuyorum ama göğüslerinin üzerinde otuz bir çekme düşüncesine de bayılıyorum.

"Evet!" diye hıçkırarak sikime sarılıyor ve donup kalıyor.

"Parmaklarımın her yerine boşal," diye homurdanıyor Wolfe, kadının kıçını tokatlayarak. Elini Anastasia'nın omzuna götürüyor ve kalın parmakları Anastasia'nın içine girerken onu yere çarpıyor. Anastasia ona sürtünüyor ve şişen şaftımın tepesini dilliyor.

"Geleceğim prenses," diye uyarıyorum.

Wolfe omzundaki elini başına götürüyor ve yüzünü sikime sürtmek için saçlarını kullanıyor.

"Kahretsin," diye inliyorum, sanki boşalmam için yanıp tutuşuyormuş gibi beni emmeye devam ediyor. "Güzel lanet olsun

Sikimin etrafında inlerken başı boğazının arkasına doğru zıplıyor ve bu çok fazla. Gözleri benimkilerle buluşurken sikim şişiyor ve sarsılıyor, ağzının içine dökülüyor. Parmaklarımı nazikçe yanağında gezdiriyorum. "Sen çok iyi bir kızsın."

"Kız ısınıyor." Wolfe onun omzunun üzerinden öpücükler gönderiyor. "Kıçındaki bir parmağı çok iyi idare ettin, ikinciye geçmek ister misin?" diye soruyor ama parmaklarını kızın vücudundan tamamen çekiyor.

Anastasia gözlerini deviriyor ve sonunda penisim dudaklarından kayarken gülümsüyor.

Wolfe meme ucunu çimdiklerken Ana gülerek, "Biri amımı siktiği sürece kıçımı da alabilirsin," diyor. Wolfe'un elini savuşturuyor ve bana sırtıyor. "Amımı sikmek ister misin baba?"

"Aman Tanrım," diye homurdanarak onu ayağa kaldırıyorum. "Sen bizim için mükemmelsin. O küçük tatlı amcığımı kesinlikle mahvedeceğim. Herkes benim olduğunu öğrenene kadar içine dölleri boşaltacağım." Elim karnına düşüyor ve onu çiftleştirmekle ilgili hayali fanteziler zihnimi dolduruyor. Alfa dürtüleri her zaman gerçeklikle örtüşmez.

Wolfe kıkırdar. "Vik Baba biraz sersemlemiş görünüyor. Gerçekçi olmak gerekirse, ben de öyleyim. Hadi yuvaya göç edelim."

Sonunda Cas'ın odada olduğunu hatırlıyorum ve onu görüyorum. Gözlükleri dışında çıplak ve bu küçük partiye katılma olasılığıyla çok ilgileniyor gibi görünüyor.

Ana çılgınca başını sallayarak, "Mmm, öyle yapalım," diye kabul eder.

On Dokuzuncu Bölüm

Anastasia

W Olfe beni kalçalarımın tutarak yuvaya doğru yönlendiriyor.

"Rafe," diye inliyorum onu gördüğümde. Merdivenlerden yukarı çıktım ve alfamı yakaladım. Uyandığı anı biliyordum. Wolfe bize katıldıktan kısa bir süre sonra uyarılması beni bağından vurdu.

Biz öpüşürken Rafe gülümsüyor ve bu manzara inanılmaz. Mutlu olduğunda gamzeleri ortaya çıkıyor ve kısa kıvrıkcık saçları ve kirli sakalıyla birleştiğinde her şey onun için gerçekten işe yarıyor.

Ben onun üzerinde öğütürken kaygan amım sikinin üzerinde kayıyor.

Rafe sırtarak, "Vik'e kukunu vaat ettiğinden oldukça eminim," diyor. "Boğazından aşağı boşalmaya karşı değilim. Hem de hiç."

"Tamam," diye nefes nefese kabul ediyorum. Meme uçlarım o kadar sert ki acı veriyor.

"Buraya gel prenses," diye homurdanıyor Vik. Birkaç adım ötede yatıyor. Az önce ağzıma boşalmış olmasına rağmen siki hâlâ çok sert.

Ona doğru çabalarken *sisin kesinlikle içeri girdiğini* fark ediyorum. Dudaklarımı yalıyorum, onun döllerini için çaresizim.

"Hayır," diye hırılıyor Vik, beni omuzlarımdan tutup yukarı çekiyor. "İyi bir kız gibi babanın sikine bineceksin."

"Evet, öyleyim," diye kabul ediyorum, ağzına dalıyorum. Alet için can atan bir omega gibi şaftının dibinde öğütüyorum.

"Sus, seni yakaladık," diye mırıldanıyor Rafe yanımdan.

Vik'in siki giriş yerimde çentik atıyor. Yavaşça içeri iterken tırnaklarımı omuzlarına geçiriyorum. Kalçalarımı dairesel bir hareketle döndürürken gözlerim başımın içinde dönüyor. Uzunluğunun etrafında gerilmenin hafif yanması sihirli bir şekilde zevke dönüşüyor.

Rafe bir elini aramıza uzatıyor. Diğer eli klitorisime uzanırken memelerimi avuçluyor.

"İşte böyle bebeğim," diye homurdanıyor Vik. "Her santimini al."

Aleti sertleşmiş ve zonkluyor, sanki içime girmek için can atıyor.

"Devam et," diye tersliyor Vik.

Wolfe kıkırdıyor. Bağ izini yalarken sıcak teni sırtıma doğru kayıyor. Benden Vik'in sikinin geri kalanına ve pelvisine kaygan bir sıvı damlıyor.

Wolfe bir şişe açıyor ve bir fışkırma sesi duyuyorum. "Sanırım senin tüm ilaçlarını kullanabilirdik."

doğal kayganlık, ama bunu ara sıra tekrarlamak istiyorum. Risk almıyorum."

Bununla birlikte hemen iki kalın parmağını kıcıma soktu. Vik'in sert horozundan daha da aşağı düşerek sızlanıyorum.

"Bu iş gülünç derecede sıkı olacak," diye homurdanıyor Wolfe.

Rafe başımı eğiyor, böylece amımın Vik'in kalın uzunluğu etrafında sıkılaşmasına neden olan yavaş bir öpücüğü paylaşabiliyoruz. Akılsızca yalvarırken başım yana kayıyor.

"İhtiyacım var..." Hıçkırıyorum. "Bir şey!"

Wolfe, "İnanılmaz derecede dar kıcına sikimi sokmak üzeresin," diye homurdanıyor. Vik'in açılmış kalçalarının arasında diz çöküyor. Parmaklarını serbest bırakıyor ve Vik'in göğsüne uzanana kadar beni aşağı itiyor.

"Uyarı için teşekkürler," diye homurdanıyor Rafe, kolunu yeniden düzenleyerek. "Benim için hazır mısın, bebek surat?" Wolfe kendini sıraya dizerken soruyor. "Evet," diyorum çılgınca başımı sallayarak.

"Öp beni," diyor Vik, ağzımı kendine doğru çekerek.

Rafe klitorisimle oynamaya devam ediyor ama boşalmam için yeterli sürtünme sağlamıyor. Bunu Vik'in ağzına hıçkırarak söylüyorum. Wolfe yanaklarımı ayırıyor ve kıcıma sokuyor. Tırnaklarım Vik'in göğsüne batıyor.

"Siktir," diye tıslıyorum. "Hayır, bu çok fazla."

Vik yanağını yanağıma sürterek, "Bir saniye bekle," diyor.

Rafe klitorisimin etrafında hatırı sayılır bir basınçla dönmeye başladı. Wolfe sadece sikinin başını kıcıma sokarak oyalanıyor. Feromonlarım havayı renklendiriyor ve her şey bulanıklaşıyor. Acının sancıları tamamen zevkli bir şeye dönüşüyor.

"Lanet olsun," diye inliyor Vik. "Bu gerçek olamaz." "Hareket edebilir miyim?" Wolfe sorar.

"Evet, lütfen," diye yalvarıyorum.

Wolfe sığ vuruşlarla girip çıkmaya devam ediyor. O içeri girdikçe, sistemim acıyı mutluluk verici bir zevke dönüştürüyor.

Rafe'ye bakarak, "Sikin," diyorum. "Seni ağzımda istiyorum."

Rafe usulca gülümseyerek, "Sorun değil," der. "Ben bekleyebilirim, sen zaten aşırı yüklenmişsin."

"Aletini ağzıma sok, lütfen!" Sızlanıyorum. Bu ses Rafe'i hemen ayağa kalkmaya zorluyor. Bu, aletini kolayca emmek için mükemmel bir yüksekliğe getiriyor.

Vik elini karnımda gezdirip amıma doğru indirerek, "Onun klitorisini ben devralacağım," diyor. "Sonunda bize bebek vermek için pazarlık yapacağız."

"Tamam," diye inleyerek Rafe'in sikinin ucunda dilimle daireler çiziyorum. Sol elim şaftının tabanını sarıyor. Sünnet derisine alışmak biraz zaman alıyor ama dilimi üzerinde gezdirirken verdiği hisse takmış durumdayım. Düğümü tepki olarak titreşiyor. Bu beni beklentiyle ürpertiyor.

"Babanın o küçük kaygan amcığını sikmesine izin mi vereceksin?" Vik sorar.

Wolfe hâlâ dikkatle kıcıma girip çıkmaya devam ediyor ve Vik'in sözleri üzerine siki inanılmaz derecede sertleşiyor.

"Evet," diye sızlanıyorum. Bu düşünce tüm vücuduma bir heyecan yayıyor, ama özellikle klitorisimde ve meme uçlarımda güçlü bir şekilde yankılanıyor. Bilmiyorum, belki de tuhafım. Dürüst olmak gerekirse umurumda değil, çünkü Vik kendisine baba dediğinde ya da benden bunu istediğinde bu beni daha da azdırıyor.

"Boşaldığımda seni ısırabilir miyim prenses?" Vik klitorisimi çimdikleyerek soruyor. Amım spazm geçiriyor. Bu Vik ve Wolfe'u inletiyor.

Elim Rafe'in düğümünün etrafında sıkılaşıyor. Vik'in sorularını başımla onaylayacak kadar uzun süre sikini bırakıyorum.

"Lütfen yap," diyorum Rafe'i tekrar ağzıma almadan önce. O kadar kalın ki, onu boğazıma geçecek kadar derine sokmak büyük bir çaba gerektiriyor.

Vik, ben zıplamaya başlayana kadar kalçalarımı çalıştırarak, "Üzerimde öğüt, bebeğim," diyor.

"Ah, lanet olsun," diye homurdanıyor Wolfe. "Şimdi gerçekten kışını sikmeye başlayabilir miyim?" Elleri kışımı iyice açıyor ve içeri girip çıktıkça hissiyat değişiyor.

"Evet," diye yalvarıyorum Rafe'in sikinin etrafında.

Vik klitorisimle alay etmeye devam ediyor ve kısa süre sonra sis tamamen kontrolü ele geçiriyor. Rafe ağzımı sikmeyi devralıyor, böylece tek yapmam gereken hissetmek oluyor ve daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım.

Wolfe'un sıcaklığı sırtımı sarıyor.

Vik'in sakinleştirici sesi kirli düşünceleri ve karanlık vaatleri döküyor.

Rafe şefkatle ağzımı sikiyor. Adamlarımın arasında sıkışıp kalmak kesinlikle mükemmel bir an.

"Seni seviyorum Ana," diye mırıldanıyor Rafe yanağımı okşayarak. İşte o zaman bunu bağ aracılığıyla gönderdiğini fark ediyorum.

Vik klitorisimi okşuyor. Şiddetle ve hiçbir uyarı olmadan boşalıyorum. Ben tutarsızca hıçkırırken Rafe ağzımdan kurtuldu.

"Kahretsin prenses," diye inliyor Vik. "O daracık küçük amcığınızı dolduracağım. Tohumumun her damlasını içine girebildiğim kadar derine dökeceğim."

Vik sağ bileğimi tutarken Rafe'i ağzıma geri çekiyorum. "Şimdi seni ısıracağım," diye uyarıyor.

"Zevkini hissediyorum..." Rafe homurdanıyor. "Bu çok fazla. Ben de geliyorum."

Vik, siki içimde patlarken vuruyor. Wolfe kışımın içinde şişerken anlamsız bir sürü küfür savuruyor. Rafe yapışkan dölleri dilimin üzerine döküyor ve belki tekrar boşalıyorum, belki de hâlâ boşalıyorum. Hiçbir fikrim yok.

Tek bildiğim, bağ yerine oturdukça tamamen memnun ve tatmin olmuş olduğum. Tüm alfalarımın sahip çıktım.

Sonraki birkaç saat boyunca sevişip sarılıyoruz. Ben Rafe'nin göğsüne rastgele desenler çizerken Vik ve Wolfe gizlice dışarı çıkıyorlar. Elllerinde bir sürü kutuyla geldiklerinde bir şeyler olduğunu anladım.

"Bu da ne?" Doğrulup soruyorum. Kendimi klişe bir omega gibi hissediyorum ama karnım heyecanla çarpıyor.

"Kur yapma hediyeleri," diyor Rafe gözlüklerini takarken.

"Biz zaten bağlıyız," diyorum gülerek ve başımı sallayarak.

"Evet, üzgünüm bebek yüzlü. Biraz geride kaldık," diyor Wolfe, kucağıma bir kutu koyarak. "Sorun değil," diye onu temin ediyorum. "Açabilir miyim?"

"Fikir de bu zaten," diyor Vik kıkırdayarak.

İçine girdim ve ciyakladım. Kıyafetlerle doluydu. Birkaç rahat kazak elbise çıkardım. Neredeyse Evie'nin giydiği tek şey onlar ve ilk takılmaya başladığımızda bana birkaç tane hediye etmişti.

"Benim bedenim," diye sızlanıyorum.

"Teşekkür ederim!" "Devam et," diyor Rafe, yanağımdan öperek.

Kutuyu karıştırıyorum ve içinden birkaç takım sütyen ve iç çamaşırı, yumuşak tüylü bir eşarp ve birkaç tişört çıkıyor.

Onlara dürüstçe "Bayıldım," diyorum.

"Devam edelim," diyor Vik, dev bir kutuyu en üst basamağa yerleştirirken. "Bu senin tutamayacağın kadar ağır."

Üzerimde Rafe'in tişörtlerinden biri var ama kutuya doğru koşarken hepsini gösterdiğime eminim.

Vik kutunun kapağını açıyor ve ben içindekilere bakarken boğuk bir nefes alıyorum.

"Yapmadın," diye fısıldadım.

Vik başparmağını yanağımda gezdirerek, "Gezdirdik," diyor.

En üstteki fotoğraf albümünü çıkarıyorum ve annemin beni bebekken kucağına aldığı resimleri görünce deli gibi ağlıyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, üçünün arasına bakarak. "Bunların hiçbirinin kurtarılabileceğini ümit etmemiştim."

Rafe aralarındaki bağı rahatlatıcı olduğunu söyler. Wolfe gülümser ama kollarını göğsünde kavuşturmuştur ve biraz asık suratlıdır.

Vik omzunu Wolfe'un omzuna çarparak, "Hediyeler hepimizden," diyor. "Orada olsaydım senin için alırdım," diye homurdanıyor Wolfe.

Gülüyorum. "Biliyorum ve teşekkür ederim."

"Birkaç tane daha var," diyor Vik, küçük bir kutu uzatarak. Açılır kapanır bir kapağı var. İçinde annemin bana yazdığı ve her doğum günümde bana verdiği mektuplar var. Ölene kadar her yıl bir tane.

Başım arkaya düşerken hemen kutuyu kapatıyorum. Gözyaşlarım yüzümün kenarlarından akarken tavana bakıyorum.

"Sorun nedir?" Wolfe sorar.

"Bir şey yok," diye onları temin ettim. "Onlara ağlamak istemedim."

"Sorun yok," diyor Rafe, beni göğsüne çekerek. Beni kucaklıyor, ben hıçkırmamaya çalışırken aramızdaki bağdan rahatlık ve istikrarlı bir güç akıtıyor.

"Tamam, bugün daha fazla duygusal şey yok," diyor Vik, son kutuyu bana verirken.

Onu alıyorum ve içinde daha fazla kıyafet ve yan tarafta bir zarf var. Açtım ve kaşlarımı çattım.

"Kadınların kıyafet konusunda ne kadar titiz olabileceğini biliyoruz," diyor Wolfe kıkırdayarak.

"Bazıları için Evie'den yardım aldık ama orada iyi bir gardırop oluşturmaya yetecek kadar kıyafet olmalı."

"Teşekkür ederim," diyorum, hediye kartı aldıkları tüm mağazalara bakarken.

Vik bana yumuşak bir gülümsemeyle, "Ortalık sakinleşince seni alışverişe götüreceğiz," dedi.

"Evet, bebek surat," diyor Wolfe, hediye kartlarını göstererek. "Ve iç çamaşırı mağazalarını gezdikten sonra hepimize güzel bir defile sunabilirsin."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Sorun değil. Teşekkür ederim. Bu beklediğimden çok daha fazlasıydı." "Tüm bunları ve daha fazlasını hak ediyorsun," diyor Rafe şakağını öperek.

Yirminci Bölüm

Wolfe

T Sonraki birkaç gün Ana'nın düzensiz ateş dalgalarıyla doludur. Tamamen tutarlı olduğu uzun dönemler nedeniyle gerçek bir ateş gibi hissetmiyor.

Yuvaya takıntılı değil ve normalde kızgınlık dönemindeki bir omega gibi sürekli yuvada kalmak istemiyor. Bu, baskılayıcıların bir yan etkisi olmalı, ancak onu mutlu ve iyi durumda tutmak için elimizden geleni yapıyoruz. Muhtemelen kısmen gerçek kızgınlığının iki ay sonraya kalmasından kaynaklanıyor.

Yemin ederim, baskılayıcıların neden yaygın olarak kullanıldığını bile bilmiyorum. Ana ilk kez bu kadar hasta olduktan sonra bu boku araştırdım. Yan etkileri gerçek dışı. Aşırı kilo kaybından kilo almaya, baş ağrısından mide sorunlarına, saç dökülmesine kadar her şey... Yani bu ne lan? Bu şeylerin ilaca karşı kabul edilebilir reaksiyonlar olarak görülmesi çılgınca. Gerçekten berbat yan etkiler, omega kullanımının derhal bırakılması gerekenler... Evet, onlar da boktan bir gösteri.

Ana yanıma doğru kıvrılıyor. Televizyon açık, bir çizgi roman süper kahraman filmi oynuyor, ama ona zar zor baktım.

Keeley Androff diğer kanepede, Steele'in yanına kıvrılmış bir şekilde oturuyor.

Ana'nın üvey annesinin nasıl görünmesini bekliyordum bilmiyorum ama yanlış tahmin etmişim. Güzel ve omegaların bildiği abartılı kıvrımlara sahip, ama gerçekten genç olduğunu söyleyebilirsiniz. Yirmi yaşında bile değil ve dul. Aklımı başımdan aldı.

Sessizdir ama çok gülümser. Sanırım Markov Androff'la evlenmekten kurtulursam ben de çok mutlu olurum. Soren, Merrick ve Steele dışında herkesin yanında yumuşak başlı ve biraz ürkektir.

Anastasya onunla kısa bir konuşma yaptı ve sonunda ikisi de Androff'un ölmüş olmasından duydukları memnuniyeti dile getirdiler. Bu iki gün önceydi. Dimitri'nin nerede olduğuna dair hiçbir bilgi bulunamadı. Hemen ortaya çıkmazsa ne yaparız bilmiyorum. Eninde sonunda işe geri dönmek zorunda kalacağız.

Anastasia dün gece Evie ile telefonda biraz konuştu. Ana bile işler yoluna girdiğinde işine dönmeye hazır. Bu pisliklerin ortaya çıkmasına hazırım, böylece evi temizleyip yolumuza devam edebiliriz.

Merrick birkaç saat sonra, "Indiana'da bir iş buldum," diyor. Bir elinde dizüstü bilgisayarıyla odaya girer. Steele'in yanına doğru ilerler ve kendini yere atar.

"Üçünde de mi?" Öne doğru eğilerek soruyorum. Ana yanıma sokuluyor ve bir iç çekiyor.

Soren sandalyesinde daha dik oturuyor. Başını bir açıyla eğiyor, gerçekten hayvansı ve son derece ölümcül görünüyor. "Kime suikast?" diye soruyor garip bir şekilde sakın bir tonda.

"Antonov ve Belini," diyor Merrick, bilgisayarını tıkırdatarak. "Dimitri Abramov onlarla birlikte değil. Aynı arabada değil. Pekâlâ onlarla birlikte seyahat ediyor olabilir ama ayrı bir araçta."
_"

"Bir konumunuz var mı?" Soren soruyor.

Merrick, Soren'e bakarak, "Plakasını ve gittiği yönü aldım," diyor. "Tahmin etmem gerekirse, Belini'nin çocukluğunun geçtiği tatil evine doğru gidiyorlar. Michigan Gölü kıyısında."

Steele ellerini birbirine sürterek, "Hareket ederken izlemeye devam edebiliriz," diyor. "Hareket mi ediyoruz?"

Değil mi patron?"

Soren soğuk mavi gözlerini kısarak, "Ben senin patronun değilim," diyor. "Biz bir ekip değiliz."

Steele bir deli gibi göz kırparak, "Tabii ki hayır," diyor. Keeley'nin dizini sıkıyor ve Soren'e başıyla selam veriyor. "Takım değil. Pssh. Bunu duydun mu?"

Keeley elinin arkasına saklanarak kıkırdıyor. Başını sallarken koyu kahverengi bukleleri sallanıyor.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun ufaklık?" Soren, sesi tamamen eğlenmiş gibi geliyor. Öne doğru eğiliyor,

Omega'ya kaşlarını çatarak bakıyor.

Keeley kucağına bakarak, "Hayır," diyor.

"Buraya gel," diyor Soren, bir parmağını kaldırıp yanına gelmesi için kıvrarak. Başka bir şeyler mırıldanmaya devam ediyor ama Rusça benim bildiğim dillerden biri değil.

Kabarcıklı omega ona doğru ilerlerken düpedüz dehşete düşmüş görünüyor.

"Bunu aşmıştık," diyor Soren, onu kucağına kaldırarak. Ağır dövme kolları, kıza pozisyon verirken esniyor. Aynı derecede dövme bir parmağını yanağında gezdiriyor. "Benden asla korkmayacaksın."

"Tamam," diye kabul ediyor.

Ana'ya bakıyorum. Gözleri iri iri ama "Yavaş Ölüm" dedikleri kişinin yeri geldiğinde yumuşak davranabildiğini görmek ilgisini çekmiş gibi görünüyor.

Vik ve Cas kendi aralarında sohbet ederek içeri giriyorlar ve hepimizi bir arada görünce donup kalıyorlar.

"Keeley'nin eşyalarını toplamasına yardım eder misin?" Soren Anastasia'ya sorar.

Kendini koltuktan kaldırmadan önce birkaç uzun saniye boyunca ona göz kırptırıyor. "Hadi ama. Toplanmana yardım edeyim."

Yolda Anastasia'nın kışını tokatlıyorum ve o da kıkırdıyor. Merdivenlerden yukarı çıkıp gözden kayboluyorlar.

Kapı kapandıktan sonra Soren Vik'e Rusça bir şeyler söylüyor. Vik cevap veriyor ve benim çenem geriliyor.

Bu odada çok yetenekli altı adam var, ancak bir anda kuzenler arasında bire bire dönüştü. İleri geri konuşmaya devam ediyorlar.

Steele gözlerimi yakaladı. O da memnun görünmüyor.

"Sınıfın geri kalanı için bir kez daha mı?" Geriye doğru uzanarak ve hayal kırıklığımı gizlemek için bacağımı diğerinin üzerinden geçirerek soruyorum.

Vik çenesini kaşıyarak, "Toplanır toplanmaz yola çıkacaklar," diyor. "Soren'in yerine getirmesi gereken bir yemini var."

"Evet, patronun konusunda ne yapacaksın patron?" Steele, Soren'in yüzündeki hayal kırıklığından

zevk alıyormuş gibi sırtarak soruyor.

"Bu seni ilgilendirmez. Verdiğim söz de bunu içermiyor," diye tersliyor Soren. "Topla eşyalarını

ya da geride kal. Benim için fark etmez." Bununla birlikte, derhal odadan dışarı çıkar.

"Sanırım Dimitri Abramov'un yol boyunca ölmüş olmasını istemek çok fazla olur?" Cas umutlu bir ses tonuyla konuştu. "Eğer diğerleriyle birlikte değilse, o zaman belki de ona ihanet etmişlerdir?"

"Rusça biliyor musun?" Merrick bilgisayarını kapatırken kaşlarını çatıyor.

"Çok iyi değil ve sadece temel bilgiler, ama isimlerini seçmek yeterince kolaydı," diye itiraf ediyor Castro, yol göstermesi ya da muhtemelen asıl sorusuna bir cevap bulması için Vik'e bakarak.

"Eğer ölmüşse, Soren onları bulur bulmaz bize söyleyecektir. Mümkünse ilgili tüm bilgileri alacağından emin olacak," diyor Vik. Gözleri ben ve Cas arasında gidip geliyor. "Neredeyse ortaya çıkmasını tercih ederdim, böylece bu işi sonsuza dek bitirebilir ve bundan emin olabilirdik."

"Çok doğru," diyor Steele ve merdivenlere yönelirken Vik'in sırtını sıvazlıyor. "Böl ve fethet. Her iki durumda da, o şerefsizlerin zamanı doldu."

"Katılıyorum," diye mırıldandım.

Soren, Keeley ve askerler dışarı çıktıktan sonra ev normalden daha sessiz. Ertesi gece geç saatlerde dördüğümüz oturma odasında uzanıyoruz.

Cas dizüstü bilgisayarında. Vik kanepede uyuyor. Anastasia ayakları kucağımda ve başı Vik'in göğsünde yatıyor.

Bağ boyunca nabız gibi atan memnuniyet duyguları çılgınca. Sadece Ana'nın değil, Cas'ın ve Vik'in duygularını da ayırt edebilmek gerçek dışı bir duygu. Televizyonun sesi mekânda yankılanıyor ama fazladan odaya sahip olmak güzel. Bir eve ihtiyacımız olacak, özellikle de bir noktada birkaç çocuğumuz olmasını istediğim için. İki ya da üç iyi bir sayı gibi görünüyor.

İki saat önce yemek yemiş olmamıza rağmen midem gurulduyor. Buraya geldiğimizden beri spor yapmadım ve eğer dikkatli olmazsam yeme alışkanlıklarım eninde sonunda beni yakalayacak. Kendi kendime kıs kıs gülüyorum. Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Ayaklarını kucağımdan kaldırarak Anastasia'ya, "Ben gidip biraz artık yemek alacağım," diyorum. Cas kıkırdarak, "Sen dipsiz bir kuyusun," diyor.

"Öyle," diye onaylıyor Ana, Vik'in göğsüne daha da sokularak.

"Bunu inkar etmeyeceğim." Gülüyorum. "İkinizden biri bir şey ister mi?" İkisi de reddediyor.

Fırından güveç tepsisini alıp mutfığa gidiyorum. Ne olduğu hakkında en ufak bir fikrim yok ama ilk seferinde harikaydı ve şimdi tekrar mideye indirmek üzereyim. Sanırım bir çeşit dana straganof. Dolaptan bir tabak ve çekmecedan bir kaşık alıyorum ki pencerenin dışındaki hareket dikkatimi çekiyor. Tepki vermekten daha iyisini biliyorum. Bir şey gördüğümü belli etmiyorum. Ciddiyim, muhtemelen bir geyiktir. Bu ormanın her yerinde varlar ve kış aylarında bile çiçek tarhınızdaki çiçekleri yemeye çalıştıklarını görebileceğiniz kadar bollar.

Tabağa biraz yemek atıyorum ve ışığı kapatmaya gidiyorum. Koridora doğru eğilip onu da kapatıyorum. İşimi şansa bırakmayacağım. Silah olduğunu bildiğim en yakın yer olan çamaşır odasına gidiyorum. Oda karanlık ama dolaba uzandığımda elim anında soğuk çeliğe sarılıyor.

Vik Glock 19'u tercih ediyor ama benim 17'ye bir yakınlığım var. Ağırlığı tercih ediyorum ve namlu uzunluğu isabetlilik konusunda neredeyse hiçbir fark yaratmasa da sevdiğim şey bu. Bu daha çok bir konfor meselesi.

Fazladan birkaç mermi için de minnettarım ama gerçekçi olalım. Bir deriyi yüzmenin birden fazla yolu vardır.

Kedi ya da bu durumda bir pisliği öldürmek.

Bölüm Yirmi Bir

Anastasia

I Vik'in göğsüne sımsıkı sarılmış, neredeyse uyuyordum ki şiddetli bir baş ağrısı aniden bastırdı. Yıllardır migrenim olmamıştı ama bu tam olarak öyle hissettiriyor. Boynumdan başlayıp başımın arkasına kadar yayılan bir ağrı. Gözlerim ağrıyor ama gözlüğümü dikkatlice çıkarıyorum. Onu uyandırmamak için Vik'ten ayrıldım ve mutfığa yöneldim.

Rafe yanımdan geçerken bana yumuşak bir gülümseme veriyor ama başı avucunun içinde ve o da oldukça bitkin görünüyor. Umarım bir böcek ya da başka bir şey kapmamışızdır. Bu gerçekten berbat olurdu çünkü hemen hemen dün işe dönmem gerekiyordu. Evie'yi zor durumda bırakmaktan nefret ediyorum. Genelde omegalar için iş bulmanın bu yüzden bu kadar zor olduğunu biliyorum. Hiçbir işveren sıcak izinleriyle uğraşmak istemiyor.

Mutfığa ulaştığımda koridor karanlıktı. Kaşlarımı çatıyorum, şaşkınlıkla etrafıma bakıyorum. Wolfe'un tabağını mutfak masasının üzerinde gördüğümde tüylerim diken diken oluyor. Bakışlarım koruyucu bir şekilde göbeğime sarılmış olan koluma düşüyor. O zaman *mutfağın gerçekten çok soğuk olduğunu* fark ediyorum. Henüz odanın içinde bile değilim ama kapı aralığında durduğum yerden pek bir şey söyleyemiyorum.

Göğsüm hızlı hareketlerle inip kalkarken gözlerim etrafa dalıyor. Savaş ya da kaç içgüdülerim kaçmam için çılgık atıyor. Evet, genel olarak omegalar neredeyse hiçbir zaman ayakta durma ve savaşıma dürtüsüne sahip değildir. Köşeden bakıyorum ve tüm hava ciğerlerimi terk ediyor.

Saçma sapan dürtülerim açık kapıya doğru koşmamı söylüyor ama ben aptal değilim. Aslında işe yaramaz biriyim. Babam ben büyürken bundan emin oldu. Hayatımda elime silah bile almadım ama alfalarım beni güvende tutacak kapasiteye fazlasıyla sahip. İçgüdülerim beni ne yapmaya iterse itsin, Rafe ve Vik'in aksi yönüne koşmak aptallık olur.

Başım ağırlı bir nabızla zonkluyor, bu da bana hasta olabileceğimi hissettiriyor. Düşüncelerim Wolfe'a doğru uçuyor. O burada değil ve birden ona kötü bir şey olduğunu anlıyorum. Beni donmuş halimden çıkaran da bu oldu. Wolfe kapıyı açık bırakmazdı... Bilmiyorum bile, ama aklımdan geçen olasılıklar şiddetli ve dehşet verici.

Dimitri'nin ne kadar acımasız olduğunu biliyorum. Eylemlerini engelleyecek hiçbir ahlaki kuralı olmayan bir manyak.

Oturma odasına doğru koşarken ayaklarım ahşap zemin üzerinde kayıyor. Mümkün olduğunca sessiz olmaya çalışıyorum ama ne kadar yüksek sesle bağırdığımı duyabiliyorum.

Destek almadan Dimitri'yi ya da başka birini yanıma çekmek istemiyorum. Vik ve Rafe benden çok daha becerikliler ve Wolfe'a benden çok daha iyi yardım edebilirler. Ya da belki de sevdiğim adam muhtemelen yaralıyken ondan kaçıp güvenli bir yere giderken yaptıklarımı haklı çıkaran korkunç bir

insanım. Neredeyse geri döneceğim ama şu anda bunun kötü bir seçim olacağını hissediyorum.

Ohmigod. Onu sevdiğimi söyleme fırsatım olmadı. Oturma odasına dönmeme üç adım kalmıştı ki bir el ağzımı kapattı. Dimitri'nin kokusu üzerime yayılırken havaya kaldırılıyorum. Tekme atıp çığlık atmaya çalışırken dirseğim geriye doğru fırlıyor ama sesim boğuk çıkıyor.

"Benimle dövüşmeyi bırak yoksa yolda sevgilini öldürürüm. Eğer çeneni kapatıp kendi isteğinle gelersen işi bitirmem," diye kulağıma yakın bir yerden homurdanıyor Dimitri.

Dehşet damarlarımda dolaşıyor. *İşi bitirmek mi?* Şiddetli mide bulantısı dalgasıyla savaşıırken karnım dönüyor.

Zihinsel olarak seçenekleri değerlendiriyorum. Rafe ve Vik'in dehşetimi hissettiklerinden eminim. Henüz gelmedilerse yolda olacaklardır. Dimitri'ye güvenilmez, bunu *biliyorum*. Her halükarda Wolfe'u öldürebilir. Onu daha da kızdırma riskini almak istiyor muyum? Hayır, Wolfe sonuçlarına katlanabilecekken olmaz.

"Ayaklar yere bassın. Benimle kavga etme. Ya barışçıl bir şekilde gelersin ya da o ölür," diye mırıldanıyor Dimitri. "Hâlâ çok güzel kokuyorsun, benim küçük kuzum."

Dimitri bizi mutfak kapısına doğru geri götürürken içimi bir tiksinti ürpertisi kaplıyor.

Vik bağma vuruyor ve benim için geldiğine dair saf bir güvence veriyor. Her şeyin nasıl işlediğini tam olarak anlamıyorum ama ona mutfak ve tehlikeyle ilgili düşünceler göndermeye çalışıyorum. Mutfak masasını geçip kapıya doğru ilerlerken Vik silahını kaldırmış bir şekilde köşeden geliyor. Sakin ve kesinlikle ölümcül görünüyor. Gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir soğukluk var.

Dimitri bir koluyla karnımı sararak beni yerden kaldırdı. Silahının soğuk metali sağ yanağıma saplandı.

"Birinin bize katılacağını hissediyordum," diyor Dimitri mizah dolu bir ses tonuyla.

"Neden buraya geldin?" Vik yavaşça öne doğru adım atarak soruyor. "Bunun faydasız bir çaba olduğunun farkına varmalısın."

"Bu doğru mu?" Dimitri sorar. Kıkırdıyor ve çıkardığı ses iğrenç. Sesi eğlenmiş ve hiç endişelenmemiş gibi geliyor. Bu beni çok korkutuyor. Belki de sonunda çılgına dönmüştür?

Kalbim küt küt atıyor. Vik'in silahında tünel görüşüm var. Beni yanlışlıkla vuracağından zerre kadar korkmuyorum. Wolfe için endişeleniyorum. Daha hızlı olamadığım için kendime kızıyorum. Hissettiğim acının Wolfe'un bağdaki acısının bir yankısı olduğunu fark edemediğim için. Kendimi savunamayacak kadar zayıf olduğum için gerçekten çok kızgınım. Annem ve ben saldırıya uğradıktan sonra boks falan yapmalıydım. Hatta kendini savunma dersleri bile almalıydım. Bu noktada ben bir yükümlüyüm.

Dimitri sıkılmış ve aynı zamanda küçümseyici bir ses tonuyla, "Görünüşe göre almaya geldiğim şeyi aldım," diyor.

"Bizi nerede bulacağını nasıl bildin?" Vik bir adım daha atarak soruyor.

"Yapmadım," diyor Dimitri, beni geriye doğru sürükleyerek. "Ta ki senin aşağılık kuzenin arkadaşlarımı öldürüp patronun karısıyla kaçana kadar. O zaman sadece onun nereye gittiğini görmek için beklemek gerekiyordu. Bence büyük ve güçlü Soren Nikolov varış noktasına *ulaştığında* büyük bir şok yaşayacak."

Dimitri'nin kolunu tutarken kalbim hızla çarpıyor. Bu kulağa hiç de iyi gelmiyor. Hayır, onu geç. Vik gözlerimin içine bakarken kalbim duracak gibi oluyor. Bana bir teselli nabızı gönderiyor.

Dimitri bizi kapıya doğru geri götürmeye devam ediyor. Kapıyı sonuna kadar açtı. Cızırtı sesinden ve tekrar içime girdiğinde vücuduma çarpan sarsıntıdan anlıyorum.

"Onun hayatını riske atmak mı istiyorsun?" Dimitri kapının hemen girişinde durarak soruyor. Serin gece havası tenime çarpıyor. Soğuktan ve düpedüz korkunun birleşiminden titriyorum.

"Olmayacağım," diyor Vik. Dimitri'ye bakmıyor bile. Doğrudan gözlerimin içine bakıyor.

Yuvarlanan bir mide bulantısı dalgası bana o kadar sert çarpıyor ki gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Öleceğimden oldukça eminim.

Kusacağım. Sanırım buna benzer bir şey soluyorum. Gözlerim açıldığında her şey bulanıktı.

"Bizi takip edersen onu suratından vururum." Dimitri kıkırdar. "Bu utanç verici olur. Kanayan bir cesedi becermek berbat bir şey."

Kanım dondu. O gerçekten hasta bir orospu çocuğu.

Vik'e "Seni seviyorum" diyorum. Midem dönerken herhangi bir şeye odaklanmak çok zor.

Dimitri verandaya çıktı. Sonrasında ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok çünkü arkamda, ama tek duyduğum kırılan kemiklerin iğrenç çıtırtıları. Dimitri'nin kolu karnıma girdiğinde şiddetli bir sarsıntı oluyor. Bağırıyor ve kulaklarım çınlıyor.

Dimitri'nin kolu ortama dolanıyor ve ben içgüdüsel olarak kendimi evin içine, Vik'e doğru fırlatıyorum. İğrenç bir çıtırtı daha havayı dolduruyor.

Midem yuvarlanırken ağzımı kapatıyorum.

"Bir havlu getir," diye seslenir Rafe. "Tanrım, dostum. Seni iyi yakalamış."

"Orada tam olarak ne kadar duracaktın?" Vik kollarını bana dolayarak homurdanıyor. "Temiz bir manevra yaptığımdan emin olmak için gerektiği kadar," diyor Wolfe öfkeyle.

Vik beni kaldırıyor ve göğsüne sarılıyorum. "Şşş, iyisin prenses."

Sanırım şoktayım çünkü ağzımdan çıkan tek şey "Biliyorum, öyleyim" oldu. Vik banyoya yöneliyor ve kapıya geri dönmeden önce birkaç havlu alıyor. Onları Rafe'ye fırlatıyor.

Wolfe'a bakarken hıçkırarak ağlıyorum. Yüzünden aşağı kan akıyor ve omzunu kaplıyor. "Ben iyiyim, bebek surat," diye beni temin ediyor Wolfe.

Murphy ve Luke'u gördüğümde gözlerimi hızla kırıştırıyorum. İkisinin de ayaklarının dibinde silahları var ve Rafe'in Wolfe'un kanamasını durdurmasına yardım ediyorlar.

"Ambulans çağırmalıyız," diye fısıldıyorum.

"Tanrı aşkına, Anastasia. Dışarısı yirmi küsur derece. Üzerine bir şeyler giy," diye homurdandı Murphy. "Kulübeye bir ek madde ekledik. Koridorlarda yarı çıplak omegalar dolaşamaz."

"Kahretsin," diyor Vik.

"Artık bağlıyım," diyorum, sanki bu her şeyi değiştirecekmiş gibi. Beni merdivenlerden aşağı taşıdığı sabahı hatırlıyorum, *sahipsiz* hiçbir omeganın koridorlarda yarı çıplak dolaşamayacağını söylemişti.

Evet, şokta olduğumdan oldukça eminim.

Vik hemen geri dönüyor ve beni içeri taşıyor. Rafe'in bir çift eşofmanını, kapüşonlu tişörtünü, çoraplarını ve ayakkabılarını giymeme yardım ediyor.

"Wolfe boynunu mu kırdı?" Yutkunmaya çalışarak soruyorum ama bu neredeyse imkânsız. Ağzım kupkuru. Artık midem bulanmıyor bile. Aslında oldukça uyuşmuş durumdayım. Hiç de kötü bir his değil. Tüm bunların bir rüya ya da hayal olduğundan oldukça eminim.

"Yaptı," diye katılıyor Vik. "Riskliydi ama Wolfe'un bu konuda tecrübesi var ve Dimitri'nin taşıdığı modelde tetik emniyeti var, yani ateşleme iğnesi emniyeti ve tetik tam olarak basılmadığı sürece ateşlenmeyecek."

"Oh," diyorum, sanki bunun ne anlama geldiğine dair bir fikrim varmış gibi.

"Siz göremediniz ama Wolfe'un ilk hareketi Dimitri'nin silah kolunu aşağı çekip kırmak oldu. Bu yapıldıktan sonra Dimitri hemen kırık kemiğini desteklemeye çalıştı. Bu içgüdüsel bir tepki. İşte o zaman Wolfe boynuna baskı uyguladı. Eğitimdeyken birçok kez çalıştığımız çok hızlı bir kombinasyondur."

"Yani öldü mü?"

Vik beni kucağına aldı ve dışarı taşıdı. "Wolfe'un hangi omurunu aldığına bağlı. Umarım..."

Omuz silkiyorum. Şokta olduğumdan oldukça eminim ama en azından sinir krizi geçirmiyorum.

Ayrıca

Dimitri'nin kırık bir boyunla kimseye zarar vermeyeceğinden eminim. Ve benim için önemli olan tek şey bu.

Yirmi İkinci Bölüm

Rafe

Murphy ve Luke, Dimitri'nin cesedini verandadan arka bahçeye sürükler. Wolfe'un basamaklara oturmasına yardım ediyorum. "Bunun en azından birkaç dikiş ihtiyacı olacağından eminim."

Wolfe omuz silkiyor. "Kemik görebiliyor musun?"

"Hayır," diye mırıldandım. "Ama kafatasını beyninin içine sokmaya çalıştı..."

"Bana bir şey olmaz. Buralarda bir yerde süper yapıştırıcı olmalı." Elimi tokatlayarak uzaklaştırdı ve havluyu tutmayı devraldı.

"Evde biraz var," diyor Murphy, sanki tüm bu durum çılgın kasabaya yapılan bir ziyaret değilmiş gibi. "Bu pislik herif hâlâ hayatta." Luke kaşlarını çatıyor ve iki parmağını Dimitri'nin boynuna götürüyor. "Zayıf ama

hala orada. Bu kasıtlı mıydı?"

"Pislik. Kasıtlı mıydı?" Wolfe alay ediyor.

"Teknik olarak kırık bir boyunla birini öldürmek son derece zordur. En azından anında ölüm. Çoğu durumda felce neden olur, bu da organların çökmesine ve ardından ölüme neden olur," diyorum onlara yardımsever bir şekilde. Üçü de bana aptalmışım gibi bakıyor. Tabii ki bunu zaten biliyorlar.

Wolfe, havluyu hâlâ kafatasının arkasına tutarak, "Birkaç dakika daha verin, işimi bitirmiş olacağım," diye homurdanıyor.

"Ben olsam kafasını omuzlarından ayırırdım," diye homurdanan Vik, Wolfe'un etrafından dolanıp diğerlerimizin yanına geldi. Boynundaki ve kollarındaki damarlar dışarı çıkıyor ve hâlâ yarı vahşi görünüyor. Sanırım Dimitri'ye elini sürseydi çok daha kanlı olurdu.

Vik Ana'yı göğsüne o kadar yakın tutuyor ki, belli belirsiz Ana'nın doğru düzgün nefes alıp alamadığını merak ediyorum.

Wolfe derin bir iç çekerek, "Tabii ki yapardım," diyor. "İlgilenen olursa diye söylüyorum, beyin sarsıntısı geçirdiğime de yüzde doksan dokuz eminim. Hâlâ çift görüyorum."

"Hey, göt herif," diyor Luke kıkırdayarak. "Kaç parmağımı kaldırıyorum?"

"İki," diyor Wolfe hiç tereddüt etmeden. "O elinde neden iki orta parmak var?"

"Bu iyiye işaret değil," diyor Ana, Vik'in elinden dikkatle kurtulup ayağa kalktığı anda Wolfe'a doğru ilerlerken. "Seni bir hastaneye götürmeliyiz."

Bağ konusunda son derece hissiz. Bu da cehennem kadar endişe verici. Çoğu sivilin şu anda çıldırmış olacağını hayal ediyorum.

Kemiklerinin kırılma sesini unutabileceğimi sanmıyorum... Uzun bir süre unutamayacağım.

Bulduğum yerden dehşet vericiydi. Yakından ve kişisel olarak nasıl ses çıkardığını hayal bile edemiyorum.

"Bu konuda ne yapıyoruz?" Luke çenesini kaşıyarak ve Dimitri'nin bedenine kaşlarını çatarak soruyor.

Artık nabız kontrolü yapmıyor, bu da umarım bu boktan gösterinin bittiği anlamına gelir.

Murphy kollarını göğsünde kavuşturarak, "Sana söylemiştim demek istiyorum," der. Dimitri'nin kalçasına tekme atıyor. "Eğer o büyük hayvan barınağını satın almış olsaydık, şu anda hazır olurduk. Hayvanlar için bedava yemek."

"Tanrım." Luke gülüyor. "Bu saçmalığın peşini asla bırakmayacaksın. Tamam, diğerlerinin yanına dönmeden önce hepsini çıkar."

"Yani..." Hepsinin kafası bana doğru döndüğünde iç geçiriyorum. "Biz yanlış bir şey yapmadık. Buraya kötü niyetle geldi. Buna bir de topraklarımızda yaşadığımız gerçeğini ekleyin..."

"Ned'i aramak ister misin?" Murphy sakalını kaşıyarak sorar. Ned kasabanın polis şefidir. "Bu çok gereksiz bir baş ağrısı gibi görünüyor." Wolfe'a bakar. "Kelime oyunu yapmıyorum."

Anastasia homurdanır. Wolfe kaşlarını çatıyor. Çılgın kasaba bölgesindeyiz. Bu neden bir soru olsun ki? Luke tekrar eğilerek, "Kesinlikle ihbar etmek için bir neden var," diyor. "Sanırım eğer ona iki ya da üç dakika sonra buraya geldiklerinde güzelce ölmüş olacak."

"Evie bebek sahibi olacağı kişinin psikopat olma ihtimalinin yüzde elli olduğunu biliyor mu?" Ana gözlerini kırıştırıp Luke ve Murphy'ye bakarak soruyor.

"Hey," diyor Luke kaşlarını çatarak. "Bunun grubun oyun planı olduğunu sanıyordum. Ben sadece iyi bir takım oyuncusu olmaya çalışıyorum."

"Anastasia," diye homurdandı Murphy. "Bu hiç hoş değildi. Evie, bozulan su ısıtıcısını tamir etmeye yardım etmeye geldiğimizden başka bir şey bilmeyecek." Cesede doğru eliyle işaret ediyor. "Su ısıtıcı tamir edildi."

Anastasia alay ediyor. "Bir saldırı tüfeği ve bir pompalı tüfekte. Tamamen inandırıcı, ama elbette. Asla tek kelime etmeyeceğim."

"Güzel," diyor Murphy, Anastasia'ya bir yumruk uzatarak. Anastasia başını eğerken birkaç uzun saniye boyunca gözlerini kırıştırır. Sonunda o da yumruğunu kaldırıyor. Yumruklar çarpışıyor ve benim çenem açılıyor.

"Evie senden hoşlanıyor. Müstakbel eşimi mutlu etmek isterim." Murphy omuz silkti. "Bu gece hiç uyumayacağım."

"Pekâlâ, mafya bağlantılı Rus'a geri dönelim mi?" İki elimle Dimitri'yi işaret ederek soruyorum. Hepimizin etrafta dikilip sanki bu önemli bir şey değilmiş gibi konuşuyor olmamız beni biraz rahatsız ediyor. *Anastasia bile*. Ben ne düşünüyorum ki? Özellikle de Ana.

Vik ve Luke seçenekleri tartışmaya başladılar ama ben bir adım atıp onu kollarıma çektim.

"İyi misin?" Yanağımı onunkine yaklaştırarak soruyorum. "Kimse senden şu anda tamamen iyi olmanı beklemiyor."

İhtiyacın varmış gibi hissetme-

"Ben iyiyim," diyor Ana, gözlerimin içine bakarak. "İyiden de öteyim. Kendimden geçtim. O pislik..." Kaşlarını çatıyor. "Yıllar boyunca bana eziyet etti."

Belki de bir danışmanla konuşması gerektiğini söylememek için dudağımı ısırıyorum. İleride bu konuyu kesinlikle açacağım ama şu anın doğru zaman olduğundan emin değilim.

Murphy cesedi göstererek, "Ondan kolayca kurtulabiliriz," diyor. "Ya da onu ihbar edebilirsiniz. Eğer bu yolu seçersen burada kalmayız. Bütün gece burada mahsur kalırız ve bu da başımı ağrıtır."

"Ne yapmak istiyorsun?" Ana'ya sordum. Babasının onu annesinin cinayeti ve kendisine yapılan saldırıyla ilgili tüm polis raporlarından uzak tuttuğunu biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, sonunda gerçeği söylemenin ona biraz teselli verebileceğini düşünüyorum.

Onu dikkatlice birkaç adım öteye çekiyorum. "Wolfe'un buzda kaydığını söyleyebiliriz. Bu onu kontrol ettirmek için yeterli bir bahane olur. Eğer bu seçeneği seçersek, bu işi kendimiz halledeceğiz demektir." Başımı salladım.

böylece cesedinin imha edilmesinden açıkça bahsetmek zorunda kalmayacağım. "Ya da Ned'i çağırabiliriz. O bir arkadaş ve polis şefi."

O da eski bir asker ve emekliliğin eşiğinde. Bunu çok fazla zorlayacağını sanmıyorum. Bu açıkça bir nefsi müdafaa davası. Kulağa ne kadar kötü gelse de Wolfe'un yaralanması sadece davamıza yardımcı olur.

Vik, "Bu senin seçimin," diyerek Ana'nın yanına geldi ve onu göğsüne çekti. "Kararı senin vermen hepimiz için iyi olur."

"Seni sevdiğimi söylemiş miydin, bebek yüzlü?" Wolfe kendini basamaktan iterek sorar. Biraz yalpalıyor. Dengesini sağladıktan sonra yanına gelip yanağından öpüyor. "Çünkü gerçekten seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye kabul ediyor ve kolunu onun sırtına doluyor.

Luke gülerек, "Üşümeye başlamadan önce arasanız iyi olur," diyor. Omzunun üzerinden el sallıyor. "Dışarıdayız. İhtiyacınız olursa bizi arayın."

"Teşekkür ederim," diye bağıyor Ana onlar ormana doğru ilerlerken. Aramamdan beş dakika sonra geldiler. İyi arkadaşlar. Evlerine yürümek çok uzun değil ama ormanda bir yere park ettiklerini tahmin ediyorum. Yoksa buraya nasıl bu kadar hızlı geldikleri hakkında hiçbir fikrim yok.

"Arabasıyla uğraşmak tam bir baş belası olur," diye kabul ediyor Wolfe, sanki benim düşünce zincirimi takip ediyormuş gibi.

Vik cebinden telefonunu çıkararak, "Ben hallederim," diyor. Uzaklaşıp aramayı yapıyor. "Siktir," diyor Wolfe, eğilerek. "Ambulans getirdiklerinden emin ol. Sanırım kusmak üzereyim." Başımı sallıyorum. Acaba bu kasıtlı mıydı yoksa söylediğinden daha mı kötü durumda?

Görünüşe göre küçük kasabamızın tüm polis gücü ortaya çıktı. Olaylarla ilgili ifadelerimizi almak için bizi hemen ayırdılar. Sağlık görevlileri Ana titremeye başlayınca ona bir battaniye verdiler ve sonunda polisler sorularını bitirmek için onu içeri götürdüler.

Neyse ki yalan söyleyecek bir şeyimiz yok, bu yüzden hikayelerimizin uyuştüğundan eminim. Bize inandıklarını görmek yeterince kolay. Bu ya da beş yıldır cinayet işlenmeyen sakin bir dağ kasabasında olmamız, rekoru kırmakta tereddüt ettikleri anlamına geliyor. Nefsi müdafaa turistler için cinayetten çok daha kabul edilebilir.

Wolfe birkaç soruyu yanıtlar ama hastaneye gitmesi gerektiğine karar verirler. Anastasia onunla gitmesine izin verilmesini talep eder.

Evdeki her şey suç mahallinin bir parçası. Neyse ki Ned, Vik ve Wolfe'un kamyonet anahtarlarını almamıza izin verdi. Kulübede yedekleri var ama bu ekstra zaman alır.

Memurlar hâlâ çalışıyor ama Ned, Wolfe'un taburcu edileceği haberini alır almaz gitmemize izin veriyor. Hastaneye yarım saatlik yolumuz var.

Wolf gerçekten de beyin sarsıntısı geçiriyor ama neye bakacağımızı biliyoruz ve Lydia kulübeden birkaç dakika uzakta yaşıyor. Anastasia dönüş yolu boyunca arkada Wolfe'un yanında kıvrılmış oturuyor. Elleri birbirine bağlı. Ana başparmağını Wolfe'un elinin arkasında gezdiriyor.

Bu gece olanları bilmeseydim, huzurlu göründüklerini düşünürdüm.

Sabahın beşinden sonra nihayet içeri girdiğimizde kulübedeki süitimiz cennet gibi geliyor. Dünyanın en uzun gecesi olmuş ve hepimiz ayakta ölmüşüz.

Vik biz döndükten sonra bile gergin. Anastasia yuvada bizimle birlikte uyumasını istiyor. Soren, Steele ve Merrick'e defalarca ulaştığını ama yanıt alamadığını biliyorum. Keeley'nin bir şekilde takip edildiği konusunda onları uyarmak için çırpınıyor. Bu beni de endişelendiriyor ama bu yarının konusu.

Sorun.

Hepimiz biraz dinlenmeliyiz.

Vik'in bu gece Ana'ya yakın olması gerektiğini biliyorum. Wolfe hastalanırsa diye bir kase alıyorum ve hepimiz birbirimize sokuluyoruz. Ben Wolfe'a yakın bir kenarda sıkışıp kaldım. Ama huysuzca belirttiği gibi, neredeyse beyni parçalanıyordu. Sanırım bunu hak etti, ama bu sadece aldığı beş dikiş çözülene kadar geçerli.

Gözlerimi deviriyorum ama Ana'dan en uzaktaki yeri seçiyorum.

Kolumu yastık olarak kullandığım için boynumda bir ağrıyla uyanıyorum.

Anastasia inleme ile gülme arası bir ses çıkarıyor. Başımı kaldırdığımda Wolfe'u yan yatmış, Ana'yı da sırtını Wolfe'un önüne dönmüş halde buluyorum. Wolfe'un eli Ana'nın külotunun içinde ve ben inliyorum, sadece havadaki tahrik kokusundan da değil. Wolfe'un taburcu evraklarında iki ya da üç gün boyunca seks yapmayacağını yazıldığından eminim.

"Beyin kanaması mı istiyorsun?" Wolfe'un omzunun üzerinden eğilip kıpır kıpır Anastasia'yı kontrol ederek soruyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyor Ana, Wolfe'un elini tokatlayarak uzaklaştırıyor. "Başın belada. Meşgul olmanın yapılmaması gerekenler listesinde olduğunu biliyor muydun?"

"Evrakları okumadım," diye düşündü Wolfe, sikini kadının kıcına sürtünerek. "Ama daha önce beyin sarsıntısı geçirmiştin."

"Demek yaptın," diye homurdanır Anastasia, sesi tamamen öfkeli çıkmaktadır.

Wolfe omuz silkiyor. "Bu o kadar şiddetli bile değil. Sadece bir ya da iki dakikalığına bayıldım. Lanet olası sinsi piç. Evin kenarına geldim, ormanı izliyordum ve tam bir korkak gibi beni kafamın arkasından vurdu."

Anastasia yüzünü ona dönüyor. "İyi olmana çok sevindim."

"Hepimiz iyiyiz," diyorum omzunu sıkarak.

Öpüşüyorlar.

İnledim. "Bu bağ çok vahşi. Beni uyandıran şeyin ikinizin de uyarılması olduğuna eminim."

"Ya da Ana'nın gelmek üzereyken pek sessiz olmaması." Wolfe gülüyor.

Ana bana neşeli bir sırıtış attı. "Evet, kesinlikle işi yarım bıraktı..." Sonra bir de baktım ki Wolfe'un üzerinden tırmanıp üstüme yerleşiyor. Soğuk elleri eşofmanımı indiriyor ve yarı sertleşmiş sikim dışarı fırlıyor.

"Bu hiç adil değil," diye homurdanıyor Wolfe, yüzünü bize dönerek. Alnını tutarak inliyor. "Evet, bu boktan şey berbat." Bir elini yüzünde gezdirirken göğsündeki ve kollarındaki dövmeler hareket ediyor.

"Özür dilerim," diyor Ana, eliyle sikimi okşarken.

"Bunu bana yapıyor olabilirsin," diye yakınıyor Wolfe. "Bu seks değil... En sevdiğinin kim olduğunu görüyorum." Anastasia güler. "Surat asarken çok tatlı oluyorsun."

"Orgazmın bana tamamen doğal bir ağrı kesici sağlayacağından oldukça eminim," diyor ve bize doğru uzanırken başını avucuna dayıyor.

"Beynine zarar vermek gibi bir niyetim yok," diye inliyor Ana kalın uzunluğundan aşağı kayarken.

"Şaşırtıcı bir şekilde, yol boyunca beni kazanmayı başardın. Seni çok seviyorum Wolfe Alexander."

"Ah, kahretsin," diye inliyor Wolfe. "Ben de seni seviyorum, bebek yüzlü." Eşofmanını aşağı doğru kaydırır ve

ama benim ilgim kesinlikle Anastasia'nın üzerinde. Ellerim kalçalarına inerken sonunda uyku tişörtünü başının üzerinden çıkarıyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor. Bana verdiği gülümseme kalbimin çarpmasına neden oluyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor, gözlerimin içine bakarak.

Elim havalanıp başının arkasını avuçluyor. "Ve seni seviyorum, Ana."

Yakınıma eğiliyor, yanağını yanağıma yaklaştırıyor ve sikimin üzerinde sürtünüyor. Etrafımı saran sıcaklığından başka bir şeye odaklanabilmek için dudağımı ısııyorum. Bu ve onun aşk ilanı beni sınıra çok yaklaştırdı.

Ana diz çökene kadar yukarı itiyor. Yüzündeki erotik mutluluk ifadesi ve saçlarının etrafına dökülme şekli hırlamama neden oluyor. Bu kadınla bir hayat kurabileceğimi düşünmek çok zor.

"Lanet olası beyin sarsıntısı," diye yakınıyor Wolfe. "Ben de katılmak istiyorum."

"Onu kesinlikle benim için güzel ve kaygan hale getirdin," diye mırıldanıyorum, zonklayan uzunluğumun üzerinde sıkılırken göğüslerinin sıçramasını izliyorum.

Göğsümde garip bir sızı var ve gözlerim Anastasia'ninkilerle buluşuyor. Kaşlarını çatarak kapiya doğru bakar. "Vik..."

Daha önce yolda mıydı yoksa Ana onu bağla mı çağırdı emin değilim. Bir şeylerin ters gittiğini hemen anladım. Yüzündeki ifade... Kahretsin, bunu tarif edecek kelime bile bulamıyorum. Sürünerek yuvaya giriyor ve Anastasia'nın arkasında, bacaklarımın arasında bitiyor.

"İyi misin-" diye söze başlıyor ama Vik ağzını prensesin ağzına dayayarak onu susturuyor. "Sana ihtiyacım var prenses," diye mırıldanıyor Vik, nefes almak için birbirlerinden uzaklaşırlarken. "Tamam," diye kabul ediyor Anastasia.

"İşte," diye teklif ediyorum, Ana'yı sikimden kaldırmaya çalışarak. Yapmak istediğim son şey bu ama Vik o kadar kırılmış görünüyor ki yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu biliyorum.

"Hayır!" Vik havlıyor.

"Lanet olsun, sen-" Wolfe başlar ama Vik onun sözünü keser.

"İkimiz de amını sikebilir miyiz prenses?" Vik Ana'nın çenesini öpüyor.

"Bunu hiç yapmadım," diyor Ana, bir kolunu geriye uzatıp boynuna dolayarak. "Ama denemeye hazırım."

"Teşekkür ederim," diye homurdanıyor Vik. "Göğsünün üzerine."

Anastasia göğüsleri göğsüme çarpma kadar öne doğru eğiliyor. Klitorisleriyle oynamak için bir elimi aramıza sokuyorum. Wolfe hazırlıkların çoğunu ben uyanmadan önce yapmıştı ama bu kesinlikle sıkı bir uyum olacak. Bizi teşvik edecek sıcak pus olmadan denemekten biraz korkuyorum. Omega biyolojisinde acıyı zevke dönüştürmeye yardımcı olan bir şey var, *özellikle de* kızışma sırasında.

Vik bir parmağını Ana'nın içine sokuyor. Gözlerim kapandı. Bu son derece garip.

"O küçük tatlı amcığımı mahvedeceğiz," diye homurdanıyor Vik ve bir parmak daha ekliyor. İnanılmaz derecede yoğun. "'Evet baba' de."

"Evet baba," diye inliyor Ana.

Wolfe şilteden aşağı kayıyor, böylece olan biten her şeyi ön sıradan görebiliyor. Bize doğru dönüyor ve dikkatle izliyor.

"Kayganlaştırıcıya ihtiyacımız olabileceğini düğündüm," diye homurdanıyor Vik, Anastasia'nın boynunu yalayarak. "Ama bizim için kesinlikle damlıyorsun, pis kız."

Ana inliyor, yüzünü boynuma gömüyor. "Bu gerçek olamaz."

Vik parmaklarını esnetmeye devam ediyor. Onları sikimin yan tarafına doğru hareket ettiriyor ve karşı tarafta olduklarından tamamen farklı bir his veriyor. Gerçekten ne kadar sıkı bir uyum olacağını gösteriyor. Bir şeye üzüldüğünü biliyorum ama bu onun acı çekmesine ya da rahatsız olmasına neden

olacaksa mazeret olamaz.

Anastasia'nın parfümü havaya karışıyor. İnliyor. Bu ses acıya işaret etmiyor, yakınından bile geçmiyor.

Zaten ne kadar sıkı oturduğunu düşününce minnettarım. Gözleri benimkilerle buluşurken klitorisini okşamaya devam ediyorum. Bana nabzımı hızlandıran bir gülümseme veriyor. Kesinlikle çok sevimli ve sonsuza dek benim olacak. Bu kadar şanslı olmamız beni hâlâ şaşırtıyor.

Çok hızlı gelip anı mahvetmemek için aklıma gelen başka şeylere odaklanmakla meşgulüm.

Vik parmaklarını esnetirken "Lanet olsun," diye inliyorum. "Bu şekilde dayanabileceğimden emin değilim. Bu uyum gerçek dışı." "Tuhaf mı?" Wolfe eğilip Ana'nın ağzını kendi ağzına çekerek sorar. İğrenç bir öpücük paylaşıyorlar.

düğümümü ve taşaklarımı kayganlığıyla kaplıyor. "Çünkü görüntü çok pis. Ateşli, ama evet... Vik sana Ana'nın amının içinde eliyle iş yapıyor gibi görünüyor. Bu etkileyici."

"İyi misin, tatlı kız?" Vik sonunda parmaklarını serbest bırakarak soruyor.

"Evet; sik beni baba," diye sızlanıyor Ana. Sikim zıplıyor. Bu cidden benim sapkınlığım bile değil, ama lanet olsun dudaklarından gelen gerçekten sıcak. Vik sikini Anastasia'nın kayganlığıyla kaplıyor ve itiyor.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Anastasia

T Ağzımdan çıkan ses ölmekte olan bir kediye andırıyor. Yani, bir kedinin öldüğünü hiç duymadım, ama böyle bir ses çıkacağını hayal ediyorum.

Kesik kesik nefes alırken görüşümde lekeler oluşuyor. İyi olup olmadığımı anlamaya çalışırken tırnaklarım Rafe'in göğsünü tırmalıyor. Vik hareket etmiyor. Elini sırtımda gezdirip omzumu öperken Rafe klitorisime daha sert bir baskı uyguluyor. Wolfe dinleniyor olmalı ama sol mememi avuçluyor ve parmaklarını sıkı meme ucumun üzerinde gezdiriyor. Hepsi bağ aracılığıyla huzur ve rahatlık gönderiyor, ama bedenim bunlardan ne çıkaracağından emin değil.

"Gelmesini sağla," diyor Wolfe.

"Aslında bunun onu daha da sıkılaştırmasından korkuyorum," diye inliyor Rafe. "Bu da şu noktada hiç iyi olmaz."

Kendimi biraz yukarı itiyorum ve başım Vik'in göğsüne yaslanıyor. "Hareket etmelisin. Lütfen, Tanrı aşkına... Hareket et!"

Vik başını sallıyor ve bu sefer daha da derine itmeden önce dikkatlice birkaç santim dışarı çekiyor. O kadar kalınlar ki sanki horoz uzunluğunda bir düğüm alıyormuşum gibi hissediyorum. Kahretsin, bunun kafamın dışında bir anlamı var mı bilmiyorum ama inanılmaz hissettirmeye başlıyor.

Dizlerimin üzerinde yükseliyorum ve siklerinin üzerine düşüyorum. Zavallı Rafe aramızda sıkışıp kaldı ama yüzündeki acı dolu zevk ifadesinden bunu umursamadığı anlaşılıyor.

Rafe klitorisimi çimdiklerken, "Bu çılgınlık," diye inliyorum.

"Seni o kadar çok seviyorum ki," diye inliyor Wolfe. Gözlerim ona kayıyor. O da sikini sallıyor ve huşu içinde siklerinin içimde kaybolduğu yere bakıyor.

Vik beni çalıştırırken Rafe'e binmeye çalışırken memelerim zıplıyor. Vücudumdaki her sinir ucu arzu ve tutkuyla yaşıyor. Rafe klitorisimi çimdiklerken Wolfe meme ucumla alay etmeye devam ediyor. Bu beni uçurumun kenarına gönderiyor. Yüzüm Rafe'in göğsüne düşüyor. Zonklayan siklerinin üzerinde gerilirken hıçkırıyorum. Zevkin sarsıntıları neredeyse acı verici.

"İşim bitti," diye homurdanıyor Rafe. Boynundaki ve omuzlarındaki kaslar gerginlikten gerilmiş. Başını eğiyor ve ağzımı kendine doğru çekiyor. Öpücüğün içinde sızlanıyorum.

"Sikeyim evet, tatlı kız. Babanın sikini sağ," diye inliyor Vik omzuma karşı. Bu ses sistemime tarif edilemez şeyler yapıyor. O kadar kayganım ki, her itiş ıslak bir ses çıkarıyor. "Seni döllerimizle dolduracağız. Seni tekrar tekrar doğuracağız."

Vik, Wolfe'un ısırik izini yalıyor. Şaftlarının etrafında kıvranırken hangi tarafın yukarı olduğunu bilmiyorum.

Her şey baskı ve inanılmaz bir zevk.

"Lanet olsun, Ana," diye inliyor Rafe.

Alt dudağınızı ısırığımı fark ettim.

"Kahretsin," diye fısıldadım, ısırığın üzerini yalayarak. "Özür dilerim."

"Hayır," diyor Rafe, dudaklarıma bir öpücük kondurarak. "Özür dileme. Az önce hayatım boyunca boşalmadığım kadar sert boşaldım."

"Ben de," diye inliyor Vik, sonunda amımdan kurtuluyor. Yatağa doğru ilerliyor ve oturuyor.

Wolfe hâlâ sikini okşarken, "Lanet olsun, çok ateşliydi," diye ekliyor. "Üçlü yapmak ister misin?"

Rafe bizi Wolfe'tan uzaklaştırırken göğsüm kabarıyor. Beni hâlâ sert olan sikinden kaldırıyor ve ikisinin arasına yerleştiriyor.

"Ona yaklaş," diye öneriyor Rafe, dişlerinin bir sıyrığı ve yaramaz dilinin bir yalamasıyla omzumla alay ederek. Dediğini yapıyorum.

Wolfe bacağımı kalçasının üzerine çekip hırlıyor. Şu anda her yerinden döl sızan amıma bakıyor. Kalçamı eğiyor ve sikinin ucunu tam açıklığıma doğrultuyor. Rafe memelerimi avuçlarken ben titriyorum ve Wolfe sikinin başını şişmiş klitorisime sürüyor.

"Seni döllerimle boyayacağımı söylemiştim," diye homurdanıyor Wolfe ağzını tutarak. "Kahretsin, kasıldığını hissedebiliyorum. Benim için çaresiz misin, bebek surat? O daracık deliğinin içine boşalmamı mı istiyorsun?"

"Evet," diye hıçkırıyorum.

Sikinin başını zar zor içime sokuyor ve eliyle shaftının geri kalanını çalıştırıyor. Rafe'in ılık nefesi boynumda gezinirken parmaklarım klitorisimi ovmak için düşünüyor. Onun sikine gerçekten susamıştım. Kalçalarımı eğiyorum, daha fazlasını almak için aşağı doğru kıpırdanıyorum.

"Her santim için açsın." Wolfe karanlık bir şekilde kıkırdar. "Lanet olsun, Ana. Hiç senin gibi bir şey hissetmemiştim. Beni çok iyi boşaltıyorsun. Küçük, muhtaç bir amcığın var. Daha fazlasını ister misin?"

Çılginca

başımı

salliyorum.

"Bunun için

yalvar."

Homurdanıyorum. Onlarınkine kıyasla acınacak kadar zayıf bir hırıltı ama Wolfe'un üzerine yuvarlanıyorum.

Haklı, ona ve onun etkileyici sikine muhtacım ve yalvaracak durumda değilim.

Meme uçlarım serin havada karıncalanıyor. Bacaklarımı açıp onun uzunluğunun üzerine düşerken klitorisimle alay ediyorum. "Evet, nehre düşmeme üç saniye kaldı," diye inliyor Wolfe. Onun Ellerimi kalçalarımaya koyup onu çalıştırmama yardım etti.

Kaslarının esneme şekli ve yüzündeki ifade beni uçuruma sürüklüyor. Ben yanarken Rafe eğilip sağ meme ucumu ağzına alıyor.

"Bizim için gel prenses," diye homurdanıyor Vik. Sol tarafımda beliriyor, hassas etimi ısırmadan önce dilini meme ucumun üzerinde gezdiriyor.

Donup kaldım, titriyor ve geriliyordum. Wolfe beni yere çarpıyor, kalçalarımı tutuşunu kullanarak beni olabildiğince derine itiyor. Neredeyse imkânsız derecede sertleşiyor. Vücudum onun şişen bedenine uyum sağlarken inlememe neden oluyor.

"Siktir, bebeğim," diye inliyor Wolfe. "Ne kadar pis bir kız. Hepimizin seni döllerimizle doldurmasına izin veriyorsun."

Lanet olsun, seni bebeğimle ne kadar çok sikmek istediğimi bilemezsin."

"Bu babacığa yepyeni bir anlam kazandıracak," diye mırıldanıyor Vik, sakalıyla gövdeyi okşayarak. Gülüyorum, başımı sallıyorum ve onu bağın içinde hissetmeye çalışıyorum. Yuvaya gelmeden önce ne olduğundan emin değilim... ama öğreneceğim ve gerçekten kötü bir haber olmasından korkuyorum.

Vik, Wolfe'un üzerinden inmeme yardım ediyor ve beni şiltenin üzerine atıyor. Memelerim sallanırken zıplıyorum. Sonra bir baktım, Vik üzerime çıkmış beni öpüyor. Elim

boynunu şefkatle ovuyor ve onu rahatlatmaya çalışıyordu.

Vik iki parmağını amımın derinliklerine sokarken yanağıma doğru homurdanıyor: "Bunların hepsini burada tutalım," diyor. "Hassas mısın prenses?"

Başparmağı ağrıyan klitorisimin üzerinde geziniyor ve ben yataktan doğruluyorum.

"Hayır, baba." "Bana tatlı tatlı sor," diye mırıldanıyor Vik, dudaklarıma bir öpücük kondurarak.

Ben huff.

"Prenses," diye bağılıyor Vik, klitorisimle alay ederek.

Gözlerimi kısarak ona bakıyorum, o da kıkırdıyor. Parmaklarını çekip kurtarana kadar paniğe kapılmadım. Omuzlarından tutarak onu geri çektim.

"Lütfen beni parmakla becerir misin?" Deniyorum. Bu sefer hangi kelimeleri duymak istediği hakkında gerçekten hiçbir fikrim yok.

Bağ, onun eğlencesi ve memnuniyetiyle titreşiyor.

"Yaklaştın ama bence daha iyisini yapabilirsin." Vik bana kaşlarını çatı.

"Lütfen baba. Dölünü tekrar içime boşaltmanı istiyorum," diye fısıldıyorum. Gözlerim sıkıca kapanıyor. Vik yanağını yanağıma yaklaştırıyor. "Bu iyi, tatlı bir kız. Sen bizim için kesinlikle mükemmelsin,

Prenses."

Işınıyorum.

Vik kalçalarımın üzerine diz çökene kadar geri çekiliyor. Başparmağı klitorisimi okşarken parmaklarını içimde gezdiriyor. Diğer eli karnımın alt kısmına iniyor ve çok geçmeden yalvaran, hıçkırarak bir karmaşa haline geliyorum.

"Elimin her yerine sertçe boşal," diye homurdanıyor Vik. "O hazır serviksinin tüm döllerimizi emdiğinden emin olalım. Baban için gel."

Ve yapıyorum. Sarsılıyorum, parçalanıyorum ve Vik'in kalın parmaklarının etrafında sıklaşıyorum. Tüm kontrolümü kaybederken tırnaklarım derisini kazıyor.

"Oh, Tanrım. Lütfen durma," diye yalvarıyorum. "Beni daha sert parmakla, baba."

"Bu çok ateşli," diyor Wolfe hüzünlü bir ses tonuyla. "Sanırım bana baba demen de hoşuma gidebilir." Vik alçak sesle hırlıyor ama bu eğlenceli bir ses.

Bunu nasıl yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ama leğen kemiğimin tepesini aşağı doğru ittiğinde aldığım zevk her zaman daha da artıyor. Belki de onun güçlü tutuşu altında sıkışmış olma hissidir? Ama ben öyle düşünmüyorum.

Bence Vik sadece saf büyük penis büyü. Büyük sikinin enerjisi o kadar güçlü ki, görünüşe göre sihirli ellerine de geçiyor. Orgazmdan inerken kıkırdıyorum.

Sanırım sik sarhoşuyum. Ya da döl sarhoşu. Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, bu noktaya geldiğim için çok mutlu olduğum. Adamlarım olmadan yaşamayı hayal bile edemiyorum.

Rafe kulübenin sahipleriyle konuşmak için aşağı iner ve Reynolds ve karısıyla buluşur. Görünüşe göre kaldığımız evin sahipleri onlar ve orada olanlar hakkında kesinlikle bilgilendirilmeleri gerekiyor. Neyse ki içeride kan yoktu ya da evde hasar yoktu, bu yüzden umarım çok üzülmezler.

Vik ve ben Wolfe'u yatağına yerleştirdik. Biraz dinlenmeye ihtiyacı var. Onu becermemeliydim bile, ama kendimi savunmam gerekirse... sis beni ele geçirdi. Aklımda bir düşünce bile yoktu.

Vik beni banyosuna taşıdı ve duşu başlattı.

"Temizlenebilmem için gidebilir misin?" Diye soruyorum, ama bunun nafile olduğunu zaten biliyorum.

Vik alay ediyor. Yüzünü bana döndüğünde uzun, kalın siki sallanıyor. Gözlerimi deviriyorum ve çok az alçakgönüllülükle tuvalete düşüyorum.

"Bana bir saç bağı getirebilir misin?" Ona kirpiklerimi kırpiştırarak soruyorum.

"Çok tatlısın," diyor Vik başını sallayarak. "Ne yaptığını biliyorum ama bu seferlik sana vereceğim." Bir tane almak için yatak odasına gidiyor. Mümkün olduğunca hızlı işiyorum ve o geri döndüğünde tam temizlenmeyi bitiriyorum. Sifonu çekiyorum ve o sırtımı çerçevelerken ellerimi yıkamaya gidiyorum. Ben daha ellerimi yıkamayı bitirmeden sarı saçlarımı şefkatle topluyor. Beni duşa götürüp içeri girmeme yardım ederken onları kurulama zahmetine girmiyorum.

Çok umutsuz görünüyor. Bu beni kesinlikle öldürüyor.

"Seni rahatsız eden ne?" Sırtımı ve kıçımı sabunlarken soruyorum.

Vik titreyerek bir nefes verir. "Soren ve Keeley öldü. Steele ve Merrick çok iyi durumda değiller ama yaşayacaklar."

"Ne?" Tıslıyorum. Midem bulanıyor. Dönüp onunla yüzleşiyorum. "Emin misin?" Başını sallıyor. "Merrick'le konuştum..."

"Ohmigod, Vik. Çok özür dilerim..."

Vik'in çenesi hiç görmediğim kadar gergin. "Neyse o," diyor yanağını yanağıma sürterek. "Bu tür bir yaşam tarzı her zaman yakalar."

Yanağıma ısıriyorum ama gözyaşlarım akmaya devam ediyor. Belki Soren'i anlayabilirdim çünkü o da o vahşi mafya dünyasının bir parçasıydı... Ama Keeley? Tanrım, çok yumuşak ve nazik görünüyordu.

"Özür dilerim," diyorum başımı sallayarak ve tavana bakarak.

"Ben de prenses," diye onaylıyor Vik. "Ben de."

O beni göğsüne yakın tutarken elimi ensesinde gezdiriyorum. Sonunda kendimi toparladım ve alfama baktım. Şu anda bana ihtiyacı var.

Onu sabunlarken aramızdaki bağı duyduğum minnettarlığı dile getiriyorum. Duş hiç de cinsel bir şey değil ama diğerlerinden daha samimi hissettiriyor. Bana her zaman özgürce verdiği rahatlığın bir kısmını ona verebilmeyi seviyorum.

Vik kıkırdıyor. "Bana çok iyi bakıyorsun prenses," diye mırıldanıyor, ben havluyu almak için kolumu uzatırken. Bileğimden tutup beni kendine çekiyor.

Elime aldığım havluyu üzerime sararken gözlerinin içine bakıyorum.

"Birbirimize iyi bakıyoruz," diye fısıldıyorum, parmak uçlarımda uzanıp yanağını öpüyorum.

Önümüzdeki birkaç hafta hepimiz için son derece zorlu geçecek. Sürümüz Vik'i desteklemek için bir araya geliyor. Huysuz ve çok homurdanıyor ama çocukların desteğini takdir ettiğini biliyorum.

Polis soruşturmasını tamamladı. Birkaç tur daha sorgulama yapılır ama dürüst olmak gerekirse çok fazla zorlamazlar. Adamlar Reynolds'ın evini temizletmek için para ödüyorlar.

Onu satın alma olasılığı hakkında kısa bir tartışma oldu ama orada çok iyi anılar yok. Yani var... Adamlarımla bağ kurmak her zaman değerli bir anı olacak, ama Soren ve Keeley'i ve hatta Dimitri'nin ölümünü düşününce, bu doğru gelmiyor.

Evie, Soren'in cenazesine katılmamız için bize izin verilmesini talep ediyor. Hepimiz işlerimiz açısından son derece güveniliriz olduğumuz için adamları biraz şikayet ediyor, ancak Evie biz döndükten sonra hayatın normale döneceğini belirtmekte gecikmiyor.

New York'a dönme düşüncesi gözümü korkutuyor. Tüm canavarlarımın öldüğünü ve gömüldüğünü kendime hatırlatmam gerekiyor.

Vik'in ailesiyle bir gün geçirdik. Tüm bu durum bana garip geliyor. Hiçbiri

Özellikle de Soren'in ölümünden dolayı kalbi kırıktır ve sonunda her şeyden çok bir aile buluşması gibi hissettirir.

Ertesi gün cenazeye gidiyoruz. Törenden sonraydı ve diğer birçok grup gibi bir kümede duruyorduk. Oda tehlikeli adamlarla dolu. Ama ben hiç endişelenmiyorum çünkü yanımda adamlarım var.

"Anastasia," diyor Ivanov, arkasında bir grup kas gücüyle yaklaşırken. "Uzun yıllar oldu ama seni nerede görsem tanırım. Her zaman annene çok benziyordun."

O haklı. Yıllar oldu. Annemin ölümü için onu o kadar uzun süre suçladım ki, nefreti ayırmak çok zor. Babamın Barrett'e ilticasını gizlemek için onu öldürdüğünü anlıyorum ama asla Ivanov'un en büyük hayranı olmayacağım.

Garip bir sarılma için beni kendine çekti. Vik katil bir aslan gibi kükrüyor.

Ivanov gülüp geçer. Vik'e bakar. "Çelik gibi, tıpkı kanın gibi." Bir kolunu omzuma doluyor ve bizi birkaç adım öteye çekiyor. "Soren'den bahsetmişken, paralı askerleri gördün mü? En sevdiğim infazcıya nasıl bulaştıklarıyla bir ilgin olduğunu biliyorum."

Vik'in çenesi gergin, Ivanov'un bana dokunduğu her yere bakıyor. Tenimle temas eden her vücut parçasını kesmeyi planladığından oldukça eminim.

"Steele ve Merrick hâlâ iyileşme sürecinde," diye homurdandı Vik. "Buraya gel prenses."

"Seni görmek güzeldi," diyorum Ivanov'u sıkarak. Hiçbir fikrim yok ama bu adama kaba davranmanın kötü bir plan olduğunu düşünüyorum. Babamı küçük patates gibi gösteriyor.

Wolfe ve Rafe onun yanında dururken Vik'e doğru gidiyorum.

"Saygılarımızı sunduk," diye homurdanıyor Vik, beni kendine yakın tutarak. "Şimdi gidiyoruz."

"Çok fazla öfke var," diyor Ivanov, yaklaşmaya başlayan korumalarını el sallayarak. "Biliyor musun, ölmüş olması gerçekten bir lütuf." Ivanov kıkırdıyor. Omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Soğuk, ölü bir ses. "Kimse ölüleri aramaz. Onlar hayatta başka türlü bilemeyecekleri bir huzur bulurlar." Ellerini önünde birleştiriyor ve sırtıyor. "Her zaman aşka karşı bir zaafım olmuştur. Belki de bu yüzden bunca yıl sana göz kulak olmaya çalıştım." Bana bakıyor ve kaşlarını çatıyorum. Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bana göz kulak mı oldun?" Alay ettim.

"Annen ne yazık ki benim onun için hissettiklerimi benim için hissetmedi. Onu ve evet, hatta seni güvende tutmak için dünyayı yakıp yıkacağıma güvenmedi." Dramatik bir şekilde duraklar. "Baban mesajımı yüksek sesle ve net bir şekilde aldı. Bir daha asla denemeyeceğine gerçekten inanıyor musun? Seni sandığından çok daha fazla korudum." Ivanov her şeyi bana yönlendiriyor. Vik'e, "Böyle bir ihanetin cezasız kalmasına neden izin verildiğini sorgulamadın mı?" diyor.

"Neden onu kendin öldürmedin?" Vik sorar. "Eğer Anastasia'nın annesiyle bir ilişkin olduğunu ima ediyorsan, o zaman neden Markov Androff karısını öldürdüğünde onu öldürmedin?"

Aklım hâlâ Ivanov'un sözlerinde. *Kimse ölüleri aramaz. Hayatta başka türlü bilemeyecekleri bir huzur bulurlar...* Gözlerim büyürken nefesimi zor tutuyorum.

"Keeley'nin annesine sunduğum gibi, annenize de ona göz kulak olacağıma güvenmesi için fırsat verdim. Ne yazık ki annen bana inanmadı. İşin içinde bildiğinden çok daha fazlası var, tahmin edebileceğinden çok daha fazla parça sürekli hareket halinde," diyor Ivanov başını sallayıp boğazını temizleyerek.

"Keeley senin kızın mı?" Tıslıyorum. Kelimeleri tutmanın bir yolu yok. Ben onları durduramadan ağzımdan dökülülerdiler. Tanrım, vahiyler gelmeye devam ediyor.

"Akıllı kız," diyor Ivanov, öne çıkıp çenemi çimdikleyerek. "Kendi etinin ve kanının Androff'la takas edilmesine izin mi veriyorsun?" Vik homurdanıyor.

"Sana cevap borcum yok." Ivanov beni serbest bıraktı. Yakınıma eğiliyor ve Vik'e yakalayamadığım bir şeyler fısıldıyor.

Vik anında kaskatı kesilir. "Bunu öğrendiğim iyi oldu," diyor kırılmış bir ses tonuyla. "Burada işimiz bitti." "Sana ne dedi o?" Wolfe arabaya doğru giderken soruyor.

Vik başını sallıyor ve hepimiz kiralık arabaya binene kadar tek kelime etmiyor.

"Soren'i gördüğümde ona hoş geldin diyeceğimi söyledi. Hayatı Ivanov'un hediyesi ve Soren'in bunu ne pahasına olursa olsun kızını korumak için kullanacağını garanti." "

Bunu Ivanov konuşurken anladım. Ama hala Keeley'nin Ivanov'un kızı olduğuna inanamıyorum. Ve annemi samimi bir şekilde tanıyor muydu? Aklım başımdan gitti.

Vik arabayı çalıştırır ve etrafına bakar. "Eğer onu görürsem o orospu çocuğunu bayıltacağım."

"Kahretsin," diyor Rafe beni yanına çekerek. "Onlar için bu kadar kolay olduğuna inanamıyorum. onu öldür."

"Sence Merrick ve Steele biliyor mu?" Wolfe soruyor. "Onları gördüğümüzde Keeley için yarı yolda olduklarını biliyorsun."

"Hiçbir fikrim yok," diye homurdanıyor Vik.

"O ikisinin durumunun kötü olduğunu biliyoruz," diye ekliyor Rafe. "Tıbbi raporları gördük."

"En azından hepsi hayatta mı?" Teklif ediyorum çünkü herkes çok gergin. Bu bana iyi bir şeymiş gibi geliyor ama çocuklar dalgın.

Vik başını sallar. "Evet ama bu yolculuk tam bir zaman kaybıydı."

"Hayır." Wolfe kıkırdıyor. "Hepimiz gerçek hayata dönmeden önce güzel bir tatil oldu."

Dönüş uçağımız yarına kadar yok.

Otele döndüğümüzde Rafe ve Vik bir iki saatliğine ortadan kayboldular. Wolfe ve ben odada kalıp sarılıyoruz. Bu da akıl almaz derecede harika orgazmlara yol açıyor.

Paket servisi geri getiriyorlar ve koku o kadar inanılmaz lezzetli ki ağzım sulanıyor. "Biftek mi bu?" Kutumun kapağını açarak inliyorum. "Ohmigod, biftek gibi kokuyor."

Ben bifteği ve yanındaki lezzetli Alfredo'yu mideye indirirken üçü de bana tuhaf tuhaf bakıyor. En son salataya gittiğim için biraz bile utanmıyorum.

Hayat güzel.

Sürümüz bir araya geldi ve benim de bir arkadaşım oldu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, arkadaşlığımızın bu kadar başarılı olmasının nedeni Everly'nin geçinmesi son derece kolay bir insan olması.

Soren hayatta olduğu için daha da mutluyum çünkü bu Keeley'nin de hayatta olduğu anlamına geliyor. "Tatlı var mı?" Etrafa bakarak soruyorum.

"Her zaman tatlı vardır." Wolfe gülüyor. "Dipsiz bir kuyu olduğumu biliyorsun."

Bir dakika sonra elinde çikolatalı kekle geri dönüyor ve ben omega sesine benzeyen bir çığlık atıyorum. "Seni mutlu görmeyi gerçekten çok seviyorum prenses," diyor Vik, parmaklarını yanağımda gezdirerek.

Wolfe bana kek ısırıkları yediriyor. İşimiz bittiğinde Rafe ortalığı toplarken geri kalanımız otel süitinin küçük oturma odasındaki kanepeye geçiyoruz.

Rafe son derece gergin görünüyordu. Önümde diz çöktüğünde, çenem gerçekten açıldı.

"Anastasia, bizimle evlenir misin?" Rafe arkasından küçük siyah bir kutu çıkararak sorar.

Gözlerim adamlar arasında gidip geliyor. Wolfe sırtıyor ve kabul etmem gerektiğini düşündüğünü

göstermek için başını sallıyor. Vik bağlantıları

elini şefkatle benimkiyle birleştirdi, parmağını nabzımda gezdirdi.

"Elbette," diye kabul ediyorum ve boştaki kolumu Rafe'in boynuna doluyorum. Şefkatli bir öpücük için onu kendime çekiyorum. "Yüzüğü görmek istemiyor musun?" Wolfe gülerek soruyor.

"Evet," diyorum başımı sallayarak. "Ama iğrenç olsa bile cevabım yine de evet." Kıkırdıyorum, şaka yaptığımı anlaması için omzumu onunkine çarpıyorum.

Rafe kutuyu açıyor ve gözlerim yuvalarından fırlıyor.

"Vay anasını," diye fısıldadım. "Hayır, asla olmaz. Bunu iade etmelisiniz." Yaltaklanıyorum. Kahretsin, tam bir pislik gibi konuşuyorum. "Özür dilerim, demek istediğim o şeyin fiyatına muhtemelen bir ev alabilirdik. Vik yokken hesap yaptığımı biliyor muydunuz... Bir cep telefonu almak için bütün bir ay çalışmam gerekir."

"Saçmaladığın zaman gerçekten çok tatlı oluyorsun," diyor Wolfe, uzanıp yerden bir çanta alarak. "Şimdiye kadar seninle ilgilenme konusunda oldukça boktan bir iş çıkardığımızı fark ettik. Bundan sonra bu değışecek."

Vik elimi uzatıyor ve Rafe yüzüğü parmağıma takıyor. Oval kesimli bir pırlanta ve daha küçük taşlardan oluşan bir halesi var. Beyaz altından yapılmış ve kesinlikle göz kamaştırıcı.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum, ne kadar güzel parladığını kontrol etmek için elimi bir o yana bir bu yana eğiyorum. "Ama bir ev için para biriktirmemiz gerekmiyor mu?"

"Çantayı aç," diye öneriyor Rafe.

Yapıyorum ve şaşkınlığım artıyor. Bu yeni bir cep telefonu. "Teşekkür ederim," diyorum içtenlikle.

"Dediğim gibi," diyor Wolfe, eğilip yanağımdan öpmek için. "Son zamanlarda hepimiz iş dışında ve birlikteydik, bu yüzden daha önce düşünemedik. Vik daha yola çıkmadan senin için yeni bir telefon almalıydık."

"O zamanlar birlikte değildik." Uzaniyorum ve kalçasını sıkıyorum. "Ama teşekkür ederim. Bir telefona ihtiyacım vardı."

"Eve dönelim," diyor Vik, dikkatimi çekerek. "Reynolds'ın evini çoktan pas geçtik ama yolun hemen yukarısında satılık bir arazi var. Kendi evimizi inşa etmeye ne dersin?"

Kalbim çılgınca çarpıyor. "Çok isterim," diye kabul ediyorum. "O altını annemden aldım-"

"Bunu istediğin şey için saklamamı istiyoruz," diyor Rafe. "O senin. Bekleme süresini kabul ettiğiniz sürece, mülkü ve oldukça iyi büyüklükteki bir evi karşılayabilecek kapasiteden daha fazlasıyız. Sıfırdan bir ev inşa etmek bir süreçtir..."

"Sorun değil," diye onu temin ediyorum. "Kulübeyi seviyorum."

"Güzel," diyor Wolfe, beni kucağına çekerek. "Şimdi bebek yapma alıştırmaları yapalım." Beni otelin yatak odasına doğru götürürken gülüyorum.

Babam beni Borsa'ya gitmeye zorladığında geleceğimi bulmayı hiç beklemiyordum. Ama bir şekilde, hayal ettiğim her şeyi ve daha fazlasını buldum.

Sonsöz

Viktor

"R Evie'nin ateş sonrası kramplarının nasıl geçmediğini ve bir şeyler olduğunu nasıl anladıklarını hatırlıyor musun?" Wolfe, hasta Anastasia'dan birkaç büyük adım uzaklaşarak şöyle diyor.

Eve dönüş yolculuğu Ana için tam bir kâbustu.

"İyisin," diye mırıldanıyor Cas. Bir eli kızın saçlarında, yüzünü kapatacak şekilde tutuyor, diğer eliyle de sırtında daireler çiziyor.

Wolfe'un sözleri nihayet kalın kafatasıma işlerken, "Hayatta olmaz," diye fısıldıyorum. Ana sonunda başını sallıyor ve "Tamam, sanırım benden bu kadar" diyor.

Ona bir rulo kâğıt havlu ve bir şişe su getiriyorum. Rafe kamyonete yöneliyor ve çöpü için plastik bir torba alıyor.

"Hey, bebek yüzlü," diyor Wolfe, dudağını ısırarak. "Seni hamile bıraktığımızı mı düşünüyorsun?"

"Ne?" Anastasia elini karnına götürerek soluk soluğa kaldı. "Hayır, bir sonraki aşırı olmam için hâlâ birkaç haftam var."

"Evet," diyor Wolfe kendi kendine kıkırdarak. "Ama eve dönerken yol boyunca kusup durdun."

"Bu bir böcek," diyor Ana, öfke dolu bir ses tonuyla.

"Ve onu yakalayan tek kişi sen misin?" Wolfe soruyor.

Cas başını sallayarak, "Dur," dedi. "Eğer emin olmak istiyorsan bir eczaneye uğrayıp test yaptırabiliriz."

"Buna gerek yok," diye homurdanıyor Ana, kamyonetin arka koltuğuna oturmasına yardım etmeme izin vererek. "Belki de gıda zehirlenmesidir?"

"Belki," diye kabul ediyorum. İçimde baş döndürücü bir heyecan dalgası kabarıyor. Hepimiz aynı restoranlardan yemek yediğimiz için bunun oldukça şüpheli olduğunu söyleyebilirim.

Anastasia bana kısa bir parmak sallıyor ve ben de geniş bir gülümseme yayıyorum.

"O kadar heyecanlanmayın. Gripe yakalandığımda ve bunu hepinize bulaştırdığımda kendinizi çok kötü hissedeceksiniz," diyor iç çekerek.

"Yeterince makul prenses," diye kabul ediyorum ve onu bağlarken alnından öpüyorum.

"Eczaneye uğrayacak mıyız?" Wolfe sürücü koltuğuna tırmanarak soruyor.

"Çabuk olduğu sürece sorun yok. Üçünüzün de susmasının tek yolunun bu olduğunu zaten biliyorum," diyor Ana, başını koltuğa yaslayarak.

"Beş dakikadan az sürecek," diye onu temin ediyorum.

"Bu doğru olamaz," diyor Anastasya, kaşlarını çatarak çubuğa bakarken. Küvetin kenarında oturuyor.

Wolfe elinin tersiyle gülerek, "Sahtesiyle değiştirdiğimizden değil," diyor. Beşlik çakmak için elini kaldırıyor. Biz alkışlıyoruz ve Ana ters ters bakıyor.

"Mutsuz musun?" Cas bir kolunu onun omzuna atıp göğsüne doğru çekerek soruyor. "Hamile olman kötü bir şey mi?"

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki paniklemeye başladım. Belki de Wolfe ve ben götün tekiyizdir. Ondan on beş yıl önde olduğumu biliyorum, ama saf bir neşe ile köpürmek üzereyim.

"Hayır," diyor Ana, gözleri benimkilere kayıyor. "Bu hiç de kötü bir şey değil. Sadece anlamıyorum. Bunu bilerek yapmadım..."

"Hiçbirimiz böyle düşünmüyoruz," diye onu temin ediyor Wolfe. Kadının önünde diz çöküyor ve onu öpücüklerle boğuyor. "Yoksunluk dışında hiçbir doğum kontrolü yüzde yüz etkili değildir," diye ekliyor Cas, sanki bizim

seks eğitimi öğretmeni. Omuz silkiyor. "Bazen böyle şeyler olur."

"Lydia'yı sabah kontrol ederiz," diyorum, onu kollarımın arasına alıp yukarı çekerek.

"Tamam," diye kabul ediyor Ana.

Anastasia'nın yatağıma girmesine yardım ediyorum ve yüzümü ona dönerek uzanıyorum. Cas ve Rafe yanımıza yığıldılar.

Anastasia bana sırtarak, "Sanırım siz sikikler evlilik evraklarını hazırlama konusunda ciddi olsanız iyi olur," diyor. "Evlenmediğimiz sürece bir çocuk doğurmayacağım."

Cas, "Sabah başvuru formunun çıktısını alırım," dedi. Wolfe homurdanır.

Sevdiğim kadına sarılarak uykuya dalıyorum. Çocuk sahibi olmak harika olacak ama gerçekten ihtiyacım olan her şey burada, kollarımda.

Sonsöz

Wolfe

Altı Ay Sonra

Mevie ve Anastasia'yı dikkatle izleyerek köşede beliriverir. Patronun sekreteri Eileen'in her ikisi için de bir sürprizi vardır. Diğerleri her şeyi hazırlamaya yardım ediyor.

Yapmamaları gereken bir şeye rastlayıp sürprizi mahvetmemeleri için görev başındayım.

Evie, Anastasia'dan iki ay daha ileride. Her an patlayacakmış gibi görünüyor. Kafeteryadalar, önlerindeki tatlıyı parçalıyorlar ve bu beni aptal gibi gülümsetiyor.

Anastasia'nın düzenli olarak yemek yediğini gördüğüme çok sevindim. Stresli olduğunda fazla yemediğini biliyorum ama son zamanlarda çok sağlıklı bir iştahı var. Yani stresini azalttık ve burada mutlu.

Luke'un masalarına yaklaştığını gördüğümde kaşlarımı çatıyorum. Evie'yi alt kattaki ofislere doğru yönlendirmeden önce bana bakıp göz kırıyor.

Sırıyorum ve Anastasia'ya doğru gidiyorum. Bu *hiç de* kötü bir plan gibi görünmüyor. Arkasından yürüdüm. Ellerim omuzlarına çarparken ona doğru eğilip "Boo" diye fısıldıyorum. "Seni pislik," diye tıslıyor Ana. "Ohmigod, işlemem gerekmediği için çok şanslısın."

Homurdanıyorum. Gerçekten de en olmadık zamanlarda çok sevimli oluyor. "Hadi, bebek surat." Ona elimi uzatıyorum. Bana doğru kolayca geliyor.

Sırıyorum.

Sadece altı aylık ve biraz daha fazla, ama biz iki katına çıkardık... Onu sadece bir kez hamile bırakmadık.

Altın için gittik. *İki kez* hamile kaldı.

İkiz kızlarım oldu ve daha mutlu olamazdım. Tek önemsedğim onların ve onun sağlıklı olması. İlk birkaç ay sabah bulantılarıyla zor geçti ama son zamanlarda harika gidiyor.

Cas'ın ofisinin kapısını açıp onu içeri yönlendiriyorum.

"Rafe nerede?" diye soruyor, etrafına bakınarak.

"Biliyorsam ne olayım," diye dışlerimin arasından yalan söylüyorum. "Tek bildiğim karımı döllerimle sikmeyi çok istediğim. Buna açık mısın, Ana?"

"Sanırım ikna olmama izin verebilirim," diye kabul ediyor ve ofis koltuğuna oturuyor. "Pekâlâ, dizlerini dövsen ve ilgimi çeksen iyi olur."

Ben tam olarak bunu yaparken gülümsemesi nefesimi kesiyor. Külotunu sıyırıp çıkardım ve

yüzünü amina soktum. Göbek o kadar büyük bir tahrik edici ki, daha o boşalmadan sikimi çekip çıkarıyorum.

Beni kayganlığıyla kapladığında aletimin başını sıkmak zorunda kaldım. Cas'ın ofisinin zeminine taşırmaya çok yaklaşmışım.

Anastasia o kadar yüksek sesle inliyor ki kendi kendime kıkırdıyorum. Boşalırken sessiz bir ayarı yok. Sonunda titremesi bittiğinde, onu sandalyeden çekip çıkarıyorum ve dilimi ağzına sokuyorum.

"Seni seviyorum bebek yüzlüm," diye mırıldanıyorum, onu döndürerek. Elleri masanın üzerine düşüyor.

Omzunun üzerinden bana sırtarak, "Sanki yapmıyormuşsun gibi sik beni," diye soruyor. O gerçekten de benim hayalimdeki kız ve ben onun daracık küçük amcığına girerken ona bunu söylüyorum.

Bir eli kalçasını kavrarken, diğeri bebeğin yumrularını okşuyor. Garip olup olmadığını bilmiyorum, hatta umurumda bile değil. Tek bildiğim göbeğin beni kuduz gibi hissettirdiği. İlkel üreme dürtüsü olmalı. Ne olduğu umurumda bile değil. Tek bildiğim benim olduğu için minnettar olduğum.

Pelvisim kışına çarparken homurdanıyorum.

"Wolfe," diye hıçkırıyor, sikimin etrafında sıklaşıyor.

"Evet, sikimin her yerine boşal," diye inliyorum taşaklarım gerilirken. "Lanet olsun, aynen böyle, Ana.

Sikimi sağ."

Anastasia'nın küçük, sıkı bedenine döllerimi pompalarken kilit dönüyor.

"Seni pislik," diye homurdandı Cas. "Her yerde seni arıyorduk."

Birkaç kez iyice ittim, orgazmımı atlattım. Başımı sallayarak gülüyorum. "Bizi buldun." "Evet ve o şey çoktan başladı." Cas gözlüklerini kaldırırken beni tersliyor. "Ne şeyi?" Ana ikimizin arasına bakarken kaşlarını çatarak soruyor.

İşte o zaman gerçekten gülüyorum. Dölümün kokusuyla sıırıslıklam oldu. Çok sinirlenecek. Sistemime gönderdiği heyecanla sikimi saklamak gerçekten zor. Pekâlâ, bir pislik olabilirim ama çoğunlukla iyi bir adama dönüştüm. Ne de olsa onun için adam öldürebileceğimi bir kez kanıtladım. Bir canavar olabilirim ama ben *onun* canavarıyım ve bunun beni çoğunlukla iyi bir adam yaptığından eminim. Çömelipl külotunu giymesine yardım ettim.

Bak, ben tamamen düzelmiş bir beyefendiyim.

"Sizin için büyük bir sürprizimiz var," diyorum dudağımı ısırarak.

"Senin için onu yumruklamamı ister misin?" Cas onu göğsüne çekerek soruyor.

"Henüz karar vermedim," diye homurdanıyor Ana. Aslında bebek partisine kirli seks kokusuyla girdiğinde beni öldürmek istiyor.

Sonsöz

Rafe

Ana'nın Doğum Tarihinden Birkaç Gün Önce

"Y Biliyor musun, kadın vücudunu yepyeni bir şekilde takdir ediyorum," diye inliyor Wolfe, başını hastane yatağının kenarına yaslayarak. "Taşaklarımın kendilerini korumaya çalışırken büzüştüğünden oldukça eminim. Eğer onları arıyorsanız, şu anda alt tarafımda bir yerde saklanıyorlar.

mide."

"Dramatik olma," diye inliyorum. Gerçi taşaklarımın da benzer bir duruş sergilediğinden oldukça eminim. Vik ikimize de gözlerini deviriyor.

Wolfe homurdanıyor, "Mazoşist olmadığımı biliyorum. Acıya neden olmayı seviyorum... onu yaşamayı değil."

"Çeneni kapatabilirsen," diye hırladı Anastasia, "bu harika olur. İçinizden hangi pisliğin beni hamile bıraktığını öğrendiğimde..." İnliyor. "Sadece acı ve ıstıraba hazır ol. Tek söylediğim bu. Geldiğini bile görmeyeceksin. Sen uyurken taşak kıllarını cımbızla teker teker koparacağım."

Hemşire kıkırdar. "Bu çok yaratıcıydı."

Vik, Anastasia'nın ağzına bir buz parçası atar. "Al prenses. Sakinleşene kadar bunu em." "Çok cesursun," diyor hemşire gülerek ve başını sallayarak.

Anastasia elini kaldırarak Vik'i tersler. Hemşire ellerini yıkamayı bitirip gidiyor. Anastasia'nın boştaki elini sıkarak, "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. "İnanılmazsın."

"Ben de seni seviyorum. Şu anda bunu hatırlamak gerçekten zor olsa da."

Sesinin bu kadar ciddi çıkmasına gülüyorum.

"Ohmigod," diye fısıldıyor annem. "Onlar tam bir melek."

"İyi iş çıkardık, değil mi Cas Anne?" Wolfe soruyor. Arabella'yı kucağına almış, göğsünde sallıyor.

"Anastasia harikaydı," diyor annem gülerek ve karıma sarılmak için eğilerek. İyi, her neyse.

Karımız.

"Teşekkür ederim," diyor Ana. Amelia'yı tutuyor ama onu anneme veriyor. Annem

anında gözyaşlarına boğulur.

"Bunun olacağını tahmin etmiştim," diyor Vik gülerek.

Annem evdeydi ve endişeyle hastaneye gelebileceği telefonunu bekliyordu. Evi canımızı dişimize takarak hallettik.

Dürüst olmak gerekirse, işlerin geciktiği çok fazla zaman oldu. Hepimiz kızları eve, pansiyona getirmek zorunda kalacağımızdan korkuyorduk. Neyse ki bir aydan biraz daha kısa bir süre önce son teftiştten geçti ve taşınabildik. Sokağımızda artık birkaç ev var, bu da çocuklar büyüdüğünde güzel bir şey. Her zaman oynayacakları komşu çocukları olacak. Öte yandan Vik, Reynolds'un evini satın alan komşusuyla hâlâ biraz kavgalı. Gerçi bu tamamen farklı bir hikaye.

Annem ve babamın bizde kaldığı son birkaç hafta içinde Anastasia ve annem yakınlaştılar. Ona baş edebileceği kadar ailesi olacağını söyledim. Şaka yapmıyordum. Sanırım kızların evde olduğu ilk birkaç hafta boyunca ona yardımcı olacak bir anne figürünün yanında olması onun için çok şey ifade ediyor.

Gerçekçi olmak gerekirse, deneseydik bile annemi uzak tutabileceğimizden şüpheliyim. Babam ve kız kardeşlerim odaya doluştuğunda Anastasia'nın gözleri irileşiyor ama aramızdaki bağın onun mutlak memnuniyetiyle titreşmesi uzun sürmüyor. Küçükken bir aileye ve dost yüzlere sahip olmayı arzuladığını biliyorum. Şimdi bunların hepsine ve daha fazlasına sahip.

Gözlerimi yakalıyor ve "Seni seviyorum"

diyor. Başımı sallayarak sırtıtıyorum. "Ben de seni seviyorum."

Sonsöz

Anastasia

Beş Yıl Sonra

"Özür dilerim," diyorum, sonogramı işaret ederken doktora göz kırpıyorum. "Tekrar edebilir misiniz?" "Kesinlikle ikizler," diyor Dr. Cameron *tekrar*.

Kocama bir parmak salladım. "İçinizden biri hemen itiraf etse iyi olur!"

Wolfe homurdanıyor. Ellerini önüne doğru kaldırır. "Ben değilim. Ailemde hiç ikiz yok.

hiç."

Gözlerim Rafe'e kayıyor ve o başını sallıyor.

"Ben de prenses," diyor Vik. Pislik herif ışınlanma cüretini gösteriyor.

"Kızları daha yeni okula aldık," diye homurdanıyorum.

Dr. Cameron bana sempatik bir gülümsemeye, "En azından iki bebekle ilgili deneyiminiz var," dedi.

"Evet, o da var," diyorum gülümsemeye zorlayarak. "Gece boyunca uyumaktan gerçekten keyif alıyorum. Bir bebekle sırayla uyuyabiliriz diye düşünmüştüm. İki olunca yarısı kadar uyuyabiliyoruz."

Tamam, çok somurtuyorum.

Yine de...

"İçinizden biri olduğuna eminim," diye homurdanarak çocukları işaret ediyorum. "Biriniz korkunç genetiğinizi kabullenmek istemiyor."

Vik güler. "Seni çok seviyorum prenses."

Wolfe kaşlarını oynatarak, "Cas Ana'yı birkaç ay daha geri getirebiliriz," diyor. "İki set ikiz. Hamilelik/insan oranımızdan çok etkilendim."

"Ohmigod, dur." Bir kahkaha

attım. "Heyecanlı mısın?" Rafe

soruyor.

"Elbette," diye kabul ediyorum.

"Ama... uyu." "Çifte gece nöbetini ben

alırım," diye teklif ediyor Vik.

Sırıttıyorum.

Gerçekten de isteyebileceğim en iyi üç adamla birlikte oldum.

Sonsöz

Beğendiyseniz ya da beğenmediyseniz bile lütfen bir yorum bırakmayı düşünün.

Zaman ayırıp okuduğunuz için teşekkür ederim. Değişim serisinde sırada Melody'nin kitabı var.

Sorularınız, yorumlarınız veya geri bildirimleriniz için bana JillianWestAuthor@gmail.com adresinden ulaşabilirsiniz.

Tüm bunları hala öğrenmeye çalışıyorum, ama umarım bundan sonra daha da iyi olacak. **Teşekkür ederim!**

Ayrıca Jillian West

Yıkık Plak Düeti

[Yıkıntılar İçinde](#)

[Kalmış Çılgınlık](#)

[Omega Gerekmiyor](#)

[Harap Kayıtlar Düeti Omnibus Baskı](#)

*Daha önce hiç görülmemiş sekiz ek bölüm içerir.

Bekar Bir Anne/Tatil Romantizmi

[Çok Fazla Seçenek Yok](#)

Omega Takas Serisi [Noel İçin](#)

[Bir Paket Hasarlı Prenses](#)

Facebook'ta bana katılın!

<https://www.facebook.com/JillianWestAuthor/>

Veya tıklayın

<https://www.facebook.com/groups/jillianwestsreadergroup/>

yaklaşan sneak peeks ve çekilişler için!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.